

Kemal Gözler

Özgüldür v. Gözler

Davası

[Ön kapağın iç yüzüdür.]

KENDİLERİNDEN BU KİTABIN ERİŞİMİNİN ENGELLENMESİ TALEP EDİLEBİLECEK SULH CEZA HAKİMLERİ İÇİN BİLGİ

Anayasa Mahkemesinin 26 Ekim 2017 tarih ve 2014/5552 sayılı *Ali Kıdık* kararında geliştirdiği içtihada göre, 5651 sayılı Kanunun 9'uncu maddesiyle öngörölmüş olan erişimin engellenmesi usulü "ancak internet yayınının kişilik haklarını *apaçık bir şekilde ihlal ettiğinin daha ilk bakışta anlaşıldığı durumlarda* işletilebilir. Bir kimsenin çıplak resimlerinin veya video görüntülerinin yayımlanması gibi kişilik haklarının ihlal edildiğinin daha ileri bir inceleme yapılmaya gerek olmaksızın ilk bakışta anlaşılabilirdiği hâllerde 5651 sayılı Kanun'un 9. maddesinde öngörölmüş olan istisnai usul işletilebilir" (2014/5552 sayılı *Ali Kıdık* Kararı, Paragraf 62).

Burada özellikle belirtmek isterim ki, bu kitabın ilişkin olduğu davaya konu olmuş *Usulsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür'e ilişkin Dokuzuncu Bölümü hakkında Serdar Özgüldür'ün başvurusu sonucunda Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesi, 16 Ocak 2014 tarih ve 2014/32 D.İş sayılı erişimin engellenmesi kararı vermiştir. Ancak yaptığım bireysel başvuru sonucunda Anayasa Mahkemesi, 19 Nisan 2018 tarih ve 2014/5232 sayılı *Kemal Gözler (1)* kararıyla söz konusu sulh ceza mahkemesi kararının benim Anayasanın 26 ve 27'nci maddelerinde güvence altına alınan ifade, bilim ve sanat hürriyetlerimi ihlal ettiğine karar vermiş ve söz konusu karar, yeniden yargılama yoluyla kaldırılmıştır (Daha fazla bilgi için şu [makaleme](#) bakılabilir).

Hâkimler ve Savcılar Kurulunun "Hâkim ve Savcılarının Derece Yükselmesi Esaslarına İlişkin İlke Kararı"nın 6'ncı maddesinin birinci fıkrasına 15 Ocak 2020 tarihinde eklenen j bendine göre, hâkim ve savcılarının yükselmelerinde "*Anayasa Mahkemesince yapılan incelemelerde ihlal kararına sebebiyet verip vermedikleri*" hususu da göz önünde bulundurulur. K.G.

Kemal Gözler
Özgüldür v. Gözler Davası

ISBN: 978-605-63826-4-2
© 2020. Kemal Gözler. Her hakkı mahfuzdur.

Birinci Baskı: Kasım 2020
Dizgi ve Sayfa Düzeni: Kemal Gözler
Kapak: Kemal Gözler
Eleştirileriniz İçin: kgozler@hotmail.com
Kitabın Tanıtımı: www.anayasa.gen.tr/ogd.htm

Yayınevi

Yayınevi yoktur. Kitap, eser sahibi sıfatıyla yazarın kendisi tarafından bastırılmıştır.

Yazar

Prof. Dr. Kemal Gözler, Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi (Gemlik-Bursa)
Emekli Öğretim Üyesi. E-Posta: kgozler@hotmail.com.
Yazar hakkında diğer bilgilere www.anayasa.gen.tr/gozler.htm'den ulaşabilirsiniz.

Baskı

Star Ajans Matbaacılık San. Ltd. Şti.
Alaettinbey Mah., 634. Sokak, NİLTİM, 2. Bölge,
Ayaz Plaza no 24, Nilüfer - BURSA
Tel: 0224 249 23 20 Sertifika No: 48334

Dağıtım

Bu kitap, kâğıt nüsha olarak sadece 300 (üçyüz) adet basılmıştır. Bu kitabın genel dağıtımını yapılmayacaktır. Kitap parayla satılamaz. Bu kitap, hukuk fakültesi kütüphanelerine, konuyla ilgili bazı öğretim üyelerine ve konuya ilgi gösteren bazı okuyuculara ücretsiz olarak gönderilecektir. Kitap aynı zamanda <https://www.anayasa.gen.tr/ogd.htm>'de ve *Google Books*'ta yayınlanacaktır.

Açık Erişim

<https://www.anayasa.gen.tr/ogd.htm>
<https://books.google.com.tr/> (kitap ismiyle arama yapınız).

Bu Kitabın Zikrediliş Usûlü

Kemal Gözler, *Özgüldür v. Gözler Davası*, Bursa, Yazarın Kendi Yayını, 2020.

Kütüphane Tasnif Numaraları

(LoC) KKK471.G69 2020; KKK4604.G69 2020
(Dewey) 345.56105 GÖZ 2020

Kemal Gözler

zgldr v. Gözler Davası

(Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin
E.2014/384 Sayılı Dosyası)

Yazarın Kendi Yayını
Bursa - Kasım 2020

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

(s.1-3)

ÖN SORUNLAR

I. Mahkeme Kararları Yayınlanabilir mi?	5
II. Hâkim İsimleri Yayınlanabilir mi?.....	7
III. Taraf İsimleri Yayınlanabilir mi?	8
IV. Taraf Vekillerinin İsimleri Yayınlanabilir mi?.....	10
V. Tanık İsimleri Yayınlanabilir mi?.....	10
VI. Hazırlık Soruşturması Belgeleri	11
VII. Dava Dosyasındaki İdarî Soruşturmalara İlişkin Bilgiler Yayınlanabilir mi? ...	11
VIII. Yargılamanın Alenîliği Prensibi Açısından Son Bir İki Söz.....	12
IX. Haklar Çatışması Üzerine Bir Not	13
X. Bu Kitapta Neleri Yayınladım?	14
XI. Haşim Kılıç'ın 27 Kasım 2014 Tarihli Dilekçesini Niye Yayınladım?.....	14

DAVANIN ÖZETİ

EK: <i>Kılıç v. Gözler</i> Davası Hakkında Bir Not.....	19
Neden İki Kitap Yerine Tek Kitap Yayınlıyorum?.....	22

DAVA BELGELERİ

Bölüm 1

HAZIRLIK SORUŞTURMASI

(Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 2013-82132

Numaralı Soruşturma Dosyası)

1. İfadeye Çağırma Yazısı.....	25
2. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına Sunduğum 25 Ocak 2013 Tarihli Savunma Dilekçem.....	26
(I. "Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu" İsimli Kitabımı Müştekiye Hakaret Amacıyla Yazdığım İddiasına Karşı Cevaplarım.....	26
II. "Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu" İsimli Kitabımı Art Niyetle Müştekinin Meslek Çevresine Gönderdiğim İddiasına Karşı Cevaplarım	27
III. Müştekinin Esas Dışı İddialarına Cevaplar.....	29
IV. Serdar Özgüldür'ün "Tam Yargı Davaları" İsimli Kitabıyla İlgili Olarak	31
V. Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e Karşı Açtığı İntihal Davasından Feragati ile İlgili Olarak	34

VI. “İntihal Davası Serdar Özgüldür’ün Üzerinde Şantaj Olarak Kullanıldı mı?” Başlığı ile İlgili Olarak.....	37
VII. Aydınlık Gazetesinin Yukarıdaki Haberlerine Karşı Dava Açıldığı İddiası ve Bu İddialara Karşı Cevaplarım.....	40
VIII. “Ankara’da Hukuk ve Adliye Çevrelerinde Serdar Özgüldür’ün Doktora Teziyle İlgili Olarak Her Zaman Pek Çok Rivayet Dolaşmıştır ve Hâlâ da Dolaşmaktadır” Şeklindeki Cümlemin Hakaret Teşkil Ettiği İddiasına Karşı Cevabım	41
IX. Serdar Özgüldür’e Görevi Nedeniyle Hakaret Ettiğim İddiası ve Buna Karşı Cevabım	42
IX. Kitabın Toplatılması Talebine İlişkin Gözlemim.....	43)
3. Cumhuriyet Savcısı Evrim Uzunsoy’a 6 Şubat 2014 Günü Verdiğim İfadem (“Sorgulama Tutanağı”).....	45
4. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının Cumhuriyet Savcısı Evrim Uzunsoy İmzalı 21 Mayıs 2014 Tarih ve 2014/4693 Sayılı İddianamesi.....	47
5. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı Basın ve Memur Suçları Bürosunun Uludağ Üniversitesi Rektörlüğüne Yazdığı 23/05/2014 Tarihli Yazı.....	52

Bölüm 2

İLK DERECE SAFHASI

(Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin

E.2013/384 Sayılı Dosyası)

6. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 28 Mayıs 2014 Tarihli Tensip Zaptı	53
7. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin Bana Gönderdiği Tebligat Mazbatası	54
8. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin Nilüfer İlçe Emniyet Müdürlüğüne Gönderdiği 28 Mayıs 2014 Tarih ve 2014/384 Sayılı Müzekkere.....	54
9. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine Gönderdiği 28/05/2014 Tarihli Talimat Yazısı	55
10. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2 Haziran 2014 Tarihli Talimat Tensip Zaptı.....	55
11. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 30 Haziran 2014 Tarihli Talimat Duruşma Tutanağı.....	56
12. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi 14 Ekim 2014 Tarihli Birinci Duruşma Tutanağı.....	57
13. 14 Ekim 2014 Tarihli Duruşmada Sunduğum Yazılı Savunmam	61
(1. Ben Kimim?.....	61
2. Benim Mücadelem Nedir?	61
3. Bu Davanın Şikayetçisi Serdar Özgüldür de Kendisini İntihalle Suçladığım ve Kendisini Yetkili Makamlara Şikayet Ettiğim Yazarlardan Birisidir.....	64
4. İntihal İddiam Hakkında Serdar Özgüldür’ün ve Savcılığın Suskunluğu Ne Anlama Geliyor?	64
5. Şikayet Dilekçesinin ve Onu İzleyen İddianamenin Temel Stratejisi Nedir?.....	65
6. Kitabımın Dokuzuncu Bölümünde Dile Getirilen İddialar Bir Bütündür; Bunlar Kendi İçinde İkiye Ayrılamaz	65

7. Ben Kitabımdaki Bütün İddiaları İyi Niyetle ve Akademik Bir Ciddiyet ve Üslûpla Dile Getirdim.....	67
8. İddianamede Bana Atfedilen Şantaj İddiası Bana Ait Bir İddia Değildir	70
9. Benim İddiam	69
10. İspat Hakkı Çerçevesinde Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın Tanık Olarak Dinlenmesini Talep Ediyorum.....	70
11. Aydınlik Gazetesindeki Haberlerin Aktarılması Suç Mudur?	74
12. İddianamedeki Bazı Hususlara Cevaplar	76
a) Serdar Özgüldür Hakkında Kitabımın Konusuyla İlgisiz, Bilimsel İnceleme ve Tartışmaların Ötesinde İddialarda Bulunduğum İddiasına Karşı Cevabım.....	77
b) Savcılığın Kitabımın "Güncellik" Kriterini Karşılamaadığı İddiası Hakkında Cevabım	77)
14. Müdafim Av. Cankat Taşkın'ın 14 Ekim 2014 Tarihli Duruşmada Sunduğu Yazılı Savunma.....	79
15. Müdafimin 14 Ekim 2014 Tarihli Tanık Listesi Sunma Beyanı	83
16. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinden Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine Gönderilen 22 Ekim 2014 Tarihli Talimat Yazısı	84
17. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 30 Ekim 2014 Tarihli Talimat Tensip Tutanağı.....	85
18. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 5 Aralık 2014 Tarihli Talimat Duruşma Tutanağı.....	86
19. Tanık Haşim Kılıç'ın Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine 27 Kasım 2014 Tarihli Beyan Dilekçesi.....	89
20. Haşim Kılıç'ın Yukarıdaki Dilekçesine Karşı Müdafim Tarafından Sunulan 30 Aralık 2014 Havale Tarihli Beyan Dilekçemiz	90
21. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinden Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesine Gönderilen 22 Ekim 2014 Tarihli Talimat Yazısı	94
22. Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 10 Kasım 2014 Tarihli Talimat Tensip Tutanağı	95
23. Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 12 Aralık 2014 Tarihli Talimat Duruşma Tutanağı.....	96
24. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinden Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesine Gönderilen 22 Ekim 2014 Tarihli Talimat Yazısı	98
25. Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 10 Kasım 2014 Tarihli Talimat Tensip Tutanağı	99
26. Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 19 Aralık 2014 Tarihli Talimat Duruşma Tutanağı.....	99
27. İkinci Duruşma Öncesi 12 Ocak 2015 Tarihli Birinci Beyanımız.....	101
28. İkinci Duruşma Öncesi 20 Ocak 2015 Tarihli İkinci Beyanımız	104
29. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi 22 Ocak 2015 Tarihli İkinci Duruşmasının Tutanağı.....	107
30. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 22 Ocak 2015 Tarih ve E.2014/384, K.2015/30 Sayılı Gerekçeli Kararı.....	111

Bölüm 3
TEMYİZ SAFHASI
(Yargıtay 18. Ceza Dairesinin
E.2018/3039 Sayılı Dosyası)

31. Temyiz Dilekçesine 11 Mart 2015 Tarihli Cevap Dilekçem	121
(Olaylar	121
I. Temyiz Dilekçesinde Belirtilen Hususlara Cevaplarımız.....	123
1. Birleştirme Talebinin Reddi Hukuka Uygundur	123
2. Tanık Dinlenmesine İlişkin Sebebe Cevabımız	124
3. "Sanığın Açık İkrarı Varken Beraat Kararı Verilmesi Usûl ve Yasaya	
Aykırdır" Sebebine Cevabımız	125
II. Suçun Kanunî Unsurları Oluşmamıştır	127
III. Olayda Hukuka Uygunluk Nedenleri Vardır	131
A. Dava Konusu Kitap "Haber Verme Hakkı" Kapsamındadır	131
B. Dava Konusu Kitap Eleştiri Hakkı Kapsamındadır	133
C. Dava Konusu Kitap İfade Hürriyetinin Koruması Altındadır	134
1. Yargıtayın İfade Hürriyeti Bağlamında Hakaret Suçuna İlişkin İçtihadı	134
2. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin İfade Hürriyeti Konusunda İçtihadı	135
a) AİHM'nin Hasan Yazıcı-Türkiye Kararı	135
aa) Olgulara İlişkin İddialar ile Değer Yargıları Arasında Ayrım	
Yapılmalı ve Olgulara İlişkin İddialar Konusunda İspat Hakkı Tanınmalıdır	136
bb) İfade Hürriyeti ile Başkalarının Ününün Korunması Arasında	
Adil Bir Denge Kurulmalıdır	138
cc) Akademisyenlerin İçinde Çalıştıkları Sistem Hakkında Hiçbir	
Sınırlama Olmaksızın Bilgi ve Gerçeği Yayma Özgürlüğü Vardır	139
dd) Kamuya Mal Olmuş Kişilerin Kamu Denetimini Herhangi Bir	
Özel Kişiden Daha İyi Tolere Etmeleri Gerekir	140
ee) Bir Yazarın İntihal Yaptığı Yolundaki Görüşün Bilinmesinde	
Kamu Yararı Vardır ve Kamu Yararının Olduğu Bir Durumda	
İfade Hürriyeti Ancak Çok İstisnai Durumlarda Sınırlanabilir	140
b) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Hâkimlerin Eleştirilmesi	
Hakkında İçtihadı	141
aa) Barfod-Danimarka Kararı	141
bb) De Haes ve Gijssels-Belçika Kararı	141
cc) Mustafa Erdoğan-Türkiye Kararı	142
32. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 15 Mart 2018 Tarihli Tebliğnamesi	145
33. Yargıtay 18. Ceza Dairesine Anayasa Mahkemesinin 14 Nisan 2018 Tarih	
ve 2014/5232 Nolu Bireysel Başvuru Kararının Sunulması	146
34. Yargıtay 18. Ceza Dairesinin 4 Kasım 2019 Tarih ve E.2018/3039,	
K.2019/15394 Sayılı Kararı	147
35. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 10 Aralık 2019 Tarihli Kesinleşme	
Şerhi	148
Bibliyografya	149
Dizin	150
Yazarın Özgeçmişi ve Yayın Listesi	152

ÖNSÖZ

Bu kitap, *Özgüldür v. Gözler* davası olarak isimlendirdiğim, Anayasa Mahkemesi üyesi ve dönemin Uyuşmazlık Mahkemesi başkanı Serdar Özgüldür'ün şikâyeti sonucunda Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde açılmış olan ve sanık olarak yargılandığım davaya ilişkindir. Bu kitapta söz konusu dava dosyasında bulunan belgelerin bir kısmı yayınlanmaktadır.

Neden sanık olarak yargılandığım bu davanın belgelerini yayınlıyorum?

Her sanık için, yargılandığı dava, önemli bir davadır. Yargılanan ve beraat eden her sanık, alınının akıyla beraat etmiş ise, davasının herkesçe bilinmesini ister. Çünkü bu, onun için bir manevî tatmin aracıdır.

İnanın bana, bir kişinin şüpheli sıfatıyla savcılığa çağırılması ve savcılıkta ifade vermesi hiç hoş değil. Bu benim başıma yazdığım kitaplar ve makaleler nedeniyle dört defa geldi. Yine inanın bana, bir kişinin sanık olarak ceza mahkemesi huzuruna çıkması hepten hoş değil. Bu benim başıma yazdığım bir kitap nedeniyle iki ayrı davada geldi.

Yargılanan ve beraat eden her sanık, beraat kararını duyurmak ister. Her beraat kararı, mahiyeti gereği sanığın uğradığı manevî zararı azaltan bir karardır. Her beraat kararı, sanığın haklı, müştekinin ve davayı açan Cumhuriyet savcısının ise haksız olduğunu ilân eder.

* * *

Bir ceza davasında şikâyetçiler ne kadar güçlü olursa olsun, sanık masum ise beraat eder. Zira bir dava, sadece şikâyetçilerin ve savcının iddiasıyla değil, çelişme usûlüyle görülür ve sanığa da söz hakkı tanınır ve sanığın iddiaları da araştırılır, sanığın delil sunmasına izin verilir ve dahası bunlar alenî bir duruşmada, yani herkesin gözü önünde yapılır. Gerçekler ömrü bilah toprağın altına gömülemez¹. Çok söylendiği gibi, gerçeklerin günışığına çıkmak gibi bir huyu vardır. Gerçeklerin en kolay gün ışığına çıktığı yerler

1. Émile Zola, *Dreyfus* davasında Cumhurbaşkanı'na yazdığı mektupta şöyle diyordu: “*Vous avez beau enterrer la vérité, elle chemine sous terre, elle repoussera un jour de partout, elle éclatera en végétations vengeresses*” (Emile Zola, “Lettre au Président de la République”, *L'Aurore*, 22 Aralık 1900, <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k702527v/f1.texte.langFR>).

duruşma salonlarıdır². Yeter ki yargılama alenî olsun, çelişme ilkesine uyulsun ve duruşmayı yöneten hâkim bağımsız ve tarafsız olsun.

* * *

Hazırlık soruşturması ve dava aşamasında bana yardım eden ve destek veren pek çok kişi oldu.

Şüphesiz bu kişilerin başında bu davayı takip eden müdafim sayın Av. Şaban Cankat Taşkın geliyor. Sayın Taşkın bu davayı büyük bir özveriyle takip etti. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığında ifade verirken kendisi benim yanımdaydı. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesindeki iki duruşmada yine birlikteydik. Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesi ve Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesindeki talimat duruşmalarına da, Bursa'dan gece karanlığında yola çıkarak birlikte gittik. Kendisine teşekkür ediyorum.

Dava sürecinde kendilerinden yardım aldığım dostlarım da oldu. Bunların başında Metin Kayaçağlayan ve Muammer Ketizmen geliyor. Sayın Ketizmen ve Kayaçağlayan'a pek çok konuda danıştım. Kendilerine teşekkür ediyorum. Sayın Kayaçağlayan ayrıca Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi önündeki talimat duruşmasında benim müdafiliğimi yaptı. Kendisine müteşekkirim.

Davanın görülüş sürecinde sanık tarafıyla ilgili bir hata veya eksiklik varsa, bunun sorumluluğu, müdafime veya danıştığım dostlarıma değil, bana aittir.

Müdafimin ve dostlarımla önerilerinden çok yararlandım. Bununla birlikte onların bazı önerilerine ve uyarılarına her zaman uymadım. Örneğin uygulamayı bilen dostlarım tanık delilinin çok riskli bir delil olduğu konusunda beni uyardılar. Ancak ben tanık dinlenmesini isteme düşüncemden vazgeçmedim. Belki riskli oldu, belki dava biraz uzadı, ama tanık dinlenmesi sayesinde hakikat de ortaya çıkmış oldu.

* * *

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesindeki iki duruşmayı ve Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesindeki talimat duruşmasını izlemeye gelerek bana bü-

2. Émile Zola, Yüzbaşı Dreyfus'u savunmak için Cumhurbaşkanı yazdığı ve *L'Aurore* gazetesinde yayınladığı "*J'accuse*" başlıklı açık mektubun sonunda, kendisine karşı hakaret suçu iddiasıyla dava açılacağını öngörür ve "yargılamanın herkesin gözü önünde yapılacağı ağır ceza mahkemesinin önüne beni çıkarmaya cesaret etsinler de görelim. Bekliyorum" diye meydan okur ("*Qu'on ose donc me traduire en cour d'assises et que l'enquête ait lieu au grand jour! J'attends*") (Émile Zola, "*J'accuse...!*", *L'Aurore*, n° 87, 13 Ocak 1898, s.2, http://commons.wikimedia.org/wiki/File:J%27accuse_-_Gallica_-_page_1.jpg).

yük moral destek veren pek çok meslektaşım oldu. Burada bir liste yapmam mümkün değil (Aradan zaman geçtiği için liste yapmaya teşebbüs edersem eksik bir liste yapmam çok muhtemel). Ama burada iki hocamın ismini zikretmeden geçmem mümkün değil: Prof. Dr. Rona Aybay ve Prof. Dr. Fazıl Sağlam. Bu iki kıdemli hocamız, başka şehirlerden Bursa'ya gelip benim duruşmamı izlediler; bana destek oldular. Kendilerine sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Yine teşekkür etmeden geçemeyeceğim bir kişi daha var: Dönemin Bursa Barosu Başkanı Sayın Av. Ekrem Demiröz. Sayın Demiröz duruşmayı izleyerek bana destek verdi. Keza duruşma günlerinde bana ve duruşmayı izlemeye gelen meslektaşlarıma, adliyede bir nevi ev sahipliği yaparak, bize kucak açtı.

Hâliyle, benim istemememe rağmen duruşmayı izlemeye gelen pek çok araştırma görevlisi meslektaşım oldu. Kendilerine teşekkür ederim. Yine duruşma öncesi günlerde pek çok öğrencim, bana teneffüste, duruşmaya gelip izlemek istediklerini söylediler. Ben kendilerine gelmemelerini söyledim. Ama yine de gelenler oldu. Davama ilgi gösteren öğrencilerime ayrıca teşekkür ediyorum.

* * *

Elinizde tuttuğunuz bu kitap dolayısıyla teşekkür borcu olduğum kişiler de var. Bunların başında yine hâliyle müdafim Av. Şaban Cankat Taşkın geliyor. Kendi imzasıyla sunduğu dilekçeleri bu kitapta yayınlamama izin verdi. Diğer yandan benim kitap için hazırladığım dava belgelerini kontrol etti. Bunların dosyadaki belgelerle aynı olduklarını teyit etti. Kendisine teşekkür ediyorum.

Kitabı yayınlamadan önce değerli dostlarım Av. Metin Kayaçağlayan'a ve Zeynel Kangal'a incelettim. Görüş ve önerilerini aldım. Kendilerine teşekkür ediyorum.

Her zaman olduğu gibi bu kitabın düzeltmelerini Sibel Yılmaz, Salih Taşdöğen ve Yahya Berkol Gülgeç yaptı. Kendilerine teşekkür ediyorum.

* * *

Malum “davacıyı kadı olanın yardımcısı Allah olsun” diye bir atasözü-müz var. Allah'a şükür, ben bu davada bu yardımı çokça gördüm. ■

ÖN SORUNLAR*

“Açıklık, isteyenin görmesi ve duyması kadar, gördüklerini, duyduklarını başkalarına yayabilmesini de gerektirir. Açık duruşmada olan bitenin neşri, bu itibarla serbest olmalıdır”. Nurullah Kunter¹.

Bu kitapta bir ceza davası dosyasında bulunan belgeler yayınlanmaktadır. Burada ceza davası dosyasındaki belgelerin (iddianamenin, ara kararların ve gerekçeli kararların, duruşma tutanaklarının, tanık ifadelerinin vb.lerinin) yayınlanıp yayınlanamayacağı hususunu bir “ön sorun” olarak tartışmakta yarar vardır.

Aslında ben bu ön sorunu, iki ay önce yayınladığım *Gözler v. Çağlayan Davası* (Bursa, Eylül 2020) isimli kitabımın 13 ilâ 33’üncü sayfalarında ayrıntılarıyla tartışmıştım. Bu konuda adı geçen kitaba bakılabilir².

Ancak burada bazı hususlara, tekrar pahasına da olsa, ayrıca değinmekte yarar vardır.

Birinci ön sorunla başlayalım.

I. MAHKEME KARARLARI YAYINLANABİLİR Mİ?

Hiç şüphesiz ki, mahkeme kararları yayınlanabilir. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 31’inci maddesine göre “*kazai kararların çoğaltılması, yayılması, işlenmesi veya her hangi bir suretle bunlardan faydalanma serbesttir*”. “Kazaî kararlar”, yani “yargı kararları” kapsamına sadece gerekçeli kararların değil, ara kararlar ve keza ara kararların içinde yer aldığı duruşma tutanaklarının da girdiği aşikârdır. Dolayısıyla gerek davanın tarafları, gerekse üçüncü kişiler, bir dava dosyasında yer alan, duruşma tutanaklarını, ara kararları ve nihai kararları yayınlayabilir.

Ben de bu kitapta *Özgüldür v. Gözler* davasındaki duruşma tutanaklarını, ara kararları ve nihai kararları yayınlıyorum.

* “Ön Sorunlar” başlıklı bu bölüm, çok büyük ölçüde, izleyen kitabımızın aynı başlıklı bölümünden alınmıştır: Kemal Gözler, *Gözler v. Çağlayan Davası*, Bursa, 2020, s.13-33. Bu konuda daha fazla bilgi için bu kitaba bakılabilir.

1. Nurullah Kunter, *Muhakeme Hukuku Dalı Olarak Ceza Muhakemesi Hukuku*, İstanbul, Kazancı, 8. Baskı, 1986, s.456.

2. İlgili sayfalara <https://www.idare.gen.tr/gcd-on-sorunlar.htm> adresinden ulaşılabilir.

Mahkeme kararlarının yayınlanması konusu esasen tartışmalı bir konu değil. Tartışmalı olan hususların çoğu kanundan değil, uygulamadan kaynaklanıyor. Uygulamada çoğunlukla, kanunen gerekmemesine rağmen, kararda geçen kişi isimleri makaslandıktan veya baş harfleriyle kısaltıldıktan sonra kararlar yayınlanıyor.

5846 sayılı Kanunun öngördüğü mahkeme kararlarının yayınlaması kuralı istisnası olmayan genel bir kuraldır. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 31’inci maddesinde “*kazaî kararların çoğaltılması, yayılması, işlenmesi veya her hangi bir suretle bunlardan faydalanma serbesttir*” denmektedir. Kanunda “kazaî kararlar”, yani “yargı kararları” ibaresi bir “genel ibare (*generalia verba, âmm lafız*)” olarak kullanılmıştır. Hukukun genel teorisinde “genel ibareler, genel anlamda yorumlanır “(*generale dictum generaliter est interpretandum*)”; “kanunun ayırım yapmadığı yerde ayırım yapılmaz (*lege non distinguente non nobis est distinguere*)”³. Kanun herkese mahkeme kararlarını yayınlama hakkını vermiştir, bu hakkı verirken yayınlanacak şeyi “kazaî kararlar” şeklinde bir genel ibare ile belirtmiştir. Bu ibarenin içine her çeşit yargı kararı gireceği gibi yargı kararının her kısmı ve her cümlesi girer.

Bilindiği gibi hukukumuzda yargılamanın alenîliği prensibi geçerlidir. Anayasamızın 141’inci maddesine göre “mahkemelerde duruşmalar herkese açıktır. Duruşmaların bir kısmının veya tamamının kapalı yapılmasına ancak genel ahlâkın veya kamu güvenliğinin kesin olarak gerekli kıldığı hâllerde karar verilebilir. Küçüklerin yargılanması hakkında kanunla özel hükümler konulur”. Dolayısıyla Anayasa, m.141’e dayanarak duruşması açık yapılan bir davada verilen kararda isimlerin makaslanmasının zorunlu olmadığı söylenebilir.

Benim bu kitapta yayınladığım mahkeme kararları ve duruşma tutanakları, *Özgüldür v. Gözler davasından* alınmıştır. Bu dava “genel ahlâk”, “kamu güvenliği” ve “küçüklerin korunması” sebepleriyle ilgili bir dava değildir. Bu davanın hiçbir aşamasında gizlilik veya kapalılık kararı alınmamıştır. Bu dava baştan sona alenî olarak görülmüş bir davadır. Bütün duruşmalar açık yapılmıştır. Dolayısıyla bu davadaki bütün ara kararlarda ve nihaî kararlarda geçen isimler yayınlanabilir.

Bu konuda benim görüşüm bundan ibarettir. Ancak ülkemizde bu konuda gerçekten ağır sorunlar vardır. Bu nedenle yayınlanan kararlarda isim geçmesi konusunda ismi geçen kişileri gruplara ayırarak ayrıca tartışmakta yarar vardır.

3. Bu konuda bkz. Kemal Gözler, *Hukuka Giriş*, Bursa, Ekin, 18. Baskı, 2020, s.339.

II. HÂKİM İSİMLERİ YAYINLANABİLİR Mİ?

Hâkim isimleri yayınlanabilir mi? Tabî ki yayınlanabilir. Bu soru aslında hukuk literatürünün taş devrinde kalması gereken ilkel bir sorudur.

Hâkimler egemen adına karar verirler. Nasıl gizli egemen olmaz ise gizli hâkim de olmaz. Nasıl hükümdarın adı gizlenemez ise hâkimin adı da gizlenemez.

Gizli hâkim olmaz. Hâkimi ismen belli olmayan bir makama mahkeme denemez. Nasıl gizli hâkim olmaz ise, hâkimin ismi gizlenmiş mahkeme kararı da olmaz. Nasıl hâkiminin ismi gizlenmiş bir makama mahkeme denemez ise, kararı veren hâkimin isminin gizlendiği bir karara da mahkeme kararı denemez.

Karar, uyuşmazlık konusunda hâkimin yaptığı bir irade açıklamasıdır. Ortada bir irade açıklaması var ise bunun bir sahibi de vardır.

Hâkimin ismi mahkeme kararının ayrılmaz bir parçasıdır. Hâkimin isminin olmadığı bir karar, bir mahkeme kararı değildir. Hâkimin ismi mahkeme kararının bir parçası ise, mahkeme kararını yayınlama hakkı, hâkimin ismini yayınlama hakkını da içerir.

Hâkim ismi o kadar önemlidir ki, ABD gibi bazı ülkelerde mahkemeler, hâkiminin ismiyle anılır: “Hoffman Mahkemesi (*Hoffman Court*)” gibi. Heyet hâlinde mahkemelerde de mahkeme başkanın ismiyle zikredilir: “Warren Mahkemesi (*Warren Court*)” gibi.

Pek çok ülkede hâkimin ismi mahkemenin kapısında veya duruşma salonunda kürsüde yazılıdır. Bazı ülkelerde hâkim duruşma salonuna girerken, mübaşir veya bir görevli, hâkimin adını yüksek sesle anons eder. Yine bazı ülkelerde hâkim kendisini taraflara tanıtarak duruşmaya başlar.

Medenî dünyada mahkeme kararları, kararı veren hâkimin ismiyle birlikte yayınlanır ve bu karardan hâkimin ismi anılarak alıntı yapılır. Kararı veren hâkimin ismini zikretmeden hâkimin kararından alıntı yapmak bir usûlsüz alıntı teşkil eder. Zira hâkimlerin yazdıkları kararlar da birer fikrî eserdir. Bu kararlar bir makine tarafından yazılmaz. Bir insan tarafından yazılır. Mahkeme kararları, onları veren hâkimlerin emeğinin ve zihninin ürünüdürler. Onların hususiyetini taşırlar. Her hâkimin, bir eser sahibi olarak, eserinden yararlanılırken isminin zikredilmesini istemeye hakkı vardır. Hâkimler, eserleri olan kararları üzerinde *malî* haklara sahip değildir; ama şüphesiz ki kararları üzerinde eser sahipliğinden kaynaklanan *manevî* haklara sahiptirler. Bu hakların başında da eser sahibi olarak kendi isminin belirtilmesini isteme hakkı gelir.

Maalesef Türkiye’de hâkimlerin çoğunluğu verdikleri kararlar yayınlanırken, isimlerinin belirtilmesini bizzat kendileri istemiyor; sanıyorum, büyük bir kısmı bundan rahatsızlık duyuyor. Özellikle yüksek mahkemelerin kararlar dergilerinde yayınlanan kararlardan hâkim isimleri makaslanıyor. Kararlar kararı veren hâkimlerin adı çıkartıldıktan sonra yayınlanıyor. Aynı şey bütün içtihat veri bankalarında da yapılıyor.

Bu bizzat hâkimlere hâkimlerin kendisi tarafından yapılmış bir kötülüktür. Hâkimler isimlerini gizleyerek kendilerini sıradan bir devlet memuru haline getiriyorlar.

Hâkim isimlerinin gizlenmesi nedeniyle Türkiye’de her hâkim, görevde iken “hâkim”dir; görevden ayrılınca ismi unutulur gider. Avrupa’da, ABD’de, Güney Amerika, Hindistan’da ve hatta geçmişte eski İngiliz sömürgesi olan Afrika ülkelerinde hâkimler, verdikleri kararlarla ölümsüzleşir. Medenî dünyada öldükten yüz yıl sonra da isimleri anılan pek çok hâkim vardır. Türkiye’de ismi ölümsüzleşmiş, Refik Gür’den başka, kaç hâkim var?

Hâkimler hakkında yukarıda söylenenler, savcılar için de geçerlidir. Onların da isimleri yayınlanabilir.

Bu kitapta yayınladığım mahkeme kararlarından, duruşma tutanaklarından hâkim ve savcı isimlerini çıkarmadım.

Bu kitapta yayınladığım mahkeme kararlarından ve duruşma tutanaklarından *kâtip isimlerini* de çıkarmadım. Mahkeme kâtipi, sıradan bir kamu görevlisi değildir. Katibin tuttuğu tutanağın, sahteliği ispatlanmadıkça, içeriğinin doğru olduğu kabul edilir. İsmi ve imzası duruşma tutanağının ve kararın mevsukiyetinin delili olan bir görevlinin isminin gizli tutulmasını istemeye hakkı olamaz.

III. TARAF İSİMLERİ YAYINLANABİLİR Mİ?⁴

Taraf isimleri, yani hukuk davalarında davacı ve davalı isimleri, keza ceza davalarında sanık ve katılan isimleri yayınlanabilir mi?

Anayasa, m.141 uyarınca, mahkeme, “genel ahlâk”, “kamu güvenliği” ve “küçüklerin korunması” sebeplerinden birine dayanarak duruşmanın kapalı yapılmış olmasına karar vermiş ise, söz konusu sebebin meşru gösterdiği kişinin adı gizlenmelidir. Yani bu tür davada verilmiş bir mahkeme kararı var ise, bu karar, söz konusu sebeplerin gerektirdiği isimler çıkarıldıktan sonra yayınlanmalıdır.

4. Türkiye’de mahkeme kararlarından taraf isimlerini çıkartılması konusunu şu kitabımda inceledim ve uygulamayı şiddetle eleştirdim: Bkz. Kemal Gözler, *İdare Hukuku*, Bursa, Ekin, 3. Baskı, 2019, c.I, s.8-13.

Bunun dışında taraf isimlerinin çıkarılmasını gerektiren bir sebep yoktur. Belirtelim ki, yargılamanın alenî olması kural, gizli yapılması istisnadır. Yorum yoluyla istisna üretilemez. Keza olan istisnalar dar yorumlanır; yorum yoluyla istisnanın kapsamı genişletilemez.

Bütün davalar şu ya da bu şekilde tarafların maddî ve manevî varlığıyla ilgilidir. Bir davanın kişinin manevî varlığı üzerinde etkide bulunacak olması, söz konusu durum Anayasa, m.141’de belirtilen “genel ahlâk”, “kamu güvenliği” ve “küçüklerin korunması” sebeplerine girmiyorsa, o davanın gizli görülmesine ve keza tarafların isimlerinin çıkarılmasına sebep olamaz.

Örneğin intihal iddiasına maruz kalan bir kişinin açtığı tazminat davasında veya bu kişinin şikâyeti sonucu açılan bir ceza davasında, hâliyle söz konusu intihal iddiasının doğru olup olmadığı araştırılacaktır. Bu durum, davacıyı veya şikâyetçiyi üzebilir. Ama bu durum, davanın gizli görülmesine sebep oluşturmaz. Çünkü böyle bir durumda yargılamanın aleniliği prensibi çok daha önemli bir prensiptir. Bu nedenle böyle bir hukuk davasında davacı, keza böyle bir ceza davasında katılan isminin gizli tutulmasını isteme hakkına sahip değildir. İsmine alenî bir duruşmada geçmesini istemeyen kişinin dava açmaması, şikâyette bulunmaması gerekir. Bir kişi kendi isteğiyle dava açmış ise, şikâyette bulunmuş ise, davaya katılma talebinde bulunmuş ise, yargılamanın aleniliği prensibinin sonuçlarına katlanmalıdır. Bu nedenle böyle bir davada verilmiş bir mahkeme kararı, davacının veya katılanın ismi çıkarılmadan yayınlanabilir.

Hâliyle adres bilgisi, TC kimlik numarası, nüfus kaydı gibi tarafların kişisel veri niteliğinde bilgileri kararda veya duruşma tutanağında geçiyorsa, bunları yayınlanan karardan ve duruşma tutanağından çıkarmak gerekir.

Ben yayınladığım karar ve duruşma tutanaklarında varsa, kişisel veri niteliğindeki bilgileri makaslardım. Burada altını çizerek belirtmek isterim ki, kişi isimleri hâliyle tek başına bir kişisel veri değildir.

Tarafların İsimlerinin Çıkarılmamasını İsteme Hakları.- Taraf isimlerine ilişkin şu hususu da belirtmek isterim ki, hukuk davalarında davacı ve davalının, ceza davalarında da katılan ve sanığın kendi isminin kararda *geçmesini* isteme hakkı vardır. Davasını kazanan davacı için ismi geçen mahkeme kararının yayınlanması ve keza bu kararın kendi adıyla isimlendirilmesi bizatihi bir manevî tatmin aracıdır⁵.

Batıda hukuk profesörlerinin isimlerinden daha meşhur davacı isimleri vardır. Bir dava açarak ismini ölümsüzleştiren insanlar vardır. Fransa’da küçük bir kız çocuğu olan Agnès Blanco’nun ismi bütün idare hukuku profe-

5. Bu konuyu *İdare Hukuku* (op. cit., s.8-9) isimli kitabımda açıklamıştım.

sörlerinin isminden daha meşhurdur. Fransa’da idare hukuku dersi almış herkes bu ismi bilir. Bunun sebebi bu kız çocuğunun babasının açtığı bir davadır. Yine yılan avcısı Bay Terrier’ nin ismi, samanları hastaneden kaçan bir akıl hastası tarafından yakılan Bay Feutry’ nin ismi, başıboş köpekleri yakalayan Bay Théron’dun ismi, Fransa’da, yüz küsur yıldır, bütün hukukçular tarafından ezbere biliniyor⁶. Muhtemelen Fransa’da bu isimler daha yüzlerce yıl boyunca anılmaya devam edilecektir. Bu meşhur kişilerin yaptıkları şey, haklı oldukları bir konuda bir dava açmaktan ibarettir.

Kendisine karşı haksız yere açılmış bir hukuk davasını kazanan davalının veya bir ceza davasında haksız yere yargılanan ve beraat eden sanığın da isminin geçtiği mahkeme kararının, isminin çıkarılmadan yayınlanmasını istemeye hakkı vardır. İsmine geçtiği bu kararın yayınlanması haklı çıkan davalıya veya beraat eden sanığın uğradığı zararı azaltır.

Ayrıca şunu da belirtmek isterim: Kararların yayınlanması mahkemeler üzerinde kamuoyu denetimi yapılmasına imkân sağlar. Davacı veya davalının, katılan veya sanığın isminin yayınlanan kararda geçmesi, adı geçen kişilerin hak arama ve adil yargılanma hakkının bir parçasıdır. Yayınlanan kararda isim geçmedikçe, kararın yayınlanmasının hak arama hürriyeti ve adil yargılanma hakkı bakımından sağladığı bir fayda olmaz. Kararlar zevk için yayınlanmıyor. Bu kararları kamuoyu bilsin, tartışsın diye yayınlanıyor. Yayınlanan kararda ismi geçmedikçe, bu kararın yayınlanmasının davanın taraflarına sağlayacağı bir yarar yoktur.

IV. TARAF VEKİLLERİNİN İSİMLERİ YAYINLANABİLİR Mİ?

Hukuk davasında tarafların vekillerinin ve ceza davalarında müdafinin ve katılan vekilinin isimlerinin gizli tutulmasını gerektiren bir sebep yoktur. Anayasa, m.141 uyarınca, “genel ahlâk”, “kamu güvenliği” ve “küçüklerin korunması” sebeplerinden birine dayanarak duruşmaların kapalı yapılmış olması durumunda dahi taraf vekillerinin ve avukatların isimleri yayınlanabilir. Çünkü bu sebepler haliyle avukatlar için değil, avukatın temsil ettiği kişi için geçerlidir.

V. TANIK İSİMLERİ YAYINLANABİLİR Mİ?

Ceza Muhakemesi Kanununun 58’inci maddesinin ikinci fıkrasında açıklanan durum hariç olmak üzere, tanık isimleri yayınlanabilir. Anayasa, m.141 uyarınca, “genel ahlâk”, “kamu güvenliği” ve “küçüklerin korunması”

6. *Blanco* kararı 1873, *Terrier* kararı 1903, *Feutry* kararı 1908, *Théron* kararı 1910 tarihlidir. Meraklısı için bkz. Kemal Gözler ve Gürsel Kaplan, *İdare Hukuku Derstleri*, Bursa, Ekin, 22. Baskı, 2020, s.44-47.

sebeplerinden birine dayanarak mahkemenin duruşmaların kapalı yapılmış olması durumunda da, maksadın haklı göstereceği durumlarda tanığın isminin gizli kalması gerekebilir. Hâliyle bu sonuncu durum genel bir sonuç değildir. Her somut olayda somut sebep bakımından tanığın isminin gizli kalmasına gerek olup olmadığı ayrıca değerlendirilmelidir.

* * *

Mahkeme kararlarından isim çıkartılması meselesi hukuk literatürünün en ilkel, en elementer meselelerinden biridir. Herhalde medenî dünyada Türkiye dışında bu meselenin tartışıldığı bir ülke yoktur. Medenî dünyada, genel ahlâkın ve küçüklerin korunması gibi bazı istisnâî durumlar dışında mahkeme kararlarından taraf isimleri çıkartılmaz. Dahası mahkeme kararları da doğrudan doğruya davacı ve davalının isimleriyle zikredilir. *Marbury v. Madison* gibi. Taraf ismi karardan çıkarılacaksa, bu çıkarmayı doğrudan doğruya mahkemenin kendisi yapar. Bu durumda da davacı veya davalı yerine “X” gibi bir işaret koyar. Türkiye’de de bu durumu 1990’lardan beri Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları nedeniyle ve 2012’den beri de Türk Anayasa Mahkemesinin verdiği bireysel başvuru kararları nedeniyle biliyoruz. Anayasa Mahkemesinin verdiği bireysel başvuru kararlarında başvuranın adı zikrediliyor diye Türkiye batmadı. Mahkeme kararlarında isim geçmesinde korkulacak bir yan yoktur.

VI. HAZIRLIK SORUŞTURMASI BELGELERİ

Türk Ceza Kanununun 185’inci maddesi, hazırlık soruşturmasının gizliliğini belirli şekilde ihlâl eden kişinin cezalandırılmasını öngörmektedir. Hâliyle bu yasak, iddianamenin düzenlenmesiyle sona erer. İddianame düzenlendikten sonra hazırlık soruşturması belgeleri yayınlanabilir. Zaten bu belgeler kamu davasının açılmasıyla dava dosyasının bir parçası hâline gelir.

VII. DAVA DOSYASINDAKİ İDARÎ SORUŞTURMALARA İLİŞKİN BİLGİLER YAYINLANABİLİR Mİ?

Özgüldür v. Gözler dosyasında idarî soruşturmalara ilişkin bazı belgeler bulunmaktadır. Serdar Özgüldür’ün doktora tezine ilişkin olarak İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunun bir kararı Mahkemeye 20 Ocak 2015 tarihli beyan dilekçemizin ekinde ve Serdar Özgüldür’ün doktora diplomasına ilişkin İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun bir kararı da 11 Mart 2015 tarihli temyiz başvurusuna cevap dilekçemizin ekinde sunulmuştur.

Bu iki belgeyi, dava dosyasında bulunmalarına rağmen bu kitapta yayınlamıyorum.

Bununla birlikte bu belgelerin bu kitapta yayınlanabilir nitelikte olduğunu düşünüyorum. Şu beş sebepten dolayı: (1) İÜ Etik Kurulu kararı, alenî bir dava dosyasında bulunmaktadır. (2) İÜ Etik Kurul kararı, 22 Ocak 2015 tarihli alenî duruşmada tarafımızca delil olarak ileri sürülmüştür. Duruşmada söylenilen şey, dışarıda da tekrarlanabilir. (3) İÜ Etik Kurulu kararı Mahkemenin 22 Ocak 2016 tarih ve E.2014/384, K.2015/30 sayılı beraat kararının gerekçesinde hükmün dayanakları arasında sayılmıştır. (4) İÜ Etik Kurulu kararı, dava konusu olayla ilgisiz değildir, tersine bu Karar, doğrudan doğruya dava konusu fiilin değerlendirilmesinde delil fonksiyonuna sahip bir karardır. (5) Nihayet, davada sunulmuş olmalarından bağımsız olarak şu da söylenebilir ki, bir yüksek hâkimin yaptığı doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığı konusunda doktora yaptığı Üniversitenin Etik Kurulunun verdiği kararın ve keza doktora diplomasını veren kurum olan Sosyal Bilimler Enstitüsünün diplomanın iptal edilip edilmediği hakkında verdiği kararın kamuoyu tarafından bilinmesinde kamu yararı vardır.

Hâliyle taraflardan birinin davayla uzaktan yakından ilgisiz birtakım belgeleri dosyaya sunması ve daha sonra bunları, alenî bir dava dosyasında bulunuyor diye yayınlamaya kalkması durumunda başka sonuca ulaşmak gerekir. Çünkü bu durumda delil sunma hakkının kötüye kullanılması durumu vardır. Burada mühim olan husus, tarafın sunduğu belgelerin dava konusuyla makul bir ilgi içinde olmasıdır. Kanımızca bunun için tarafın sunduğu belgenin delil olarak hükme esas alınmış olması şart değildir. Zira neyin delil olacağına mahkeme karar verecektir. Sunulan belgenin *prima facie* dava ile ilgisiz olduğu anlaşılmıyor ise, sunulan belgenin davayla makul bir ilgi içinde olduğu sonucuna varılmalıdır.

Özellikle de bizim davamızda olduğu gibi, sunulan belge, Mahkeme tarafından hükme esas alınmış ise, bu belge aynen mahkeme kararı gibi, yayınlanabilir bir belgedir.

VIII. YARGILAMANIN ALENİLİĞİ PRENSİBİ AÇISINDAN BİR İKİ SÖZ

Anayasamızın 141'inci maddesine göre, genel ahlâk ve küçüklerin korunması istisnaları dışında, “mahkemelerde duruşmalar herkese açıktır”. Dolayısıyla ideali, kişisel veri niteliğinde bilgilerin duruşmada telaffuz edilmesidir. Zira duruşmada telaffuz edilen her bir bilgi, bu bilgi, kişisel veri teşkil etse veya bu bilgi idarî soruşturmaya ilişkin bir bilgi olsa bile, duruşmada bulunan herkes tarafından duyulup öğrenilebilir. Öğrenen kişiler bunları başkalarına söyleyebilir. Keza duruşmayı izleyen bir gazeteci tarafından bunlar haber olarak yayınlanabilir.

Bu nitelikteki bir bilginin duruşmada söylenmesiyle, duruşmada açıklanan bu bilginin daha sonra bir kitapta yayınlanması arasında prensip olarak bir fark yoktur. Belki duruşmanın izleyicisinin olmadığı veya çok az sayıda kişi tarafından izlendiği, kitabın ise çok kişi tarafından okunacağı söylenebilir. Ancak bu niceliksel bir farktır. Belki bunun tersi bile olabilir. Duruşma pekâlâ çok kişi tarafından izlenebilir. Duruşmada söylenenler haber olarak gazetelerde yayınlanabilir. Nurullah Kunter'in belirttiği gibi, *“açıklık isteyen görmesi ve duyması kadar, gördüklerini, duyduklarını başkalarına yayabilmesini de gerektirir. Açık duruşmada olan bitenin neşri, bu itibarla serbest olmalıdır. Nitekim Anayasa, ‘basın hürdür’ derken (Any. 28) bunu ifade etmiştir”*⁷.

IX. HAKLAR ÇATIŞMASI ÜZERİNE BİR NOT

Burada şu hususu da belirtmek isterim: Mahkeme kararlarının ve dava dosyasındaki evrakın yayınlanması konusu tartışılırken, meseleye sadece Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu veya sadece Hukuk Muhakemeleri Kanunu veya sadece Ceza Muhakemesi Kanunu veya sadece Türk Borçlar Kanunu veya sadece Türk Medenî Kanunu veya sadece Türk Ceza Kanunu veya sadece Kişisel Verilerin Korunması Kanunu açısından bakmamak gerekir.

Dava dosyasında belli bir belgenin yayınlanması söz konusu olduğunda, çoğunlukla yukarıda sayılan kanun hükümleri arasında çatışma çıkar. Daha da önemlisi, böyle bir durumda söz konusu Kanunların hükümleri ile Anayasamızın 141'inci maddesinde öngörülen yargılamanın alenîliği ilkesi, Anayasamızın 36'ncı maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı ve hak arama hürriyeti, Anayasamızın 26'ncı maddesinde güvence altına alınan ifade hürriyeti, 27'nci maddesinde korunan bilim hürriyeti arasında çatışma ortaya çıkar.

Hiç şüphesiz ki, Anayasamızın 26'ncı maddesinde öngörülen düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti, mahkeme kararları hakkındaki düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetini de içerir. Hiç şüphesiz ki, Anayasamızın 27'nci maddesinde öngörülen bilim hürriyeti, mahkeme kararlarını inceleme ve hâliyle öncelikle de bunları yayınlama hürriyetini de içerir. Bu nedenle, bu konuları tartışırken tek bir kanun hükmünden hareket ederek sonuca ulaşmak çoğunlukla yanlış olacaktır.

Nihaî tahlilde, kamunun mahkeme kararları ve bu kararların dayanakları konusunda bilgi edinme hakkı vardır. Böyle bir hak olmaksızın, kamunun yargı üzerinde denetim yapması mümkün olmaz. Yargı kararlarının kamuoyu önünde tartışılması demokrasinin bir gereğidir.

7. Kunter, *op. cit.*, s.456.

X. BU KİTAPTA NELERİ YAYINLADIM?

Bu kitapta dava dosyasında bulunan Cumhuriyet Savcılığının işlemlerini, mahkeme duruşma tutanaklarını ve mahkeme kararlarını yayınladım. Tanık çağrı kâğıdı, talimat mahkemelerinin asıl mahkemeye gönderdikleri talimat iade üst yazısı gibi tamamıyla usûlî ve şeklî nitelikteki bazı işlemleri yer kaplamaması için yayınlamadım. Benim tarafından sunulan savunma dilekçelerini ve keza vekilim tarafından sunulan savunma ve beyan dilekçelerini yayınladım. Karşı tarafın sunduğu dilekçeleri ise yayınlamadım. Hâliyle arzu ediyorsa karşı taraf bunları yayınlatabilir ve böylece dava dosyası daha dengeli ve tam bir şekilde kamuoyunun bilgisine sunulmuş olur.

Özetle kitabımda savcılığın ve mahkemenin işlemleri ve benim ve müdafim tarafından sunulmuş dilekçeler yayınlanmaktadır.

Yayınladığım belgelerin asılları A4 kâğıdı boyutundadır. Bunları kitap boyutuna (16,5 cm x 23,5 cm) dönüştürdüm. Sayfa düzenleri de hâliyle değişti. Belgelerde gördüğüm yazım yanlışlarını düzeltmeye çalıştım. Belki belgelerdeki yazım yanlışlarını olduğu gibi bırakmam daha doğru olabilirdi. Ancak bu yanlışlar, metnin okunmasını güçleştiren, okuyucunun dikkatini dağıtan yanlışlardı. Bunların düzeltilmesinin doğru olacağını düşündüm. Bunun dışında bu kitapta yayınlanan belgeler ile dava dosyasında bulunan belgelerin asılları arasında bir fark yoktur.

XI. HAŞİM KILIÇ'IN 27 KASIM 2014 TARİHLİ DİLEKÇESİNİ NİYE YAYINLADIM?

Yukarıda belirttiğim gibi, kitabımda savcılığın ve mahkemenin işlemleri ile benim ve müdafim tarafından sunulmuş dilekçeler yayınlanmaktadır. Bunun tek istisnası kitabın 89'uncu sayfasında "19" nolu belge olarak yayınlanan tanık Haşim Kılıç'ın Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine sunduğu 27 Kasım 2014 tarihli ve "Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2014/384 Esas sayılı dosyasından gönderilen talimat üzerine beyanımın sunulmasıdır" konulu dilekçesidir.

Öncelikle belirtiyim ki bu belge, bir "taraf dilekçesi" değil, "tanık dilekçesi"dir. 2014/384 esas sayılı dosyada Haşim Kılıç'ın sıfatı "katılan" değil, "tanık"tır. Bu dilekçeyi yayınladım; çünkü bu dilekçenin yayınlanmasında şu *üç sebepten* dolayı kamu yararı olduğunu düşündüm:

1. Söz konusu dilekçede, bir Türk vatandaşı sıfatıyla usûlüne uygun bir biçimde tanık olarak mahkemeye çağrılan Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç, mahkemeye tanık olarak gelmeyeceğini mahkemeye şu cümlelerle bildirmiştir:

“Suçun konusu yayımlanmış olan kitapta somutlanmış olduğuna göre, ayrıca tanık deliline dayanmanın bir gereği olmadığı gibi, her iki dosyadaki suç konusu yayın aynı doğrultuda olduğundan ve davalar birbirini doğrudan ilgilendirdiğinden Anayasa 38. maddesi ve CMK 48. maddeleri gereğince tanık olarak dinlenmeme ilişkin *talep yerinde değildir*” (Haşim Kılıç’ın 27 Kasım 2014 Tarihli Dilekçesi, Sayfa 2, *infra*, s.90).

Görüldüğü gibi tanık, “*tanık olarak dinlenmeme ilişkin talep yerinde değildir*” diyerek mahkemeye ifade vermeye gelmemiştir. Bu cümlede iki yanlış vardır. Bir kere Mahkeme, Haşim Kılıç’tan tanık olarak gelmesini “talep” etmemiş, Haşim Kılıç’ın tanık olarak dinlenilmesine “karar” vermiştir. İkinci olarak, hâliyle, tanıkların mahkemelerin kararlarının hukuka uygunluğunu denetlemek gibi bir yetkisi yoktur. Hangi tanık, mahkemeye “benim tanık olarak dinlenmemi talep etmeniz yerinde değildir” deyip tanık olarak ifade vermeyi reddedebilir? Böyle bir şey olabilir mi?

2. Bu ceza davası, takibi şikayete bağlı bir suç nedeniyle açılmış, Serdar Özgüldür’ün katılan, benim de sanık olduğum bir davadır. Bu davada Anayasa Mahkemesi bir kurum olarak katılan değildir; zaten böyle bir şey mümkün de değildir. Haşim Kılıç bu davada, Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davasından hangi koşullar altında feragat ettiği hususunun aydınlatılması amacıyla “tanık” olarak ifadeye çağrılmıştır. Tanık Haşim Kılıç’ın bu davada bir Türk vatandaşı olmak dışında bir sıfatı yoktur. Buna rağmen Haşim Kılıç, bu dilekçesini Anayasa Mahkemesi antetli devletin resmî kâğıdına yazmış ve altını “Anayasa Mahkemesi Başkanı” sıfatıyla imzalayıp mahkemeye sunmuştur. Bu dilekçenin sonunda Haşim Kılıç imzasının ve adının altında “tanık” değil, “Anayasa Mahkemesi Başkanı” yazmaktadır. Devletin resmî bir kâğıdı üzerine yazılan ve Haşim Kılıç’ın “tanık” sıfatıyla değil, “Anayasa Mahkemesi Başkanı” sıfatıyla imzaladığın bu dilekçeyi benim yayınlamaya, Türk milletinin de bunu görmeye hâliyle hakkı vardır.

3. Nihayet belirtelim ki, bir asliye ceza mahkemesine, ülkenin en yüksek mahkemesinin başkanının, bu mahkemenin antetini taşıyan resmî bir kağıt üzerine yazılmış ve bu mahkemenin başkanı sıfatıyla imzalanmış böyle bir yazının gönderilmesi, asliye ceza mahkemesi üzerinde baskı kurmaya yönelik bir teşebbüs olarak yorumlanmaya elverişlidir. ■

DAVANIN ÖZETİ

2013 yılının Kasım ayında *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı bir kitap yayınladım¹. Bu kitapta 10 ayrı yazarın kitaplarında bulunan usûlsüz alıntılara tek tek örnek verdim ve bu yazarları eleştirdim.

Bu kitabın 441 ile 551'inci sayfaları arasında yer alan *Dokuzuncu Bölüm*² Anayasa Mahkemesi üyesi ve dönemin Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür'e ilişkindir. Bu bölümde Serdar Özgüldür'ün aynı zamanda doktora tezi olan *Tam Yargı Davaları* (Ankara, Yetkin, 1996) isimli kitabında Ömer Anayurt'un *Türk Hukukunda İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu* başlıklı yüksek lisans tezinden yapılmış pek çok usûlsüz alıntı olduğunu iddia ettim ve bu usûlsüz alıntılara toplam 74 adet somut örnek verdim. Bu örneklerde önce Serdar Özgüldür'ün kitabından alınmış paragrafları ve sonra bunların kaynağı olan Ömer Anayurt'un kitabından alınmış paragrafları alt alta verdim ve bunlar arasında karşılaştırma yaparak, Serdar Özgüldür'ün, paragraflarını kaynağını göstermeksizin Ömer Anayurt'un kitabından aldığını gösterdim ve Serdar Özgüldür'e şiddetli eleştiriler yönelttim.

Kitapta ayrıca Serdar Özgüldür'ün özgeçmişi ve mesleğinde ilerlemesi hakkında bilgi verdim. Keza kitapta Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı 2006 yılında Ankara Fikrî ve Sınâî Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası ve 2007 yılında bu davadan feragati hakkında bilgiler verip bazı sorular sordum.

Kitap yayımlandıktan bir ay kadar sonra, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür, vekili Oğuz Büyüktanır'ın vasıtasıyla, Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına 23 Aralık 2013 tarihinde bir şikâyet dilekçesi sunmuş. Bu dilekçede kamu görevlisine hakaret sebebiyle cezalandırılmam ve söz konusu kitabın toplatılmasına karar verilmesi talep edilmiş.

Savcılık 20 Ocak 2014 tarihli bir yazıyla beni şüpheli sıfatıyla ifadeye çağırıldı. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına giderek, hazırlık soruşturmasını yürüten Cumhuriyet Savcısı Evrim Uzunsoy'a 6 Şubat 2014 günü ifademi verdim. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı, Cumhuriyet Savcısı Evrim Uzunsoy'un imzasıyla, 21 Mayıs 2014 tarih ve 2014/4693 sayılı iddianameyle,

-
1. *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu: Adnan Küçük, Ahmet Nohutçu, Bilal Canatan, Nevzat Sönmez, Ali Ruza Çoban, Serdar Özgüldür, Fatih Dikici ve Diğerlerinin Kitapları Hakkında Eleştiriler* (Bursa, Yazarın Kendi Yayını, 2013, XVI+680 sayfa). Kitabın tam metnine <https://www.anayasa.gen.tr/usulsuz-alinti-sorunu.htm>'den veya <https://books.google.com.tr/books?id=K2hJAgAAQBAJ&>'den ulaşabilirsiniz.
 2. Kitabın Dokuzuncu bölümünü doğrudan doğruya izleyen linkten okuyabilirsiniz: <https://www.anayasa.gen.tr/uas-s-441-552-ozguldur.pdf>.

hakkımda Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde Türk Ceza Kanununun 125/1, 125/3.a, 4, 53/1 maddeleri uyarınca cezalandırılmam istemiyle dava açtı. Dava Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde E.2014/384 sayılı dosyada görüldü.

Davamın ilk duruşması Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi huzurunda 14 Ekim 2014 tarihinde yapıldı. Bu duruşmada hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını *talep etmediğimi* ve ayrıca hakkımda herhangi bir şikayetten vazgeçme vaki olursa, bunu da *kabul etmediğimi* tutanağa geçirttim. Ayrıca, bu duruşmada yaptığım sözlü savunmada ve verdiğim yazılı savunma dilekçesinde Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından feragat etmesi için Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç tarafından ikna edildiği ve bu amaçla Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine giderek Ömer Anayurt ile görüştüğünü öğrendiğimi söyledim ve bu hususun ispatı için Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın, Prof. Dr. Ömer Anayurt'un, dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Durman'ın, dönemin Sakarya Üniversitesi Genel Sekreteri Prof. Dr. Zafer Demir'in ve yine dönemin Sakarya Üniversitesi İİBF Dekanı Prof. Dr. Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenilmesini talep ettim.

Mahkeme talebimi kabul etti ve adı geçen kişilerin tanık olarak dinlenmesi için buldukları yer mahkemelerine talimat yazılmasına karar verdi.

Tanık Ömer Anayurt ve tanık Engin Yıldırım Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi önünde 5 Aralık 2014 tarihli duruşmada dinlendi. Haşim Kılıç Mahkeme tarafından çağrılmasına rağmen tanıklık yapmak için mahkemeye gelmedi. Adı geçenin tekrar çağrılmasını talep etmemize rağmen Mahkeme bu isteğimizi kabul etmedi.

Tanık Zafer Demir, Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesi önünde 12 Aralık 2014 tarihli duruşmada, tanık Mehmet Durman ise Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesi önünde 19 Aralık 2014 tarihli duruşmada dinlendi.

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi huzurundaki asıl davanın ikinci duruşması 22 Ocak 2015 tarihinde yapıldı ve adı geçen Mahkemenin aynı tarih ve E.2014/384 ve K.2015/30 sayılı kararıyla beraat ettim.

Mahkemenin beraat kararı, katılan Serdar Özgüldür vekili Oğuz Büyüktanır tarafından temyiz edildi. Temyiz incelemesi neticesinde Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin verdiği beraat kararı, Yargıtay 18. Ceza Dairesinin 4 Kasım 2019 tarih ve E. 2018/3039, K.2019/15394 sayılı kararıyla onandı ve böylece beraat kararı kesinleşmiş oldu.

Davanın özeti budur. Ayrıntılarını ise izleyen sayfalarda yayınlanan dava belgelerinden okuyabilirsiniz.

Belgeler bölümünde görüleceği üzere, bu kitapta söz konusu dava anlatılmamakta, bunun yerine doğrudan doğruya dava evrakının önemli bir kısmı yayınlanmaktadır.

EK: KILIÇ v. GÖZLER DAVASI HAKKINDA BİR NOT

Bu kitap, yukarıda da açıklandığı gibi, *Özgüldür v. Gözler* davası olarak isimlendirdiğim, Serdar Özgüldür'ün şikâyeti sonucunda Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hakkımda açılmış bulunan ve Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin E.2014/384 sayılı dosyasında görülmüş olan davaya ilişkindir. Aslında bu davayla aynı dönemde ve aynı Mahkemede hakkımda açılmış olan bir dava daha vardır: Haşim Kılıç'ın şikâyeti sonucunda açılan Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin E.2014/372 sayılı dosyasında görülmüş olan *Kılıç v. Gözler Davası*.

Bu dava hakkında da küçük bir açıklama yapmak isterim:

Serdar Özgüldür'ün vekili Av. Oğuz Büyüktanır hakkımda Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına şikâyetinde bulunduğu 23 Aralık 2013 günü, dönemin Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç adına bir şikâyet dilekçesi daha vermiş. Bu dilekçeden anlaşıldığına göre, Haşim Kılıç da kamu görevlisine hakaretten cezalandırılmamı ve *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın toplatılmasını talep etmiş.

Serdar Özgüldür'ün hakkımda şikâyetinde bulunmasına şaşırmadım. Öngördüğüm ve beklediğim bir şeydi. Çünkü doktora tezinde pek çok usûlsüz alıntının bulunduğunu iddia ediyordum. Ne var ki Haşim Kılıç'ın şikâyetine doğrusunu isterseniz şaşırdım. Bunu beklemiyordum. Zira şikâyet konusu yapılan kitap, Haşim Kılıç'a yönelik bir kitap değildi.

İlginçtir ki, Haşim Kılıç'ın vekili aracılığıyla sunduğu şikâyet dilekçesi, sadece Haşim Kılıç'ın değil, Serdar Özgüldür'ün, Anayasa Mahkemesi raporörü Ali Rıza Çoban'ın ve Anayasa Mahkemesi üyesi Engin Yıldırım'ın da benim tarafımdan hakarete uğradığı iddiasını içermektedir. Dilekçenin ikinci sayfasında “*sözü geçen kitapta, başta müvekkilim olmak üzere, Anayasa Mahkemesinin bazı üye ve raporörlerini itibarsızlaştırmaya yönelik spekülasyonlara ve ithamlara yer verilmiştir*” denmektedir.

Yine Haşim Kılıç, şikâyet dilekçesinin üçüncü sayfasında beni, “*Cumhurbaşkanı ve Anayasa Mahkemesi üyesi Engin Yıldırım'ı kamuoyu önünde itham etmekle*” suçlamaktadır.

Takibi şikâyeteye bağlı bir suçta, Haşim Kılıç'ın şahsı adına sunduğu bir şikâyet dilekçesiyle, Anayasa Mahkemesi adına şikâyetinde bulunmak gibi bir yetkisi hâliyle yoktu. Yine Haşim Kılıç'ın şahsı adına sunduğu bir şikâyet dilekçesinde Serdar Özgüldür, Ali Rıza Çoban, Engin Yıldırım ve Cumhurbaşkanı'nın itham edildiği yolunda iddiada bulunmaya da hâliyle hakkı yoktu. Haşim Kılıç, adı geçenlerin avukatı mıydı ki, bu kişiler adına şikâyetinde bulunmaktaydı? Vaki Ali Rıza Çoban, Engin Yıldırım ve dönemin Cumhurbaşkanı benim hakkımda şikâyetinde bulunmadı.

Haşim Kılıç'ın şikâyet dilekçesinden sonra Bursa Cumhuriyet Savcılığı hakkımda bir soruşturma açtı (Soruşturma No: 2013/82126) ve neticede Cumhuriyet Savcısı Halit Tunç imzasıyla hakkımda 21 Mayıs 2014 tarih ve 2014/10961 sayılı iddianameyle Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde kamu görevlisine hakaret suçundan dava açıldı. Bu dava Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde E.2014/372 sayılı dosyasında görüldü. Bu davadan da beraat ettim.

İki Ayrı Şikâyet ve Bunun Sonucu.- Burada bir hususun altını çizmek isterim: Serdar Özgüldür ve Haşim Kılıç'ın şikâyet dilekçeleri aynı tarihlidir ve birbirine içerik olarak çok benzemektedirler. Her iki dilekçede de kitabımın hakaret suçunu oluşturduğu iddia edilen paragrafları aynı paragraflardır. Buna rağmen hem Serdar Özgüldür, hem de Haşim Kılıç ayrı ayrı şikâyet dilekçeleri verdiler. Oysa birlikte şikâyet edebilirlerdi. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı da, hakkımda tek dava açmak yerine, iki ayrı iddianame düzenleyerek iki ayrı ceza davası açtı. Bu iki dava, şikâyetçilerin ve savcılığın istediği gibi sonuçlansaydı, aynı kitabın aynı paragraflardan dolayı iki ayrı defa ceza alacaktım.

Ancak hakkımda iki ayrı ceza davası açılması benim işime yaradı ve şikâyetçileri zor durumda bıraktı. Zira ben, Serdar Özgüldür'ün şikâyeti sonucunda açılan ceza davasında (E.2014/384) Haşim Kılıç'ı tanık olarak gösterdim ve Mahkeme Haşim Kılıç'ın bu davada tanık olarak dinlenmesine karar verdi. Haşim Kılıç'ın şikâyeti sonucunda açılan ceza davasında da (E.2014/372), Serdar Özgüldür'ü tanık olarak gösterdim ve Mahkeme Serdar Özgüldür'ün bu davada tanık olarak dinlenmesine karar verdi. Haşim Kılıç, tanık olarak ifade vermemek için Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine 27 Kasım 2014 tarihli dilekçeyi sundu³. Serdar Özgüldür de yine tanık olarak ifade vermemek için Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine 27 Kasım 2014 tarihli dilekçeyi sundu⁴.

Eğer Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç ve Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür beni birlikte şikâyet etselerdi ve benim hakkımda tek ceza davası açılsaydı, her ikisi de aynı ceza davasında "katılan" sıfatına sahip olacaklardı ve dolayısıyla "tanık" sıfatıyla ifadeye çağrılmaları mümkün olmayacaktı.

İlave edelim ki, Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi, Haşim Kılıç'ın Serdar Özgüldür'ün şikâyeti sonucunda açılan davada; Serdar Özgüldür'ün de Haşim Kılıç'ın şikâyeti sonucunda açılan davada tanık olarak dinlenmesine karar verince, Serdar Özgüldür ve Haşim Kılıç'ın avukatı Oğuz Büyüktanır, 10 Aralık 2014 tarihli dilekçesiyle davaların birleştirilmesini talep etti.

3. Dilekçeyi aşağıda s.89-90'dan okuyabilirsiniz.

4. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2015/698 sayılı talimat dosyasına sunulmuş 27 Kasım 2014 tarihli dilekçedir.

Ne kadar ilginç! Dava açılması için şikâyetle bulunurken ortada iki ayrı suç olduğunu ve sanığın iki ayrı ceza alması gerektiğini iddia edenler, mahkeme huzuruna tanık olarak çağrıldıklarında, ortada irtibat bulunduğunu ileri sürüp davaların birleştirilmesini talep edebiliyorlar! Madem irtibat vardı, neden şikâyeti birlikte yapmadınız? Davaların arasında irtibatın olduğunu görmeniz için tanık olarak çağrılmanız mı gerekti?

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi, 22 Ocak 2015 tarihli duruşmada, Haşim Kılıç ve Serdar Özgüldür'ün irtibat nedeniyle davaların birleştirilmesi talebini reddetti ve reddederken de kararının gerekçesinde şu ifadeye yer verdi: “...şikâyete bağlı suçlardan olması nedeniyle tarafların birlikte açabilecekken tarafların ayrı ayrı dava açmış olmaları nedeniyle... birleştirme talebinin reddine...”⁵.

Ne diyelim: Bazen strateji tersine döner; karşı tarafa hizmet eder hâle gelir. O nedenle bir hak arama mücadelesinde prensiplerden asla vazgeçmemek gerekir. Dava iki tarafı keskin bir bıçak gibidir. Bir davada her iki taraf da zarar görebilir. O nedenle bir davayı strateji üzerine değil, prensipler üzerine kurmak gerekir.

Haşim Kılıç'ın şikâyeti sonucu açılmış davada da Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 22 Ocak 2015 tarih ve E.2014/372. K.2015/29 sayılı kararıyla beraat ettim ve bu beraat kararı Yargıtay 18. Ceza Dairesinin 5 Kasım 2019 tarih ve E.2018/5858, K.2019/15559 sayılı kararıyla onanarak kesinleşti.

Haşim Kılıç'ın Beni YÖK'e Şikayet Etmesi ve YÖK'ün Hakkımda Disiplin Soruşturması Açması.- Haşim Kılıç'a ilişkin olarak belirtmek istediğim bir şey daha var: Haşim Kılıç, hakkımda Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği şikâyet dilekçesinin çok benzeri olan bir dilekçeyi, aynı dönemde YÖK Başkanlığına da vermiş ve hakkımda disiplin soruşturması açılmasını talep etmiştir. İlginçtir ki, Haşim Kılıç, bu şikâyet dilekçesini “Anayasa Mahkemesi Başkanlığı” antetli bir kağıda yazmış ve dilekçenin altını “Anayasa Mahkemesi Başkanı” sıfatıyla imzalamıştır. Dahası bu şikâyet dilekçesine Anayasa Mahkemesi Başkanlığının resmî yazışmalarında kullanılan 75384030-2013-804 ile başlayan bir resmî sayı numarası verilmiştir!

Dönemin YÖK Başkanı, YÖK Denetleme Kurulundan hakkımda disiplin soruşturması açılmasını istemiştir. YÖK Denetleme Kurulu Başkanlığı hakkımda soruşturma açmış ve bir üyesini soruşturmacı olarak atayarak savunmamı istemiştir.

Hakkımda kendilerini usûlsüz alıntı yapmakla suçladığım kişilerin şikâyeti sonucunda gerek YÖK, gerekse Uludağ Üniversitesi Rektörlüğü tarafından açılmış pek çok disiplin soruşturması oldu. Ama hakkımda açılan disiplin

5. Aşağıda s.108'de yer alan Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 22 Ocak 2015 tarihli duruşma tutanağına bakabilirsiniz.

lin soruşturmalarından en tuhafı, Haşım Kılıç'ın şikâyeti sonucunda YÖK tarafından açılmış olan bu disiplin soruşturmasıdır. Çünkü bu soruşturmada bana isnat edilen suç, “*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*” başlıklı kitabımda -YÖK Denetleme Kurulunun savunma isteme yazısından aynen aktarıyorum- “*Anayasa Mahkemesinin bazı üye ve raportörlerini itibarsızlaştırmaya yönelik spekülasyonlara ve ithamlara yer vermek*”tir.

Bu disiplin soruşturmasında kendimi savunmakta çok güçlük çektim, çünkü yazdığım akademik bir kitapta yazdıklarımın nasıl olup da bir disiplin suçu oluşturabileceğini ve bir ihtimal bir disiplin suçu oluşturacaksa hangi disiplin suçunu oluşturacağını bir türlü anlayamadım.

Bu soruşturmada savunma yazmak benim çok ağırıma gitti. Türk yargı organının en yüksek mahkemesinin başkanının şikayeti sonucunda Türk üniversitesinin en yüksek makamı bir üniversite öğretim üyesinin yazdığı akademik bir kitap hakkında disiplin soruşturması açmıştı! Bu soruşturmayı bugün dahi hatırlayınca sinirden ellerim titriyor.

Bu soruşturma da beni üniversiteden yıldırان ve soğutan hakkımda açılan çeşitli disiplin soruşturmalarından birisi olmuştur.

NEDEN İKİ KİTAP YERİNE TEK KİTAP YAYINLIYORUM?

Yukarıda da açıklandığı gibi Serdar Özgüldür'ün şikâyeti sonucunda hakkımda Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde bir dava (E.2014/384), aynı Mahkemede Haşım Kılıç'ın şikâyeti sonucunda bir dava (E.2014/372) daha açılmıştır.

Bu iki dava, birbirinin çok benzeri iki davadır. Şikayetçileri dışında bu iki davanın her şeyi (konusu, yani hakaret teşkil ettiği iddia edilen paragraflar, samığı, tanıkları, delilleri ve dahi tarafları temsil eden avukatlar) aynıdır.

Asıl mahkemede ve talimat mahkemelerindeki duruşmalarda önce bir davanın duruşması yapıldı; sonra da aynı işlemler diğer dava için tekrarlandı. Duruşma tutanakları ve kararlar, katılan isimleri ve dava esas numaraları dışında aynıdır.

Elinizde tuttuğunuz bu kitap *Özgüldür v. Gözler* davasına ilişkindir. *Kılıç v. Gözler* davası için de bir kitap yayınlatabilirdim. Bu kitap *Özgüldür v. Gözler* davası kitabıyla yüzde 99'u aynı olurdu. Keza elinizde tuttuğunuz bu kitabı iki kısma ayırıp birinci kısımda *Özgüldür v. Gözler* davasının, ikinci kısımda ise *Kılıç v. Gözler* davasının belgelerini yayınlatabilirdim. Bu durumda kitabın bu iki kısmı yüzde 99 oranında birbirinin aynısı olurdu.

Ben bunun yerine sadece *Özgüldür v. Gözler* davasını yayınlamaya karar verdim. Çünkü asıl dava budur. *Kılıç v. Gözler* davası hiç açılmaması gereken bir davaydı. *Kılıç v. Gözler* davasını merak edenler bu kitapta yayınlanan belgelerde Serdar Özgüldür'ün isminin yerine Haşım Kılıç ismini koyarak okurlarsa, *Kılıç v. Gözler* davasının belgelerini yüzde 99 oranında doğru olarak okumuş olurlar. ■

DAVA BELGELERİ

Bölüm 1.- Hazırlık Soruşturması: Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının
2013-82132 Numaralı Soruşturma Dosyası (s.25-52)

Bölüm 2.- İlk Derece Safhası: Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin
E.2013/384 Sayılı Dosyası (s.53-120)

Bölüm 3.- Temyiz Safhası: Yargıtay 18. Ceza Dairesinin E.2018/3039
Sayılı Dosyası (s.121-148)

Bölüm 1
HAZIRLIK SORUŞTURMASI
(Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 2013-82132
Numaralı Soruşturma Dosyası)

1. İFADEYE ÇAĞIRMA YAZISI

T.C.
GEMLİK
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

✓ 10/01/2014..

TALİMAT NO : 2014/10

20/01/2014

İFADEYE ÇAĞIRMA YAZISI

Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 31/12/2013 tarih ve 2013/82132 sayılı talimat yazısı gereğince şüpheli sıfatıyla beyanımız alınacağından aşağıda belirtilen gün ve saatte Cumhuriyet Başsavcılığımıza müracaatınız rica olunur.

SİDDİKA İNCEDAL DENİZHAN
Cumhuriyet Savcısı
 e-imzalıdır

KİMLİĞİ VE ADRESİ :
ŞÜPHELİ

: KEMAL GÖZLER
Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
Gemlik/ BURSA

GÜN VE SAATİ :

03/02/2014 günü saat: 10.15'de

2. BURSA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA SUNDUĞUM 25 OCAK 2013 TARİHLİ SAVUNMA DİLEKÇEM

BURSA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA Bursa

Soruşturma No: 2013-82132

SAVUNMA YAPAN (ŞÜPHELİ): Kemal GÖZLER,

ŞİKAYETÇİ: Serdar ÖZGÜLDÜR, Anayasa Mahkemesi Üyesi ve Uyuşmazlık
Mahkemesi Başkanı, Ankara.

VEKİLİ: Av. Oğuz BÜYÜKTANIR,

BU DİLEKÇENİN KONUSU: Savunmamın sunulmasıdır.

SAVUNMAM

Şikayetçi Serdar Özgüldür'ün vekilinin Başsavcılığınıza sunduğu şikayet dilekçesinde dile getirilen iddialara karşı cevaplarım aşağıdaki gibidir:

I. “ÖRNEKLERİYLE USÛLSÜZ ALINTI SORUNU” İSİMLİ KİTABIMI MÜŞTEKİYE HAKARET AMACIYLA YAZDIĞIM İDDİASINA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin bütününde benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* (Bursa 2013) isimli kitabımı müştekiye hakaret etmek amacıyla yazdığım iddia edilmektedir. Bu doğru değildir. Çünkü:

1. Benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* (Bursa, 2013) başlıklı kitabım **680 sayfa olup**, özellikle Serdar Özgüldür hakkında yazılmış bir kitap değildir. **Serdar Özgüldür, kitapta eleştirilen 10 (on) ayrı yazardan sadece birisidir.** Söz konusu kitap, anayasa ve idare hukuku alanında usûlsüz alıntı sorununun ne derece yaygın ve ağır bir sorun olduğunu gözler önüne sermek ve bu sorunla mücadele etmek amacıyla yazılmıştır. Bu amaç doğrultusunda usûlsüz alıntıları yapan yazarlar, en ağır şekilde eleştirilmiştir. Usûlsüz alıntı, bir akademisyen için en ağır etik ihlaldir. Bu ağır etik ihlâlin bulunduğu kitabın ve bu ihlali yapan kişilerin şiddetli bir şekilde eleştirilmesi kadar normal bir şey olamaz.

2. Ben usûlsüz alıntı sorunuyla iki yıldır mücadele ediyorum. Bu konuda pek çok hukuk davası açtım (sadece Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde görülen 6 intihal davam vardır), çeşitli savcılıklara ceza davası açılması için pek çok şikayette bulundum, pek çok disiplin soruşturması açılması için ilgililerin üniversitelerine ve YÖK Etik Kuruluna şikayette bulundum (YÖK'e 10'dan fazla şikayette bulundum). Usûlsüz alıntı sorunuyla mücadele süre-

cinde kitaplar da yazdım. **Şikayet konusu kitap, benim bu süreçte yazdığım ilk kitap değildir.** Bu kitaptan önce biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdım. Şikayet konusu kitap benim bu konuda yazdığım üçüncü kitaptır. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde dile getirilen benim özellikle Serdar Özgüldür'ü rencide etmek amacıyla kitap yazdığım iddiası *gerçek dışı bir iddiadır*. Ben Serdar Özgüldür'ü tanımam. Kendisiyle şimdiye kadar en ufak bir problemim olmamıştır. Benim yazdığım *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabıma Serdar Özgüldür'ü de dâhil etmemin nedeni, kendisine karşı olan bir düşmanlığım değil, yazdığı kitapta yığınla usûlsüz alıntı bulunmasıdır.

3. Şikayet konusu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım 680 sayfa uzunluğunda bir kitaptır. Amacım Serdar Özgüldür'e hakaret olsaydı, bunun için ne diye 680 sayfa uzunluğunda bir kitap yazayım? Amacım hakaret olsaydı, bu amacıma üç beş sayfalık bir makale yazarak, hatta sadece bir paragraf ve hatta sadece tek cümleyle de ulaşabilirdim.

4. Burada özellikle belirtmek isterim ki, *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım kitapta ismi geçen kişilere hakaret amacıyla değil, usûlsüz alıntı sorununun ülkemizde nasıl yaygın ve vahim bir sorun olduğunu göstermek amacıyla yazılmıştır. Bu husus adı geçen kitabın 1 ilâ 32'nci sayfalar arasında yer alan "*Bu Kitabı Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümde etraflıca açıklanmaktadır. Keza bu kitabı beni yazmaya iten sebepler aynı kitabın 659 ile 665'inci sayfaları arasında yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısımda da açıklanmıştır. Savunma dilekçeme bu kısımları alarak dilekçemi şişirmek istemem. Ama bu konuda hazırlık soruşturmasında görevli Sayın Savcının, dava açılırsa da, Sayın Hâkimin, kitabımın sadece Serdar Özgüldür'e ilişkin sayfaları değil, kitabımın bütününe ve özellikle de kitabın 1 ilâ 32'nci sayfalar arasında yer alan "*Bu Kitabın Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümünü ve 659 ile 665'inci sayfaları arasında yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısmını okumasında, iddia edilen suçun manevî unsurunu değerlendirmek bakımından büyük yarar olacağını belirtmek isterim (kitabın şikayet dilekçesinin ekinde sunulduğu anlaşılmaktadır).

II. "ÖRNEKLERİYLE USÛLSÜZ ALINTI SORUNU" İSİMLİ KİTABIMI ART NİYETLE MÜŞTEKİNİN MESLEK ÇEVRESİNE GÖNDERDİĞİM İDDİASINA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin üç ayrı yerinde "*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*" isimli kitabımı art niyetle müştekinin meslek çevresine gönderdiğim iddia edilmektedir. Örneğin Şikayet dilekçesinin 1'inci sayfasının son paragrafında

“bu arada, kitabın, şikayet olunan tarafından, tüm Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi üyelerine ve raportörlerine de gönderildiğini öğrenmiş bulunmaktadır”

denmiştir. Aynı dilekçenin 2’nci sayfasının 2’nci paragrafında

“ve kitabın, müvekkilin tüm çalışma çevresine gönderilmesi tamamen kişilik haklarına saldırı kastını ortaya koymaktadır”

denmektedir. Yine Aynı dilekçenin 2’nci sayfasının 4 nolu paragrafında da

“bu kitabın en yakın çevresine ve bilhassa çalıştığı Mahkemedeki herkese ve yargı çevresine, Üniversitelere gönderilmesi kişilik haklarına saldırının şiddetini artırma amacını taşımaktadır”

denmektedir. Böylece benim söz konusu kitabı müştekinin “*en yakın çevresine*” ve “*bilhassa çalıştığı Mahkemedeki herkese*” göndererek kişilik haklarına yaptığım “*saldırının şiddetini artırma amacını*” güttüğüm iddia edilmektedir. Bu iddia tamamıyla gerçek dışıdır. Çünkü:

1. Benim eleştiri kitabım sadece Serdar Özgüldür’e ilişkin değil, ondan başka daha 9 (dokuz) yazara ilişkindir. Benim “bilhassa” Serdar Özgüldür’e ilişkin bir amacım olsa ne diye onun yanında 9 yazarı daha eleştireyim? Söz konusu kitap 680 sayfadır. Serdar Özgüldür ayrılmış kısım 110 sayfadır. Böyle bir amacım olsa sadece 110 sayfalık bir kitap yazar, onu “bilhassa” Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi üyelerine gönderirdim.

2. Benim kitabımda, 10 yazarın kitapları temel alınarak *anayasa ve idare hukuku alanında* usûlsüz alıntı örnekleri incelenmektedir. Anayasa ve idare hukuku alanındaki gerek üniversitedeki, gerekse uygulamadaki hukukçuların muhtemelen okudukları ve yararlandıkları bu kitaplarda usûlsüz alıntılar olduğunu bilmeye, bu kitapta okudukları cümlelerin bu kitapların yazarlarına değil, gerçekte başka yazarlara (örneğin Serdar Özgüldür’ün kitabındaki pek çok paragrafın gerçekte Serdar Özgüldür’e değil, Ömer Anayurt’a) ait olduğunu bilmeye hakları vardır. Bu kitabı bunun için hukuk fakültele-
rindeki anayasa ve idare hukuku alanında çalışan bütün akademisyenlere gönderdim. Yine bu kitabı bunun için Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay üyelerine gönderdim. Çünkü bu kişiler, bu kitapta eleştirilen Serdar Özgüldür’ün kitabı dâhil diğer kitapların muhtemel okuyucularıdır. Örneğin Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyesi olup da, acaba Serdar Özgüldür’ün *Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları* isimli kitabını okumamış kaç kişi vardır? Bu kişilerin Serdar Özgüldür’ün söz konusu kitabında okudukları cümlelerin Serdar Özgüldür’e değil, gerçekte Ömer Anayurt’a ait olduğunu bilmeye hakları var mıdır; yok mudur? Eğer hakları var ise, benim bu kitabı bu yüksek mahkeme üyelerine göndermem eleştirilecek bir şey değil, tam tersine övülecek bir şeydir.

Yukarıdaki iddiamı teyit eden bir de maddî vakıayı örnek olarak vereyim: Ben *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımı Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay üyelerine gönderdim. Ama Yargıtay üyelerine göndermedim. Çünkü *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda anayasa ve idare hukuku kitapları eleştirilmektedir ve Yargıtay doğrudan doğruya anayasa ve idare hukuku ile ilgili bir yüksek mahkeme değil. Eğer bir gün özel hukuk veya ceza hukuku alanındaki usûlsüz alıntıları gösteren bir kitap yazarsam, işte o zaman bu kitabı Yargıtay üyelerine de göndereceğim. Eğer Serdar Özgüldür'ü "*bilhassa*" yüksek mahkemeler nezdinde rencide etmek gibi bir maksudım olsaydı, aynı kitabı Yargıtay üyelerine de göndermem gerekmez miydi?

Diğer yandan belirtmek isterim ki, benim kitap yayınlamam, yayınladığım kitabı istediğim kişilere ücretsiz göndermem tamamıyla hukuka uygun fiillerdir.

Keza benim kağıt baskı olarak yayınladığım kitabı internette yayınlamam da tamamıyla hukuka uygundur. Söz konusu internet yayınında bir hukuka aykırılık var ise, müştekinin yapacağı şey, 4 Mayıs 2007 tarih ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9'uncu maddesinde öngörülen usûle göre sulh ceza mahkemesinden yayının kaldırılmasını talep etmekten ibarettir. Müşteki vekili şikayet dilekçesinin 4'üncü sayfasında bu konuda da gereken girişimlerde bulunduğunu zaten belirtmiştir.

III. MÜŞTEKİNİN ESAS DIŞI İDDİALARINA CEVAPLAR

Şikayet dilekçesinde esas dışı çeşitli iddialar da vardır:

1. Örneğin şikayet dilekçesinin 2'nci sayfasının 2'nci paragrafında

"olayın tarafı olmayan şikayet olunan, bunca yıl sonra kendisi ile hiçbir ilgisi olmayan bir konuyu, çeşitli vehimleri de katarak, bir kitap hâlinde sunması hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemez"

denmektedir. Bu esas dışı bir iddiadır. "Bu kitapta usûlsüz alıntı vardır" demek herkese ait bir haktır. Ancak bu usûlsüz alıntılardan dolayı tazminat davası açmak veya ceza davası açılması için savcılığa şikayette bulunmak münhasıran usûlsüz alıntıların kendisinden yapıldığı yazara ait bir haktır. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde benim "olayın tarafı olmadığım" yolundaki ifadenin şikayet dilekçesinin esasıyla bir alakası yoktur.

Ancak bu konuda şunları da belirtmek isterim: Bir kitapta usûlsüz alıntı bulunduğu meselesi etik bir meseledir; zamanaşımıyla bir ilgisi yoktur. Keza bir kitapta usûlsüz alıntı bulunduğunu, sadece usûlsüz alıntıların kendisinde yapıldığı bir yazar değil, herkes iddia edebilir. Doktora tezi olan bir kitabı

eleştirmek, sadece usûlsüz alıntılara kurban giden yazara değil, o alanda çalışan bütün akademisyenlere ait bir haktır. Ben kamu hukuku doktoruyum. Serdar Özgüldür de kamu hukuku doktorudur. Benim sahip olduğum unvanı taşıyan herkesin bu unvanı hakkıyla almasını istemek, hakkıyla almadığını düşündüğüm kişileri eleştirmek benim en doğal hakkım ve aynı zamanda ödevimdir. Kitabında usûlsüz alıntı olduğunu gördüğüm bir yazar hakkında tüm meslektaşlarımı uyarmak benim hakkım ve ödevimdir. Burada özellikle belirtmek isterim ki, benim 2003 yılında yayınlanmış *İdare Hukuku* isimli kitabımın ikinci cildinin 929 ile 1309’uncu sayfaları arasında yer alan “İdarenin Sorumluluğu” başlıklı Yirminci Bölümünde Serdar Özgüldür’ün eleştirilen *Tam Yargı Davaları* isimli kitabına yapılmış pek çok atıf vardır. Ben 2003 yılında Ömer Anayurt’un yüksek lisans tezini görmemişim. Eğer görmüş olsaydım, Serdar Özgüldür’ün kitabında usûlsüz alıntı bulunduğunu fark eder ve Serdar Özgüldür’ün bu kitabına atıf yapmazdım. Serdar Özgüldür’ün kitabına atıf yapmış olmaktan dolayı fevkalade üzgünüm. Eğer 2003’ten önce birisi çıkıp Serdar Özgüldür’ün kitabındaki usûlsüz alıntılar hakkında bir eleştiri kitabı veya makalesi yazmış olsaydı, ben bu hata içine düşmüş olmayacaktım. Vakıa şu ki, Serdar Özgüldür, gerek beni, gerek Türk idare hukuk doktrinindeki pek çok yazarı yanıltmıştır. Ben Serdar Özgüldür’ün yaptığı usûlsüz alıntıların bir mağduruyum.

2. Örneğin şikayet dilekçesinin 2’nci sayfasının 3’üncü paragrafında

“aşağıda yer alan örneklerde görüldüğü gibi, ifadelerin hiç birisinin bilimsel çalışma ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Tamamen, müvekkilin konumu gözetilerek, haksız isnatlarla, müvekkil ve Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabasıdır”

denmektedir. Benim çalışmamın bilimsel değeri, sayın şikayetçiyi ilgilendiren bir mesele değildir. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde böyle bir hususun yeri olamaz.

Yukarıdaki paragrafın ikinci cümlesinde benim kitabımın “*müvekkil ve Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabası*” ile yazıldığı iddia edilmektedir. “Müvekkil” kısmı hariç, müşteki vekilinin, Anayasa Mahkemesinin diğer üyelerinin itibarını korumak gibi bir görev ve yetkisi olamaz; onlar adına şikayette bulunma hak ve yetkisine de sahip değildir. Yukarıdaki paragrafta yer alan “*Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabası*” iddiası esas dışı bir iddiadır.

* * *

Şimdi şikayet dilekçesinde, şikayetin esasına ilişkin olan iddialara geçip, onlara cevap vermek istiyorum:

IV. SERDAR ÖZGÜLDÜR'ÜN “TAM YARGI DAVALARI” İSİMLİ KİTABIYLA İLGİLİ OLARAK

Benim şikayet konusu yapılan “*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*” başlıklı kitabımın 441 ilâ 552’nci sayfaları arasında yer alan Dokuzuncu Bölümü Serdar Özgüldür’e ilişkindir. 112 sayfa uzunluğundaki bu bölümün 92 sayfalık kısmında (s.460-552) Serdar Özgüldür’ün kitabında bulunan usûlsüz alıntılara 74 adet örnek verilmekte, söz konusu kitap somut örnekler üzerinde en ağır bir şekilde eleştirilmektedir. O nedenle önce benim kitabımda eleştirilen Serdar Özgüldür’ün kitabı hakkında bilgi vermek isterim:

Dr. Serdar Özgüldür, 1994 yılında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalında *Tam Yargı Davaları* isimli doktora tezini savunmuş ve tez “*pekiyi derecede ve övgüye değer*” olarak nitelendirilip kabul edilmiştir. Daha sonra söz konusu doktora tezi, Ankara’da 1996 yılında kitap olarak yayınlanmıştır (Serdar Özgüldür, *Tam Yargı Davaları*, Ankara, Yetkin, 1996, 16 cm x 23,5 cm, 495 sayfa, ISBN: 975-464-079-3). Ne var ki, Serdar Özgüldür’ün söz konusu doktora tezi ve bu tezin yayınlanmış hâli olan *Tam Yargı Davaları* isimli kitapta Ömer Anayurt’un *Türk Hukukunda İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu* isimli yüksek lisans tezinden kaynağı gösterilmeksizin yapılmış yığınla usûlsüz alıntı vardır. Ben işte bu usûlsüz alıntılara şikayet konusu yapılan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın 460 ile 551’inci sayfaları arasında toplam 74 adet örnek verilmiştir. Bu örneklerin hepsinde Serdar Özgüldür’ün yaptığı usûlsüz alıntı vardır.

Şikayet dilekçesinin birinci sayfasının son paragrafında da Serdar Özgüldür’ün doktora tezi şu şekilde savunulmaktadır:

“Müvekkilim, 1994 tarihinde yapmış olduğu doktora çalışmasını tamamlamış ve doktora tezi, Prof. Dr. İl Han ÖZAY, Prof. Dr. Ülkü AZRAK, Prof. Dr. Sait GÜRAN, Prof. Dr. Yıldızhan YAYLA ve Doç. Dr. Celal ERKUT gibi idare hukuku alanında, tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından kabul edilerek ‘**pekiyi derecede ve övgüye değer**’ bulunmuştur. Bu tez daha sonra kitap hâline getirilmiştir. Kitabın basım yılı 1996’dır. Kitabın adı ‘Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları’dır”.

Yine aynı şikayet dilekçesinin üçüncü sayfasının dokuzuncu paragrafında da Serdar Özgüldür’ün doktora tezi benzer şekilde şöyle savunulmaktadır:

“Yukarıda da belirtildiği gibi doktora tezi, Prof. Dr. İl Han ÖZAY, Prof. Dr. Ülkü AZRAK, Prof. Dr. Sait GÜRAN, Prof. Dr. Yıldızhan YAYLA Ve Doç. Dr. Celal ERKUT gibi idare hukuku alanında, tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüriden ‘pekiyi derecede ve övgüye değer’ bulunmuştur. Yapı-

lan değerlendirmeler, çıkarımlar yerinde değildir. Ön yargılı değerlendirmelerle, birçok olay birbirine bağlanmaya çalışılmış ve birçok kişi de zan altında bırakılmaya çalışılmıştır”.

Ben de şikayet konusu olan “*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*” başlıklı kitabımda (s.461) Serdar Özgüldür’ün tezini Prof. Dr. İl Han Özay, Prof. Dr. Ali Ülkü Azrak, Prof. Dr. Sait Güran, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Doç. Dr. Celal Erkut’tan oluşan jürinin “*pekiyi derecede ve övgüye değer*” olarak nitelendirerek kabul edildiğini belirtmiş bunu eleştirmiştim. Usûlsüz alıntı dolu bir doktora tezinin “*pekiyi derecede ve övgüye değer*” olarak kabul edilmesi fevkalade üzücüdür. Bu husus adı geçen jürinin hata içine düşürdüğünü gösterir. Söz konusu jüri üyelerinin, yayınlanmamış bir çalışma olan Ömer Anayurt’un ve sadece bir nüshasının Gazi Üniversitesi kütüphanesinde, bir nüshasının da YÖK Tez Merkezinde bulunan yüksek lisans tezini görmemiş olmaları muhtemeldir. Kaldı ki, ne olursa olsun, bir doktora tezi jüri tarafından kabul edildi diye eleştiriden muaf hâle gelmez. Bu tezi herkes eleştirebilir. Keza bu tezde, jüri üyelerinin görmediği usûlsüz alıntılar var ise, herkes bu usûlsüz alıntıları teşhir edebilir.

Ben kitabımızda da, şimdi de, altını çizerek iddia ediyorum ki, Serdar Özgüldür’ün doktora tezi usûlsüz alıntılarla dolu bir tezdır. Bu tezin kabul edilmemesi gerekirdi. Bu tezde usûlsüz alıntı bulunduğu vakıası, bu tezin

“Prof. Dr. İl Han Özay, Prof. Dr. Ali Ülkü Azrak, Prof. Dr. Sait Güran, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Doç. Dr. Celal Erkut gibi idare hukukunda tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından ‘pekiyi derecede’”

kabul edilmiş olmasıyla gizlenemez. Bu doktora tezi ne kadar saygın ve ünlü idare hukukçuları tarafından kabul edilmiş olursa olsun, hangi dereceyle kabul edilmiş olursa olsun, usûlsüz alıntılarla dolu bir tezdır. **Ben bu iddiamı şikayet konusu yapılan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabıma apaçık bir şekilde getirdim. Bu iddiamı bu savunma dilekçemde de tekrarlıyorum. Eğer hakkımda dava açılırsa ve bana ispat hakkı tanınrsa, bu iddiamı kitabımda olduğu gibi, tek tek somut örnekler üzerinden ispatlamaktan onur duyarım.**

Serdar Özgüldür’ün saygın idare hukuku hocaları tarafından kabul edilmiş doktora tezinde bulunan usûlsüz alıntılara şikayet konusu kitabımda 74 adet somut örnek verilmiştir. Bu örneklerdeki usûlsüz alıntılarının vahametini gözler önüne sermek için söz konusu örneklerden sadece bir tanesini aşağıya alıyorum. Bu örnek kitabımın 512’nci sayfasında yer alan 37 nolu örnektir:

ÖRNEK 39**Serdar Özgüldür, *Tam Yargı Davaları*, Ankara, Yetkin, 1996, s.75:**

Kamu hizmetlerinin çeşitliliği ve değişkenliği gözönüne alındığında, hizmetin kötü işlemesi halinin soyut olarak sınırlarını belirleyebilmenin, bu hali bir formüle bağlamanın imkânsızlığı kolayca anlaşılır. Bu nedenle hizmetin kötü işleyip işlemediğini hizmetin niteliği, zaman ve yer şartları, idarenin elindeki imkân ve araçlar, somut olayın niteliği ve bunun gibi durumları inceden inceye tahlil etmek, her olay için somut olarak bir yargıya varmakla mümkündür.

Anayurt, *İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu*, Yüksek Lisans Tezi Gazi Üniv. SBE, 1989, s.57:

Kamu hizmetlerinin çeşitliliği ve değişkenliği gözönüne alındığında, hizmetin kötü işlemesi halinin soyut olarak sınırlarını belirleyebilmenin, bu hali bir formüle bağlamanın imkânsızlığı kolayca anlaşılır. Bu nedenle hizmetin kötü işleyip işlemediğini hizmetin niteliği, zaman ve yer şartları, idarenin elindeki imkân ve araçlar somut olayın niteliği ve bunun gibi durumları inceden inceye tahlil etmek, her olay için somut olarak bir yargıya varmakla mümkündür.

Görüldüğü gibi Serdar Özgüldür'ün cümleleri olduğu gibi Ömer Anayurt'tan. Ama Anayurt'a atfı yok.

Serdar Özgüldür'ün şikayette bulunduğu kitapta yukarıdaki örnek gibi ve çoğu da yukarıdaki paragraftan daha uzun olan paragraf veya paragraflardan oluşan daha 73 adet örnek verilmiştir. Serdar Özgüldür, usülsüz alıntılarla dolu bu teziyle hukuk doktoru unvanını elde etmiştir. Serdar Özgüldür, bu unvanı elde ettikten sonra hızlı bir şekilde yükselmiştir. Serdar Özgüldür'ün doktora tezinden sonra bu doktora tezini kabul eden jürinin, jüri başkanı Prof. Dr. İl Han Özay'dan o zamanki Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Başkanına bir de mektup yazmasını istemiştir. Serdar Özgüldür bu "pekiyi derecede ve övgüye değer" tezinden sonra 1995 yılında Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyeliğine, 2004 yılında Anayasa Mahkemesi üyeliğine ve 2012 yılında da Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına seçilmiştir. Serdar Özgüldür'ün doktor unvanının bu hızlı yükselişine katkıda bulunmadığını kim söyleyebilir?

Böylesine yüksek görevlerde bulunan ve “doktor” unvanına sahip bir yüksek hâkimin doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığını bilmeye bütün Türk vatandaşlarının ve keza anayasa hukuku profesörü olarak evleviyetle benim hakkım vardır. Bunun bilinmesinde kamu yararı da vardır. Benim kitabımın dokuzuncu bölümü bu amaçla yazılmıştır.

V. ÖMER ANAYURT’UN SERDAR ÖZGÜLDÜR’E KARŞI AÇTIĞI İNTİHAL DAVASINDAN FERAGATI İLE İLGİLİ OLARAK

Şikayet konusu benim kitabımın 443-450’nci sayfalarında Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı 2006 yılında Ankara Fikrî ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası hakkında bilgi verilmekte ve bu intihal davasında Ömer Anayurt’un hangi koşullarda vazgeçtiği hususu tartışılmaktadır.

Benim kitabım basit bir usûlsüz alıntı örnekleri kitabı değil, Türkiye’de usûlsüz alıntı sorununu bütün boyutlarıyla inceleyen, niçin usûlsüz alıntı sorununun devam ettiğini, bu sorunla niçin mücadele edilemediğini inceleyen bir kitaptır. Özellikle “*Usûlsüz Alıntı ile Mücadele Etmek Neden Gerekli?*” (s.2-4), “*Usûlsüz Alıntıyla Nasıl Mücadele Edilir?*” (s.4-10), “*Bitirirken*” (s.659-665) başlıklarına bakılabilir. Benim tartıştığım sorun bakımından Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı 2006 yılında Ankara Fikrî ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası fevkalade önemli ve maalesef kötü bir örnek olaydır. Eğer bu dava sonuçlanmış olsa ve Serdar Özgüldür intihalden mahkûm olsaydı ve bu nedenle Anayasa Mahkemesi üyeliğinden ayrılmak zorunda kalsaydı, bu Türkiye’deki intihal sorunuyla mücadele için çok güzel ve cesaretlendirici bir örnek olay oluşturacaktı. Maalesef bu dava Ömer Anayurt’un feragati ile sonuçlanmıştır.

Bu davanın hangi koşullarda sonuçlandırıldığını araştırmak, bu konuyu tartışmak, art niyetle yapılmış bir şey değildir. Tamamıyla kitabın incelediği sorunsalın gerektirdiği bir husustur. Bu tartışma kitabın temel tezi bağlamında gerekli ve ölçülü bir tartışmadır. Dahası bu tartışma şikayet dilekçesinde iddia edildiği gibi “vehimle” değil, somut ve objektif verilerle yapılmıştır. Bu verilerin gazete haberlerine dayanması bunların objektif ve somut veriler olmadığını göstermez. Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı intihal davası açtığı bir vakiadır. Bu davanın daha sonra feragat ile sonuçlandığı gazete haberlerine dayansa da bir vakiadır.

Ömer Anayurt’un bu davadan neden ve hangi koşullar altında feragat ettiğinin bilinmesinde kamu yararı vardır. Bir kere söz konusu dava sıradan bir tazminat davası değil, intihal davasıdır. İkinci olarak davalı da sıradan bir kişi değil, ülkemizin Anayasa Mahkemesi üyesi olan bir yüksek hâkimdir. Ben bir anayasa hukuku profesörüyüm. Görevlerimden biri Anayasa Mahkeme-

sinin kararlarını inceleyip eleştirmektedir. Bu görevi ifa eden bir kişinin, bu kararların altında imzası bulunan bir Anayasa Mahkemesi üyesinin intihal fiilini işleyip işlemediğini bilmeye hâliyle hakkı vardır. Dahası bu hakka sahip olmak için anayasa hukuku profesörü olmaya da gerek yoktur. Her Türk vatandaşının, ülkesinin en yüksek yargı organı olan Anayasa Mahkemesinin bir üyesinin usûlsüz alıntı fiilini işleyip işlemediğini bilmeye ve dolayısıyla bu göreve layık birisi olup olmadığını bilmeye hakkı vardır.

Kitabımın 460 ilâ 551'inci sayfalar arasında verilen 70 küsur örnekten anlaşılacağı üzere Ömer Anayurt bu davada çok güçlü durumdaydı. Bu durumda iken Ömer Anayurt niçin bu davadan “feragat” etmiştir. Dahası niçin bu davayı “feragat” ile sonuçlandırmıştır da “sulh” ile sonuçlandırmamıştır? Bilindiği gibi medenî usûl hukukunda “feragat” tek taraflı bir işlemdir ve sadece davacının irade beyanı ile olur. Feragat eden davacı sadece davasından vazgeçmiş olmaz; aynı zamanda dava konusu haktan da vazgeçer. Neden dururken, böylesine güçlü durumda bulunan bir davacı hem davadan, hem de dava konusu hakkından bütünüyle vazgeçmiştir? Kitabımda bu husus açıklanmış ve izleyen paragrafta (s.447) şöyle yazılmıştır:

“İnsanın aklına kaçınılmaz olarak şu sorular geliyor: Acaba ortada gerçekten bir ‘feragat’ mi, yoksa bir ‘sulh’ mü vardır? Taraflar arasında davayı sonuçlandırmak amacıyla bir görüşme veya bir pazarlık yapılmış mıdır? Serdar Özgüldür, Ömer Anayurt’a onun davadan feragat etmesi karşılığında, Ömer Anayurt’un talep ettiği tazminatın tamamını veya bir kısmını ödemiş midir? Bu sorular açıklanmaya muhtaç sorular olarak kalıyor”.

Hâlâ bugün de Serdar Özgüldür’ün Ömer Anayurt’a feragati karşılığında onun istediği tazminatın tamamını veya bir kısmını ödeyip ödemediğini merak ediyorum. Eğer ödemiş ise, bu husus, Serdar Özgüldür’ün intihal iddiasını şu ya da bu şekilde kabul ettiği anlamına gelir. Bu iddianın bizatihi bir hakaret teşkil ettiği ileri sürülürse ve bana karşı dava açılır ve ispat hakkı tanınrsa, şüphesiz ki, Serdar Özgüldür’ün Ömer Anayurt’a bir para ödeyip ödemediği hususu ispatlanabilir.

Bu soruların sorulması Serdar Özgüldür’ü rahatsız eder mi orasını bilmem; ama bu soruların sorulmasında ve keza bu sorulara cevap aranmasında kamu yararı vardır. İşte ben bu sorulara cevap aranmasında kamu yararı olduğunu düşündüğüm için bu soruları sordum ve bu sorulara “**4. Ömer Anayurt Nasıl İkna Edilmiş Olabilir?**” (s.447-452) başlığı altında cevap aradım. Bu arayışım içinde kitabın 451'inci sayfasında bir gazete haberini olduğu gibi, bir şey katmaksızın aktardım.

Diğer sayfalarda ise Ömer Anayurt’un davadan feragat etmeye kimler tarafından ve nasıl ikna edilmiş olduğunu bilmediğimi, ama bunu bilen kişilerin olduğunu, bu kişilerin kimler olabileceği konusunda da birtakım *tahminlerimin* bulunduğunu yazdım. Ömer Anayurt’un doğrudan doğruya Ser-

dar Özgüldür ve vekili tarafından ikna edilmiş olabileceğine inanmadığımı, gerçekte kimler tarafından ikna edildiğini bilmediğimi, ama Ömer Anayurt Ömer Anayurt'un nasıl ve kimler tarafından ikna edildiğini bilen kişileri *tahmin* ettiğimi yazdım. Bu kişiler Ömer Anayurt'un kendisinin ve vekili Kezban Yıldız ile Burhan Yıldız'ın, Serdar Özgüldür ve vekili Oğuz Büyüktanır, dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve Sakarya Üniversitesi İİBF Dekanı olduğunu yazdım.

Bizatıhi bu tahminlerin kendilerinin hakaret oluşturduğu kabul edilip hakkımda dava açılır ve mahkeme huzurunda bana bu tahminlerimin doğruluğu konusunda ispat hakkı tanınırsa, başta Ömer Anayurt olmak üzere dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi Dekanı tanık olarak çağrılır ve kendilerine olay tarihinde Ömer Anayurt ile görüşmek üzere Ankara'dan konuklar gelip gelmediği ve konuklar gelmiş ise bu konukların kimler olduğu ve Ömer Anayurt'tan neler istedikleri sorulursa durum açıklığa kavuşmuş olur.

* * *

Bu açıklamadan sonra şikayet dilekçesinde hakaret fiiline örnek olarak kitabımdan alıntılanan cümleleri verip onlara cevap vermek isterim:

“Kitabın 448. sayfasında yer alan

‘Ömer Anayurt’un... davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır’.

‘Benim Ömer Anayurt’un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama birtakım tahminlerim var’.

İfadelerinden sonra, kendi başından geçen bir olayı aktardığını beyan ederek, daha sonra aşağıdaki sorularla müvekkilim hakkında mesnetsiz iddialarla, ciddi şüpheler doğurmaya çalışmaktadır.

‘Acaba Ömer Anayurt’a davasını geri aldirmek için kimler telefon etti?’

Ömer Anayurt’un davalısı benim davalımdan çok daha önemli biri. Bana yüksek makam sahibi X telefon etmiş ise, benimle yüksek makam sahibi Y görüşmek istemiş ise, Ömer Anayurt’a kim bilir kimler telefon etti! Daha da ilerisi Ömer Anayurt ile kim bilir kimler görüştü?

Ömer Anayurt kim bilir hangi baskılara maruz kaldı?”

Yukarıdaki cümlelerde hakaret teşkil edici bir ifade yoktur: Özellikle bu cümlelerin kitabın 448 ilâ 452’nci sayfaları arasında geçtiği paragraf bulunup, bu cümlelerin geçtiği paragrafın kendi bütünlüğü içinde okunması gerekir. Ayrıca belirtmek isterim ki ben Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür tarafından değil, başkaları tarafından ikna edilmiş olabileceğini kitabımda iddia ettim (s.441).

Nihayet belirtmek isterim ki, “Ömer Anayurt’un psikolojik baskılara maruz kaldığı hususu” bu soruşturmanın esası ile ne derece ilgilidir bilemem; ama bu husus soruşturmanın esası ile ilgili görülür ve hakkımda dava

açılır ve bana ispat hakkı tanınırsa Ömer Anayurt'un tanık olarak dinlenilmesini talep etmek zorunda kalacağım.

VI. “İNTİHAL DAVASI SERDAR ÖZGÜLDÜR’ÜN ÜZERİNDE ŞANTAJ OLARAK KULLANILDI MI?” BAŞLIĞI İLE İLGİLİ OLARAK

Şikayet konusu yapılan benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın 453 ile 460’uncı sayfaları arasında yer alan “*III. İntihal Davası Serdar Özgüldür’ün Üzerinde Şantaj Olarak Kullanıldı mı?*” başlıklı kısımda gazetelere yansıyan Ömer Anayurt’tan Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davası hakkında çıkan haberler oldukları gibi aktarılmış, haberler aktarıldıktan sonra bu haberlerdeki bilgilerin doğruluğu sorgulanmıştır. Gazetelerde çıkan, hukuka uygun olarak bu gazetelerin internet sitelerinde yayınlanmaya devam olunan haberlerin aktarılması suç olamaz. Bu hususa tekrar aşağıda değineceğim. Ama önce şikayet dilekçesinde dile getirilen iddiaları aktarmak istiyorum:

Şikayet Dilekçesi, Sayfa 2, sondan üç paragraf ve sayfa 3 ilk 4 paragraf:

“Kitapta, hiçbir temeli olmayan ve tamamen gerçek dışı haber niteliği taşıyan, Aydınlik Gazetesi haberlerine dayanılarak bir kısım afakî sonuçlara varılmaya çalışılmıştır.

Kitapta yer alan Aydınlik Gazetesi yayınlarına karşı düzeltme hakkı kullanılmış, şikayetimiz üzerine, gazete yetkilileri hakkında ceza davası açılmıştır. Ayrıca, Gazete aleyhine açılan tazminat davası müvekkil lehine sonuçlanmıştır.

Tamamen tarafı olarak yapılan Aydınlik Gazetesinin bir kısım haberleri alınarak, bir kısım yorumlar da eklenerek, müvekkilim hakkında, müvekkilin şeref ve haysiyetini ihlâl eden, gerçeğe aykırı, hakaret ve iftira içeren bir yayın yapılmıştır. Yapılan yayında, müvekkilin özellikle görevi öne çıkarılmış olup, hakaretin, görevi nedeniyle yapıldığı anlaşılmaktadır.

“*III. İNTİHAL DAVASI SERDAR ÖZGÜLDÜR’ÜN ÜZERİNDE ŞANTAJ OLARAK KULLANILDI MI?*” başlığı altında yer alan iki başlık ile sürekli şüpheli bir durum yaratılmaya çalışılmaktadır.

Haberler sadece aktarmamış gibi yazılırken bir yandan da:

‘*Ankara’da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür’ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır*’

cümleleri ile hakaretimiz yayın sürdürülmektedir.

2- Kitapta yer alan, Aydınlik Gazetesi haberleri nedeniyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına yaptığımız başvuru incelenmiş ve yapılan tahkikat sonucunda, gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü hakkında ‘kamu görevlisine görevinden dolayı yayın yoluyla hakaret ve iftira’ suçlamasıyla Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2012/139 esasında kayıtlı kamu davası açılmıştır (Ek-2: İddianame).

3- Haberler nedeniyle, müvekkilin, haksız bir şekilde, çevresi, toplum nezdinde saygınlığı ihlâl edilmiş olup, müvekkilin kişilik haklarına saldırı nedeniyle açtığımız manevi tazminat davası Ankara Asliye 7. Hukuk Mahkemesinin 2012/283 esasında müvekkil lehine sonuçlanmıştır (Ek-3: Mahkeme duruşma zaptı ve gerekçeli karar)”.

Benim kitabımın söz konusu kısmında iki gazete haberi vardır. Bunlardan birincisi kitabımın 554-455’inci sayfasında verilen *Aydınlık* gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan “*Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu*” başlıklı haber ve kitabımın 456-457’nci sayfalarında yer alan *Aydınlık* gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan “*AKP’yi Kapanmaktan Koru’nun Şantajı Kurtardı*” başlıklı haberdır.

Ben bu haberleri tekrar kaleme almadım. Bu haberlere kendimden bir şey katmadan olduğu gibi, kaynağını göstererek, internet sitesinden kopyala yapıştır yöntemiyle kendi kitabıma aktardım ve bu haberlerin benim kitabımın bir parçası olduğu sanılmasın diye bunları kutu içinde verdim. Öneme binaen bu kitabım söz konusu sayfalar verdiğim bu haberleri kitabımdaki olduğu şekliyle, yani kitabımın ilgili sayfalarını tarayarak aşağıya koyuyorum:

Kemal Gözler, *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*, Bursa, 2013, s.454-455:

(Burada savunma dilekçesinin aslında *Aydınlık* gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan “*Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu*” başlıklı haberin görüntüsü vardır)¹⁷.

Yukarıdaki haberin kaynağı olarak “*yüksek yargıda görevli eski yargıç*” ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu “*yüksek yargıda görevli eski yargıç*”, ismini belirtip iddiasını daha ciddi bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanması mümkün değildir.

17. *Aydınlık Gazetesi*, 27 Kasım 2011 (<http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html>).

“İntihal davası üzerinden Serdar Özgüldür’e şantaj yapılarak Serdar Özgüldür’ün Anayasa Mahkemesi Başkanlık seçimlerinde Haşim Kılıç lehine oy kullanmasının sağlandığı iddiası” ile ilgili olarak benim kitabımda bulunan kısım bundan ibarettir. Ben basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış ve hâlâ internet sitesinden yayımına devam edilen bir gazete haberini olduğu gibi kutu içine alarak aktarmışım. Bunun neresi suçtur?

Söz konusu gazete haberi bugün de (25 Ocak 2014) *Aydınlık Gazetesi* nin internet sitesinde yayındadır. <http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html> adresinden söz konusu habere

ulaşılabilir. Söz konusu haberin ekran görüntüsünü dilekçemize “**EK-1**” olarak ekliyoruz.

Dahası ben, söz konusu gazete haberini aktardıktan hemen sonra haberdeki iddianın doğruluğunu sorgulayan şu iki paragrafı yazmışım:

“Yukarıdaki haberin kaynağı olarak “*yüksek yargıda görevli eski yargıç*” ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu “*yüksek yargıda görevli eski yargıç*”, ismini belirtip iddiasını daha ciddi bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanması mümkün değildir”.

Görüldüğü gibi ben haberi Aydınlik gazetesinin internet sitesinden kopyalayıp, kaynağını göstererek kitabıma koymuşum. Kutu içinde verilen haber cümleleri benim cümlelerim değil; gazete haberindeki cümlelerdir. Bu haberdeki bilgiyi veya iddiayı **onaylayan bir ifade benim kitabımda yoktur**. Dahası haberin altına da haberdeki bilgiyi onaylayan değil, tam tersine sorgulayan iki paragraf yazmışım. Bunun neresi hukuka aykırıdır? Bunun neresi suç oluşturmaktadır?

Kemal Gözler, Örnekleriyle Usûlsüz Ahntı Sorunu, Bursa, 2013, s.456-457:

Burada savunma dilekçesinin aslında *Aydınlık* gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan “*AKP’yi Kapanmaktan Koru’nun Şantajı Kurtardı*” başlıklı haberin görüntüsü vardır²⁰.

Serdar Özgüldür bu habere karşı *Aydınlık* gazetesine “kamuoyu nezdinde itibarımın sarsılmasına yönelik çirkin ve iftira mahiyetinde bir mizansen üretilmiştir. Vefat etmiş bir istihbarat mensubu kaynak gösterilerek ve hiçbir delile dayandırılmadan yapılan bu yayın suç teşkil ettiği gibi, ... bu tertibin müsebbipleri hakkında adli merciler nezdinde...” şeklinde bir tezkip gönderdiği anlaşılmaktadır²¹.

20. *Aydınlık* Gazetesi, 22 Kasım 2011 (http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95)

21. *Aydınlık* Gazetesi, 25 Kasım 2011.
<http://www.toplumsalbilinc.org/forum/index.php?topic=16746.0>.

Görüldüğü gibi ben haberi olduğu gibi aktarıyorum. Bu habere benim kattığım tek bir kelime yoktur. Bu haberi *Aydınlık* gazetesinin internet sitesinden, kaynağını göstererek kopyala/yapıştır yöntemiyle aldım ve kendi kitabıma koydum. Dahası bu haberin kendi kitabımın bir parçası olduğu sanılmasın diye, haberi kutu içinde verdim. Bu haber adı geçen gazetenin internet sitesinde bugün (25 Ocak 2014) de yayındadır: www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95 den kontrol edilebilir.

Ben haberi aktardım. Haberin sonunda bu haberin doğru olduğunu iddia etmedim. Tersine haberi aktardıktan sonra Serdar Özgüldür'ün bu habere karşı tekzip gönderdiği bilgisini de verdim ve tekzip metninden de alıntı yapıp haberin altına koydum.

Dahası izleyen paragrafta da haberin doğruluğunu sorguladım. Örneğin haberi verdikten iki paragraf sonra (s.458, paragraf 2) aynen şöyle yazmışım:

“Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Kuru'nun Serdar Özgüldür'e şantaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapсын? Şüphesiz Fehmi Kuru, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde Ömer Anayurt'un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelen-dirmiş olabilir. Serdar Özgüldür'ün ve Ömer Anayurt tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilecek özel bir bilgi değildir”.

Şu noktaların altını çizmek isterim: 1) Ben haberi kendimden bir şey eklemeden aynen aktarmışım. 2) Haberden sonra Serdar Özgüldür'ün gönderdiği tekitabini de yayınlamışım. 3) Bununla da yetinmemişim, haberde verilen bilgilerin doğruluğunu sorgulamış, kendimce aklıma yatmayan hususun doğru olmayacağını vurgulamışım. Bu koşullarda aktardığım bir haber, nasıl olacak da suç oluşturacaktır?

VII. AYDINLIK GAZETESİNİN YUKARIDAKİ HABERLERİNE KARŞI DAVA AÇILDIĞI İDDİASI VE BU İDDIALARA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin 3'üncü sayfasının “2” nolu paragrafında şöyle denmektedir:

“2- Kitapta yer alan, Aydınlik Gazetesi haberleri nedeniyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına yaptığımız başvuru incelenmiş ve yapılan tahkikat sonucunda, gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü hakkında ‘kamu görevlisine görevinden dolayı yayın yoluyla hakaret ve iftira’ suçlamasıyla Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2012/139 esasında kayıtlı kamu davası açılmıştır (Ek-2: İddianame)”.

Şikayet dilekçesinin eklerinden, müşteki vekilinin dediği gibi söz konusu haberden dolayı Aydınlik gazetesinin yazı işleri müdürüne karşı kamu davası açıldığı ve Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından E.2012/139, K.2012/824 sayılı “kovuşturmanın ertelenmesi” kararı verildiği anlaşılmaktadır. (Bu davanın da 27 Kasım 2011 tarihli nüshasında benim yukarıya kopyalayarak verdiğim birinci haber hakkında değil, aynı Gazetenin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yayınlanan ikinci haber hakkında olduğu görülmektedir).

Ben 2013 yılının Ekim ayında söz konusu kitabı yazarken, Aydınlik gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yayınlanmış haber hakkında dava açıldığını (ve keza davanın kavuşturmanın ertelenmesi kararı ile sonuçlandırıldığını) bilebilecek durumda haliyle değildim. Bunu bilme yükümlülüğüm de haliyle yoktur. Kaldı ki, bu davadan şikayetçinin kastettiği anlamda bir sonuç çıkmamıştır ki, **söz konusu iki haber, Aydınlik gazetesinin internet sitesinde hâlâ yayındadır (Ek-1 ve 2)**. Hukuka uygun olarak yayında kalan bir gazete haberinden alıntı yapmam, hukuka aykırılık oluşturmaz.

Keza söz konusu haberi aldığım internet sitesinde birinci haberle (27 Kasım 2011 tarihli haberle) ilgili Serdar Özgüldür'ün veya bir başka kişinin gönderdiği bir tezkip metni yoktur (<http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html> den kontrol edilebilir) (25.01.2014 itibarıyla).

Şikayet dilekçesinin 3'üncü sayfasının "3" nolu paragrafında şöyle denmektedir:

"3- Haberler nedeniyle, müvekkilin, haksız bir şekilde, çevresi, toplum nezdinde saygınlığı ihlâl edilmiş olup, müvekkilin kişilik haklarına saldırı nedeniyle açtığımız manevi tazminat davası Ankara Asliye 7. Hukuk Mahkemesinin 2012/283 esasında müvekkil lehine sonuçlanmıştır (Ak-3: Mahkeme duruşma zaptı ve gerekçeli karar)".

Ben 2013 yılının Ekim ayında bu aktardığım iki haberden birisi hakkında hukuk davası açıldığını bilebilecek durumda haliyle değildim; böyle bir davayı bilmek gibi bir yükümlülüğüm de olamaz. Ayrıca şikayet dilekçesinin ekinde anlaşıldığı kadarıyla söz konusu Ankara 7. Asliye Hukuk mahkemesinin kararı henüz kesinleşmemiştir; temyiz safhasındadır. Her hâlükârda söz konusu haberler bu karar nedeniyle yayından kaldırılmış değildir. Ayrıca belirtelim ki, Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesinin E.2012/283, K.2013/117 sayılı kararından, Aydınlik Gazetesinin 27 Kasım 2013 tarihli nüshasında yayınlanan haber (benim yukarıda ilk sırada verdiğim haber) ile ilgili olarak Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesi davacının taleplerini de reddettiği anlaşılmaktadır.

Benim, hukuka uygun olarak yayınlanmış ve hakkında bir mahkeme kararı da henüz bulunmayan, dolayısıyla hukuka uygun olarak yayınlanan ve hâlâ internet sitesinde yayınlanmaya devam eden bir yazıdan, kendimden bir şey katmaksızın alıntı yapmam suç oluşturmaz. Dahası belirtmek isterim ki, ben söz konusu haberi aktardıktan sonra, yazdığım paragraflar ile haberin doğruluğunu sorgulamışım.

Bir yazarın yazdığı kitabın inceleme konusu açısından önemli bulduğu ve bir mahkeme kararı ile yayından kaldırılmamış olan her gazete haberinden yararlanması en doğal hakkıdır. Böyle bir şeyin suç oluşturacağı düşünülemez.

VIII. “ANKARA’DA HUKUK VE ADLİYE ÇEVRELERİNDE SERDAR ÖZGÜLDÜR’ÜN DOKTORA TEZİYLE İLGİLİ OLARAK HER ZAMAN PEK ÇOK RİVAYET DOLAŞMIŞTIR VE HÂLÂ DA DOLAŞMAKTADIR” ŞEKLİNDEKİ CÜMLEMİN HAKARET TEŞKİL ETTİĞİ İDDİASINA KARŞI CEVABIM

Şikayet dilekçesinin 3’üncü sayfasının 3’üncü paragrafında

“*Ankara’da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür’ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır*” cümleleri ile hakaretamız yayın sürdürülmektedir”.

denilmektedir. Öncelikle bu cümlede Serdar Özgüldür’ün değil, “*Serdar Özgüldür’ün doktora tezi*”nin hedef alındığının altını çizelim. İkinci olarak, bu cümleyi cımbızla çekip almadan önce, bu cümlenin içinde geçtiği paragrafı bir bütün olarak okumak ve bu cümlenin söz konusu paragraf içinde ifa ettiği fonksiyona bakmak ve bu cümlenin anlamını ona göre belirlemek gerekir. O nedenle bu cümlenin içinde geçtiği paragrafı aşağıya olduğu gibi koyuyorum (s.458):

“Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Kuru’nun Serdar Özgüldür’e şantaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapsın? Şüphesiz Fehmi Kuru, Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde Ömer Anayurt’un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelen-dirmiş olabilir. Serdar Özgüldür’ün ve Ömer Anayurt’un tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür’ün Ömer Anayurt’un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilir-cek özel bir bilgi değildir. Nitekim aşağıda (s.468-567) görüleceği gibi ben de Serdar Özgüldür’ün Ömer Anayurt’tan usûlsüz alıntılar yaptığını ayrıntılarıyla gösteriyorum. Bunu da Serdar Özgüldür’ün haberi olmaksızın yapıyorum. Ben yapmasam, bunu bir başkası da yapabilirdi. Ankara’da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür’ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır. Bu tarz bir bilgiyle bir gazetecinin şantaj yapabileceği iddiası inandırıcı bir iddia değildir”.

Görüldüğü gibi söz konusu cümle, paragrafın sondan bir önceki cümle-sidir. Söz konusu cümle Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde usûlsüz alıntı olduğu vakiasının bir sır olmadığı, bu vakianın pek çok kişi tarafından bilin-diğini, Serdar Özgüldür’ü eleştirme işini ben yapmasam bile bunu daha pek çok kişinin yapabileceğini göstermek için konulmuştur.

IX. SERDAR ÖZGÜLDÜR’E GÖREVİ NEDENİYLE HAKARET ETTİĞİM İDDİASI VE BUNA KARŞI CEVABIM

Şikayet dilekçesinin iki ayrı yerinde benim Serdar Özgüldür’e görevi nedeniyle hakaret ettiğim iddia edilmektedir. Örneğin şikayet dilekçesinin ikinci sayfasının son satırında

“Yapılan yayında, müvekkilin özellikle görevi öne çıkarılmış olup, hakaretin, görevi nedeniyle yapıldığı anlaşılmaktadır”.

denmektedir. Aynı dilekçenin üçüncü sayfasının 4 nolu paragrafının son iki cümlesinde

“Yazıdan da anlaşıldığı gibi bu fiil müvekkilin görevi esas alınarak ve görevli olduğu makam da hedef gösterilerek yapılmıştır. Bu nedenle yüksek mahkeme yargıcına karşı, görevi nedeniyle suç işlenmesi söz konusudur”

denmektedir. Bu iddia tamamıyla gerçek dışı bir iddiadır. Dahası bu iddia iyi niyetten yoksun bir iddiadır. Benim Serdar Özgüldür’ü eleştirmemin sebebi, doktora tezinde yığınla usûlsüz alıntı yapmasıdır. Eğer Serdar Özgüldür, bir doktora tezine sahip olmasaydı veya doktora tezinde usûlsüz alıntı bulunmasıydı, söz konusu kitap eleştirilmeyecekti. Eğer benim bir Anayasa Mahkemesi üyesine ifa ettiği görev nedeniyle hakaret etmek gibi bir amacım olsaydı, sadece Serdar Özgüldür’e değil, Anayasa Mahkemesinin başka üyelerine de hakaret etmiş olmam gerekmez miydi? Niçin sadece Serdar Özgüldür’ü hedef almışım? Çünkü Serdar Özgüldür, bir akademik unvana sahip. *Çünkü Serdar Özgüldür, bu unvanı haksız yere taşıyan birisi. Çünkü Serdar Özgüldür’ün doktora tezi yığınla usûlsüz alıntı ile dolu.* Bir hâkimin doktora tezi yazması onun göreviyle alakalı bir şey değildir. Eğer bir hâkim bir doktora tezi yazmış ise, tüm doktora tezi yazarlar gibi eleştirilmeye katlanmak zorundadır. Böyle bir eleştiri gelince, bana görevim nedeniyle hakaret ediyorlar demek, dürüstlük kurallarıyla bağdaşmaz.

Şikayet konusu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda eleştirilen tek kişi Serdar Özgüldür değil. Ondan başka daha dokuz yazar var. Serdar Özgüldür’e ayırdığım kısım, 680 sayfalık kitapta 110 sayfa. Böyle bir kitabın Serdar Özgüldür’e görevi nedeniyle hakaret etmek için yazıldığını söylemek bir tutarsızlık örneği olur. Keza benim usûlsüz alıntı sorunuyla ilgili yazdığım tek kitap da şikayet konusu bu kitap değil. Biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdım. Bu süreçte yazılmış bir kitabın bir bölümünün Anayasa Mahkemesinin bir üyesine görevi nedeniyle hakaret amacıyla yazıldığı iddiası gerçekçi bir iddia değildir.

IX. KİTABIN TOPLATILMASI TALEBİNE İLİŞKİN GÖZLEMİM

Şikayet dilekçesinde en hayretle karşıladığım nokta maalesef bu oldu. Eğer kitabım toplatılırsa, bir anayasa hukuku profesörünün yazdığı bir kitap, Anayasa Mahkemesi üyesinin talebi üzerine bir mahkeme kararıyla toplatılmış olacaktır ki, bu ifade hürriyeti açısından tarihe geçecek bir olay olacaktır.

Şikayet konusu benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabım, yukarıda açıklandığı gibi Serdar Özgüldür'e hakaret amacıyla yapılmış bir kitap değildir. Bu kitabı niçin yazdığım konusu, adı geçen kitabın 1 ilâ 32'nci sayfalar arasında yer alan "*Bu Kitabın Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümde ve aynı kitabın 659 ile 665'inci sayfaları arasında yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısımda da etraflıca açıklanmıştır.

Şikayet dilekçesindeki iddialara itibar edilerek **hakkımda ceza davası açılması şüphesiz ki, bana büyük bir zarar verecektir. Ancak bu dava, pek muhtemelen memleketimiz için hayırlı bir dava olacaktır.** Hakkımda açılacak ceza davasında şu ya da bu şekilde Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığı, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından nasıl olup da feragat ettiği, Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'a feragati karşılığında para ödeyip ödemediği, Ömer Anayurt'u davasından feragat etmeye kimlerin ikna ettiği, bu amaçla Ankara'dan Sakarya Üniversitesine birilerinin gidip gitmediği, gidenler varsa bunların kimler olduğu mahkeme huzurunda ortaya çıkacaktır.

SONUÇ

Yukarıda açıkladığım sebeplerle söz konusu soruşturmada Ceza Muhakemesi Kanununun 172'nci maddesinin 1'inci fıkrası uyarınca KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA ve "*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*" adlı kitabımın toplatılması yönündeki talebin REDDİNE karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Bursa, 25 Ocak 2014

Şüpheli Kemal GÖZLER

EK-1: *Aydınlık* Gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli "Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu" başlıklı haberi (*Aydınlık* gazetesinin internet sitesinden 25 Ocak 2014 tarihinde alınmış ekran görüntüsü) Kaynak:

[http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-
oldu.html](http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html) (Dilekçenin aslında yer alan ek buraya konmamıştır).

EK-2: *Aydınlık* Gazetesinin 25 Kasım 2011 tarihli "AKP Kapatmaktan Korumun Şantajı Kurtardı" başlıklı haberi (*Aydınlık* gazetesinin internet sitesinden 25 Ocak 2014 tarihinde alınmış ekran görüntüsü) Kaynak:

[http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=
com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-
kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95](http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95) (Dilekçenin aslında yer alan ek buraya konmamıştır).

3. CUMHURİYET SAVCISI EVRİM UZUNSOY'A 6 ŞUBAT 2014 GÜNÜ VERDİĞİM İFADEM ("SORGULAMA TUTANAĞI")

T.C.
BURSA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın ve Memur Suçları Soruşturma Bürosu

Soruşturma No : 2013/82132

S O R G U L A M A T U T A N A Ğ I (Şüpheli İçin)

İFADE VERENİN :

T.C. Kimlik Numarası : ...

Adı ve Soyadı : KEMAL GÖZLER

Vekil : Av. ŞABAN CANKAT TAŞKIN, ...

Baba ve Ana Adı : ...

Doğum Yeri ve Tarihi : ...

Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer: ... ÇANAKKALE

İkametgah Yahut Mesken Adresi: ... Nilüfer/ BURSA

İşyeri Adresi : Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Varsa Telefonu (Ev-İş-Cep-İrtibat) : ...

Mesleği, Ekonomik Durumu: Öğretim üyesi, aylık ortalama yaklaşık geliri ...

Medeni Hali, Çocuk Sayısı: ...

İfadenin Alındığı Yer : C. Savcısı odası

İfade verene yüklenen suç anlatıldı, müdafii seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımından yararlanabileceği, müdafii ifade alma sırasında hazır bulunabileceği, müdafii seçecek durumda değilse ve bir müdafii yardımından yararlanmak istediği takdirde kendisine baro tarafından bir müdafii görevlendirebileceği, yakınlarından istediğine yakalandığının derhal bildirileceği, isnat edilen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu, şüpheden kurtulması için somut delillerinin toplanmasını isteyebileceği kendisine hatırlatılıp açıklandı.

Kendisinin avukatı olduğunu, avukatı Şaban Cankat Taşkın'ın huzurunda beyanda bulunacağını beyan etmekle;

SORULDU :

Ben Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Ana Bilim dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktayım. Daha önce Cumhuriyet Başsavcılığımıza ulaştırmış olduğumuz gerek avukatıma, gerekse şahsıma ait yazılı savunmaları mevcuttur. Yazılı savunmamda da belirttiğim gibi atılı suçların yasal unsurları oluşmamıştır. "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu"

isimli kitabımda usulsüz alıntılara ilişkin on ayrı kişinin karşılaştırmalı olarak incelemesi yapılmıştır. Serdar Özgüldür'ün şikayetine konu alıntıların az bir kısmı Anayurt'un kaynak göstererek oluşturduğu yüksek lisans tezinden alıntı olup büyük bir kısmı yine Anayurt'un aynı tezinden şahsi görüşlerine ilişkin kısmı kaynak göstermeksizin alıntıdan ibarettir. Ayrıntılı bir şekilde yazılı savunmamda usulsüz alıntının tespiti ve gerek kitabıma gerekse internet sitesine konu edilmesinin neden suç oluşturmadığını belirttim. İntihal davasının "Serdar Özgüldür üzerinden şantaj olarak kullanıldı mı" başlığı ile ilgili olarak ise; ilgili gazete haberleri tarafımda kutu içine alınmak ve ilgili gazete de belirtilmek suretiyle gösterilmiştir. Kaldı ki bu haberlerden sonra haberlerin içeriğini onayladığıma ilişkin herhangi bir bilgi ve ifadem yoktur, tersine haberlerin doğruluğunu sorguladığım paragraflar vardır. Onayladığım bir gazete haberinin aktarılmasının hiçbir zaman suç oluşturmadığını düşünüyorum. Dolayısıyla suç oluşturan bir eylemim yoktur, atılı suçlamayı kabul etmiyorum dedi.

Şüpheli vekilinden soruldu: Müvekkilimin beyanlarına aynen katılıyorum, ayrıntılı olarak yazılı savunmamızda belirttiğimiz üzere müvekkilimin eserinde yer alan ve şikayete konu anlatımlar tamamen ifade hürriyeti ve eleştiri hakkı kapsamında bulunmaktadır, emsal kararları da yazılı savunmamıza eklemiştik, söz konusu tezler gerek YÖK gerekse ilgili üniversitenin sayfasında mevcuttur, her akademisyen bu sayfaları girip eleştiri hakkını kullanabilir, başka ekleyecek bir hususum yoktur dedi.

Ceza Muhakemesi Kanununun 147'nci maddesinde yazılı hususların yerine getirilmesinden sonra tutanak okunup, ifade veren ile hazır bulunanlar tarafından imza altına alınmıştır. 06/02/2014

EVİRİM UZUNSOY
Cumhuriyet Savcısı

SEVİM GEZMİŞ
Zabıt Katibi

KEMAL GÖZLER
Şüpheli

AV. ŞABAN CANKAT
TAŞKIN
Şüpheli Vekili

4. BURSA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞININ CUMHURİYET SAVCISI EVRİM UZUNSOY İMZALI 21 MAYIS 2014 TARİH VE 2014/4693 SAYILI İDDİANAMESİ

**T.C.
BURSA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın ve Memur Suçları Soruşturma Bürosu**

Soruşturma No : 2013/82132
Esas No : 2014/11068
İddianame No : 2014/4693

İ D D İ A N A M E
BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE
(Basın Mahkemesi Sıfatıyla)

DAVACI : K.H.
MÜŞTEKİ : SERDAR ÖZGÜLDÜR, ...
VEKİLİ : Av. OĞUZ BÜYÜKTANIR, ...
ŞÜPHELİ : KEMAL GÖZLER, ...
VEKİL : Av. ŞABAN CANKAT TAŞKIN, ...
SUÇ : Basın Yoluyla Hakaret
SUÇ TARİHİ : 2013
SEVK MADDESİ: Türk Ceza Kanunu 125/1, 125/3.a, 4, 53/1 maddeleri
DELİLLER : İddia, şüpheli savunması, dosyada mevcut *Örnekleleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitap, dosyaya ibraz edilen belgeler ve tüm dosya kapsamı

SORUŞTURMA EVRAKI İNCELENDİ:

Şikayetçi Serdar Özgüldür'ün vekili tarafından 20/12/2013 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığımıza verilen şikayet dilekçesinde özetle; "şikayet olunan Kemal Gözler'in şikayet konusu, Örnekleleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu isimli kitabının bir nüshasını müvekkil Serdar Özgüldür'e posta yoluyla gönderdiğini, müvekkilin kitabı incelediğinde hakaret içeren ibareler ile onur ve saygınlığına saldırı niteliğinde haksız suçlamaların yer aldığını fark ettiğini, bu arada kitabın şikayet olunan tarafından tüm Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Üyelerine ve Raportörlerine de gönderildiğini öğrenmiş bulunduğunu, kitabın bir nüshasını ekli olarak sunduğunu, müvekkilin 1994 tarihinde yapmış olduğu doktora çalışmasını tamamlayarak doktora tezini İdare Hukuku alanında tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından kabul edilerek pekiyi derecede ve övgüye değer bulunduğunu, kitap haline getirilerek 1996 yılında "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Ka-

rarları Işığında Tam Yargı Davaları" adıyla yayınlandığını, tezin kabul edilmesinin üzerinden 19 sene, kitabın yayınlanmasından ise 17 sene geçtiğini, olayın tarafı olmayan şikayet olunan, bunca yıl sonra kendisiyle hiçbir ilgisi bulunmayan bir konuyu, çeşitli vehimleri de katarak, bir kitap halinde sunmasının hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemeyeceği, yapılan eylem ve kitabın müvekkilin tüm çalışma çevresine gönderilmesinin tamamen kişilik haklarına saldırı kastını ortaya koyduğunu, ifadelerin hiçbirisinin bilimsel bir çalışma ile ilgisinin bulunmadığını, tamamen müvekkilin konumu gözetilerek haksız isnatlarla müvekkil ve Anayasa Mahkemesi Üyeleri ve Kararlarının yıpratma ve itibarsızlaştırma çalışması olduğunu, kitabın 448. Sayfasında yer alan "Ömer Anayurt'un ...Davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır, benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama bir takım tahminlerim var" ifadelerinden sonra, kendi başından geçen bir olayı aktardığını beyan ederken, daha sonra aşağıdaki sorularda müvekkili hakkında mesnetsiz iddialarda bulunulduğunu, "acaba Ömer Anayurt'a davasını geri aldirmek için kimler telefon etti, Ömer Anayurt'un davalısı benim davalımdan çok daha önemli biri, bana yüksek makam sahibi X telefon etmiş ise, benimle yüksek makam sahibi Y görüşmek istemiş ise, Ömer Anayurt'a kim bilir kimler telefon etti, daha da ilerisi Ömer Anayurt ile kim bilir kimler görüştü! Ömer Anayurt kim bilir hangi psikolojik baskılara maruz kaldı" ibareleri ile hiçbir temeli olmayan gerçek dışı haber niteliği taşıyan Aydınlik Gazetesi haberlerine dayanılarak bir kısım afaki sonuçlara varılmaya çalışıldığına, kitapta yer alan Aydınlik Gazetesi yayınlarına karşı düzeltme hakkının kullanıldığını, gazete yetkilileri hakkında ceza davası açıldığını, ayrıca gazete aleyhine açılan tazminat davasının müvekkil lehine sonuçlandığını, tamamen taraflı olarak yapılan Aydınlik Gazetesinin bir kısım haberlerinin alınarak bir kısım yorumlarda eklenerek müvekkili hakkında, müvekkilinin şeref ve haysiyetini ihlal eden gerçeğe aykırı, hakaret ve iftira içeren bir yayın yapıldığını, müvekkilin özellikle görevinin öne çıkarılmış olup hakaretin görevi nedeniyle yapıldığının anlaşıldığını, "intihal davası, Serdar Özgüldür'ün üzerinde şantaj olarak kullanıldı mı" başlığı altında yer alan iki başlık ile sürekli şüpheli bir durum yaratılmaya çalışıldığını, haberler sadece aktarmaymış gibi yazılırken biryanda da "Ankara'da Hukuk ve Adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır" şeklinde hakaret içeren yayın yapıldığını, açıkça suç oluşturan bu yayınların kitaba konulmasıyla yetinilmediğini, müvekkili hakkında çirkin iddialar ve dayanaksız varsayımlar yazıldığını, bu kitabın en yakın çevresine ve bilhassa çalıştığı mahkemedeki herkese ve yargı çevresine ve Üniversiteye gönderilmesinin kişilik haklarına saldırının şiddetini artırma amacı taşıdığını, öne sürülen gerçek dışı iddia ve isnatların müvekkilin onur ve saygınlığını ağır bir biçimde rencide edici nitelikte olduğunu, kitabın arka kapak sayfasında, yer alan bilgidan kitabın tamamının internet sitesinde de yayınlandığını tespit et-

tiklerini, açıklanan nedenlerle adı geçenin cezalandırılmasını talep ettiklerini beyan etmiştir.

İddialara ilişkin olarak Kemal Gözler'in şüpheli sıfatıyla savunması alınmıştır.

Kemal Gözler savunmasında; "Ben Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuk Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktayım. Daha önce Cumhuriyet Başsavcılığına ulaştırmış olduğumuz gerek avukatımın gerekse şahsıma ait yazılı savunmaları mevcuttur. Yazılı savunmamda da belirttiğim gibi atılı suçların yasal unsurları oluşmamıştır. "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabımda usulsüz alıntılara ilişkin on ayrı kişinin karşılaştırmalı olarak incelemesi yapılmıştır. Serdar Özgüldür'ün şikayetine konu alıntıların az bir kısmı Anayurt'un kaynak göstererek oluşturduğu yüksek lisans tezinden alıntı olup büyük bir kısmı yine Anayurt'un aynı tezinden şahsi görüşlerine ilişkin kısmı kaynak göstermeksizin alıntıdan ibarettir. Ayrıntılı bir şekilde yazılı savunmamda usulsüz alıntının tespiti ve gerek kitabıma gerekse internet sitesine konu edilmesinin neden suç oluşturmadığını belirttim. İntihal davasının "Serdar Özgüldür üzerinden şantaj olarak kullanıldı mı" başlığı ile ilgili olarak ise; ilgili gazete haberleri tarafımda kutu içine alınmak ve ilgili gazete de belirtilmek suretiyle gösterilmiştir. Kaldı ki bu haberlerden sonra haberlerin içeriğini onayladığıma ilişkin herhangi bir bilgi ve ifadem yoktur, tersine haberlerin doğruluğunu sorguladığım paragraflar vardır. Onaylamadığım bir gazete haberinin aktarılması hiçbir zaman suç oluşturmadığını düşünüyorum. Dolayısıyla suç oluşturan bir eylemim yoktur, atılı suçlamayı kabul etmiyorum" şeklinde beyanda bulunmuştur.

Kemal Gözler vermiş olduğu yazılı savunmalarında özetle; şikayet dilekçesinin bütününde kendisinin "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabının, müştekiye hakaret etmek amacıyla yazdığı iddia edilmekteyse de bunun doğru olmadığını, kitabının 680 sayfa olup özellikle müşteki hakkında yazılmış bir kitap olmadığını, Serdar Özgüldür'ün kitapta eleştirilen on ayrı yazardan sadece birisinin olduğunu, kendisinin usulsüz alıntı sorunuyla iki yıldır mücadele ettiğini, bununla ilgili pek çok hukuk davası açtığını, usulsüz alıntı sorunuyla mücadele sürecinde kitaplar da yazdığını, şikayet konusu kitabın bu süreçte yazdığı ilk kitap olmadığını, biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdığını, dolayısıyla özellikle müştekiyi rencide etmek amacıyla kitap yazdığı iddiasının gerçek dışı olduğunu, Serdar Özgüldür'ü tanımadığını, kendisiyle en ufak bir problemi olmadığını, yazdığı kitabı Serdar Özgüldür'ü dahil etmesinin kendisine olan düşmanlığından değil yazdığı kitapta yığınla usulsüz alıntı bulunmasından dolayı olduğunu, kitabının sadece Serdar Özgüldür'e ilişkin değil onun haricinde dokuz yazara ilişkin olduğunu, kitabını Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askeri

Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay Üyelerine gönderdiğini ancak Yargıtay Üyelerine göndermediğini, kitabında Anayasa ve İdare Hukuku kitaplarının eleştirildiğini, Yargıtay'ın doğrudan bu alanlarla ilgili bir yüksek mahkeme olmadığını, Serdar Özgüldür'ün yüksek mahkemeler nezdinde rencide etmek gibi bir maksadı olsa aynı kitabı Yargıtay Üyelerine de göndermesi gerektiğini, diğer yandan yayınladığı kitabı istediği kişilere ücretsiz göndermesinin tamamıyla hukuka uygun olduğunu, "bu kitapta usulsüz alıntı vardır" demenin herkese ait bir hak olduğunu, doktora tezinin hangi derece ile kabul edilmiş olursa olsun, usulsüz alıntılarla dolu bir tez olduğunu, bu konuda kitabında 74 adet somut örnek verildiğini, şikayet konusu kitabının 443-450. sayfalarında Ömer Anayurt'un, Serdar Özgüldür'e açtığı intihal davası hakkında bilgi verildiğinin ve bu intihal davasında Ömer Anayurt'un hangi koşullarda vazgeçtiğinin tartışıldığı, kitabında yazdığı cümlelerde hakaret teşkil edici bir ifadenin olmadığını, bu cümlelerin geçtiği paragrafın kendi içinde okunması gerektiğini, "intihal davası Serdar Özgüldür'ün üzerinde şantaj olarak kullanıldı mı?" başlıklı kısımda gazetelere yansıyan Ömer Anayurt'tan, Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davası hakkında çıkan haberleri olduğu gibi aktarıldığını, haberler aktarıldıktan sonra bu haberlerdeki bilgilerin doğruluğunun sorgulandığını, gazetelerde çıkan haberlerin aktarılmasının suç olamayacağını, "intihal davası üzerinden Serdar Özgüldür'e şantaj yapılarak, Serdar Özgüldür'ün Anayasa Mahkemesi Başkanlık seçimlerinde Haşim Kılıç lehine oy kullanmasının sağlandığı" iddiasının basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış bir gazetenin haberi olduğunu, bu örnekleri de kitabında kutu içerisine alarak aktardığını, aynı şekilde Aydınlik Gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan "AKP'yi kapanmaktan Koru'nun şantajı kurtardı" başlıklı haberi de kendinden bir şey katmadan kaynağını göstererek kitabına aktardığını, kendisinin kattığı tek bir kelime bulunmadığını, haberden sonra Serdar Özgüldür'ün gönderdiği tezkibi yayınladığını beyan etmiş, ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 15 Nisan 2014 tarihli 2007/40877 başvuru sayılı, Hasan Yazıcı-Türkiye kararında "bir akademisyenin, bir çalışmasında başka bir akademisyen hakkında intihal yapmıştır demesinin suç oluşturmadığını, bu ifadenin ifade özgürlüğü kapsamında kabul edilmesi gerektiği görüşü ile Türkiye'yi AİHS'nin 10. maddesini ihlal ettiği gerekçesiyle mahkum ettiğine dair AİHM kararını dosyaya ibraz etmiştir.

Müşteki şikayetine konu, şüpheli tarafından yazılan "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" başlıklı kitap Cumhuriyet Başsavcılığımızca incelenmiştir. Şüphelinin Cumhuriyet Başsavcılığımıza da sunmuş olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında da belirtilen gerekçeye uygun olarak bilimsel bir eserde intihal kavramının alıntılarla tartışılmasında bir tereddüt bulunmamaktadır, kitabın incelenmesinde; alıntı örneklerinin haricinde 443-460. Sayfalar arasında, kitabın konusu olan usulsüz alıntı sorunu ile doğru-

dan ilgisi bulunmayan ve müşteki Serdar Özgüldür'e "yapılan şantaj yoluyla müştekinin Ak Partinin Kapatılması davası ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığı oylamasında baskı altına alınmak suretiyle" farklı ya da istemediği şekilde oy kullandığı iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı,

Kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde, bir hakimin şantaj yoluyla baskı altına alınarak kanaatinin aksi yönünde oy kullandığı görüntüsünün yaratılarak kamuoyuna aksettirilmesiyle, şahsi ve mesleki açıdan kişinin onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte bir olgu isnat edildiği değerlendirilmiştir.

Şikayete konu eserin haber verme fonksiyonu bulunmamakla birlikte, kitap içeriğinde yer alan ifadelerin "basının haber verme fonksiyonu" olarak değerlendirilmesi halinde dahi yerleşik Yargıtay Kararlarında yer alan bu fonksiyonun gerçeklik, kamu yararı, toplumsal ilgi, haberde güncellik, konuyla ifade arasında düşünsel bağlılık kriterleri yönünden güncellik ilkesini karşılamadığı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 22/02/1989 tarih 11508/85 BARFOD-DANİMARKA kararında da belirtildiği gibi "mahkeme kararına konu Greenland Yüksek Mahkemesi kararı, yargı yetkisini kendi usulüne göre kullanma sonucu yaptığı tespiti dayanmaktadır, bu karara göre ...iki meslekten olmayan yargıcın işlerini yaptıkları, yani işverenleri olan yerel hükümetin lehine karar verme işini yerine getirdikleri anlamındaki makalede yer alan bazı sözler, kendilerini halkın gözünde küçük düşürecek nitelikte ağır bir suçlamadır şeklindeki tespit sonrasında mahkemeye verilen cezanın sözleşmenin 10. Maddesini ihlal etmediğine dair karar AİHM tarafından verilmiştir.

İddia, şüpheli savunması, adli emanet kaydı, dosyaya ibraz edilen belgeler ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde şüphelinin atılı suçta işlediği anlaşılacakla, delillerin takdiri mahkemenizce yapılmak üzere, şüphelinin yargılamasının yapılarak, eylemine uyan ve yukarıda gösterilen sevk maddeleri gereğince cezalandırılmasına karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur. 22/05/2014

EVRİM UZUNSOY
Cumhuriyet Savcısı
e-imzalıdır.

**5. BURSA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI BASIN VE MEMUR
SUÇLARI BÜROSUNUN ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜNE YAZDIĞI 23 MAYIS 2014 TARİHLİ YAZI**

**T.C.
BURSA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
BASIN VE MEMUR SUÇLARI BÜROSU**

Sayı : 2013/82132

23/05/2014

Konu : Kemal GÖZLER

**ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
BURSA**

Müşteki Serdar ÖZGÜLDÜR'ün iddialarıyla ilgili olarak yürütülen soruşturma sonucunda, Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuk Anabilim Dalında Öğretim Üyesi olarak görev yapan Kemal GÖZLER hakkında Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesine kamu davası açılmış olup düzenlenen iddianame örneği yazımız ekinde gönderilmiştir.

Gereği bilgilerinize rica olunur.

EVİRİM UZUNSOY
Cumhuriyet Savcısı
e-imzalıdır.

Eki: İddianame örneği

NOT: Bu evrakın 5070 Sayılı Kanun gereğince E-İMZA ile imzalandığı tasdik olunur./...../2014

Bölüm 2
İLK DERECE SAFHASI
(Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin
E.2013/384 Sayılı Dosyası)

I. TALİMAT ÖNCESİ DÖNEM

6. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 28 MAYIS 2014
TARİHLİ TENSİP ZAPTI

T.C.

BURSA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

TENSİP ZAPTI

DOSYA NO : 2014/384 Esas
HAKİM : METE ESER
KATİP : CEMİLE TURAN
DAVACI : K.H.
MÜŞTEKİ : SERDAR ÖZGÜLDÜR, ...
VEKİLİ : Av. OĞUZ BÜYÜKTANIR, ...
SANIK : KEMAL GÖZLER, ...
VEKİLİ : Av. ŞABAN CANKAT TAŞKIN
SUÇ : Hakaret
SUÇ TARİHİ: 2013

Bursa Basın ve Memur Suçları Bürosu'nun 22/05/2014 tarih ve 2014/ 11068 sayılı iddianamesi ile açılan dava mahkememize tevzi edilmekle incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

1- 5271 Sayılı CMK. 170. maddesine göre düzenlendiği anlaşılan İDDİ-ANAMENİN KABULÜNE,

2- Sanık adına CMK. 176/1. maddesi gereğince iddianamenin tebliği ile duruşma gününü bildirir davetiye çıkarılmasına,

3- Sanık vekiline duruşma günü bildirir davetiye çıkartılmasına

4- Müşteki ve müşteki vekilinin beyanları için adresi mahalline talimat yazılmasına

5- Sanığın sosyal ve ekonomik durumunun tespiti için ilgili emniyet müdürlüğüne müzekkere yazılmasına,

6- Sanığın nüfus ve sabıka kaydının çıkarılmasına,

Duruşmanın bu nedenle 14/10/2014 günü saat: 09:50'ye bırakılmasına karar verildi. 28/05/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

7. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN BANA GÖNDERDİĞİ TEBLİGAT MAZBATASI

T.C. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi		Örnek No:25
		Dosya No : 2014/384 Esas Esas
TAAHHÜTLÜ No:		
		* 4 0 0 0 9 5 3 6 *
Adı Soyadı : SANIK KEMAL GÖZLER (oğlu	<small>Mazeretiniz olmadığı halde duruşmaya gelmediğinizde CMK 176/2 maddesi uyarınca zorla getirileceğiniz, CMK 206/1 madde uyarınca delillerin ortaya konulmasına başlanacağı; CMK 98/3 maddesi gereğince hakkınızda yakalama emri düzenlenebileceği ihtar olunur.</small>
1966 doğumlu) TC:		
[Mernis Adresi]		
Nilüfer/ Bursa		
adresinde bulunur.		
Vekili : Av. Şaban Cankat Taşkın		
Duruşma Günü : 14/10/2014		
Duruşma Saati : 09:50		
Duruşma Yeri : Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi		
Duruşma Salonu		
		Mühür ve İmza BU ZARFTA İddianame - [Şüpheli Kemal Gözler] - 22/05/2014 VARDIR.

8. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN NİLÜFER İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE GÖNDERDİĞİ 28 MAYIS 2014 TARİH VE 2014/384 SAYILI MÜZEKKERE

T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO: 2014/384 Esas

Kişinin Sosyal ve Mali Durumunun
Araştırılması Müzekkeresi

NİLÜFER İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ'NE
NİLÜFER

Hakaret suçundan sanık hakkında Mahkememizde yapılan açık duruşmada verilen ara kararı gereğince,

Sanığın/Sanıkların sosyal ve mali durumu araştırılarak tanzim edilecek evrakin duruşmanın bırakıldığı 14/10/2014 gününden evvel Mahkememize gönderilmesi,

Rica olunur. 28/05/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

SANIK: KEMAL GÖZLER, ... oğlu, doğumlu, Çanakkale, ..., ... nüfusunda kayıtlı. , .../ BURSA, TC Kimlik No: ...

9. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERDİĞİ 28/05/2014 TARİHLİ TALİMAT YAZISI

T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO: 2014/384 Esas

Şikayetçi için Talimat

ANKARA ... ASLİYE CEZA MAHKEMESİ'NE

Hakaret suçunun şikayetçisi/şikayetçileri olup halen aşağıdaki adreste ikamet eden Serdar Özgüldür ve vekili Av. Oğuz Büyüktanır'ın bu yerden celbi ile ekli iddianamede adı geçen sanık hakkındaki şikayet ve delillerinin sorularak tespiti ile tanzim edilecek olan talimat ve eklerinin duruşmanın bırakıldığı 14/10/2014 tarihinden önce mahkememize gönderilmesi,

Rica olunur. 28/05/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

MÜŞTEKİ : SERDAR ÖZGÜLDÜR, ... oğlu, ... doğumlu, , ... nüfusunda kayıtlı.... / ANKARA TC Kimlik No: ...

VEKİLİ : AV. OĞUZ BÜYÜKTANIR

10. ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 2 HAZİRAN 2014 TARİHLİ TALİMAT TENSİP ZAPTI

T.C.
ANKARA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

TALİMAT TENSİP ZAPTI

TALİMAT NO : 2014/421 Talimat

HAKİM : ZEYNEP ŞAHİN

KATİP : MURAT SAVAŞÇI

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nden gönderilen 28/05/2014 tarih ve 2014/384 Esas sayılı talimat evrakı / dosyası mahkememize tevzi edilmekle incelendi:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

Müşteki ve vekili adına duruşma gününü bildirir çağrı kağıtları çıkartılmasına,

Bu nedenlerle, duruşmanın 07/07/2014 günü saat: 14:00'a bırakılmasına tensiben karar verildi. 02/06/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

11. ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 30 HAZİRAN 2014 TARİHLİ TALİMAT DURUŞMA TUTANAĞI

T.C.

ANKARA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

TALİMAT NO : 2014/421 Talimat
DURUŞMA TARİHİ : 30/06/2014
CELSE NO : 1.
HAKİM : ZEYNEP ŞAHİN
KATİP : MURAT SAVAŞÇI

Her ne kadar işbu talimat dosyasının duruşması 07/07/2014 gününe bırakılmış ise de, müştekili vekili Av. Oğuz Büyüktanır mahkememize müracaat ederek talimatla ilgili olarak beyanda bulunmak istemekle talimat evrakı ele alındı, celse açıldı, açık talimat duruşmasına başlandı.

Müşteki vekili ve müşteki adına çıkartılan çağrı kağıtlarının usulüne uygun olarak tebliğ edildiği görüldü.

Bursa 2.Asliye Ceza Mahkemesi'nin 23/05/2014 gün ve 2014/384 esas sayılı talimat yazısı ve ekli iddianame okundu.

Müşteki vekili tarafından bir sayfadan ibaret yazılı beyan dilekçesi sunuldu, okundu, kaydedildi, talimat evrakına eklendi.

Müşteki vekili, mahkemenize sunmuş olduğumuz yazılı beyan dilekçemizi aynen tekrar ederiz, sanık hakkında şikayetimiz devam etmektedir, cezalandırılmasını talep ediyoruz, davaya müdahil sıfatıyla katılmak istiyoruz, ayrıca mahkemesince davaya katılmamıza karar verildiğinde asıl mahkemesine delil ve beyanlarımızı sunacağız, dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Talimat gereği yerine getirildiğinden buraca işi kalmayan talimatın mahkemesine iadesine karar verildi. 30/06/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

Görüldü.
Cumhuriyet Savcısı
Musa DURMAZ, 30/06/2014

**12. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ 14 EKİM 2014
TARİHLİ BİRİNCİ DURUŞMA TUTANAĞI**

T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DOSYA NO : 2014/384 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 14/10/2014
CELSE NO : 1.
HAKİM : METE ESER
CUMHURİYET SAVCISI: METİN ÖZER
KATİP : YAĞMUR BAKI

Belirli gün ve saatte 1. celse açıldı.

Sanık KEMAL GÖZLER ve vekili Av. Şaban Cankat Taşkın geldikleri görüldü.

Müşteki SERDAR ÖZGÜLDÜR vekili Av. Oğuz Büyüktanır geldikleri görüldü.

Açık yargılamaya başlandı.

İddianame ve ekleri ile iddianamenin kabul kararı okundu.

G.D. İSTEM GİBİ: Bursa Barosu avukatlarından Av. Şaban Cankat Taşkın'ın dosyaya sunulan usulüne uygun vekaletname sureti uyarınca, sanık müdafii olarak dava ve duruşmalara kabulüne karar verildi, açıklandı, yargılamaya devam olundu.

G.D. İSTEM GİBİ: Ankara Barosu avukatlarından Av. Oğuz Büyüktanır'ın dosyaya sunulan usulüne uygun vekaletname sureti uyarınca, müşteki vekili olarak dava ve duruşmalara kabulüne karar verildi, açıklandı, yargılamaya devam olundu.

Müşteki için yazılan talimata cevap verildiği, müşteki vekilinin yazılı beyan sunduğu görüldü, şikayetçi olduğu, katılma talebinde bulunduğu anlaşıldı.

Sanık huzura alındı. Hüviyet tesbitine geçildi.

SANIK : KEMAL GÖZLER, ... ve ...'dan olma, ..., ... doğumlu, Çanakkale, ..., ... nüfusunda kayıtlı olup halen ... BURSA adresinde oturur.... Öğretim üyesi aylık gelirinin ortalama ... TL olduğunu beyan eder. Okur yazar. T.C. vatandaşı. ... numaralı telefonu kullandığını beyan eder.

CMK-191/3-b maddesi gereğince, sanığa iddianame okundu, üzerine atılı suçlar ve cezalandırılması talep edilen sevk maddeleri anlatıldı.

CMK-191/3-c maddesi gereğince, sanığa yüklenen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu bildirildi.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 147 ve devamı maddeleri gereğince sanığa müdafii seçme hakkının bulunduğu, bir müdafinin yardımından yararlanmak istemekle birlikte müdafii seçecek durumda değilse baro tarafından kendisine bir müdafii tayin edileceği, yüklenen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu, lehine olan delillerin toplanmasını istemek, aleyhine var olan şüphe nedenlerini ortadan kaldırabilmek ve lehine olan hususları ileriye sürebilmek hakkının ve olanağının bulunduğu, İddianamenin kendisine tebliğiyle duruşma günü arasında 1 haftadan az bir süre geçmiş ise CMK-190/2 maddesi uyarınca yargılamaya ara verilmesini isteme hakkının bulunduğu, ayrıca vermiş olduğu adresteki değişiklikleri derhal mahkememize bildirmesinin gerektiği, aksi takdirde tüm tebligatların yukarıda vermiş olduğu adrese yapılacağı hususları tek tek anlatıldı ve mahkemece sanığın anlayabileceği şekilde açıklandı.

Sanık; üzerine atılı suçlamayı, cezalandırılması talep edilen sevk maddelerini ve yasal haklarını anladığını, savunmasını hazırlamak için süre ve müdafii talep etmediğini, yargılamaya ara verilmesi yönünde bir talebinin olmadığını, savunmasını müdafii ile birlikte yapacağını, susma hakkını kullanmayacağını, lehine olan hususları savunması esnasında ileriye süreceğini, ayrıca bundan sonra her türlü adres değişikliğini derhal mahkememize bildireceğini beyan etmekle, CMK-191/3-d maddesi uyarınca sanığın savunmasının tespitine geçildi.

SANIK SAVUNMASINDA: Bu davada müşteki olan Serdar Özgüldür benim iki yıldır üzerinde çalışmalar yaptığım ve mücadele ettiğim bilimsel yazılmış kitaplardan kitabın yazarından izin almadan kendi fikirlerimiş gibi eserlerinde bulduran "intihal" yapanlardan biridir. Ben dava konusu kitabın 9. bölümünde müştekinin yaptığı intihallere 90 sayfa boyunca 74 adet somut örnek verdim. Kendisini de YÖK'e ve doktora yaptığı İstanbul Üniversitesine doktorasının iptali hususunda şikayette buldum. Müşteki yaptığı intihallerin ortaya çıkmasından ve doktora unvanının iptal edilmesi için kendisini şikayet etmemden rahatsız oldu ve misilleme amacıyla bu davayı açtı. Müştekinin dosyada bulunan şikayet dilekçesinde kendisinin intihal yapmadığına dair herhangi bir ibaresi bulunmamaktadır. Bunların benim uydurmalarım olduğunu belirtememiştir, ayrıca bununla ilgili herhangi bir talepte de bulunamamıştır. İddianamedeki kitabımın 463 ila 552. sayfalarında verdiğim intihal örneklerinin suç oluşturmadığı açıkça belirtilmiştir. İddianame aslında hakkımda kısmen takipsizlik anlamına gelmektedir, artık Serdar Özgüldür'ün kendisi de itiraz etmediği için intihal yaptığımı söyleyebiliriz. İddianamede kitabıma aktarılan suç işlediğim iddia edilen haberleri ben Aydınlik gazetesinden aynen kopyalayıp kitabıma yapııştırarak yayınladım. Dahası haberleri yayınladıktan sonra bu haberlerin doğru olmadığını veya

benim fikrim olmadığını ben kendim belirttim. Örneğin 458. sayfanın 3. paragrafında bunlar mevcuttur. Dolayısıyla benim Haşim Kılıç'ın başkan seçilmesi ve AKP'nin kapatılması davalarında Serdar Özgüldür'ün şantaj yoluyla hareket ettiğine dair gazete haberini doğrular nitelikte ifadeler bulunmamaktadır. Dolayısıyla ben yukarıda belirttiğim şekilde hareket ettim. Ayrıca bu haberler Aydınlik gazetesinin internet sitesinde halen yayında olup kaldırılmamıştır. Hakkında verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur, ayrıca tekzip edildiğini ben yine kendi kitabımda belirttim, ancak Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesinin vermiş olduğu tazminat kararında kitabı yazarken bilebilecek durumda değildim. Yayında olan ve hukuka uygun olan haberi aktarmak suç değildir. Benim Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e ilişkin açmış olduğu davadan feragatine ilişkin bizzat kendi kitabımda dile getirdiğim iddialarım vardır. Bu iddiaların gazete haberindeki şantaj ile bir ilgisi yoktur. Ben Ömer Anayurt'un davasından vazgeçmesi ile ilgili yazdığım fikirleri ispata da hazırım. Ben bu konuda tanık dinletmek istiyorum. Bu tanıklarım 2006 yılında Sakarya Üniversitesinde Haşim Kılıç ile Ömer Anayurt arasındaki görüşmeye şahittirler, bunların isimlerini mahkemenize sunacağım. Bu davada Haşim Kılıç'ın da tanık olarak dinlenmesini talep ediyorum. Üzerime atılı suçlamayı bu çerçevede kesinlikle kabul etmem, bu nedenle öncelikle beraatimi, aksi takdirde lehime olan hükümlerin tatbikini [talep ederim] ve eğer ceza verilecekse de hakkımda hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını talep ETMEM. Ayrıca hakkımda herhangi bir şikayetten vazgeçme vaki olursa, bunu da kabul ETMEM dedi.

Dosyada bulunan, sanığın hazırlık soruşturması esnasında verdiği tüm beyanları okundu.

Duruşma beyanıyla benzer nitelikte olduğu görüldü.

Sanıktan soruldu; Okunan beyanlarım doğrudur aynen tekrar ederim dedi.

CMK-209/1 maddesi gereğince, dosyada mevcut olan; kollukça tutulan tutanaklar, delil olarak kullanılacak belgeler ve diğer yazılar, sanığın kişisel ve ekonomik durumuna ilişkin bilgilerin yer aldığı belgeler, doktor raporları ile diğer tüm esasa etkili belgeler okundu.

Sanıktan soruldu; Okunan belge ve delillere karşı beyanda bulunmak için süre talep etmiyorum. Savunmalarına aykırılık teşkil eden hususları kabul etmem dedi.

CMK-209/1 maddesi gereğince, sanığın nüfus ve sabıka kayıtları okundu.

Sanıktan soruldu; Kayıtlar doğrudur ve bana aittir dedi.

Sanık müdafiiinden soruldu; esasa ilişkin savunmaya ekleyecek bir husus yoktur. Talimatla müştekinin ifadesi alınmak istenmiş ancak müştekinin ifadesi alınmadan talimat iade edilmiş olup, biz müştekinin bizzat ifadesinin alınmasını, bunun dışında savunmamızı yazılı olarak detaylı olarak sunaca-

ğız, ayrıca müvekkilimizin taleplerini tekrar ediyoruz, ayrıca biz bu davanın reddini talep ediyoruz, çünkü aynı eylemle ilgili aynı sanık hakkında mahkemenizde 2014/372 esas sayılı dosyada bir dava bulunmaktadır dedi.

Sanık ayrıca yazılı savunmasını mahkememize sundu, okundu dosyasına konuldu.

Sanık müdafii yazılı savunmasını mahkememize sundu okundu dosyasına konuldu.

Müşteki vekilinden soruldu; Şikâyetçiyiz ve davaya müdahil olarak katılmak istiyoruz, sanığın beyanlarını kabul etmiyoruz dedi.

Sanık müdafiiinden soruldu; katılma konusunu kabul etmiyoruz, önceki talebimiz doğrultusunda davanın reddini talep ediyoruz dedi.

İddia makamından soruldu; sanık müdafininin davanın reddi ile ilgili talebinin reddine, suçtan zarar görme ihtimaline binaen müştekinin davalara müdahil, müşteki vekilinin ise müdahil vekili olarak davalara kabulüne karar verilmesi talep olunur dedi.

G.D. İSTEM GİBİ:

1- Sanık müdafininin davanın reddine yönelik talebinin her iki davanın konusunda ve taraflarında farklılık olması nedeniyle reddine,

2- Suçtan zarar görme ihtimaline binaen, müşteki Serdar Özgüldür'ün CMK-237 ve devamı maddeleri uyarınca müdahil olarak, Av. Oğuz Büyüktanır'ın ise müdahil vekili olarak dava ve duruşmalara kabullerine karar verildi, açıklandı, yargılamaya devam olundu.

Katılan vekili yeniden söz aldı; bizde beyan ve delillerimizi sunmak için süre talep ediyoruz, Haşim Kılıç'ın diğer dosyada beyanları vardır, bu nedenle tanık olarak dinlenmesi talebinin reddini talep ediyoruz dedi.

İddia makamından soruldu; sanık ve müdafininin talebi doğrultusunda tanıkların dinlenilmesine karar verilmesi talep olunur dedi.

Dosya incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ İSTEM GİBİ :

1- Sanık müdafininin mahkememize dinlenmesini istediği tanıkların adreslerini bildirdiğinde tanıkların dinlenmesi için ilgili yer mahkemelerine talimat yazılmasına,

2- Katılan vekilinin delil ve beyanlarının sunulması için bir dahaki celseye kadar süre verilmesine,

Bu nedenle duruşmanın 22/01/2015 günü saat 14:05 bırakılmasına karar verildi. 14/10/2014

Katip
e-izmalıdır

Hakim
e-izmalıdır

13. 14 EKİM 2014 TARİHLİ DURUŞMADA SUNDUĞUM YAZILI SAVUNMAM

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE BURSA

DOSYA NO : E.2014/384
DAVACI : K.H.
MÜŞTEKİ : Serdar ÖZGÜLDÜR
VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR
SANIK (SAVUNMAYI YAPAN): Kemal GÖZLER
MÜDAFİİ : Av. Şaban Cankat TAŞKIN
SUÇ : Basın Yoluyla Görevliye Alenen Hakaret
DİLEKÇENİN KONUSU: Savunmamın sunulmasıdır.

SAVUNMAM

Bildiğiniz üzere Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda kendisine hakaret ettiğim gerekçesiyle Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 22/05/2014 tarih ve 2014/4693 sayılı iddianamesiyle Mahkemenizde hakkımda Türk Ceza Kanununun 125/1-2-3(a)-4, 53/1. maddeleri uyarınca cezalandırılmam istemiyle kamu davası açılmıştır.

1. Ben Kimim?

Öncelikle savunmamın başında kısaca kendimi tanıtmama lütfen izin veriniz. Şüphesiz insanın kendi hakkında konuşması hoş bir şey değil; ama bu davaya konu olan fiilin hakkıyla değerlendirilebilmesi için benim hakkımda bilgi sahibi olmanız gerekir. Zira takdir edeceğiniz üzere fiil, failden bağımsız değildir.

Ben Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine 1983 yılında girdim ve 1987 yılı Haziran döneminde mezun oldum. Aynı yıl aynı Fakültede Genel Kamu Hukuku Ana Bilim Dalına araştırma görevlisi olarak atandım. Aynı yerde kamu hukuku yüksek lisansı yaptım. 1990 yılında doktora yapmak üzere YÖK bursuyla Fransa'ya gönderildim. Fransa'da Bordeaux Üniversitesi Hukuk Fakültesinde önce kamu hukuku yüksek lisansı, arkasından kamu hukuku doktorası yaptım. Doktora tezim, "jürinin tebrikleriyle onur verici (*très honorable avec félicitations du jury*)" dereceyle kabul edilmiş ve tez ödülüne ve yayın sübvansiyonuna aday gösterilmiş ve tezim Fransa'da yayınlanmıştır. 1995 yılında yurda döndüm. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde araştırma görevliliği görevime devam ettim. 1996-1997 yıllarında

uzun dönem askerliğimi yaptım. 1997 yılında kendi isteğimle Uludağ Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinde yardımcı doçent olarak atandım. 2000 yılında anayasa hukuku doçenti, 2007 yılında anayasa hukuku profesörü oldum. 2004-2007 yılları arasında Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesinde anayasa hukuku doçenti olarak çalıştım. 2007 yılından beri de Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesinde çalışıyorum. Bu Fakültenin kurucu öğretim üyelerinden birisiyim ve adı geçen Fakültenin Kamu Hukuku Bölüm Başkanı ve aynı zamanda Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıyım. Özgeçmişim hakkında <http://www.anayasa.gen.tr/gozler.htm>'den daha fazla bilgi edinebilirsiniz.

Anayasa hukuku, idare hukuku, genel kamu hukuku, hukukun genel teorisini ve tarih alanlarında Türkçe, Fransızca ve İngilizce dillerinde yayınlanmış 30'dan fazla kitabım, 60'tan fazla makalem vardır. Bunu söylemek bana düşmez; ama Türkiye'de anayasa ve idare hukuku alanlarında kitapları üniversitelerde en çok okutulan yazar benim. *Anayasa Hukukuna Giriş* kitabım en son 22'nci baskısını, idare hukukuna giriş kitabım ise 19'uncu baskısını yapmıştır. On küsur baskı yapmış pek çok kitabım var. Şimdiye kadar Türk Sosyal Bilimler Derneği 1999 Yılı Genç Sosyal Bilimciler Birincilik Ödülünü, 2001 Yılı ODTÜ Mustafa N. Parlar Araştırma Teşvik Ödülünü, 2009 Yılı TÜBA Üniversite Ders Kitapları Telif Eser Ödülü, 2011 Yılı TÜBA Üniversite Ders Kitapları Telif Eser Ödülünü kazandım. Anayasa ve idare hukuku alanında bu ödülleri Türkiye'de alan benden başka bir akademisyen yoktur.

Bunu söylemek yine bana düşmez ama Türk anayasa ve idare hukuku literatüründe çalışmalarını en fazla atıf alan yazar muhtemelen benim. Yine çalışmalarına başta şikayetçi Haşim Kılıç'ın ve Serdar Özgüldür'ün üyesi oldukları Anayasa Mahkemesinin kararlarında ve keza Danıştay kararlarında ve daha pek çok mahkeme ve yüksek kurul kararında yapılmış atıflar vardır.

2. Benim Mücadelem Nedir?

Böyle bir özgeçmişini dinledikten sonra şu soru kaçınılmaz olarak aklı gelecektir: Ne oldu da ben ceza mahkemesinde iki ayrı davada yargılanan biri hâline geldim? Ne oldu da ben huzurunuzda sanık olarak bulunuyorum?

Bu sorunun çok basit bir cevabı var: Geçen yıl intihalcilere karşı savaş açtım! Çünkü bu savaşı açmadan yapamadım. Neden yapamadım? Çünkü yıllardır, yığınla intihalciler yazar kitaplarımdan çalıntı yapıyor. Yıllardır ben bunları görmeme karşılık, bunlara karşı bir şey yapmadım; içime attım, sustum. Ama öyle bir noktaya geldim ki, geçen yıl, “yeter artık, intihalcilere karşı ne olursa olsun mücadele edeceğim” dedim ve gerek benden intihal yapan, gerekse başka yazarlardan intihal yapan yazarlara karşı mücadeleye başladım.

İntihalcilerle mücadele kapsamında, 2013 yılında, birincisi 184 sayfa, ikincisi 712 sayfa ve üçüncüsü 680 sayfa uzunluğunda üç ayrı eleştiri kitabı yayınladım. Şimdiye kadar 10 ayrı yazarı intihal yapmakla suçladım ve bu yazarların yaptığı intihallere yüzlerce örnek verdim. Bu 10 ayrı yazarın yaptığı intihalleri ortaya koymakla kalmadım; benim eserlerimden intihal yapan yazarlar hakkında da kendilerine karşı hukuk mahkemelerinde tazminat davası açtım. Şu an itibarıyla intihal iddiasıyla benim tarafından bu yazarlara karşı açılmış toplam 8 adet hukuk davası vardır (Ankara 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi, E.2012/49; Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi, E.2013-305, E.2013-582, E.2013-591, E.2013-592, E.2013-620, E.2014-11, E.2014/120 sayılı dosyalar). Yine kaynaksız alıntı yapma suçundan kamu davası açılması talebiyle sekiz ayrı yazar hakkında çeşitli Cumhuriyet Savcılıklarına şikayet başvurusunda bulundum (İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, 2011/82472; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, 2012/34239, 2013/71774, 2013/164933, 2013/264967 2014/3093, 2014/13866, 2014/43443 sayılı hazırlık soruşturması dosyaları). Şimdiye kadar sadece şikayetim sonucu açılan bir ceza davası sonuçlanmıştır. Bu davada bir Üniversitemizin Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü olan Profesör hakkında, benim şikayetim sonucu açılan ceza davasında, İzmir 1. Fikrî ve Sınai Haklar Ceza Mahkemesi, 3/07/2014 tarih ve E.2012/836, K.2014/283 sayılı kararıyla, “*Samuk 'ün üzerine atılı suçu islediği anlaşıldığından 5728 sayılı Kanun ile değişik 5846 sayılı Kanun'un 71. maddesinin 1. fıkrasının 3. bendi uyarınca suçun isleniş biçimine, suç konusunun önem ve değerine göre taktiren ve tercihen 180 gün karşılığı adli para cezası ile cezalandırılmasına, (...) taktiren hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına*” karar vermiştir. İlginçtir ki, ülkemizde yüksek lisans ve doktora öğrencilerine bilimsel yazma ve atf usûllerini öğretmekle görevli bir Sosyal Bilimler Enstitüsünün Müdürü olan profesörün kendisinin intihal suçunu işlediği bir ceza mahkemesi kararıyla anlaşılmıştır. Bu davadan sonra söz konusu Müdür, görevinden ayrılmış veya görevinden alınmıştır. Bu da benim mücadelem sonucu olmuştur. Kendimi başta söz konusu eski Müdürün görev yaptığı Üniversiteye ve sonra memleketimize hizmet etmiş biri olarak görüyorum.

Ben intihalle suçladığım kişiler hakkında sadece hukuk davası açmak ve ceza davası açılması için şikayette bulunmakla yetinmedim; yine intihalle suçladığım öğretim üyelerini, haklarında disiplin soruşturması açılması isteğiyle kendi üniversitelerine şikayet ettim. Yine aynı öğretim üyeleri hakkında YÖK Etik Kuruluna da şikayette bulundum. Ayrıca doktora tezi intihal ürünü olan bir yazarı doktora yaptığı Üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne, doçentlik çalışması intihal ürünü olan iki öğretim üyesini de Üniversitelerarası Kurula ve YÖK'e şikayet ettim.

3. Bu Davanın Şikayetçisi Serdar Özgüldür de Kendisini İntihalle Suçladığım ve Kendisini Yetkili Makamlara Şikayet Ettiğim Yazarlardan Birisidir

Bu davanın şikayetçisi olan Serdar Özgüldür de yukarıda belirttiğim, kendisini intihalle suçladığım yazarlardan birisidir. 2013 yılının Kasım ayında yayınladığım *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın 9. Bölümünde Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğunu iddia ettim ve Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde yaptığı intihallere 90 sayfa boyunca 74 adet somut örnek verdim (Dava dosyasında bulunan adı geçen kitabın 463-552 sayfalarına bakabilirsiniz). Serdar Özgüldür'ün yaptığı aşırımları bu şekilde ortaya çıkarmakla yetinmedim; kendisini YÖK'e ve doktora yaptığı kurum olan İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne de şikayet ettim ve kendisinin doktora unvanının intihal nedeniyle iptal edilmesini talep ettim. Sanıyorum şikayetim sonucu açılan inceleme veya soruşturma şu an İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü veya İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü önünde devam etmektedir. Mahkemeniz arzu ediyorsa anılan yerlerden bu konuda bilgi isteyebilir.

Tahmin ediyorum ki, Serdar Özgüldür, yaptığı intihallerin tek tek ortaya çıkmasından, bu intihallerin kamu oyu tarafından bilinmesinden ve keza doktora unvanının iptal edilmesi istemiyle hakkında benim şikayetim sonucu soruşturma/inceleme başlatılmış olmasından fevkalade rahatsız oldu ve bana karşı misilleme saikiyle bu davaya vücut veren şikayette bulundu.

4. İntihal İddiam Hakkında Serdar Özgüldür'ün ve Savcılığın Suskunluğu Ne Anlama Geliyor?

İlginçtir ki, Serdar Özgüldür'ün 23.12.2013 havale tarihli dilekçesinde, kendisinin doktora tezinin intihal ürünü olmadığı yolunda tek bir cümle yoktur. Önemle belirtmek isterim ki, Serdar Özgüldür şikayet dilekçesinde, “*ben intihal yapmadım*”, “*benim doktora tezimde intihal yoktur*”, “*Kemal Gözler'in verdiği 74 adet intihal örneği doğru değildir*” diyememiştir. Adeta Serdar Özgüldür de kendi şikayet dilekçesinde kendisinin intihal yaptığı vakıasını kabul etmektedir. Ülkemizin en yüksek mahkemesinin üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesinin de Başkanı olan bir yüksek hâkimin “*ben intihal suçunu işlemedim*” deme cesaretini gösterememiş olması ülkemiz açısından üzücüdür. Ben Serdar Özgüldür'ün çıkıp, “*benim doktora tezimde intihal yoktur; bunları Kemal Gözler uyduruyor, bana iftira atıyor*” deyip benden şikayetçi olmasını beklerdim.

Yine ilginçtir ki, hakkımda düzenlenen iddianamede benim kitabımın 460 ilâ 552'nci sayfaları arasında Serdar Özgüldür'ün yaptığı intihallere ilişkin verdiğim örneklere ve bu intihallerle ilgili yaptığım yorum ve değerlendirmelerle ilgili olarak bir suç unsuru bulunmamıştır. İddianamenin son say-

fasının ilk paragrafında açıkça “*Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında da belirtilen gerekçeye uygun olarak bilimsel bir eserde intihal kavramının alıntılarla tartışılmasında bir tereddüt bulunmamaktadır*” denmektedir. İddianamenin bir başka yerinde de, benim Serdar Özgüldür’ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu yolundaki iddialarım hakkında Savcılığın yaptığı bir değerlendirme yoktur. İddianamenin bu kısmı aslında benim kitabımın 460 ilâ 552’nci sayfaları arasında dile getirdiğim Serdar Özgüldür’ün intihallerine ilişkin iddialarım hakkında *verilmiş bir takipsizlik kararıdır*. Bu iddianameyle, benim hakkımda her ne kadar bana başka iddialardan dolayı dava açılmış ise de, artık Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal olduğunun söylenmesinin suç teşkil etmediği ortaya çıkmış olmaktadır.

5. Şikayet Dilekçesinin ve Onu İzleyen İddianamenin Temel Stratejisi Nedir?

Öncelikle belirtelim ki, benim kitabımın 9’uncu bölümünde Serdar Özgüldür’e ilişkin dile getirdiğim iddialar iki kısımdan oluşmaktadır: Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde yaptığı *intihaller* ve bu intihallerin yol açtığı *sonuçlar*. Bana göre sebeplerini aşağıda ayrıca açıklayacağım gibi bu iki iddia bir bütünün parçasıdır ve birbirinden ayrılmazlar. Şikayet dilekçesinde bu iddialardan birine (intihal iddiasına) hiç değinilmemiş, sadece diğeri (sonuçları) üzerinde durulmuştur. İddianamede ise bu iddialardan birincisinin (intihal iddiasının) suç oluşturmadığının tespiti yapılmış ve bu iki iddianın birbirinden ayrılmaz olduğu göz ardı edilerek, suçlandırma sadece ikinci iddia üzerine kurulmuştur. Şöyle ki:

İddianamede kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin 9’uncu Bölümünün 443-460’ıncı sayfaları ile 460-552’nci sayfaları arasında ayırım yapılmıştır. İddianameye göre kitabın 460-552’nci sayfaları arasında Serdar Özgüldür’ün doktora tezinin intihal mahsulü olduğu yönünde yazdıklarım suç oluşturmaktadır; buna karşılık aynı bölümün 443-460’ınci sayfaları arasında yazdıklarım ise suç oluşturmaktadır.

Ben böyle düşünmüyorum. Şimdi izin verirseniz bunun sebebini açıklamaya çalışayım:

6. Kitabımın Dokuzuncu Bölümünde Dile Getirilen İddialar Bir Bütündür; Bunlar Kendi İçinde İkiye Ayrılmaz

Kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin olan Dokuzuncu Bölümü kendi içinde bir bütündür. Savcılığın yaptığı gibi kendi içinde ikiye ayrılmaz. Çünkü kitabın Dokuzuncu Bölümünün 443-460’ınci sayfaları arasında yazılanlar, aynı Bölümün 460-552’nci sayfaları arasında yazılanlardan bağımsız şeyler değildir. Eğer kitabımın 443-460’ınci sayfaları arasında yazılanlar okunmaz ise, kitabın 460-552’nci sayfaları arasında yazılanların bir anlamı

kalmaz; bu sayfalarda yazılanlar, basit, anlamsız, rastlantısal intihal örneklerinden ibaret kalır ve okuyucu intihal sorununun özünü ve bu sorunun ne kadar vahim sonuçlara yol açtığını kavrayamaz.

Benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım münferit intihal örneklerini vermekle yetinen bir kitap değildir. Benim kitabımda gerek her bölümün ilk kısmında, gerekse kitabımın ilk 57 sayfasında, intihal sorunu bir bütün olarak, sebepleri ve sonuçlarıyla birlikte incelenmektedir. Ben kitabımda sadece intihal yapan yazarları değil, onları koruyan kişileri ve özellikle onları koruyan sistemi eleştiriyorum. İntihale yol açan sebepler ve intihal olgusunun sistem üzerindeki etkileri bilinmedikçe intihal sorununun özü anlaşılabilir ve bu sorunla hakkıyla mücadele edilemez.

İntihal sorunu, bir yazarın diğer bir yazardan aşırıldığı paragraflardan ibaret bir sorun değildir. Altını çizerek belirtmek isterim ki, intihal sorununun yol açtığı daha vahim sonuçlar vardır: İntihal ile suçlanan yazarlar, usûlüne uygun bir şekilde aklanmadıkça mensubu oldukları kurumun etik düzeni açısından tehlike arz etmektedirler. Zira bunlar söz konusu kurumda kalabilmek ve varlıklarını sürdürebilmek için söz konusu kurumdaki yöneticilerle stratejik işbirlikleri yapmak zorunda kalabilmektedirler. Bunların intihal açığı, maalesef bunlar üzerinde bir baskı aracına dönüşebilmektedir. Yine bu süreçte, intihal açığı bulunan bu yazarlar hakkında, basın intihal iddiasından da ağır spekülasyonlar yapabilmekte ve böylece bunların mensup olduğu kurumun saygınlığına leke sürülmekte ve söz konusu kurumlar yıpranmaktadır.

Maalesef ki, Serdar Özgüldür olayı, yukarıda açıklamaya çalıştığım olgunun mükemmel bir örneğidir. Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu, 2006 yılında Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasıyla gün yüzüne çıkmıştır. Serdar Özgüldür'ün bu intihal açığı mensubu bulunduğu kurumda kendisine karşı kullanılıp kullanılmadığını ben bilemem. Keza Serdar Özgüldür'ün bu süreçte kimler ile işbirliği yapıp yapmadığını da ben bilemem. Kitabımda da bu konularda ben bir iddiada bulunmadım.

Ne var ki, Serdar Özgüldür'ün intihal açığının içinde bulunduğu kurumda kendisine karşı kullanıldığı yolunda gazetelerde çıkan haberler olmuştur. Bu gazete haberlerinde, intihal davasının geri çektilmesi karşılığında Serdar Özgüldür'ün Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçiminde Haşim Kılıç lehine oy kullandığı ve AKP'nin kapatılması davasında da AKP'nin kapatılmaması lehine oy kullandığı iddia edilmektedir. Altını önemle çizmek isterim ki bu iddiaları ben ortaya atmadım. Bu iddialar benim kitabımın yayınlanmasından iki yıl önce ortaya atılmış iddialardır. Ben sorunun vahametini, intihal sorununun nasıl başka sorunlara yol açabileceğine örnek teşkil etsin diye, bu haberleri kendimden bir şey katmaksızın, kopyala yapıştır metoduyla olduğu gibi aktardım. Bu haberleri de içeriğini tasvip ettiğim için değil,

“bakınız, hakkında ciddi intihal iddiaları bulunan kişi, usûlüne uygun olarak aklanmadıkça, intihal iddiası sona ermiyor; şu ya da bu şekilde onun hakkında daha ağır iddialar dile getiriliyor ve sadece bu kişi değil, bu kişinin mensup olduğu kurum da yıpratılıyor” demek için yaptım.

İşte bu nedenle benim kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin intihal iddialarını dile getirdiğim 460-552’nci sayfaları ile Serdar Özgüldür’e baskı yapılarak Anayasa Mahkemesi Bakanlık seçiminde Haşim Kılıç lehine ve AKP’nin kapatılması davasında adı geçen Partinin kapatılmaması lehine oy kullandığı yolundaki haberlerin aktarıldığı 443-460’uncü sayfaları birbirinden ayıramaz. Çünkü bizatihi intihal sorunu ile sorunun yol açtığı diğer sorunlar birbirinden ayıramaz; bunlar aynı bütünün iki parçasını oluşturan iki sorundur. Eğer Savcılık, bu iki sorun arasındaki bağlantıyı görebilseydi, muhtemelen hakkımda takipsizlik kararı verirdi. Bu nedenle Mahkemenizden bu iki sorunu birlikte değerlendirmesini, iddianamede gözden kaçırılan bu hususu dikkate almasını talep ediyorum.

7. Ben Kitabımdaki Bütün İddiaları İyi Niyetle ve Akademik Bir Ciddiyet ve Üslûpla Dile Getirdim

Öncelikle belirtmek isterim ki, ben Serdar Özgüldür’ü tanımam. Kendisiyle hayatımda karşılaşmadım. Kendisiyle şimdiye kadar en ufak bir sorunun olmamıştır. Kendisini kitabımın 440-552’nci sayfalarında eleştirmiş olmamın sebebi, tartıştığım sorunu örneklendiren bir kişi olmasından dolayıdır. Bu eleştiriyi iyi niyetle ve akademik bir ciddiyet ve üslûpla yaptım.

Burada tekraren belirtmek isterim ki, benim dava konusu kitabım, Serdar Özgüldür’e özgü bir kitap da değildir. Serdar Özgüldür benim adı geçen kitabımda eleştirdiğim 10 yazardan sadece biridir. Kitabımda eleştirdiğim 10 yazarı, hepsinin ayrı bir özelliği nedeniyle seçtim. Serdar Özgüldür vakasını, ona karşı olan kişisel bir düşmanlığımdan dolayı değil, intihal sorununun bütün boyutlarını göstermek için ilginç ve öğretici bir örnek olduğundan dolayı seçtim.

Yukarıda da belirttiğim gibi ben intihal sorununu münferit bir sorun olarak değil, Türk akademisinin ve yargısının ciğerlerine kadar nüfuz etmiş bir sorun olarak ele aldım. Maalesef gerek üniversitede, gerek bürokraside, gerekse yargıda en yüksek makamları işgal eden kişilerden bazılarının kitap ve makalelerinde intihaller vardır ve maalesef bunların intihal yapmış olmaları vakası, bunların mensubu buldukları kurumun kendisine zarar vermektedir. Bu iddiam açısından en tipik, en can alıcı ve en öğretici örnek şüphesiz ki Serdar Özgüldür vakasıdır. Serdar Özgüldür örneğini bunun için seçtim.

Ben 2013 yılında intihal sorunu hakkında birincisi 184 sayfa, ikincisi 712 sayfa ve üçüncüsü 680 sayfa uzunluğunda, üç ayrı eleştiri kitabı yayın-

ladım. Yani toplam 1576 sayfa kitap yayınladım. Şu ya da bu yazara hakaret etmek gibi kötü bir niyetim olsaydı, ne diye 1500 küsur sayfa kitap yazayım? Bu amacıma birkaç sayfalık bir makaleyle, hatta birkaç cümleyle ulaşamaz mıydım? İntihal sorunu hakkında bu kadar yoğun bir yayın faaliyetine girmem dahi bizatihi benim iyi niyetime ve saf akademik amaçlarla hareket ettiğime karine teşkil eder. Aynı şeyi özelde Serdar Özgüldür için de söyleyebilirim: Kitabımda Serdar Özgüldür'e tahsis ettiğim kısım toplam 113 sayfa uzunluğunda bir bölümdür (s.441-552). Sırf Serdar Özgüldür'e hakaret etme gibi bir amacım olsaydı, ne diye 113 sayfalık uzun bir metin yazma zahmetine gireyim?

Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğunu kitabımın 460-552'nci sayfalarında 93 sayfa boyunca 74 örnek üzerinden ayrıntılı olarak ve tamamıyla akademik bir dil ve üslûp içinde, iyi niyetle ve kamu yararı düşüncesiyle gösterdim. Benim kitabımın bu kısmı, bir intihal davasında hazırlanan bir bilirkişi raporundan farksızdır.

İntihal iddiasını bizzat bu şekilde gösterdikten sonra, Serdar Özgüldür'ün intihallerinin yol açtığı diğer sonuçlar konusundaki iddiaları da çeşitli gazete haberlerini aynen kopyala yapıştır yoluyla kendi kitabıma kutu içinde koyarak aktardım. Bu haberleri Serdar Özgüldür'e hakaret etmek amacıyla değil, intihal sorunuyla usûlüne göre mücadele edilmezse, ortaya ne gibi sorunlar çıkabileceğini göstermek için aktardım. Örneğin aktararak suç işlediğim iddia edilen *Aydınlık Gazetesinin* 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında çıkmış “*AKP’yi Kapatmaktan Korumun Şantajı Kurtardı*” başlıklı haberi kitabımın 456-457'nci sayfalarında noktası virgülüne dokunmadan, kopyala yapıştır metoduyla kutu içinde aktardıktan sonra, bir gazeteci olmamama rağmen etiğe saygılı bir gazeteciden beklenildiği üzere, bu haberi Serdar Özgüldür'ün tekzip ettiğini belirttim (s.457, sondan bir önceki paragraf). Bununla da yetinmedim haberi aktardıktan sonra kitabımın 458'inci sayfasının ikinci paragrafında haber hakkında aynen şunları yazdım:

Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Korumun Serdar Özgüldür'e santaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapсын? Şüphesiz Fehmi Korum, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde Ömer Anayurt'un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelendirmiş olabilir. Serdar Özgüldür'ün ve Ömer Anayurt tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilecek özel bir bilgi değildir. Nitekim aşağıda (s.468-567) görüleceği gibi ben de Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'tan usûlsüz alıntılar yaptığını aşağıda ayrıntılarıyla gösteriyorum. Bunu da Serdar Özgüldür'ün haberi olmaksızın yapıyorum. Ben yapmasam, bunu bir başkası da yapabilirdi. Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar

Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır. Bu tarz bir bilgiyle bir gazetecinin şantaj yapabileceği iddiası inandırıcı bir iddia değildir.

Görüldüğü gibi yukarıdaki paragrafın daha ikinci cümlesinde **“bu iddia bana inandırıcı gelmiyor”** diye yazıyorum. İyi niyetli olmayan bir kişi ne diye böyle bir cümle sarf etsin? Ne diye böyle bir paragraf yazsın? Benim bu haberleri aktarmaktaki amacım Serdar Özgüldür'ün şahsını küçük düşürmek değil, intihal sorununun ne kadar vahim sonuçlara yol açabileceğini göstermektir. Görüldüğü gibi intihal iddiası usûlüne uygun olarak çürütülmez ise, bu iddiayla ilgili, daha ağır iddialar ortaya atılabilmektedir.

Yine Aydınlik gazetesinin 27 Kasım 2001 tarihli sayısında yayınlanan *“Dava Geri Çekildi Kılıç Başkan Oldu”* başlıklı haberi aynen aktardıktan sonra kitabımın 455'inci sayfasında şöyle yazmışım:

Yukarıdaki haberin kaynağı olarak *“yüksek yargıda görevli eski yargıç”* ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu *“yüksek yargıda görevli eski yargıç”*, ismini belirtip iddiasını daha ciddi bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanması mümkün değildir.

Tekrar sormak isterim: İyi niyetli olmayan bir kişi, aktardığı haberin sonuna ne diye böyle bir paragraf yazsın? İntihal sorunundan bağımsız olarak, sırf Serdar Özgüldür'ü rencide etmek amacıyla olan biri, bu değerlendirmeleri yapar mıydı?

Tekrar belirtmek isterim ki, benim ne Serdar Özgüldür'ü, ne de Anayasa Mahkemesini aşağılamak, onları yıpratmak gibi bir amacım yoktur. Tersine benim yaptığım şey, Anayasa Mahkemesinin saygınlığını korumaya yöneliktir ve tamamıyla iyi niyetle yapılmıştır. Benim tezim şudur: İntihal sorunuyla mücadele etmedikçe bir kurumun saygınlığını koruyamazsınız. Kurumun saygınlığı kurumun bir üyesi hakkında intihal iddiasının dile getirilmesiyle değil, bu iddianın örtbas edilmesiyle zedelenmektedir. Serdar Özgüldür olayı bunun mükemmel bir örneğidir. Serdar Özgüldür olayında Anayasa Mahkemesinin saygınlığı zedelenmiş ise, intihal iddiasının üzerine gidilmemesi, Serdar Özgüldür'e karşı açılan intihal davasının sonuçlandırılmamış olmasından ve bundan sonra Serdar Özgüldür'ün intihal açığıyla ilgili olarak basında çıkan ve internette yaygın olarak paylaşılan haberlerle yıpratılmıştır. Bir kurumun mensubu hakkında intihal iddiası usûlüne uygun olarak aydınlatılmadıkça, bu iddia o kurumun saygınlığı üzerinde potansiyel bir tehdit olarak kalmaktadır. Benim bunları yazmam ve söylemem bir vatandaşlık görevidir.

8. İddianamede Bana Atfedilen Şantaj İddiası Bana Ait Bir İddia Değildir

İddianamede benim Serdar Özgüldür'e şantaj yapıldığını ve bu şantaj sonucunda istemediği yönde oy kullandığını iddia ettiğim gibi bir izlenim yaratılmaktadır. İddianamenin son sayfasının ilk paragrafında şöyle denilmektedir. “*Müşteki Serdar Özgüldür'e yapılan şantaj yoluyla müştekinin Ak Partinin Kapatılması davası ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığı oylamasında baskı altına alınmak suretiyle farklı ya da istemediği şekilde oy kullandığı iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı, kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde, bir hakimin şantaj yoluyla baskı altına alınarak kanaatinin aksi yönünde oy kullandığı görüntüsünün yaratılarak kamuoyuna aksettirilmesiyle,...*”

Altını çizerek belirtmek isterim ki Serdar Özgüldür'e şantaj yapıldığı iddiası benim ortaya attığım bir iddia değildir. Bu iddia *Aydınlık* gazetesinin iddiasıdır. Ben bu iddiayı, kendimden bir şey katmadan olduğu gibi aktardım. Hatta *Aydınlık* gazetesinin haberlerini tekrar kaleme dahi almadım. Gazetede ki haberi olduğu gibi kopyalayıp yapıştırdım (*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın 454, 456-457'nci sayfalarına bakılabilir). Benim kitabımda aktardığım haberlerden sonra bu haberleri onaylayan bir ifade yoktur. Tersine ben bu haberlerin doğruluğunu sorguladım. Örneğin kitabımın 454 ve 455'inci sayfalarında *Aydınlık* gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli “*Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu*” başlıklı haberi olduğu gibi kopyalayıp aynen aktardıktan sonra 455'inci sayfanın sondan bir önceki paragrafta bu haberin doğruluğunu sorgulamışım.

Yine kitabımın 456 ve 457'nci sayfalarında *Aydınlık* gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli “*AKP'yi Kapanmaktan Koru'nun Şantajı Kurtardı*” başlıklı haberi olduğu gibi kopyalayıp aynen aktardıktan sonra Serdar Özgüldür'ün *Aydınlık* gazetesine gönderdiği internetten bulabildiğim bir tekHzibi kitabımın 457'nci sayfasının bir önceki paragrafında yayınladım. Yine izleyen sayfada bu haberde dile getirilen Fehmi Koru'nun Serdar Özgüldür'e şantaj yaptığı yolundaki iddiayı inandırıcı bulmadığımı açıkça belirttim (sayfa 458, üçüncü paragraf).

Ben, kitabımda Serdar Özgüldür'ün şantaj sonucunda oy kullandığı yolunda bir iddia dile getirmediğim; bu yöndeki iddiayı aktardım. Benim kitabımda *Serdar Özgüldür'ün şantaj sonucunda oy kullandığı yolunda dile getirdiğim bir iddia yoktur*. Kitabımda ilk haberin sonunda “Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimlerinin gizli oyla yapıldığını”, “dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanmasının mümkün olmadığını” yazdım (Bkz. sayfa 455). İkinci habere ilişkin ise haberin sonunda Fehmi Koru'ya

atfedilen şantaj iddiasının bana “inandırıcı gelmediği”ni açıkça yazdım (sayfa 458).

Ben haberlerin içeriğinin doğru olduğu yolunda da bir ifade kullanmadım. Ancak bu haberleri kitabımda aktarmayı, yukarıda açıkladığım gibi, kitabımda tartışılan sorun açısından gerekli ve anlamlı buldum. Bu haberleri intihal sorunuyla usûlünce mücadele edilmedikçe, usûlüne göre açılmış intihal davası sonuçlandırılmadıkça, intihal iddiasının ortadan kalkmadığını ve bu iddianın daha da ağırlaştırılarak basın tarafından dile getirildiğini göstermek için aktardım.

Tekrar ediyorum: Şantaj iddiası benim iddiam değildir. Bu iddia Aydınlık gazetesinin iddiasıdır. Aydınlık gazetesinin iddiasını aktarırken de bu iddianın içeriğini tasvip eden bir ifade kullanmadım; tersine bu haberlerin doğruluğunu sorguladım. Ancak bu haberlerin aktarılmasında intihal sorununun çözümlenmediği takdirde nasıl daha vahim sonuçlara yol açabileceğini göstermek bakımından yarar gördüm.

9. Benim İddiam

Yukarıda açıkladığım gibi Serdar Özgüldür’ün şantaj sonucu oy kullandığı iddiası benim iddiam değildir. Ancak benim kitabımın 443 ile 452’nci sayfalarında bana ait olan iddialar da vardır: Bu iddialar şunlardır: Ömer Anayurt, Serdar Özgüldür’e karşı 2006 yılında intihal davası açmış, ama bu intihal davasından 2007 yılının başlarında beklenmeyen bir şekilde feragat etmiştir. Ömer Anayurt’un davasından nasıl feragat ettiğinin bilinmesinde kamu yararı vardır. Çünkü bu dava sürse ve karara bağlansaydı, ya Serdar Özgüldür mahkûm olacak, ya da aklanacaktı. Her iki hâlde de intihal sorunu benim kitabımda arzu ettiğim gibi usûlüne uygun olarak çözümlenmiş olacaktı. Ancak Ömer Anayurt’un feragati sonucunda dava sonuçlandırılmamış ve intihal iddiası açıkta kalmış; intihal kuşkusu yenilememiştir. Bu nedenle Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davası kitabımın konusu ve Türkiye’de de intihal sorununun gerçek boyutlarını anlamak bakımından fevkalade önemli, anlamlı ve öğretici bir davadır.

Ben kitabımın, 443-452’nci sayfalarında Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davası ve sonra bu davadan feragati hakkında bilgi verdim. Kitabımın 446’ncı sayfasında bulunan özellikle “3. Ömer Anayurt Neden Davasından Feragat Etmiş Olabilir” başlığı altında Ömer Anayurt’un kendi özgür iradesiyle bu davadan feragat etmiş olamayacağını, kendisinin feragat etmesi için başkaları tarafından ikna edildiğini iddia ettim. Yine kitabımın 447-452’nci sayfaları arasında yer alan “4. Ömer Anayurt Nasıl İkna Edilmiş Olabilir” başlığı altında Ömer Anayurt’un hür iradesiyle değil, kendisi üzerinde psikolojik baskı kurularak ikna edilmiş olduğunu iddia ettim ve kendi başımdan geçcen bir olayı (s.449-450) ve bir meslektaş-

mın başından geçen bir başka olayı (s.450) örnek göstererek, Ömer Anayurt'un Ankara'da bulunan bir yüksek makam sahibi tarafından ikna edilmiş olacağı düşüncesini ileri sürdüm.

Benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edildiği konusunda *kendi* iddiam 450-452'nci sayfalarında açıklandığı üzere şudur: Ömer Anayurt kendi isteğiyle bu davadan feragat etmemiştir. Ömer Anayurt bu süreçte psikolojik baskı altında kalmıştır. Kitabımda Ömer Anayurt'u Ankara'dan gelen birisi ve birilerinin ikna ettiğini iddia ediyor ve kitabımın 452'nci sayfasının üçüncü paragrafında aynen şöyle yazıyorum:

Bir gün dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi Dekanı ile tanışma şansına nail olursam, onlara şu soruları soracağım: O tarihlerde, olayla ilgili olarak size Ankara'dan telefon eden birileri oldu mu? Veya o tarihlerde sizinle veya Ömer Anayurt ile görüşmek için Üniversitenize Ankara'dan misafirler geldi mi? Veya Ömer Anayurt bu konuyu görüşmek için Ankara'ya davet edildi mi?

Yine aynı sayfanın son paragrafında ise aynen şöyle diyorum:

Ömer Anayurt'un nasıl ve kimler tarafından ikna edildiği sorusunun cevabı er ya da geç ortaya çıkacak. Bu sorunun cevabını bilen ülkemizde birkaç kişi değil, muhtemelen pek çok kişinin olması gerekir. Bunlardan biri bildiklerini anlatma cesaretini bir gün gösterecektir.

Gerçekten de öğrendiğime göre, Ömer Anayurt, Haşim Kılıç tarafından ikna edilmiştir. O zaman Anayasa Mahkemesi Başkanvekili olan Haşim Kılıç, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından feragat etmeye ikna etmek için, 2006 yılının Aralık ayında veya 2007 yılının Ocak ayında Ankara'dan Sakarya'ya gitmiş ve Sakarya Üniversitesinde Ömer Anayurt ile görüşmüş ve Ömer Anayurt'u davasından feragat etmeye ikna etmiştir. Bu olayın tek tanığı Haşim Kılıç ve Ömer Anayurt değildir. Bu olayın diğer tanıkları da Sakarya Üniversitesinin o zamanki Rektörü Prof. Dr. Mehmet Durman, Sakarya Üniversitesinin o zamanki Genel Sekreteri Prof. Dr. Zafer Demir, Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinin o zamanki Dekanı ve bu olaydan sonra Anayasa Mahkemesi üyeliğine atanan Prof. Dr. Engin Yıldırım'dır.

10. İspat Hakkı Çerçevesinde Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın Tanık Olarak Dinlenmesini Talep Ediyorum

Bu nedenle, Anayasamızın 39'uncu maddesinde ve Türk Ceza Kanununun 127'nci maddesinde tanınan ispat hakkımı kullanarak, olay hakkında bilgisi olan, birinci olarak **Haşim Kılıç**'ın, ikinci olarak baskıya maruz kalan Prof. Dr. **Ömer Anayurt**'un, üçüncü olarak Sakarya Üniversitesinin o za-

manki Rektörü Prof. Dr. **Mehmet Durman**'ın, dördüncü olarak aynı Üniversitenin o zamanki Genel Sekreteri olan Prof. Dr. **Zafer Demir**'in, beşinci olarak Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinin o zamanki Dekanı olan Prof. Dr. **Engin Yıldırım**'ın tanık olarak dinlenmesini talep ediyorum. Bunlardan birincisi Haşim Kılıç, halen Anayasa Mahkemesi Başkanıdır (Adresi: Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, Ankara). Tanık olarak gösterdiğim ikinci kişi olan Prof. Dr. Ömer Anayurt, YÖK Denetleme Kurulu Başkanvekili (Adresi: YÖK, Bilkent Ankara) ve aynı zamanda Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesidir (Adresi: Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Muammer Bostancı Cad. No: 4 , Beşevler/Ankara). Üçüncü tanığım Prof. Dr. Mehmet Durman halen Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğretim üyesidir (Adresi: Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Esentepe Kampüsü, Adapazarı). Dördüncü tanığım Prof. Dr. Zafer Demir halen Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu öğretim üyesidir (Adresi: Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu, Basın Şehitleri Caddesi No: 152, Eskişehir). Beşinci tanığım Prof. Dr. Engin Yıldırım, halen Anayasa Mahkemesi üyesidir (Adresi: Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, Ankara).

İspat hakkı çerçevesinde olay hakkında bilgileri olan ve yukarıda adresleri verilen Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ı tanık olarak gösteriyor, Mahkemenizden adı geçen kişilerin tanık olarak dinlenmesini ve

a) Haşim Kılıç'a Ömer Anayurt ile görüşmek için 2006 yılının son aylarında veya 2007 yılının ilk ayında Sakarya Üniversitesine gidip gitmediğinin, gitmiş ise Ömer Anayurt ile görüşüp görüşmediğinin, görüşmüş ise ne görüştüğünün sorulmasını;

b) Ömer Anayurt'a kendisiyle görüşmek için Haşim Kılıç'ın 2006 veya 2007 yılında Sakarya Üniversitesine veya Adapazarı'na gelip gelmediğinin, kendisinin Haşim Kılıç ile görüşüp görüşmediğinin, görüşmüş ise Haşim Kılıç ile hangi konuda görüştüğünün sorulmasını;

c) Diğer tanıklar Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'a Haşim Kılıç'ın 2006 yılının son aylarında veya 2007 yılının ilk ayında Sakarya Üniversitesine gelip Ömer Anayurt ile görüşüp görmediğinin, görüşmüş ise bu görüşmenin kendi huzurlarında gerçekleşip gerçekleşmediğinin, gerçekleşmiş ise Haşim Kılıç ile Ömer Anayurt'un ne görüştüğünün kendilerine sorulmasını;

talep ediyorum. Yine Mahkemenizden özellikle tanıkları dinlemek için buldukları şehrin mahkemesine talimat yazılmamasını, tanıkların Mahkemenizin huzurunda dinlenmesini talep ediyorum. Tanıkların sözlü ifadelerinin hakikati yansıtıp yansıtmadığı ancak Mahkemeniz huzurundaki bir duruşmada, tanıkların ard arda dinlenmesi ve çapraz sorguya tâbi tutulması du-

rumunda anlaşılabilir. Başka başka hâkimlerin huzurunda, farklı zamanlarda ve tanıkların birbirinin ne ifade verdiklerini öğrendikten sonra verecekleri ifadenin gerçeği yansıtmayabileceğini düşünüyorum. Bir hâkimin tanık ifadesi hakkında vicdani kanaatini oluşturabilmesi için tanığın yüzünü kendi gözüyle görmesi ve tanığın konuşmasını kendi kulağıyla duyması ve aynı konuda değişik tanıkların verdiği ifadeleri aynı gün birbiriyle karşılaştırabilmesi gerektiğine inanıyorum.

Mahkemeniz tanıkların istinabe yoluyla dinlenmesine karar verirse, istinabe duruşmasına katılmamızın sağlanması ve özellikle de CMK, m.201'deki "soru yöneltme hakkı"mızı kullanabilmek için her bir tanığın ifade vereceği gün, saat ve yerin tarafımıza bildirilmesini talep ediyorum.

İspat hakkına ilişkin olarak şunu da belirtmem lütfen izin veriniz: Ben, bana karşı dava açılmasından değil, haksız olmaktan, iddialarımın gerçek dışı çıkmasından korkarım. Ben dava konusu olan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımda dile getirdiğim bütün iddialarımın doğru olduğunu iddia ediyorum. İddialarımın doğruluğunu ispat etmeye de hazırım. Yeter ki bana ispat hakkı tanınsın. Yok eğer bana ispat hakkı tanınmaz, hakikat toprak altına gömülmeye teşebbüs edilirse, lütfen belirtmem izin veriniz ki, Emile Zola'nın dediği gibi, hakikatler toprağın altına gömülemez; hiç bir hakikat sonsuza kadar toprak altında kalmaz; toprağın altında büyür ve bir gün intikam çiçeği olarak onu gömmeye çalışanların karşısına çıkar.

11. Aydınlik Gazetesindeki Haberlerin Aktarılması Suç mudur?

Yukarıda açıklandığı üzere Savcılık benim Aydınlik gazetesindeki haberleri aktararak hakaret suçunu işlediğimi iddia etmektedir. Aydınlik gazetesinde yayınlanan ve olduğu gibi aktararak suç işlediğim iddia edilen haberler hakkında kitabımı yayınladığım 2013 yılının Kasım ayı itibarıyla verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur. Şikayetçi vekilinin dosyaya sunduğu Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından E.2012/139, K.2012/824 sayılı karar, *bir mahkûmiyet kararı değil, "kovuşturmanın ertelenmesi" kararıdır*. Bir ihtimal böyle bir mahkûmiyet kararı olsa bile bu karardan benim vaktinde haberimin olduğu ispat edilmedikçe, basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış ve yayanda olan bir haberi hukuka uygun bir haber olarak kabul etmem ve aktarmamda bir suç unsuru görülemez. Belirtmek isterim ki, 2011 yılında Aydınlik gazetesinin kağıt nüshasında yayınlanmış bu haberler, benim kitabımı yayınladığım 2013 yılı Kasım ayı itibarıyla Aydınlik gazetesinin internet sitesinde yayındaydı. Dahası yine belirtelim ki, aynı haberler bugün de (14 Ekim 2014) aynı internet sitesinde yayındadır. Basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış, hakkında bir mahkeme kararı olmayan ve bugün dahi internet sitesinde yayında olan bir haberi benim hukuka uygun olduğunu varsaymam ve bu haberi, kendimden bir şey katmadan olduğu gibi, kop-

yala yapıştır metoduyla, kitabıma kutu içinde aktarmamın neresi suçtur? Bu hakkın kullanımından başka bir şey değildir.

Bir haberin içeriğini ayrıca tasvip etmeden aktarılması suç değildir. Bir ihtimal bir haberin *aktarılması* suç olsa bile, aktarılan haberin *kendisinin* de suç olması gerekir. Yani bir ihtimal benim Aydınlık gazetesinden haber *aktararak* suç işlediğim iddia edilebilmesi için, öncelikle aktardığım *haber*in *kendisinin* suç olduğunun ispatlanması gerekir. İddianamede haber *aktarmamın* suç olduğu iddia edilmekte, ama her nedense aktararak suç işlediğim iddia edilen *haber*in *kendisinin* suç oluşturup oluşturmadığı konusunda en ufak tartışma içine girilmemektedir. Söz konusu haberlerin suç oluşturduğu konusunda Türkiye’de verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur. *Konusu suç teşkil etmeyen bir haberin aktarılması da suç teşkil etmez.*

Bu konuda ayrıca şunu belirtmek isteriz: Benim aktararak suç işlediğim iddia olunan gazete haberleri bugün (14 Ekim 2014) de Aydınlik gazetesinin internet sitesinde hala yayındadır: <http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html> ve <http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5658-akpy-kapanmaktan-korunun-anta-ki-kurtardi.html>’den kontrol edilebilir.

Bilindiği gibi kişilik hakları internetteki bir yayın dolayısıyla ihlâl edilen kişiler, internetteki yayının kaldırılmasını 5651 sayılı Kanunun 9’uncu maddesi uyarınca sulh ceza mahkemesinden talep edebilirler. Nitekim Serdar Özgüldür bu hakkını benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın internet versiyonu hakkında kullanmış ve 14 Ocak 2014 tarihinde kitabımın internet yayınından kaldırılmasını Ankara Sulh Ceza Mahkemesinden talep etmiş, iki gün sonra Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesinin 16 Ocak 2014 tarih ve 2014-32 D.İş sayılı kararıyla benim kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin kısmının internetten kaldırılmasına karar vermiştir. Serdar Özgüldür, bana karşı kullandığı bu kanunî hakkını niçin Aydınlik Gazetesine karşı kullanmamıştır ve neden hala kullanmamaktadır? Ben şunu çok merak ediyorum: Serdar Özgüldür *Aydınlik* gazetesinin internette hala yayında olan bu haberi hakkında neden 5651 sayılı Kanunun 9’uncu maddesi uyarınca Sulh Ceza Mahkemesine başvurmuyor da, ben aynı haberi aktardım diye söz konusu başvuruyu yapıyor? Haberin aslı Serdar Özgüldür kişilik haklarını rencide etmiyor ise, nasıl oluyor da haberin aktarılması Serdar Özgüldür’ün kişilik haklarını rencide ediyor?

Benim aktararak suç işlediğim iddia olunan haberler, *Aydınlik* gazetesinin internet sitesinde hâlâ yayındadır. Eğer bu haberi ben kitabımda aktararak Serdar Özgüldür’ü alenen aşağılamış isem, *Aydınlik* gazetesinin internet sitesi de üç yıldır bu haberi yayınlayarak Serdar Özgüldür’ü “alenen aşağılamaya” her gün devam etmektedir.

dür'e şantaj yapıldığı yolundaki haberleri yayınlıyacak mıydı? Görüldüğü gibi benim kitabımın 443-460'ıncı sayfalarında tartıştığım sorunlar, kitabımın 460-552'nci sayfalarında tartıştığım sorunlarla doğrudan doğruya ilgili sorunlardır.

b) Savcılığın Kitabımın “Güncellik” Kriterini Karşılımadığı İddiası Hakkında Cevabım

İddianamenin son sayfasının üçüncü paragrafında şöyle deniyor: “Şikayete konu eserin haber verme fonksiyonu bulunmamakla birlikte, kitap içeriğinde yer alan ifadelerin “basının haber verme fonksiyonu” olarak değerlendirilmesi halinde dahi yerleşik Yargıtay Kararlarında yer alan bu fonksiyonun gerçeklik, kamu yararı, toplumsal ilgi, haberde güncellik, konuyla ifade arasında düşünsel bağıllık kriterleri yönünden güncellik ilkesini karşılamadığı...”.

Görüldüğü gibi Savcılık, kitabımın Yargıtayın “haber verme hakkı” açısından aradığı bu kriterlerden hepsini değil, sadece “güncellik” kriterini karşılamadığını iddia etmektedir. Ben öyle düşünmüyorum. İntihal sorunu Türkiye'nin daima gündemindedir ve bu sorunla mücadele, bu sorun çözümleninceye kadar da daima güncel kalacaktır. Doğrudur: Serdar Özgüldür'ün intihal mahsulü tezi 1994 yılında, yani tam 20 yıl önce kabul edilmiştir. Yine doğrudur: Serdar Özgüldür'e karşı Ömer Anayurt 2006 yılında intihal davası açmıştır. Yani Serdar Özgüldür'ün tezinin intihal ürünü olduğu iddiası tam sekiz yıl önce ortaya atılmıştır. Ancak o zaman bu intihal iddiası usûlüne uygun olarak sonuçlandırılmamış, intihal kuşkusu yenilmemiş ve keza Serdar Özgüldür, bu intihal iddiası ortaya atıldığında da istifa etmemiştir. İntihal davası sonuçlansaydı veya Serdar Özgüldür istifa edip, kendi köşesine çekilmiş olsaydı, belki 2013 yılında kendisi hakkında intihal iddiasıyla yayın yapılması güncel olmayabilirdi. Ancak Serdar Özgüldür hala görevindedir ve hala yükselmeye devam etmektedir ve Serdar Özgüldür hakkında hala intihal iddiaları dile getirilmektedir.

Bir Anayasa Mahkemesi üyesi görevde kaldıkça, bu üyenin doktora tezinde intihal olduğu iddiası güncelliğini korur. Bu iddia usûlüne göre çürütülmedikçe bu iddiayı ve bu iddianın yol açtığı diğer iddiaları dile getirmeye, tartışmaya ve bunları bilmeye herkesin hakkı vardır. Serdar Özgüldür, bir kamu makamında görev yapmaya devam ettikçe, Serdar Özgüldür'ün yirmi yıl önce yaptığı intihal de güncelliğın korumaya devam eder. Çünkü her Türk vatandaşının hakimlerinin intihale bulaşmamış kişiler olmasını beklemek konusunda güncel ve zamanaşımına uğramaz bir hakkı vardır.

Nihayet daha teknik olarak belirtmek isterim ki, bir doktora tezi sahibi olan Serdar Özgüldür'ü de bağlayan YÖK Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinin “Zamanaşımı” başlıklı 14'üncü maddesine göre “intihal ve

sahtecilik şeklindeki etik ihlallerinde inceleme başlatılması herhangi bir süre sınırlamasına tabi değildir". Belirtelim ki, bu madde, üniversite mensubu olmasa da Serdar Özgüldür için de geçerlidir. Çünkü adı geçen Yönergenin 2'nci maddesinde, "bu yönerge, ... (b) Yüksek lisans veya doktora öğrenciliği sırasında yapılan tez ve bilimsel yayınlar ile yürütülen bilimsel araştırma-geliştirme projeleriyle ilgili araştırma etiği konularını... kapsar" denmektedir. Serdar Özgüldür de söz konusu doktora tezini İstanbul Üniversitesinde doktora öğrencisi olduğu dönemde yazmıştır. Görüldüğü gibi Serdar Özgüldür'ün doktora tezindeki intihale ilişkin bütün iddialar, hukuken de günceldir ve zaten bu nedenle de benim YÖK'e ve İstanbul Üniversitesine yaptığım şikayet sonucu Serdar Özgüldür'ün doktora tezi hakkında intihal iddiasıyla soruşturma/inceleme açılmıştır.

SONUÇ

Yukarıda açıkladığım gerekçelerle;

1. Tarafıma ispat hakkı tanınması ve yukarıda adreslerini verdiğim Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesine;

2. Tanıkların Mahkemenizin huzurunda dinlenmesine;

3. Tanıkların istinabe yoluyla dinlenmesine karar verilecekse, istinabe duruşmasına katılmamızın sağlanması için her bir tanığın ifade vereceği gün, saat ve yerin tarafımıza bildirilmesine;

karar verilmesini saygıyla arz ve talep ediyorum.

Bursa, 14 Ekim 2014

Sanık Kemal GÖZLER

14. MÜDAFİM AV. CANKAT TAŞKIN'IN 14 EKİM 2014 TARİHLİ DURUŞMADA SUNDUĞU YAZILI SAVUNMA

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ YARGIÇLIĞINA

DOSYA NO : 2014-384 E.

SANIK : Kemal GÖZLER

MÜDAFİİ : Av. Ş. Cankat TAŞKIN

MÜŞTEKİ : Serdar ÖZGÜLDÜR

VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR

KONU : Suçlamaya karşı ön savunmamızın ve taleplerimizin sunulmasıdır.

ÖN SAVUNMAMIZ

Dosyada müştekinin ifadesi bulunmamaktadır. Dosya bu haliyle eksiktir. Bu aşamada sadece şu usulî hususları dile getirmek istiyoruz:

1. Müştekinin İfadesinin Alınması Gerekmemektedir

Mahkemenizce Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne 30.06.2014 tarihinde 2014/421 Talimat numarası ile talimat yazılmış; talimat mahkemesi 30.06.2014 tarihinde talimatın ikmal edildiği gerekçesi ile talimat evrakını geri göndermiştir. Ne var ki talimat mahkemesi yalnızca müşteki vekilinin bir sayfadan oluşan davaya katılma ve şikayet içerikli dilekçesini evraka ekleyerek göndermişse de müştekinin ifadesini almamıştır. Müştekinin ifadesi alınmadan verilecek olan hüküm CMK'ya aykırılık oluşturacaktır. CMK'nın konuya ilişkin hükmü açıktır. Buna göre müştekinin çağrı kağıdı ile çağrılarak ifadesinin alınması, gelmezse zorla getirilmesi gerekir. CMK'nun 233'üncü maddesinde açıkça "(1) Mağdur ile şikâyetçi, Cumhuriyet savcısı veya mahkeme başkanı veya hâkim tarafından çağrı kâğıdı ile çağrılıp dinlenir. (2) Bu hususta yapılacak çağrı bakımından tanıklara ilişkin hükümler uygulanır" denmektedir.

Nasıl ki sanık yerine, sanık müdafinin beyanı alınarak yargılamaya devam edilemiyorsa, müşteki yerine müşteki vekilinin beyanı ile yetinilerek de yargılamaya devam olunamaz. Bundan ötürü müşteki Serdar ÖZGÜLDÜR'ün ifadesinin alınması yasal bir zorunluluktur.

Mahkemenizce, ifadenin istinabe yolu ile alınmayarak huzurda alınması, eğer buna karar verilmeyecekse, özellikle CMK m.201'deki soru sorma hak-

kımızı kullanabilmek adına müştekinin ifade vereceği gündün tarafımızın da haberdar edilmesinin sağlanmasını talep ediyoruz. Zira, ilerleyen süreçte bildireceğimiz tanıklar ve bu tanıklara sorulacak olan soruların netleştirilmesi bakımından müştekinin ifadesinin huzurda alınması ve keza bizim soru sorma hakkımızın kullanılması önem taşımaktadır.

2. Ayrıntılı Savunmamızı Hazırlamak İçin Süre Talep Ediyoruz

Davada her ne kadar müvekkil Kemal Gözler, kendisini savunmak için bir kişisel savunma hazırlamış ise de, kendisinin bu savunmada belirttiği hususlar saklı kalmak kaydıyla, müdafii olarak biz de mahkemeniz huzurunda delillerimizi sunmak ve ayrıntılı teknik bir savunma yapmak istiyoruz. Ancak bu savunmamızı dosyada müştekinin ifadesinin bulunmaması nedeniyle henüz hazırlayamadık. Dosya bu haliyle eksiktir. Bu eksiklikten sonra, gerek müştekinin ifadesine, gerekse bir bütün olarak dosya hakkında, müdafii olarak delillerimizi ve ayrıntılı teknik savunmamızı sunmak için tarafımıza süre verilmesini talep ediyoruz.

3. Bu Davanın CMK, m.233/7 Uyarınca Reddi Gerekir

CMK, m.233/7'ye göre "Aynı fiil nedeniyle, aynı sanık için önceden verilmiş bir hüküm veya açılmış bir dava varsa davanın reddine karar verilir". Gerçekten de huzurunuzdaki bu dava ile (E.2014/382), yine Kemal Gözler hakkında Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 21/05/2014 tarih ve 2014/4631 sayılı iddianamesiyle açılan Mahkemenizin 2014/372 Esas sayılı dosyasında görülen davada dava konusu fiil aynıdır. Her iki dava da Kemal Gözler'in *Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabının Serdar Özgüldür ilişkin 9'uncu bölümünde dile getirdiği veya aktardığı iddiaların hakaret suçunu işlediği iddia edilmektedir. Her iki dosyanın incelenmesinden görüleceği gibi, her iki davada fiil ve sanık aynıdır. Davanın konusunu oluşturan fiil, Kemal Gözler'in kitabının 9'uncu bölümünde dile getirdiği veya aktardığı iddialardır.

Örneğin Haşim Kılıç'ın şikayeti sonucu düzenlenen 21/05/2014 tarih ve 2014/4631 sayılı iddianamede

"Şüphelinin, konusu intihal olan "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli bir kitap yazdığı, bu kitapta ülkedeki intihal sorununu ele alarak bunu somut birkaç örnek ile açıkladığı, toplamda 680 sayfa olan ve Kasım 2013 tarihinde yayımlanan mezkur kitabın 441 ile 552. sayfaları arasında Anayasa Mahkemesi üyesi Serdar ÖZGÜLDÜR'ün 1994 tarihli doktora tezi olan ve sonradan kitaplaştırılan "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları" isimli çalışmasında, Sakarya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde öğretim üyesi olan Doç. Dr. Ömer ANAYURT'un yüksek lisans tezinden aşırma yaptığını örnekleme yapmak suretiyle iddia ettiği, ancak bu bölümde isimleri zikredilen eser ve kişilerden bahsederken kitabın ana

konusu olan intihal olayı ile doğrudan doğruya ilgisi bulunmamasına rağmen, "O da İntihal ile Başkan Oldu" başlıklı ve yine "Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu" başlıklı Aydınlik Gazetesi'ne ait ve müşteki Haşım KILIÇ'ı kasteden ve fotoğrafını içeren iki ayrı haberi ilgili gazete sayfasından ve internet sitesinden kopyalayıp yapıştırmak suretiyle kitabın 454. sayfasında yayımladığı, bu şekildeki eylemi ile müştekinin şöhret ve kişilik haklarına saldırıda bulunduğu ve itibarını toplum nazarında zedelemek suretiyle üzerine atılı suçu işlediği anlaşılmıştır"

denmektedir. Yine Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucu düzenlenen 22/05/2014 tarihli 2014/4693 sayılı iddianamede

"Müşteki şikayetine konu, şüpheli tarafından yazılan "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" başlıklı kitap Cumhuriyet Başsavcılığımızca incelenmiştir. Şüphelinin Cumhuriyet Başsavcılığımıza da sunmuş olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında da belirtilen gerekçeye uygun olarak bilimsel bir eserde intihal kavramının alıntılarla tartışılmasında bir tereddüt bulunmamaktadır, kitabın incelenmesinde; alıntı örneklerinin haricinde 443-460. sayfalar arasında, kitabın konusu olan usulsüz alıntı sorunu ile doğrudan ilgisi bulunmayan ve müşteki Serdar Özgüldür'e "yapılan şantaj yoluyla müştekinin Ak Partinin Kapatılması davası ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığı oylamasında baskı altına alınmak suretiyle" farklı ya da istemediği şekilde oy kullandığı iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı, kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde, bir hakimin şantaj yoluyla baskı altına alınarak kanaatinin aksi yönünde oy kullandığı görüntüsünün yaratılarak kamuoyuna aksettirilmesiyle, şahsi ve mesleki açıdan kişinin onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte bir olgu isnat edildiği değerlendirilmiştir"

denmektedir.

Görüldüğü gibi 2014/4631 sayılı iddianamede müvekkil Kemal Gözler'in "O da İntihal ile Başkan Oldu" başlıklı ve yine "Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu" başlıklı Aydınlik Gazetesi'ne ait iki haberin ilgili gazete sayfasından ve internet sitesinden kopyalayıp yapıştırmak suretiyle kitabın 454. sayfasında yayımlamak suretiyle suç işlediği iddia edilmektedir. Oysa müvekkilin kitabının 454'üncü sayfasında aktarılan iki haberin suç oluşturduğu 22/05/2014 tarihli 2014/4693 sayılı iddianamede de iddia edilmektedir. Adı geçen iddianamede yukarıdaki kutudan da görüleceği gibi "kitabın incelenmesinde... 443-460. sayfalar arasında, ... iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı..." belirtilmektedir.

Görüldüğü gibi müvekkile her iki davada da isnat edilen fiil aynıdır. Dolayısıyla CMK, m.233/7 uyarınca daha sonra açılmış olan dava reddedilmelidir. Daha sonra açılmış olan dava Serdar Özgüldür şikayeti sonucu açılan

Mahkemenizde E.2014/382 sayılı dosyada görülen bu davadır. Bildiğiniz üzere Kılıç davasında (E.2014/372) iddianamenin kabul tarihi 23/05/2014, Özgüldür davasında (E.2014/382) iddianamenin kabul tarihi ise 28/05/2014'tür. Bu nedenle, Serdar Özgüldür şikayeti sonucu açılan Mahkemenizde E.2014/382 sayılı dosyada görülen davanın CMK, 233/7 uyarınca reddi gerekir.

SONUÇ ve İSTEK

Yukarıda açıklanan nedenlerle:

1- CMK, m.233 uyarınca mahkeme huzurunda müşteki Serdar ÖZGÜLDÜR'ün ifadesinin alınmasına; ifade mahkeme huzurunda alınmayacak talimat yoluyla alınmasına karar verilecekse, CMK m.201'deki soru sorma hakkımızı kullanabilmek adına müştekinin ifade vereceği gün, saat ve yerden tarafımızın da haberdar edilmesinin sağlanmasına;

2- Müştekinin ifadesinin alınmasından sonra delillerimizi ve ayrıntılı teknik savunmamızı sunmak için tarafımıza süre verilmesine;

3- Davanın CMK, m.233/7 uyarınca reddine;

karar verilmesini sanık adına saygıyla arz ve talep ediyorum. 14.10.2014

Sanık
Kemal GÖZLER
Müdafii
Av.Şaban Cankat TAŞKIN

15. MÜDAFİMİN 14 EKİM 2014 TARİHLİ TANIK LİSTESİ SUNMA BEYANI

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ YARGIÇLIĞINA

DOSYA NO : 2014-384 E.

SANIK : Kemal GÖZLER, ...

MÜDAFİİ : Av. Ş.Cankat TAŞKIN

MÜŞTEKİ : Serdar ÖZGÜLDÜR

VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR

KONU : Tanık adreslerinin sunulması ve tanık dinlenme gününün tarafımıza bildirilmesi talebi

BEYAN

14 Ekim 2014 tarihli duruşmada müvekkilin gösterdiği Haşım Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın istinabe yoluyla tanık olarak dinlenmesine karar verilmiştir. Adı geçen tanıkların adreslerinin aşağıdaki şekilde olduğunu beyan ederiz:

1. Haşım Kılıç, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, ANKARA.

2. Prof. Dr. Ömer Anayurt, YÖK Denetleme Kurulu Başkanvekili, YÖK, Bilkent ANKARA.

3. Prof. Dr. Mehmet Durman, Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Esentepe Kampüsü, SAKARYA.

4. Prof. Dr. Zafer Demir, Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu, Basın Şehitleri Caddesi No: 152, ESKİŞEHİR.

5. Prof. Dr. Engin Yıldırım, halen Anayasa Mahkemesi üyesi, Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, ANKARA.

TALEP

CMK 201. maddesinde düzenlenmiş olan “doğrudan soru yöneltme hakkının” sanık ve müdafii tarafından kullanılabilmesi için, tanıkların dinleneceği yer Mahkemesine yazılacak istinabe talimatında, sanık ve müdafinin tanık ifadelerinin alınmasında hazır bulunma hakkını kullanmasına olanak sağlamak üzere, CMK, m.181 uyarınca, **tanıkların dinleneceği gün, yer ve saatinin, istinabe mahkemesi tarafından sanığa ve müdafiiin aşağıdaki adreslerine bildirilmesi hususunun istinabe talimatında açıkça belirtilmesini** saygıyla arz ve talep ediyorum.
14.10.2014

Sanık Kemal GÖZLER Müdafii
Av.Şaban Cankat TAŞKIN

Sanığın Adresi: Kemal Gözler, ..., ..., Nilüfer BURSA

Müdafiiin adresi: Av. Ş. Cankat TAŞKIN, ..., Osmangazi – BURSA

II. TALİMAT SAFHASI

A. TALİMAT SAFHASI: ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ ÖNÜNDEKİ SAFHA

16. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNDEN ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLEN 22 EKİM 2014 TARİHLİ TALİMAT YAZISI

T.C.

BURSA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO: 2014/384 Esas

Tanık İçin Talimat Müzekkeresi

ANKARA ... ASLİYE CEZA MAHKEMESİ'NE

Hakaret suçundan sanık KEMAL GÖZLER'in tanığı olup halen aşağıdaki adreste ikamet eden tanıklar ÖMER ANAYURT, HAŞİM KILIÇ, ENGİN YILDIRIM'ın bu yerden mahkemenize celbi ile yeminden çekilme hakkı hatırlatılarak tanıklık yapması halinde usulen yemini yaptırıldıktan sonra ekli ifade örneği kapsamında tanığın bilgi ve görüşünün sorularak tespiti ile tanzim edilecek olan talimat ve eklerinin duruşmanın bırakıldığı 22/01/2015 tarihinden önce mahkememize gönderilmesi,

Ayrıca sanık ve vekilinin talebi üzerine; CMK'nın 181 maddesi uyarınca tanıkların dinleneceği gün, yer ve saatinin istinabe mahkemesi tarafından sanığa ve müdafine bildirilmesi,

Rica olunur. 22/10/2014

Katip
e-imzalıdır

Hakim
e-imzalıdır

TANIK: ÖMER ANAYURT, İş adresi: YÖK Denetleme Kurulu Başkan Vekili YÖK Bilkent Merkez/ ANKARA nolu telefonu kullanır.

TANIK: HAŞİM KILIÇ, İş adresi: Anayasa Mahkemesi Başkanı Ahlatlıbel Mah. İncek Yolu Çankaya/ ANKARA nolu telefonu kullanır.

TANIK: ENGİN YILDIRIM, İş adresi: Anayasa Mahkemesi Üyesi Ahlatlıbel Mah. İncek Yolu Çankaya/ ANKARA nolu telefonu kullanır.

Eki: İddianame örneği

SANIK: KEMAL GÖZLER - ...Nilüfer Bursa

VEKİLİ: Av. Ş. CANKAT TAŞKIN ... Osmangazi Bursa

**17. ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 30 EKİM 2014
TARİHLİ TALİMAT TENSİP TUTANAĞI**

T.C.
ANKARA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

TALİMAT TENSİP ZAPTI

TALİMAT NO : 2014/699 Talimat
HAKİM : MEHMET AKİF ÖNDAŞ
KATİP : MURAT SAVAŞÇI

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nden gönderilen 22/10/2014 tarih ve 2014/384 Esas sayılı talimat evrakı / dosyası mahkememize tevzi edilmekle incelendi:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

1- Tanıklar Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim KILIÇ'a, Anayasa Mahkeme Üyesi Engin YILDIRIM'a, YÖK Denetleme Kurulu Başkan vekili Ömer ANAYURT'a talimat duruşma gününün telefonla bildirilmesine,

2- Talimat gereği sanık ve vekilinin talimatta yazılı Bursa adresleri itibariyle adlarına duruşma gününü ve talimat içeriğini bildirir çağrı kağıtları çıkartılmasına,

Bu nedenlerle, duruşmanın 05/12/2014 günü saat: 10:02'ye bırakılmasına tensiben karar verildi. 30/10/2014

Katip
e-imza

Hakim
e-imza

18. ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 5 ARALIK 2014 TARİHLİ TALİMAT DURUŞMA TUTANAĞI

T.C.

ANKARA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

TALİMAT NO : 2014/699 Talimat
DURUŞMA TARİHİ : 05/12/2014
CELSE NO : 1.
HAKİM : MEHMET AKİF ÖNDAŞ
CUMHURİYET SAVCISI: MUSA DURMAZ
KATİP : ALİ EKERBİÇER

Belirli gün ve saatte 1. celse açıldı. yargılamaya başlandı.

Duruşmaya sanık ve sanık müdafii Av. Metin Kayaçağlayan ile katılan vekili Av. Oğuz Büyüktanır'ın geldikleri görüldü.

Davetiyelerin tebliğ edildiği görüldü.

Tanık yoklaması yapıldı, tanıklar Ömer Anayurt ve Engin Yıldırım'ın duruşma salonu dışında hazır oldukları görüldü.

Tanık Ömer Anayurt mübaşir vasıtası ile çağrıldı, duruşma salonundaki mahsus yerine alındı.

TANIK : ÖMER ANAYURT : ... oğlu, ... doğumlu, ... Ankara adresinde oturur.

Tanığa Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin talimat evrakı ve ekindeki iddianame okundu.

Tanığa CMK.53 maddesi gereğince olayla ilgili gerçeği söylemesinin önemini, gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan dolayı cezalandırılacağını, doğruyu söyleyeceği hususunda yemin edeceğini, duruşmada mahkeme hakiminin açık izni olmadan mahkeme salonunu terk edemeyeceği hususları hatırlatıldı.

Tanık haklarını anladığını beyan etmekle, usulen yemini yaptırılıp, olayla ilgili görgü ve bilgisi soruldu.

TANIK ÖMER ANAYURT BEYANINDA:

Kemal Gözler'in kitabından haberim oldu, kitap konusunda bilgi sahibiyim, dedi.

Hazırlıkta konuya ilişkin ifadesi olmadığından okunamadı.

Katılan vekilinden soruldu : Tanık beyanına bir diyeceğim yoktur, dedi.

Sanıktan soruldu : Müdafim beyanda bulunacaktır, dedi.

Sanık müdafininin talebi üzerine tanıktan yemini tahtında soruldu : Ben Serdar Özgüldür'e tazminat davası açmıştım, dava sürecinde olumlu olumsuz tepkiler aldım, Sakarya Üniversitesi Rektörü aracılığı ile o zamanın başkan vekili sayın Haşim Kılıç'ın talebi bana iletildi, kendisi ile bir gün ayarlandı, o tarihte ben Sakarya Üniversitesi'nde doçent olarak çalışmaktaydım, Rektör beyin odasında görüştük, Rektör bey de odadaydı, daha sonra bizi yalnız bıraktı, yaklaşık bir saat kadar makam odasında görüştük, aradan 7 yıl geçmiştir, konuşma içeriğini tam olarak hatırlamamakla birlikte Serdar Bey hakkında da açılan davadan konuştuk, Serdar Bey hakkında açtığım davayı geri çekme konusunda kendisi ricacı oldu, Haşim Bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum, görüşmenin içeriği de kendi aramızda özel konuşmalardır, ikna olduktan sonra da avukatıma talimat verdim, davamdan vazgeçtim, Haşim Bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim, bu bir tehdit değil veya herhangi bir baskı değil, sadece ikna olmam neticesinde davadan vazgeçtim, yaptığım masrafların avukat aracılığı ile bir ödeme yapıldı, dedi.

Tanık mübaşir vasıtası ile çağrıldı, duruşma salonundaki mahsus yerine alındı.

TANIK : ENGİN YILDIRIM : Anayasa Mahkemesi Üyesi olarak görev yapar, engel hali yok.

Tanığa Bursa 2.Asliye Ceza Mahkemesi'nin talimat yazısı ve ekindeki iddianame okundu.

Tanığa CMK.53 maddesi gereğince olayla ilgili gerçeği söylemesinin önemini, gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan dolayı cezalandırılacağını, doğruyu söyleyeceği hususunda yemin edeceğini, duruşmada mahkeme hakiminin açık izni olmadan mahkeme salonunu terk edemeyeceği hususları hatırlatıldı.

Tanık haklarını anladığını beyan etmekle, usulen yemini yaptırılıp, olayla ilgili görgü ve bilgisi soruldu.

TANIK ENGİN YILDIRIM BEYANINDA:

Kitap hakkında malumatım bulunmaktadır, 8-9 kişi hakkında intihal iddialarını içeren kitapta argümanlar bulunmaktadır, bu şahıslardan bir tanesi mahkememiz üyesi, diğer baş raportör olarak görev yapan arkadaşımızdır, dedi.

Hazırlık beyanı olmadığından okunamadı.

Dinlenen tanık beyanına karşı,

Sanıktan soruldu : Müdafim beyanda bulunacaktır, dedi.

Sanık müdafininin talebi üzerine tanıktan yemini tahtında soruldu: Ben 2007-2008 yıllarında Sakarya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde dekanım, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın Ömer Anayurt hoca ile görüşmesine ben katılmadım, konu hakkında da bilgi sahibi değilim, dedi.

Katılan vekilinden soruldu : Tanık beyanlarına karşı ayrıntılı olarak asıl mahkemesine beyanda bulunacağız, dedi.

Sanıktan soruldu : Avukatım beyanda bulunacaktır, dedi.

Sanık müdafinden soruldu : Tanık beyanlarına karşı asıl mahkemesine ayrıntılı olarak beyanda bulunacağız, dedi.

Tanık olarak dinlenmesi talep edilen Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın dilekçe sunduğu görüldü.

Sanık müdafininin yetki belgesi sunduğu görüldü, alındı, dosyasına konuldu.

Sanık müdafinden soruldu : Tanık olarak dinlenmesi istenilen Sayın Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın Anayasa Mahkemesi antetli kağıtla dilekçe göndermesini mahkemeye baskı olarak değerlendiriyoruz, Sayın Anayasa Mahkemesi Başkanı'na yeniden çağrı kağıdı gönderilmesine, mahkemesince yeniden değerlendirme yapılmasına yer olmadığına karar verilmesini talep ediyoruz, dedi.

Sanıktan soruldu : Müdafim beyanda bulunmuştur, katılıyorum, dedi.

Katılan vekilinden soruldu : Her iki dosyada da müvekkil müşteki olarak gözükmetedir, muhtemelen davaların birleştirilmesi söz konusudur, dilekçeleri ve beyanları ile yetinilmesini talep ediyoruz, ben talimata ekli olan iddianamede müşteki vekili olarak gözükmekteyim, dedi.

İddia makamından soruldu : Tanık beyanının alınması yönündeki talebin kabulü mütalaa olunur, dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ İSTEM GİBİ :

Talimat evrakları mahkemesine gönderilerek dinlenen tanıklar haricinde dinlenmeyen tanık Haşim Kılıç hakkında dinlenmesi hususunun yeniden değerlendirilmesi için talimatın ikmalî için mahal mahkemesine gönderilmesine karar verildi. 05/12/2014

19. TANIK HAŞİM KILIÇ'IN ANKARA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE SUNDUĞU 27 KASIM 2014 TARİHLİ DİLEKÇESİ

27.11.2014
2014/ 699 Talimat

ANKARA ASLİYE 2. CEZA MAHKEMESİ'NE
ANKARA

KONU : Bursa Asliye 2. Ceza Mahkemesinin 2014/384 Esas sayılı dosyasından gönderilen talimat üzerine beyanımın sunulmasıdır.

Talimat ekinde yer alan İddianamede bahsi geçen kitapta, şahsıma, Anayasa Mahkemesi'nin üyelerine ve Mahkemenin manevi kişiliğine karşı hakaret içeren gerçek dışı beyanların yer alması nedeniyle, sanık hakkında avukatım aracılığıyla şikâyetçi oldum.

Sanığın cezalandırılmasına ilişkin talebim, yayımlanmış olan kitapta yer alan, şahsıma, Anayasa Mahkemesi'ne ve Mahkemenin Başkan ve üyelerine yönelik haksız itham ve hakaretlerle ilgilidir. Anayasa Mahkemesinin tüm üye ve raportörlerine gönderilmiş, internet ortamında yayımlanmış ve ayrıca, yargı mercileri ve üniversitelere de gönderilmiş bulunan kitapta yer alan, haksız itham ve hakaretlerle öncelikle şahsım hedef alınmıştır.

Bu nedenle, Sanık hakkında şikâyetçiyim ve cezalandırılmasını talep ediyorum. Bursa Asliye Ceza Mahkemesinde görülmekte olan kamu davasına konu suçtan zarar görmem nedeniyle davaya katılma talebimizi Mahkemesine iletmış bulunmaktayız. Gerekli beyanları ve açıklamaları, avukatım Mahkemesine sunmaktadır.

Suçta konu kitap ilk şikâyet dilekçemizle birlikte sunulmuş olup, buna dayanarak da dava açılmıştır. Kitaptaki hakaret içerikleri değerlendirilerek, sanığın cezalandırılmasını talep ediyorum.

Sayın Serdar Özgüldür' ün şikâyeti üzerine açılan diğer bir davanın dayanağı da aynı kitapta, mahkeme üyelerine karşı yapılan hakaretlerle ilgilidir.

Suçun konusu yayımlanmış olan kitapta somutlanmış olduğuna göre, ayrıca tanık deliline dayanmanın bir gereği olmadığı gibi, her iki dosyadaki suç konusu yayın aynı doğrultuda olduğundan ve davalar birbirini doğrudan ilgilendirdiğinden, Anayasa 38. Maddesi ve CMK 48. maddeleri gereğince, tanık olarak dinlenmeme ilişkin talep yerinde değildir.

Sayın Mahkemenin bilgi ve takdirlerine saygıyla sunarım.

HAŞİM KILIÇ
Anayasa Mahkemesi Başkanı

20. HAŞİM KILIÇ'IN YUKARIDAKİ DİLEKÇESİNE KARŞI MÜDAFİİ TARAFINDAN SUNULAN 30 ARALIK 2014 HAVALE TARİHLİ BEYAN DİLEKÇEMİZ

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE

DOSYA NO : 2014/384 E.
SANIK : Kemal GÖZLER,
MÜDAFİİ : Av. Ş.Cankat TAŞKIN
KATILAN : Serdar ÖZGÜLDÜR
VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR
KONU : Tanık olarak dinlenmesine karar verilen Haşim KILIÇ'ın istinabe mahkemesine sunduğu 2.12.2014 havale tarihli beyan dilekçesine karşı beyanlarımızın sunulmasıdır.

BEYANLARIMIZ

Mahkemeniz 2014/384 Esas sayılı dosyada görülen davanın 14 Ekim 2014 tarihli duruşmada Haşim Kılıç, Ömer Anayurt ve Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesine karar vermiş ve bu amaçla da Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine adı geçen tanıkların dinlenmesi için 22.10.2014 tarihli bir talimat müzekkeresi yazmıştır.

Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi talimat uyarınca tanıkları çağırılmış ve 5.11.2014 günü tanıkların dinlenmesi için duruşma yapmıştır. Duruşmaya tanıklardan Ömer Anayurt ve Engin Yıldırım gelmiş, Haşim Kılıç ise gel-

memiştir. Haşim Kılıç'ın istinabe mahkemesine bir beyan dilekçesi sunduğu görülmüştür. İstinabe Mahkemesi, bu beyan dilekçesindeki talebe uyararak, -savcılığın mütalaasının ve sanık müdafisinin itirazının aksine- “*dinlenmeyen tanık Haşim Kılıç'ın dinlenmesi hususunun yeniden değerlendirilmesi için talimatın ikmalî için mahal mahkemesine gönderilmesine*” karar vermiştir.

İstinabe mahkemesinin duruşmaya gelmeyen tanık Haşim Kılıç'ın dilekçesi doğrultusunda karar verdiği için sayın Haşim Kılıç'ın bu dilekçesine karşı beyanlarımızı sunma zorunluluğu hasıl olmuştur.

Öncelikle belirtmek isteriz ki, biz bu dilekçenin ne dilekçesi olduğunu anlayamadık. Dilekçenin sonunda “*tanık olarak dinlenmeme ilişkin talep yerinde değildir. Sayın mahkemenin bilgi ve takdirlerine saygıyla sunarım*” denmektedir. Bu dilekçeyle istenen şey nedir? Bir kere ortada sayın Haşim Kılıç'ın tanık olarak dinlenmesine ilişkin yapılmış bir “*talep*” değil, bu yönde verilmiş bir “*ara kararı*” vardır. Dilekçeyle mahkemenin verdiği ara karardan dönmesi mi istenmektedir? Eğer bu isteniyorsa ara karardan dönmeyen şartları gerçekleşmemiştir. Yoksa bu dilekçe bir “*tanıklıktan çekinme dilekçesi*” midir? Eğer dilekçeyle tanıklıktan çekinme talep ediliyor ise, CMK 45 ve 48'de öngörülen tanıklıktan çekinme şartları gerçekleşmemiştir.

Diğer yandan sayın Haşim Kılıç'ın sunduğu 2 Aralık 2014 havale tarihli dilekçede

“Sayın Serdar Özgüldür'ün şikayeti üzerine açılan diğer davanın dayanağı da aynı kitapta, mahkeme üyelerine karşı yapılan hakaretlerle ilgilidir.

Suçun konusu yayımlanmış olan kitapta somutlanmış olduğuna göre, ayrıca tanık deliline dayanmanın bir gereği olmadığı gibi, her iki dosyadaki suç konusu yayın aynı doğrultuda olduğundan ve davalar birbirini doğrudan ilgilendirdiğinden Anayasa 38. maddesi ve CMK 48. maddeleri gereğince tanık olarak dinlenmeme ilişkin talep yerinde değildir”.

denmektedir. Yukarıdaki paragraflarda çeşitli iddialar ileri sürülmektedir. Bunlara tek tek cevap vermek isteriz:

1. “Tanık Deliline Dayanmanın Bir Gereği Olmadığı” İddiasına Karşı Cevabımız.- Sayın Haşim Kılıç, dilekçesinde “*suçun konusu yayımlanmış olan kitapta somutlanmış olduğuna göre, ayrıca tanık deliline dayanmanın bir gereği olmadığı*”na “*hükmetmiştir*”. Bu sayın Haşim Kılıç'ın takdirinde olan bir husus değildir. Tanık deliline gerek olup olmadığını biz-zat mahkeme takdir eder. Hakaret oluşturduğu iddia edilen fiil sözle değil, yazıyla işlenmiş olsa bile bir hakaret davasında fiilin gerçekliğini ve mahiyetini anlayabilmek için Mahkemeniz şüphesiz ki tanık dinleyebilir. Keza hakaret davalarında ispat hakkı söz konusudur. Mahkemeniz de 14 Ekim 2014

tarihli duruşmasında, dava konusunun aydınlatılabilmesi ve hakikatin ortaya çıkması için sanık tarafından gösterilen tanıkların dinlenmesini gerekli görmüş ve sayın Haşim Kılıç'ın tanık olarak dinlenmesine karar vermiştir.

2. Davaların “Birbirini Yakından İlgilendirdiği” İddiasına Karşı Cevabımız.- Biz 14 Ekim 2014 tarihli duruşmada gerek verdiğimiz yazılı savunma dilekçesinde, gerekse sözlü savunmamızda Haşim Kılıç'ın şikayeti ve Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucunda açılan iki ayrı davanın konularının aynı olduğunu iddia etmiştik. Ancak Mahkemeniz bu iddiamızı “*sanık müdafinin davanın reddine yönelik talebinin her iki davanın konusunda ve taraflarında farklılık olması nedeniyle reddine*” diyerek kabul etmemiştir (14.10.2014 tarihli duruşma tutanağı, sayfa 3, paragraf 6'daki ara karar). Dolayısıyla *her iki davanın taraflarının ve konusunun aynı olmadığına* bizzat Mahkemeniz tarafından daha önceden karar verilmiştir. Bu nedenle Haşim Kılıç'ın bu talebi daha önce karara bağlanmış bir konuya ilişkin olduğu gerekçesiyle değerlendirilmeden reddedilmelidir.

3. “Anayasa 38. Maddesi ve CMK 48. Maddeleri Gereğince Haşim Kılıç'ın Tanık Olarak Dinlenemeyeceğine İlişkin İddiaya Karşı Cevaplarımız.- Bu konuda iki ayrı cevabımız olacaktır:

a) Haşim Kılıç'ın verdiği dilekçede “*Anayasa 38. maddesi ve CMK 48. maddeleri gereğince tanık olarak dinlenmeme ilişkin talep yerinde değildir*” denmektedir. Öncelikle belirtelim ki, Mahkemenizin 14 Aralık 2014 tarihli ara kararı, Haşim Kılıç'tan yapılan bir “*talep*” değil, uyulması zorunlu bir mahkeme kararıdır. Bir Mahkeme tanıktan tanıklık yapması “*talep*” etmez, tanığın dinlenmesine “*karar*” verir. Bu ifade dahi Haşim Kılıç'ın Mahkememize bakışını gözler önüne sermektedir.

b) Diğer yandan sayın Haşim Kılıç'ın Anayasa, m.38'e (“*Hiç kimse kendisini... suçlayan bir beyanda bulunmaya veya bu yönde delil göstermeye zorlanamaz*”) ve CMK, m.48'e (“*Tanık, kendisini... ceza kovuşturmasına uğratabilecek nitelikte olan sorulara cevap vermekten çekinebilir*”) dayanması, aslında müvekkil Kemal Gözler'in Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür karşı açtığı intihal davasından feragat etmeye Haşim Kılıç tarafından ikna edildiği yolundaki iddiasının **tevil yoluyla ikrarından** başka bir anlamı yoktur. Sanık Kemal Gözler, “Ömer Anayurt'u Haşim Kılıç ikna etmiştir” diye iddia etmekte ve iddiasını ispat için tanık olarak Haşim Kılıç'ı göstermekte, Haşim Kılıç ise “*tanık, kendisini ceza kovuşturmasına uğratabilecek nitelikte olan sorulara cevap vermekten çekinebilir*” hükmüne dayanarak tanıklıktan çekinmek istemektedir. Bu Kemal Gözler'in Haşim Kılıç'a ilişkin iddiasının doğru olduğunun bir delilidir.

4. Mahkemenin tanık olarak dinlenmesine karar verdiği bir tanığın dinlenmesinden vazgeçilebilme şartları bilindiği üzere CMK'nın 206/3'te açıkça düzenlenmiştir. Anılan maddeye göre mahkemenin dinlenmesine karar verdiği bir tanığın dinlenmesinden ancak "*Cumhuriyet savcısı ile sanık veya müdafii birlikte rıza gösterirlerse, tanığın dinlenmesinden vazgeçilebilir*". Müvekkil Kemal Gözler'in Haşim Kılıç'ın dinlenmesinden vazgeçilmesine *rızası yoktur*.

5. Son olarak şu hususu altını çizmek isteriz ki, sayın Haşim Kılıç'ın istinabe Mahkemesine (Ankara 2. Asliye Ceza mahkemesine) sunduğu 2 Aralık 2014 havale tarihli dilekçesi *Anayasa Mahkemesi antetli resmi bir kağıt üzerinde* kaleme alınmıştır ve dilekçenin sonunda Haşim Kılıç'ın adının altına da sıfat olarak "tanık" değil "Anayasa Mahkemesi Başkanı" yazılmıştır (Dilekçe dava dosyasında vardır). Oysa Haşim Kılıç'ın tanık olarak dinlenmesi Anayasa Mahkemesini değil, kendi şahsını ilgilendiren bir konudur. Duruşmada tutanağa geçirtildiği üzere, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın şahsî bir konuda Anayasa Mahkemesi antetli bir kağıtla dilekçe göndermesini *mahkemeye baskı* olarak değerlendiriyoruz.

SONUÇ ve TALEBİMİZ

1. Yukarıdaki sebeplerle Haşim Kılıç'ın tanık olarak dinlenmemesi yönündeki talebinin reddine,

2. Tanık Haşim Kılıç'ın, istinabe Mahkemesi tarafından CMK, 432 uyarınca telefonla çağrılmış (bkz. Ankara 2.As.Ceza Mah. Katip ve yazı işleri müdürünün imzalarını taşıyan 30/10/2014 tarihli tutanak) ve 5.11.2014 tarihli duruşmaya gelmemiştir. CMK 43/ 2 uyarınca çağrı kâğıdına bağlanan sonuçlar bu durumda uygulanmayacağından, tanığın artık CMK 43/1 uyarınca, "gelmemenin sonuçlarının bildirildiği *çağrı kağıdı*" ile çağrılmasına,

karar verilmesini müvekkil adına saygıyla arz ve talep ediyorum. Aralık 2014 (Havale Tarihi: 30 Aralık 2014).

Sanık
Kemal GÖZLER
Müdafii
Av.Şaban Cankat TAŞKIN

B. TALİMAT SAFHASI: ESKİŞEHİR 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ ÖNÜNDEKİ SAFHA

21. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNDEN ESKİŞEHİR 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLEN 22 EKİM 2014 TARİHLİ TALİMAT YAZISI

**T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ**

DOSYA NO: 2014/384 Esas

Tanık İçin Talimat Müzekkeresi

ESKİŞEHİR ... ASLİYE CEZA MAHKEMESİ'NE

Hakaret suçundan sanık KEMAL GÖZLER'in tanığı olup halen aşağıdaki adreste ikamet eden tanık ZAFER DEMİR'in yerden mahkemenize celbi ile yeminden çekilme hakkı hatırlatılarak tanıklık yapması halinde usulen yemini yaptırıldıktan sonra ekli ifade örneği kapsamında tanığın bilgi ve görüşünün sorularak tespiti ile tanzim edilecek olan talimat ve eklerinin duruşmanın bırakıldığı 22/01/2015 tarihinden önce mahkememize gönderilmesi,

Ayrıca sanık ve vekilinin talebi üzerine; CMK'nın 181 maddesi uyarınca tanıkların dinleneceği gün, yer ve saatinin istinabe mahkemesi tarafından sanığa ve müdafisine bildirilmesi,

Rica olunur. 22/10/2014

Katip
e-İmzalıdır

Hakim
e-İmzalıdır

TANIK: ZAFER DEMİR, İş adresi: Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu ... Merkez/ ESKİŞEHİR

Eki: İddianame örneği

SANIK: KEMAL GÖZLER - ...Nilüfer Bursa

VEKİLİ: Av. Ş. CANKAT TAŞKIN ... Osmangazi Bursa

**22. ESKİŞEHİR 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 10 KASIM
2014 TARİHLİ TALİMAT TENSİP TUTANAĞI**

**T.C.
ESKİŞEHİR
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ**

TALİMAT TENSİP ZAPTI

TALİMAT NO : 2014/502 Talimat

HAKİM : Vedat KARAKURT

KATİP : Emel KAYA

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nden gönderilen 22/10/2014 tarih ve 2014/384 Esas sayılı talimat evrakı mahkememize tevzi edilmekle incelendi:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

1- Tanık Zafer DEMİR'in adresinden meşruhatlı çağrı kağıdı ile çağırılmasına,

2- Talimat duruşma gününün mahkemesine bildirilmesine,

3- Bu nedenlerle, duruşmanın 12/12/2014 günü saat: 09.00'a bırakılmasına tensiben karar verildi. 05/11/2014

Katip

Hakim

23. ESKİŞEHİR 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 12 ARALIK 2014 TARİHLİ TALİMAT DURUŞMA TUTANAĞI

T.C.

ESKİŞEHİR

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

TALİMAT NO : 2014/502 Talimat

DURUŞMA TARİHİ : 12/12/2014

CELSE NO : 1.

HAKİM : Vedat KARAKURT

CUMHURİYET SAVCISI : Serdal YILDIRIM

KATİP : Selma BARAN SARIKAŞ

Belirli gün ve saatte 1. celse açıldı. Açık yargılamaya başlandı.

Sanık ve müdafii Av. Şaban Cankat TAŞKIN, katılan vekili Av. Oğuz BÜYÜKTANIR'ın geldiği görüldü.

Tanık ZAFER DEMİR geldikleri görüldü.

Tanık huzura alındı. Hüviyet tesbitine geçildi.

Tanık Zafer DEMİR - ... oğlu, ... doğumlu. İş adresi: Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu ... Merkez/ ESKİŞEHİR.

Tanığa CMK.nun 53.maddesi gereğince; gerçeği söylemesinin önemi, gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan dolayı cezalandırılabilceği, doğruyu söyleyeceği hususunda yemin etmesi gerektiği ve duruşmada mahkeme hakiminin açık izni olmadan mahkeme salonunu kendiliğinden terk edemeyeceği anlatıldı.

Sanığı tanır engel hali yok, usulen yemini yaptırdı. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin talimatı ve ekleri okundu, olay anlatıldı. Bildiklerini söylemesi istendi;

Tanık Zafer İfadesinde ; Ben ne sanığı ne de müştekiyi tanırım, sanığın Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğretim görevlisi olduğu için gıyabında tanırım, mahkemenizden tebligat geldikten sonra ben "neden beni davet ediyorsunuz" diye tahminde bulunmak istedim ve bu amaçla internette dolaşırken sanığın "intihal" konusuyla alakalı bir kitap yazmış olduğunu ve bu kitabın yayınlanmış olduğunu ve bu kitabın içeriğinde Anayasa Mahkemesi Başkanı olan Haşim KILIÇ ile ilgili bir anlatımın olduğunu öğrendim, yine internet sitelerinden Haşim KILIÇ isimli kişinin de sanığa hakaret davası açtığını öğrendim, ayrıca internet üzerinde sanığın Bursa'daki mahkemeye sunduğu yazılı beyanlarının da bir suretini gördüm, bu yazıların içeri-

sindeki birkaç sayfada benim de adım geçiyordu, böylece ilgimi çekti, böylece davanın konusu hakkında kendi yaptığım bu çalışmayla bilgi sahibi olabildim, benim gördüklerim ve bildiklerim bundan ibarettir, dedi.

Tanıktan soruldu.

Tanık; Tam olarak tarihini hatırlamıyorum ama 2013 yılında olabilir, TV. izler iken yukarıda bahsettiğim Haşim KILIÇ isimli kişi ile ilgili olayları izlemiş olduğumu anımsadım, ama ben müşteki Serdar ile ilgili olarak bir bilgi sahibi değilim, şu ana kadar onunla ilgili bir haber okuduğumu veya izlediğimi anımsamıyorum, dedi.

Sanık müdafinin talebi üzerine tanıktan soruldu.

Tanık; Ben Ömer ANAYURT isimli kişiyi tanırım, bu kişi Sakarya Üniversitesinde Hukuk Fakültesinde öğretim üyesidir, ben de 1994-2010 yılları arasında aynı üniversitede görevliydim, zannediyorum 9-10 yıl önceydi, ben o an için üniversite genel sekreterliği görevini yapıyordum, Haşim KILIÇ ziyaretçi olarak üniversite rektörlüğüne geldi, kapıda karşıladık, öğlen saatleriydi, yemeğe gittik, döndükten sonra rektörün odasında sohbet ettik, Haşim KILIÇ bu sırada Ömer ANAYURT ile konuşmak istediğini söyledi, bu istek üzerine ben hareketlendim ve telefonla Ömer [ANAYURT]'u çağırdım, Ömer [ANAYURT] kısa bir süre sonra geldi, birlikte Rektörün odasına girdik, Rektörümüz nezaket göstererek Haşim KILIÇ ile Ömer [ANAYURT] yalnız konuşsunlar diye bizim dışarı çıkmamızı teklif etti ve Rektörle ben oda dışına çıktık, 20 dakika kadar sonra Haşim KILIÇ ve Ömer [ANAYURT] odadan dışarı çıktılar, Haşim KILIÇ gitmek istediğini bildirdi; biz de onu uğurladık, bilahare Ömer [ANAYURT]'a ne konuştuklarımızı sordum fakat ne konuştuklarımızı bize anlatmadı, sadece bir anlaşmazlık konusunu konuştuklarımızı söyledi, hatırladığım kadarıyla Haşim KILIÇ ve Ömer [ANAYURT] odadan çıktıklarında gayet neşeli ve güler yüzlü haldelerdi, dedi.

Sanık müdafinin talebi üzerine tanıktan soruldu.

Tanık; Haşim KILIÇ'ın önceden bir randevu alıp mı geldiğini veya Anayasa Mahkemesi resmi aracıyla mı geldiğini hatırlamıyorum, dedi.

Sanık ve müdafii; Tanık beyanlarının aleyhe hususlarını kabul etmeyiz, dedi.

Katılan vekili; Tanık beyanlarının aleyhe hususlarını kabul etmeyiz, dedi.

C.Savcısı; Bir diyeceğimiz yoktur, talimat iade edilsin, dedi.

G.D.

Buraca işi biten talimatın mahkemesine gönderilmesine karar verildi.

Katip

Hakim

C. TALİMAT SAFHASI: SAKARYA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ ÖNÜNDEKİ SAFHA

24. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNDEN SAKARYA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLEN 22 EKİM 2014 TARİHLİ TALİMAT YAZISI

T.C.

BURSA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO: 2014/384 Esas

Tanık İçin Talimat Müzekkeresi

SAKARYA ... ASLİYE CEZA MAHKEMESİ'NE

Hakaret suçundan sanık KEMAL GÖZLER'in tanığı olup halen aşağıdaki adreste ikamet eden tanık MEHMET DURMAN'ın bu yerden mahkememize celbi ile yeminden çekilme hakkı hatırlatılarak tanıklık yapması halinde usulen yemini yaptırıldıktan sonra ekli ifade örneği kapsamında tanığın bilgi ve görüşünün sorularak tespiti ile tanzim edilecek olan talimat ve eklerinin duruşmanın bırakıldığı 22/01/2015 tarihinden önce mahkememize gönderilmesi,

Ayrıca sanık ve vekilinin talebi üzerine; CMK'nın 181 maddesi uyarınca tanıkların dinleneceği gün, yer ve saatinin istinabe mahkemesi tarafından sanığa ve müdafine bildirilmesi,

Rica olunur. 22/10/2014

Katip
e-imzalıdır

Hakim
e-imzalıdır

TANIK: MEHMET DURMAN, İş adresi: Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Esentepe Kampüsü Merkez/ SAKARYA

Eki: İddianame örneği

SANIK: KEMAL GÖZLER - ...Nilüfer Bursa

VEKİLİ: Av. Ş. CANKAT TAŞKIN ... Osmangazi Bursa

25. SAKARYA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 10 KASIM 2014 TARİHLİ TALİMAT TENSİP TUTANAĞI

T.C.

SAKARYA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

-Talimat Tensip Zaptı-

TALİMAT NO : 2014/575 Talimat

HAKİM : EDİP UTKU ÖZKAN

KATİP : ÇAĞLA TOPLU

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nden gönderilen 22/10/2014 tarih ve 2014/384 Esas sayılı talimat evrakı mahkememize tevzi edilmekle incelendi:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

Talimatla ifadesi alınması istenilen Tanık Mehmet Durman adına davetiye çıkartılmasına,

Bu nedenlerle, duruşmanın 19/12/2014 günü saat: 09:00'a bırakılmasına tensiben karar verildi. 10/11/2014

Katip

Hakim

26. SAKARYA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 19 ARALIK 2014 TARİHLİ TALİMAT DURUŞMA TUTANAĞI

T.C.

SAKARYA

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

TALİMAT NO : 2014/575 Talimat

DURUŞMA TARİHİ : 19/12/2014

CELSE NO : 1.

HAKİM : EDİP UTKU ÖZKAN

KATİP : ÇAĞLA TOPLU

Belirli gün ve saatte 1. celse açıldı.

Tanık Mehmet Durman, Sanık müdafii Av. Şaban Cankat Taşkın ile katılan vekili Av. Oğuz Büyüktanır hazır başka gelen yok. Açık duruşmaya başlandı.

TANIK MEHMET DURMAN : TC , ... oğlu, ... doğumlu. İş adresi: Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Esentepe Kampüsü Merkez/ SAKARYA. ... nolu telefonu kullanır.

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin talimatı ve ekindeki iddianame okundu, iddianamede adı geçen sanığı tanıyıp tanımadığı aralarındaki ilişkinin derecesi soruldu, tanık; "sanığı tanımım, hiçbir akrabalık bağım ve husumetim yoktur", dedi. Tanığa, CMK 53 maddesi gereği görevinin önemi anlatıldı. CMK 55. maddesinde belirtilen usulde yemini yaptırıldı. Tanıklık yapacağı olaya ilişkin bilgi verildi. Olay hakkında bilgi ve görgüsü soruldu:

TANIK BEYANINDA : Ben Müşteki Serdar Özgüldür'ü tanımıyorum. Kendisinin ismini sanık Kemal Gözler'in göndermiş olduğu kitapta okudum. Bugünden yaklaşık 2,5 - 3 ay önce sanık Kemal Gözler'den bir e-posta aldım. Hatta herhalde telefonla aradı, telefonda Kemal Bey bana bir kitap gönderdiğini ancak kitabın geri iade edildiğini söyledi. Konuşmamız sırasında gönderiye yanlış adres yazılmış olduğunu tespit ettik. Doğru adresi kendisine bildirdim. Bir süre sonra posta yoluyla kitap geldi. Bu kitap, iddianamede belirtilen kitaptır. Benim olay hakkında bilgim sadece bundan ibarettir, dedi.

Sanık müdafininin talebi ile tanıktan soruldu: Ben 2002 yılı ile 2010 yılları arasında Sakarya Üniversitesi'nde Rektör olarak görev yaptım. Müşteki Haşim Kılıç Bey'in ilimizi bir ziyareti esnasında, tahminimce 2006-2007 yıllarında, üniversiteyi de ziyaret etmek isteyince kendini misafir ettik. Makam odamda da görüştük. Ancak konuşmalarımız esnasında Ömer Anayurt'an bahsetmedik. Haşim Bey ile bu konuda kişisel olarak bir görüşme yapmadım ancak kendisi bana Ömer Anayurt ile görüşmek istediğini söyleyince ben ikisinin görüşmesinde aracı oldum. Ömer Anayurt'u makamıma davet ettim, kendisi geldiğinde Haşim Bey ile yalnız başlarına, benim bulunmadığım bir ortamda, benim makamımda bir süre görüştüler. Görüşme içeriğini bilemiyorum. Haşim Bey'in üniversiteye resmi bir sıfatla mı yoksa nezaket ziyareti için mi geldiğini hatırlamıyorum. Genelde bu sıfatla ilimizi ziyaret eden kişiler, üniversiteyi de ziyaret ederler ve ben bu ziyaretleri nezaket ziyareti olarak algıları. Haşim Bey'in beni ziyareti esnasında iddianamedeki olayla ilgili hiçbir şey konuşulmadı. Herhangi bir davadan vazgeçilmesi konusunda Haşim Bey benden ricacı olmadı. Haşim Bey ile Ömer Bey, yalnız başlarına kısa bir görüşme yaptılar. Görüşme sonunda psikolojik durumları neydi bilemem. Olağan üstü bir durum hissetmedim, dedi.

Katılan vekilinin talebi ile tanıktan soruldu: Haşim Bey ile konuşmalarımız arasında Ömer Anayurt ile ilgili herhangi bir konuşmamız olmadı, dedi.

Talimata ekli ifadesi olmadığından okunamadı.

Talimat evrakı incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Buraca işi biten talimatın ikmalen mahal mahkemesine iadesine karar verildi. 19/12/2014

Katip

Hakim

III. TALİMAT SONRASI SAFHA

27. İKİNCİ DURUŞMA ÖNCESİ 12 OCAK 2015 TARİHLİ BİRİNCİ BEYANIMIZ

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE

DOSYA NO : 2014/384 E.
SANIK : Kemal GÖZLER ...
MÜDAFİİ : Av. Ş.Cankat TAŞKIN...
KATILAN : Serdar ÖZGÜLDÜR
VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR
KONU : Katılan vekilinin 10.12.2014 tarihli birleştirme talep dilekçesine ve diğer hususlara ilişkin beyanlarımızın sunulmasıdır.

BEYANLARIMIZ

Mahkemeniz, 2014/384 Esas sayılı dosyada görülen davanın 14 Ekim 2014 tarihinde yapılan ilk duruşmasında, Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Engin Yıldırım, Mehmet Durman ve Zafer Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesine karar vermiş ve tanıkların bulunduğu yer mahkemelerine talimat yazmıştır.

Talimat mahkemelerince tanıklar (Haşim Kılıç hariç) dinlenmiştir.

Tanık Haşim Kılıç, talimat mahkemesi olan Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesine sunduğu 2 Aralık 2014 havale tarihli dilekçeyle tanık olarak dinlenmesinden vazgeçilmesini talep etmiştir. Bu dilekçeye karşı beyanlarımızı 30 Aralık 2014 havale tarihli dilekçemizle Mahkemenize sunmuştuk.

Katılan vekili 10.12.2014 tarihli dilekçesiyle bu davanın yine Mahkemenizde görülen E.2014/372 sayılı dosyada görülen dava ile birleştirilmesini talep etmiştir.

Bu durum karşısında şu beyan ve taleplerde bulunma zorunluluğumuz ortaya çıkmıştır:

I. 1. Bugün itibarıyla Mahkemenizin dinlenmesine karar verdiği beş tanıktan dördü dinlenmiş ve dört tanığın dördü de Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesi'ne giderek Rektörün odasında Ömer Anayurt ile görüştüğü vakıasını doğrulamıştır. Özellikle Ömer Anayurt ifadesinde aynen şöyle demiştir:

“Sakarya Üniversitesi Rektörü aracılığı ile o zamanın başkan vekili Haşim Kılıç'ın talebi bana iletildi, kendisi ile bir gün ayarlandı, o tarihte, ben Sakarya Üniversitesi'nde doçent olarak çalışmaktaydım, rektör beyin odasında görüştük. Rektör bey de ordaydı, daha sonra bizi yalnız bıraktı, yaklaşık bir

saat kadar odasında görüştüük,... Serdar Bey hakkında açtığım davayı geri çekme konusunda kendisi ricacı oldu. Haşım bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum, görüşmenin içeriği de aramızda özel konuşmalardır, ikna olduktan sonra avukatıma talimat verdim, davamdan vazgeçtim, Haşım bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim, bu bir tehdit değil veya herhangi bir baskı değil, sadece ikna olmam neticesinde davadan vazgeçtim, yaptığım masrafların avukat aracılığıyla bir ödeme yapıldı, bu görüşme sırasında İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Engin Yıldırım yanımda değildi. Engin Yıldırım ile daha önceden benim hakkımda bir ön görüşme yapıp benim hakkımda bilgi almış, ancak toplantıda Engin Yıldırım yoktu”.

Görüldüğü üzere Ömer Anayurt, ifadesinde açıkça Haşım Kılıç’ın Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davayı geri çekme konusunda ricacı olduğunu, Haşım bey ile görüşmesi neticesinde ikna olduğunu, Haşım bey ile görüşmemiş olsaydı davayı devam ettireceğini ve kendisine bir miktar para ödenmesini beyan etmektedir. Diğer tanık beyanları da Haşım Kılıç’ın Ömer Anayurt ile Rektörün makam odasında görüşme yaptığını doğrulamaktadır.

Böylece sanık Kemal Gözler’in Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davadan kendisinin durup dururken vazgeçmediği, kendisinin bu konuda ikna edildiği yolundaki iddiası sübuta ermiş bulunmaktadır.

2. Diğer yandan ayrıca belirtmek isteriz ki, sanık Kemal Gözler’in Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal olduğu yolundaki iddialarının doğruluğu da bizzat söz konusu doktora tezinin kabul edildiği ve Serdar Özgüldür’ün doktora unvanının verildiği İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun *oybirliğiyle* aldığı kararıyla tespit edilmiştir. İ.Ü. Etik Kurulunun Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal bulunduğu yolundaki 24.09.2014 tarihli kararını **EK-1’de** sunuyoruz. Dolayısıyla Kemal Gözler’in Serdar Özgüldür’e ilişkin intihal iddialarının, durup dururken adı geçeni rencide etmek için dile getirilmiş iddialar olmadığı, tamamıyla hakikati yansıtan iddialar olduğu İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun kararı ile ispatlanmış bulunmaktadır.

Özetle, Kemal Gözler’in gerek Ömer Anayurt’ın Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davadan feragatine, gerekse Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal olduğuna ilişkin iddialarının doğruluğu sübuta ermiştir. Bu nedenle sanık hakkında **derhal beraat kararı verilmesini talep ederiz.**

II. Sanık hakkında **derhal beraat kararı verilmeyecekse**, öncelikli olarak talebimiz **eksik kalan tanık ifadesinin tamamlanması yönündedir.** Eksik kalan tanık ifadelerinin tamamlanmasına ilişkin talep ve gerekçelerimizi Mahkemenize sunduğumuz 30 Aralık 2014 havale tarihli beyan dilekçemizle açıklamıştık.

III. Katılan vekilinin 10.12.2014 tarihli beyan dilekçesine karşı ayrıntılı asıl beyanlarımızı eksik tanık ifadesinin tamamlanmasından sonra verme hak-

kımızı saklı tutarak, bu aşamada şu beyanda bulunmak isteriz: Katılan vekili söz konusu dilekçesinde “*Her iki davadaki suç konusu yayın aynıdır*” diyerek birleştirme talep etmektedir. Biz de 14 Ekim 2014 tarihli duruşmada gerek verdiğimiz yazılı savunma dilekçesinde, gerekse sözlü savunmamızda Haşim Kılıç’ın ve Serdar Özgüldür’ün şikayeti sonucunda açılan iki ayrı davanın (E.2014/372 ve E.2014/384) konularının aynı olduğunu iddia edip ikinci davanın CMK, m.233/7 uyarınca reddine karar verilmesini talep etmiştik. Ancak Mahkemeniz bu iddiamızı “*sanık müdafinin davanın reddine yönelik talebinin her iki davanın konusunda ve taraflarında farklılık olması nedeniyle reddine*” diyerek kabul etmemiştir (E.2014/384 sayılı dosyadaki 14.10.2014 tarihli duruşma tutanağı, sayfa 3, paragraf 6’daki ara karar). Dolayısıyla *her iki davanın taraflarının ve konusunun aynı olmadığına bizzat Mahkemeniz tarafından daha önceden karar verilmiştir. Mahkemeniz bugün fikrini değiştirerek dava konusu yayının aynı olduğu kanısına ulaşacaksa, birleştirme değil, CMK, m.233/7 uyarınca, ikinci davanın (E.2013/384) reddine karar vermelidir.* Bu yönde gerekçelerimizi Mahkemenize 14 Ekim 2014 tarihli duruşmada sunduğumuz beyan dilekçesinde açıklamıştık.

SONUÇ:

1. Sanığın iddiaları sübuta erdiğinden sanık hakkında **derhal beraat kararı verilmesini,**
2. Sanık hakkında derhal beraat kararı verilmeyecekse **öncelikle eksik kalan tanık ifadesinin tamamlanmasına karar verilmesini,**
3. Sanık hakkında derhal beraat kararı verilmeyecek ve katılan vekilinin 10.12.2014 tarihli beyan dilekçesinde talep doğrultusunda dava konusu yayının aynı olduğu kanısına varılacaksa, birleştirme değil, bu davanın (E.2014/384), E.2014/372 sayılı davadan sonra açılmış dava olması ve her iki davanın konusunun aynı olması sebebiyle) **CMK, m.233/7 uyarınca reddine karar verilmesini,**

müvekkil adına saygıyla arz ve talep ediyorum.

12 Ocak 2014

Sanık
Kemal GÖZLER
Müdafii

Av.Şaban Cankat TAŞKIN

EKİ: İstanbul Üniversitesi Rektörlüğünün 24.12.2104 tarih ve 90934 sayılı yazısının Ekinde Kemal Gözler’e gönderilen İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal bulunduğu dair 24.9.2014 tarihli kararı (Dilekçenin aslında bulunan bu ek bu kitaba alınmamıştır).

28. İKİNCİ DURUŞMA ÖNCESİ 20 OCAK 2015 TARİHLİ İKİNCİ BEYANIMIZ

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE

DOSYA NO : 2014/384 E.
SANIK : Kemal GÖZLER, ...
MÜDAFİİ : Av. Ş.Cankat TAŞKIN
KATILAN : Serdar ÖZGÜLDÜR
VEKİLİ : Av. Oğuz BÜYÜKTANIR
KONU : Katılan vekilinin **15.1.2015 tarihli beyan dilekçesine karşı beyanlarımız.**

BEYANLARIMIZ

Sayın katılan vekili, dosyaya 15.1.2015 tarihli beyan dilekçesi sunmuştur. Bu dilekçedeki beyanlara karşı aşağıdaki beyanlarda bulunma ihtiyacı hasıl olmuştur.

1. Sayın katılan vekilinin şikayet dilekçesinde dile getirilen temel iddialara dönerek şunları söylemek isteriz. 23 Aralık 2014 tarihli **şikayet dilekçesinde üç temel iddia vardır:**

a) Bunlardan birincisi, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin İstanbul Üniversitesi tarafından *"pekiyi derece ve övgüye değer"* bulunduğu ve dolayısıyla müvekkilin Serdar Özgüldür'ün tezinde intihal olduğunu iddia ederek kendisine hakaret ettiği iddiasıdır. Müvekkilin Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu yolundaki yazdıklarının doğruluğu, bizzat İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun oy birliğiyle aldığı 24.9.2014 sayılı kararıyla ispatlanmış bulunmaktadır. Adı geçen kararın sonuç bölümünde *"Yapılan inceleme ve değerlendirme sonucunda Serdar Özgüldür'ün 'Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam yargı Davaları' başlıklı doktora tezinde Ömer Anayurt'un 'Türk Hukukunda İdarenin Kusuruna Dayalı Sorumluluğu' başlıklı yüksek lisans tezinden yapılan alıntılarının önemli bir kısmında intihal yoluyla etik ihlalde bulunduğuna oybirliğiyle karar verilmiştir"* denmektedir. Adı geçen Etik Kurul Kararını dilekçemizin ekinde sunuyoruz. Katılan vekilinin 15.1.2015 tarihli beyan dilekçesinde, şikayet dilekçesinden farklı olarak bu hususa hiç değinilmemiş olması da Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğunu vakasının artık bizzat katılan tarafından kabul edildiğini göstermektedir. Dolayısıyla Serdar Özgüldür'ün **şikayet dilekçesindeki birinci iddia çökmüştür.**

b) Şikayet dilekçesindeki ikinci iddia şuydu: Şikayet dilekçesinin 2'nci sayfasında müvekkilin kitabının 448'inci sayfasında yer alan “*Ömer Anayurt'un... davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır*” “*Benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama bir takım tahminlerim var*”, “*Ömer Anayurt'a davasını geri aldirmek için kim bilir kimler telefon etti. ... Daha ilerisi Ömer Anayurt ile kim bilir kimler görüştü. Ömer Anayurt kim bilir hangi psikolojik baskılara maruz kaldı*” cümleleri alıntılanarak, müvekkilin Serdar Özgüldür hakkında “*mesnetsiz iddialarla ciddi şüpheler doğurmaya çalıştığı*” ve bu şekilde Serdar Özgüldür'e hakaret ettiği iddia edilmekteydi. Tanık ifadeleriyle müvekkilin yukarıdaki iddialarından çok daha fazlası ispatlanmış oldu. Ömer Anayurt'un kendiliğinden davadan feragat etmediği, Haşim Kılıç tarafından ikna edildiği ortaya çıktı. Dinlenen bütün tanıklar Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine gelerek Rektörün makamında Ömer Anayurt ile görüşüğünü doğrulamıştır. Özellikle Ömer Anayurt'un ifadesinde “*Haşim bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum*”, “*Haşim bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim*” dediğinin altını bir kez daha çizelim. Dolayısıyla **şikayet dilekçesindeki ikinci iddia da çökmüştür, hem de fazlasıyla.**

Sayın katılan vekilinin, 15.1.2015 tarihli beyan dilekçesinde, tanık ifadelerine ilişkin olarak “*tanıkların beyan etmiş olduğu görüşmeler hakkında müvekkilim iddia edilen tarih itibariyle bilgi sahibi değildir*” demesi de, kendilerinin de Ömer Anayurt'un kendi rızasıyla davadan vazgeçmediği, Haşim Kılıç tarafından ikna edildiği vakiasını tevil yoluyla kabul etmelerinden başka bir anlama gelmez. Yine aynı yerde “*hiçbir tanık da müvekkilim ile ilgili bir beyanda bulunmamıştır*” demesi de, tanık ifadelerinin şikayet dilekçesindeki iddiaları çürüttüğü gerçeğini değiştirmez. Haşim Kılıç'ın Ömer Anayurt ile yaptığı görüşmeden kim yararlanmış? Bu görüşme neticesinde kime karşı açılan dava geri alınmıştır? Bu sorular sorulursa tanık ifadeleriyle ispatlanmış olan vakianın Serdar Özgüldür'ü doğrudan doğruya ilgilendirdiği ortaya çıkar.

c) Şikayet dilekçesindeki üçüncü iddia, müvekkilin kitabındaki “*Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hala da dolaşmaktadır*” cümleleri dayanak gösterilerek “*hakaretimiz yayın*” yaptığı iddia edilmiştir (Şikayet dilekçesi, s.3). İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun oybirliğiyle verdiği 24.9.2014 sayılı kararıyla artık söz konusu doktora tezinin intihal ürünü olduğu olması hususunun artık bir “rivayet” değil, “hakikat” olduğu ispatlanmış olmaktadır. Görüldüğü üzere **şikayet dilekçesindeki üçüncü iddia da çökmüştür.**

2. Katılan vekili “*tanık dinlenmeleri sırasında, Mahkeme salonuna onlarca kişinin katılması sağlanarak, tanıklara baskı yapılmaya çalışıldığını*” iddia etmektedir. Bu iddia doğru değildir. Duruşmanın idaresi ve inzibatı duruşma hakimine aittir. Bu iddianın bu davayı esasından saptırmak amacıyla dile getirildiğini düşünüyoruz.

3. Katılan vekili, beyan dilekçesinde ayrıca “*tanık ifadesinden, dinlenme öncesi tanıklara ulaşılmaya çalışıldığının görülmesi düşündürücüdür*” diyerek, sanığın tanıklara ulaşmaya çalıştığı yolunda bir izlenim yaratmaya çalışmaktadır. Bu iddia doğru değildir. Bu iddianın doğru olduğunu iddia ediyorsa katılan gerekli yasal yollara başvurabilir. Müvekkil ilk duruşmadan bir ay önce Mehmet Durman’a 8 Eylül 2014 günü Yurtiçi Kargoyla kitap göndermiştir. Ancak kargo alıcı adreste bulunmadığı için teslim edilememiş, bunun üzerine müvekkil Mehmet Durman’a 11 Eylül 2014 günü e-mail göndererek kendisine bir kitap göndermek istediğini yazmıştır. Mehmet Durman’ın de adresini müvekkile 11 Eylül 2014 tarihli e-mail ile bildirmesi üzerine kitabı tekrar kendisine göndermiştir.

4. Müvekkil Kemal Gözler, Serdar Özgüldür’ü 27 Aralık 2013 günü İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne şikayet etmiştir. Serdar Özgüldür’ün müvekkil hakkında Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği 23 Aralık 2013 tarihli şikayet dilekçesinden müvekkil **21 Ocak 2014 günü haberdar** olmuştur.

5. Katılan vekilinin, müvekkil hakkında “Fazıl M. Köprülü” sahte ismini kullanan bir kişinin, gerçek dışı birtakım iddialar içeren, ISBN’siz, bandrolsüz, sertifika numarasız bir kitabını dosyaya sunmasını ise bu davayı esasından saptırma gayretinin bir ürünü olarak görüyoruz. “Fazıl M. Köprülü” isimli kişinin söz konusu yayını ilk defa e-mail yoluyla bu davanın ilk duruşmasından bir gün önce (13 Ekim 2014 günü) göndermesini ise manidar buluyoruz.

SONUÇ:

Katılan vekilinin 15.1.2015 tarihli beyan dilekçesinde belirttiği hususların hiçbirini doğru değildir; bunların dikkate alınmamasını ve müvekkilin iddialarının doğruluğu ispatlanmış olduğundan müvekkil hakkında derhal beraat kararı verilmesini saygıyla arz ve talep ediyorum. 20 Ocak 2015.

Sanık Kemal GÖZLER
Müdafii Av.Şaban Cankat TAŞKIN

EKİ: İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun 24.9.2014 Sayılı Kararı (Dilekçenin aslında bulunan bu ek bu kitaba alınmamıştır).

29. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ 22 OCAK 2015 TARİHLİ İKİNCİ DURUŞMASININ TUTANAĞI

T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DOSYA NO : 2014/384 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 22/01/2015
CELSE NO : 2.
HAKİM : METE ESER
KATİP : YAĞMUR BAKI

Belirli gün ve saatte 2. celse açıldı.

Sankı KEMAL GÖZLER ve vekili Av. Şaban Cankat Taşkın geldikleri görüldü.

Müşteki SERDAR ÖZGÜLDÜR vekili Av. Oğuz Büyüktanır geldikleri görüldü.

Açık yargılamaya devam olundu.

Sakarya Asliye Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap verildiği, tanık Mehmet Durman'ın beyanının alındığı görüldü, okundu dosyasına konuldu.

Eskişehir Asliye Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap verildiği, tanık Zafer Demir'in beyanının alındığı görüldü, okundu dosyasına konuldu.

Ankara Asliye Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap verildiği, tanık Engin Yıldırım'ın ve yine Ömer Anayurt'un beyanlarının alındığı anlaşıldı, okundu dosyasına konuldu.

Alınan beyanlar karşısında taraf vekillerinin karşılıklı yazılı beyanlarda buldukları görüldü, okundu dosyasına konuldu.

Bu sırada katılan vekilinin mahkememize Fazıl M. Köprülü isimli yazar tarafından yazılmış, "Kemal Gözler'in eserlerinde usulsüz alıntı örnekleri-I (İntihal Risalesi) " isimli kitabı da sunmuş olduğu görüldü.

Katılan vekilinden soruldu; biz belirttiğimiz kitabı kendimiz özellikle üretmiş ve bu dosyaya sunmuş değiliz, bu kitap Yüksek Mahkeme üyelerine, Üniversitelere ve müvekkile de gönderilmiş olduğu için mahkemeye sunma ihtiyacı duyduk dedi.

Sanık müdafinden soruldu; biz kitapla ilgili olarak Ankara Cumhuriyet Savcılığına Aralık 2014 tarihinde suç duyurusunda bulunduk dedi.

Katılan vekilinin davanın mahkememizde görülmekte olan sanığı aynı müştekisi Haşim Kılıç olan dava ile birleştirilmesi talebinde bulunduğu görüldü, okundu dosyasına konuldu.

Sanık müdafinden soruldu; geçen celsede aynı şekilde birleştirme talebinde bulunulmuştu, biz yine birleştirme talebinin reddine karar verilmesini talep ediyoruz dedi.

Katılan vekilinden soruldu; birleştirme talebi ilk defa gündeme gelmektedir, geçen celse davanın reddi talep edilmişti, bu konuda karar verilmişti dedi.

G.D : Mahkememizin 2014/372 esas sayılı dosyasının dava konusunun aynı olduğu, sanığın aynı olduğu fakat katılanın aynı olmadığı, olay aynı olsa bile tarafların ayrı ayrı dava açabileceği, şikayete bağlı suçlardan olması nedeniyle tarafların birlikte açabilecekken tarafların ayrı ayrı dava açmış olmaları nedeniyle usul ekonomisi açısından herhangi bir fayda sağlanamayacağı anlaşıldığından birleştirme talebinin reddine karar verildi, açıklandı, açık duruşmaya devam olundu.

Sanık müdafii söz aldı; biz geçen celse Haşim Kılıç'ın bu dosyada tanık olarak dinlenmesini talep etmiştik, ancak kendisi tebligata rağmen mahkemeye gidip beyanda bulunmamış, biz dinlenmesi yönündeki talebimizi yeniliyoruz, ayrıca eğer mahkeme dinlenmesinden vazgeçecekse CMK 206/3 maddesi gereğince muvafakat etmiyoruz dedi.

Katılan vekilinden soruldu; biz sanık müdafinin talebini yerinde görmüyoruz, daha önceki beyanlarımızda bu yöndedir dedi.

G.D: Sanık müdafinin tanık olarak dinlenmesinde ısrar ettiği ve vazgeçilmesini istemediği mahkememizin 2014/372 esas sayılı dosyasında katılan olan aynı olayla ilgili davanın tarafı olan Haşim Kılıç'ın tanık olarak dinlenmesinde mahkememizin sonucunu etkileyecek bir beyanda bulunmayacağı kanaatine varıldığından takdiren dinlenmesinden vazgeçilmesine karar verildi, okundu, açık yargılamaya devam olundu.

Sanık müdafii esas hakkındaki beyanında; yazılı beyanlarımızı tekrarlar, talimatla dinlenen tanıkların dördü de Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine gelerek rektörün makamında Ömer Anayurtla görüştüğü, görüşmesinin nedeninin Serdar Özgüldür ile aralarındaki davadan vazgeçmesi hususunda olduğu, Sakarya üniversitesi dekanı Engin Yıldırım ifadesinde Haşim Kılıç'ın kendisini arayarak Ömer Anayurt hakkında bilgi aldığını söylemiştir, mü-

vekkilim İstanbul Üniversitesi Etik Kuruluna Serdar Özgüldür hakkında intihal yaptığı gerekçesiyle başvurmuş, İstanbul Üniversitesi Etik Kurulu da intihal olduğuna dair karar vermiştir, kararı da mahkemenize sunduk, bu nedenle müvekkilimizin yaptığıın hakaret olmadığı ortaya çıkmış olması nedeniyle beraatına karar verilmesi talep olunur dedi.

Katılan vekilinden soruldu; yazılı beyanlarımızı tekrar ediyoruz, Haşım Kılıç Aydınlık Gazetesinde çıkan haber nedeniyle suç duyurusunda bulunmuş, yapılan yargılama neticesinde sanıklar hakkında erteleme kararı verilmiştir, Etik Kurulunun kararı henüz kesinleşmemiştir, süreç tamamlanmamıştır, bu da intihal olduğunu ortaya koymaz, suçun unsurlarının oluştuğunu düşünüyoruz, sanığın cezalandırılmasını talep ediyoruz dedi.

Sanıktan son sözü soruldu; Etik Kurul kararları kesindir, Serdar Özgüldür hakkında kitabımda bulunan iki iddia vardır, biri Etik Kurulunun kararı ile ispatlanmıştır, ikincisi iddiam ise dinlenen dört tanığın ifadesi ile ispatlanmıştır, dolayısıyla benim Serdar Özgüldür'e ilişkin tüm iddialarım ispatlanmıştır, beraatımı talep ederim dedi.

Dosya incelendi, araştırılması gerekli başka bir husus kalmadığı anlaşılınca, CMK-223/1 maddesi gereğince duruşmanın sona erdiği bildirildi, açıklandı, açık yargılamaya son verildi.

G.D: Gerekçesi, yazılacak karar metninde açıklanacağı üzere;

Sanık hakkında "Basın Yoluyla Hakaret" suçunu işlediğinden bahisle cezalandırılması için kamu davası açılmışsa da; sanığın eyleminin "Örnekleme Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabında Anayasa Mahkemesi üyesi olan Serdar Özgüldür'ün 1994 tarihli doktora tezinde başka bir yüksek lisans tezinden bilimsel aşırma yaptığı iddiası ve bu iddiayı desteklemek amacıyla Aydınlık Gazetesine ait haber ve fotoğrafları kitabında yayınlaması şeklinde olduğu, burada sanığın yazmış olduğu kitaptaki iddialarını destekler mahiyetteki halen ilgili gazetenin internet sitesinde yayında olan haberi kendi fikri olmadığını belirtecek şekilde yayınladığı, kişileri tahkir amacıyla hareket etmediği, bu hali ile atılı suçun yasal unsurlarının oluşmadığı ve sanığın mevcut eyleminin kanunda suç olarak tanımlanmadığı tüm dosya kapsamından anlaşıldığından, CMK-223/2-a maddesi uyarınca sanığın atılı suçtan **BERAATINA**,

Sanık hakkında beraat kararı verildiğinden, sanık kendisini Vekil ile temsil ettirdiğinden dolayı karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT'ye göre hesap edilen 1.500,00 TL vekalet ücretinin hazineden alınarak sanığa verilmesine,

Yargılama giderlerinin CMK-327 maddesi gereğince devlet hazinesi üzerinde bırakılmasına,

dair, sanık, sanık müdafii ve katılan vekilinin yüzüne karşı, katılanın yokluğunda, aşağıda belirtildiği şekilde yasa yoluna başvurulmadığı takdirde kararların kesinleşeceği ihtarıyla, yüzüne karşı okunan ilgililer için okunmayı izleyen günden, yokluğunda okunan ilgililer için ise kararın ilgilinin adresine tebliğini izleyen günden itibaren 7 gün içerisinde, Mahkememize verilecek veya bulunulan yer Asliye Ceza Mahkemesi aracılığıyla Mahkememize gönderilecek bir Dilekçe ya da Mahkememiz Zabıt Katibine tutanağa bağlanmak şartıyla bulunulacak Beyan ile, tutukluluk veya hükümlülük halinin olması durumunda ise ayrıca bulunulan Ceza İnfaz Kurumu Müdürüne tutanağa bağlanmak şartıyla bulunulabilecek Beyan ile, 5320 S.Y.nın 8/1 maddesi göstermesiyle, 1412 S.Y.nın 310. maddesi gereğince, YARGITAY NEZDİNDE TEMYİZ YOLU AÇIK OLMAK ÜZERE, verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 22/01/2015

Katip
e-imzalıdır

Hakim
e-imzalıdır

**30. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 22 OCAK 2015
TARİH VE E.2014/384, K.2015/30 SAYILI GEREKÇELİ
KARARI**

**T.C.
BURSA**

2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO : 2014/384 Esas
KARAR NO : 2015/30
[C.SAVCILIĞI ESAS NO]: 2014/11068

**GEREKÇELİ KARAR
T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A**

HAKİM : METE ESER
KATİP : YAĞMUR BAKİ
DAVACI : K.H.
KATILAN : SERDAR ÖZGÜLDÜR, ... ve ... oğlu, ... doğumlu, ... nüfusunda kayıtlı, ... adresinde oturur. TC Kimlik No:...

VEKİLİ : Av. OĞUZ BÜYÜKTANIR,
SANIK : KEMAL GÖZLER, ... ve ... oğlu, ... doğumlu, ÇANAKKALE, BİGA, ... nüfusunda kayıtlı. ... Nilüfer/ BURSA adresinde oturur. TC Kimlik No:...

VEKİLİ : Av. ŞABAN CANKAT TAŞKIN
SUÇ : Hakaret
SUÇ TARİHİ / SAATİ: 2013
SUÇ YERİ : BURSA
KARAR TARİHİ: 22/01/2015

Yukarıda açık kimliği yazılı sanık/sanıklar hakkında mahkememizde yapılan duruşma sonunda:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Sanık hakkında Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 22/05/2014 tarihli iddianamesi ile Basın Yoluyla Hakaret suçundan mahkememize kamu davası açılmış olup sanığın TCK 125/1, 125/3.a,4, 53 maddesince cezalandırılmasına karar verilmesi talep ve iddia olunmuştur.

Olay tarihinde; müşteki Serdar Özgüldür vekili tarafından 20/12/2013 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığımıza verilen şikayet dilekçesinde özetle; "şikayet olunan Kemal Gözler'in şikayet konusu, Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu isimli kitabının bir nüshasını müvekkil Serdar Özgüldür'e posta yoluyla gönderdiğini, müvekkilin kitabı incelediğinde hakaret içeren ibareler

ile onur ve saygınlığına saldırı niteliğinde haksız suçlamaların yer aldığını fark ettiğini, bu arada kitabın şikayet olunan tarafından tüm Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Üyelerine ve Raportörlerine de gönderildiğini öğrenmiş bulunduğunu, kitabın bir nüshasını ekli olarak sunduğunu, müvekkilinin 1994 tarihinde yapmış olduğu doktora çalışmasını tamamlayarak doktora tezini İdare Hukuku alanında tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından kabul edilerek pekiyi derecede ve övgüye değer bulunduğunu, kitap haline getirilerek 1996 yılında "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları" adıyla yayınlandığını, tezin kabul edilmesinin üzerinden 19 sene, kitabın yayınlanmasından ise 17 sene geçtiğini, olayın tarafı olmayan şikayet olunan, bunca yıl sonra kendisiyle hiçbir ilgisi bulunmayan bir konuyu, çeşitli vehimleri de katarak, bir kitap halinde sunmasının hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemeyeceği, yapılan eylem ve kitabın müvekkilin tüm çalışma çevresine gönderilmesinin tamamen kişilik haklarına saldırı kastını ortaya koyduğunu, ifadelerin hiçbirisinin bilimsel bir çalışma ile ilgisinin bulunmadığını, tamamen müvekkilin konumu gözetilerek haksız isnatlarla müvekkil ve Anayasa Mahkemesi üyelerini ve kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çalışması olduğunu, kitabın 448. sayfasında yer alan "Ömer Anayurt'un ...Davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır, benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama birtakım tahminlerim var" ifadelerinden sonra, kendi başından geçen bir olayı aktardığını beyan ederken, daha sonra aşağıdaki sorularda müvekkili hakkında mesnetsiz iddialarda bulunulduğunu, "acaba Ömer Anayurt'a davasını geri aldirmek için kimler telefon etti, Ömer Anayurt'un davalısı benim davalımdan çok daha önemli biri, bana yüksek makam sahibi X telefon etmiş ise, benimle yüksek makam sahibi Y görüşmek istemiş ise, Ömer Anayurt'a kimbilir kimler telefon etti, daha da ilerisi Ömer Anayurt ile kim bilir kimler görüştü! Ömer Anayurt kimbilir hangi psikolojik baskılara maruz kaldı" ibareleri ile hiçbir temeli olmayan gerçek dışı haber niteliği taşıyan Aydınlik Gazetesi haberlerine dayanılarak bir kısım afaki sonuçlara varılmaya çalışıldığına, kitapta yer alan Aydınlik Gazetesi yayınlarına karşı düzeltme hakkının kullanıldığını, gazete yetkilileri hakkında ceza davası açıldığını, ayrıca gazete aleyhine açılan tazminat davasının müvekkil lehine sonuçlandığını, tamamen taraflı olarak yapılan Aydınlik Gazetesinin bir kısım haberlerinin alınarak bir kısım yorumlarda eklenerek müvekkili hakkında, müvekkilinin şeref ve haysiyetini ihlal eden gerçeğe aykırı, hakaret ve iftira içeren bir yayın yapıldığını, müvekkilin özellikle görevinin öne çıkarılmış olup hakaretin görevi nedeniyle yapıldığının anlaşıldığını, "intihal davası, Serdar Özgüldür'ün üzerinde şantaj olarak kullanıldı mı" başlığı altında yer alan iki başlık ile sürekli şüpheli bir durum yaratılmaya çalışıldığını, haberler sadece aktarmamış gibi yazılırken bir yanda da "Ankara'da Hukuk ve Adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok ri-

vayet dolaşmıştır" şeklinde hakaret içeren yayın yapıldığını, açıkça suç oluşturan bu yayınların kitaba konulmasıyla yetinilmediğini, müvekkili hakkında çirkin iddialar ve dayanaksız varsayımlar yazıldığını, bu kitabın en yakın çevresine ve bilhassa çalıştığı mahkemedeki herkese ve yargı çevresine ve Üniversiteye gönderilmesinin kişilik haklarına saldırının şiddetini artırma amacı taşıdığını, öne sürülen gerçek dışı iddia ve isnatların müvekkilin onur ve saygınlığını ağır bir biçimde rencide edici nitelikte olduğunu, kitabın arka kapak sayfasında, yer alan bilgiden kitabın tamamının internet sitesinde de yayınlandığını tespit ettiklerini, açıklanan nedenlerle adı geçen cezalandırılmasını talep ettiklerini beyan ettikleri, iddialara ilişkin olarak Kemal Gözler'in sanık sıfatıyla savunmasının alındığı, Kemal Gözler savunmasında; "Ben Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktayım. Daha önce Cumhuriyet Başsavcılığınza ulaştırmış olduğumuz gerek avukatımın gerekse şahsıma ait yazılı savunmaları mevcuttur. Yazılı savunmamda da belirttiğim gibi atılı suçların yasal unsurları oluşmamıştır. "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabımda usulsüz alıntılara ilişkin on ayrı kişinin karşılaştırmalı olarak incelemesi yapılmıştır. Serdar Özgüldür'ün şikayetine konu alıntılarının az bir kısmı Anayurt'un kaynak göstererek oluşturduğu yüksek lisans tezinden alıntı olup büyük bir kısmı yine Anayurt'un aynı tezinden şahsi görüşlerine ilişkin kısmı kaynak göstermeksizin alıntıdan ibarettir. Ayrıntılı bir şekilde yazılı savunmamda usulsüz alıntının tespiti ve gerek kitabıma gerekse internet sitesine konu edilmesinin neden suç oluşturmadığını belirttim. İntihal davasının "Serdar Özgüldür üzerinden şantaj olarak kullanıldı mı" başlığı ile ilgili olarak ise; ilgili gazete haberleri tarafımda kutu içine alınmak ve ilgili gazete de belirtilmek suretiyle gösterilmiştir. Kaldı ki bu haberlerden sonra haberlerin içeriğini onayladığıma ilişkin herhangi bir bilgi ve ifadem yoktur, tersine haberlerin doğruluğunu sorguladığım paragraflar vardır. Onayladığım bir gazete haberinin aktarılması hiçbir zaman suç oluşturmadığını düşünüyorum. Dolayısıyla suç oluşturan bir eylemim yoktur, atılı suçlamayı kabul etmiyorum" şeklinde beyanda bulunduğu, Kemal Gözler vermiş olduğu yazılı savunmalarında özetle; şikayet dilekçesinin bütününde kendisinin "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabının, müştekiye hakaret etmek amacıyla yazdığı iddia edilmekteyse de bunun doğru olmadığını, kitabının 680 sayfa olup özellikle müşteki hakkında yazılmış bir kitap olmadığını, Serdar Özgüldür'ün kitapta eleştirilen on ayrı yazardan sadece birisinin olduğunu, kendisinin usulsüz alıntı sorunuyla iki yıldır mücadele ettiğini, bununla ilgili pek çok hukuk davası açtığını, usulsüz alıntı sorunuyla mücadele sürecinde kitaplarda yazdığını, şikayet konusu kitabın bu süreçte yazdığı ilk kitap olmadığını, biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdığını, dolayısıyla özellikle müştekiyi rencide etmek amacıyla kitap yazdığı iddiasının gerçek dışı olduğunu, Serdar Özgüldür'ü tanımadığını, kendisiyle en ufak bir problemi olmadığını, yazdığı kitaba Serdar Özgüldür'ü dahil etmesi-

nin kendisine olan düşmanlığından değil yazdığı kitapta yığınla usulsüz alıntı bulunmasından dolayı olduğunu, kitabının sadece Serdar Özgüldür'e ilişkin değil onun haricinde dokuz yazara ilişkin olduğunu, kitabını Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay Üyelerine gönderdiğini ancak Yargıtay Üyelerine göndermediğini, kitabında Anayasa ve İdare Hukuku kitaplarının eleştirildiğini, Yargıtay'ın doğrudan bu alanlarla ilgili bir yüksek mahkeme olmadığını, Serdar Özgüldür'ün yüksek mahkemeler nezdinde rencide etmek gibi bir maksadı olsa aynı kitabı Yargıtay Üyelerine de göndermesi gerektiğini, diğer yandan yayınladığı kitabı istediği kişilere ücretsiz göndermesinin tamamıyla hukuka uygun olduğunu, "bu kitapta usulsüz alıntı vardır" demenin herkese ait bir hak olduğunu, doktora tezinin hangi derece ile kabul edilmiş olursa olsun, usulsüz alıntılarla dolu bir tez olduğunu, bu konuda kitabında 74 adet somut örnek verildiğini, şikayet konusu kitabının 443-450.sayfalarında Ömer Anayurt'un, Serdar Özgüldür'e açtığı intihal davası hakkında bilgi verildiğinin ve bu intihal davasında Ömer Anayurt'un hangi koşullarda vazgeçtiğinin tartışıldığı, kitabında yazdığı cümlelerde hakaret teşkil edici bir ifadenin olmadığını, bu cümlelerin geçtiği paragrafın kendi içinde okunması gerektiğini, "intihal davası Serdar Özgüldür'ün üzerinde şantaj olarak kullanıldı mı?" başlıklı kısmında gazetelere yansıyan Ömer Anayurt'tan, Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davası hakkında çıkan haberleri olduğu gibi aktarıldığını, haberler aktarıldıktan sonra bu haberlerdeki bilgilerin doğruluğunun sorgulandığını, gazetelerde çıkan haberlerin aktarılmasının suç olamayacağını, "intihal davası üzerinden Serdar Özgüldür'e şantaj yapılarak, Serdar Özgüldür'ün Anayasa Mahkemesi Başkanlık seçimlerinde Haşim Kılıç lehine oy kullanmasının sağlandığı" iddiasının basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış bir gazetenin haberi olduğunu, bu örnekleri de kitabında kutu içerisine alarak aktardığını, aynı şekilde Aydınlik Gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan "AKP'yi kapanmaktan Kuru'nun şantajı kurtardı" başlıklı haberi de kendinden bir şey katmadan kaynağını göstererek kitabına aktardığını, kendisinin kattığı tek bir kelime bulunmadığını, haberden sonra Serdar Özgüldür'ün gönderdiği tezkibi yayınladığını beyan etmiş, ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 15 Nisan 2014 tarihli 2007/40877 başvuru sayılı, Hasan Yazıcı-Türkiye kararında "bir akademisyenin, bir çalışmasında başka bir akademisyen hakkında intihal yapmıştır demesinin suç oluşturmadığını, bu ifadenin ifade özgürlüğü kapsamında kabul edilmesi gerektiği görüşü ile Türkiye'yi AİHS'nin 10.maddesini ihlal ettiği gerekçesiyle mahkum ettiğine dair AİHM kararını dosyaya ibraz ettiği, müşteki şikayetine konu, sanik tarafından yazılan "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" başlıklı kitap Cumhuriyet Başsavcılığınca incelendiği, sanığın Cumhuriyet Başsavcılığına da sunmuş olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında da belirtilen gerekçeye uygun olarak bilimsel bir eserde intihal kavramının alıntılarla tartışılmasında bir tereddüt bulunmamaktadır, kitabın incelenmesinde; alıntı örneklerinin

haricinde 443-460. Sayfalar arasında, kitabın konusu olan usulsüz alıntı sorunu ile doğrudan ilgisi bulunmayan ve müşteki Serdar Özgüldür'e "yapılan şantaj yoluyla müştekinin Ak Partinin Kapatılması davası ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığı oylamasında baskı altına alınmak suretiyle" farklı ya da istemediği şekilde oy kullandığı iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı, kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde, bir hakimin şantaj yoluyla baskı altına alınarak kanaatinin aksi yönünde oy kullandığı görüntüsünün yaratılarak kamuoyuna aksettirilmesiyle, şahsi ve mesleki açıdan kişinin onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte bir olgu isnat edildiği değerlendirildiği, şikayete konu eserin haber verme fonksiyonu bulunmamakla birlikte, kitap içeriğinde yer alan ifadelerin "basının haber verme fonksiyonu" olarak değerlendirilmesi halinde dahi yerleşik Yargıtay Kararlarında yer alan bu fonksiyonun gerçeklik, kamu yararı, toplumsal ilgi, haberde güncellik, konuyla ifade arasında düşünsel bağlılık kriterleri yönünden güncellik ilkesini karşılamadığı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 22/02/1989 tarih 11508/85 BARFOD-DANİMARKA kararında da belirtildiği gibi "mahkeme kararına konu Greenland Yüksek Mahkemesi kararı, yargı yetkisini kendi usulüne göre kullanma sonucu yaptığı tespite dayanmaktadır, bu karara göre ...iki meslekten olmayan yargıcın işlerini yaptıkları, yani işverenleri olan yerel hükümetin lehine karar verme işini yerine getirdikleri anlamındaki makalede yer alan bazı sözler, kendilerini halkın gözünde küçük düşürecek nitelikte ağır bir suçlamadır" şeklindeki tespit sonrasında mahkemece verilen cezanın sözleşmenin 10. Maddesini ihlal etmediğine dair karar AİHM tarafından verildiği, iddia, sanık savunması, adli emanet kaydı, dosyaya ibraz edilen belgeler ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde sanığın atılı suçu işlediği iddiasıyla cezalandırılması talebiyle mahkememize kamu davası açıldığı anlaşılmıştır.

SANIK KEMAL GÖZLER mahkememiz huzurundaki savunmasında; *"bu davada müşteki olan Serdar Özgüldür benim iki yıldır üzerinde çalışmalar yaptığım ve mücadele ettiğim bilimsel yazılmış kitaplardan kitabın yazarından izin almadan kendi fikirlerimiş gibi eserlerinde bulunduran 'intihal' yapanlardan biridir. Benim dava konusu kitabın 9. Bölümünde müştekinin yaptığı intihallere 90 sayfa boyunca 74 adet somut örnek verdim. Kendisini de YÖK'e ve doktora yaptığı İstanbul Üniversitesine doktorasının iptali hususunda şikayette buldum. Müşteki yaptığı intihallerin ortaya çıkmasından ve doktora ünvanının iptal edilmesi için kendisini şikayet etmemden rahatsız oldu ve misilleme amacıyla bu dava açtı. Müştekinin dosyada bulunan şikayet dilekçesinde kendisinin intihal yapmadığına dair herhangi bir ibaresi bulunmamaktadır. Bunların benim uydurmalarım olduğunu belirtememiştir, ayrıca bununla ilgili herhangi bir talepte de bulunamamıştır. İddianamedeki kitabımın 463. ve 552. sayfalarında verdiğim intihal örneklerinin suç oluş-*

turmadığı açıkça belirtilmiştir. İddianame aslında hakkımda kısmen takipsizlik anlamına gelmektedir, artık Serdar Özgüldür'ün kendisi de itiraz etmediği için intihal yaptığını söyleyebiliriz. İddianamede kitabıma aktarılan suç işlediğim iddia edilen haberleri ben Aydınlık gazetesinden aynen kopyalayıp kitabıma yapıştırarak yayınladım. Dahası haberleri yayınladıktan sonra bu haberlerin doğru olmadığını veya benim fikrim olmadığını ben kendim belirttim. Örneğin 458.sayfanın 3.paragrafında bunlar mevcuttur. Dolayısıyla benim Haşim Kılıç'ın başkan seçilmesi ve AKP'nin kapatılması davalarında Serdar Özgüldür'ün şantaj yoluyla hareket ettiğine dair gazete haberini doğrular veya bu yönde hareket eder ifadeler bulunmamaktadır. Dolayısıyla ben yukarıda belirttiğim şekilde hareket ettim. Ayrıca bu haberler Aydınlık gazetesinin internet sitesinde halen yayında olup kaldırılmamıştır. Hakkında verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur, ayrıca tekliz edildiğini ben yine kendi kitabımda belirttim, ancak Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesinin vermiş olduğu tazminat kararından kitabı yazarken bilebilecek durumda değildim. Yayında olan ve hukuka uygun olan haberi aktarmak suç değildir. Benim Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e ilişkin açmış olduğu davadan feragatine ilişkin bizzat kendi kitabımda dile getirdiğim iddialarım vardır. Bu iddiaların gazete haberindeki şantaj ile bir ilgisi yoktur. Ben Ömer Anayurt'un davasından vazgeçmesi ile ilgili yazdığım fikirleri ispata da hazırım. Ben bu konuda tanık dinletmek istiyorum. Bu tanıklarım 2006 yılında Sakarya Üniversitesinde Haşim Kılıç ile Ömer Anayurt arasındaki görüşmeye şahittirler, bunların isimlerini mahkemenize sunacağım. Bu davada Haşim Kılıç'ın da tanık olarak dinlenmesini talep ediyorum. Üzerime atılı suçlamayı bu çerçevede kesinlikle kabul etmem, bu nedenle öncelikle beraatimi, aksi takdirde lehime olan hükümlerin tatbikini ve eğer ceza verilecekse de hakkımdaki hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını talep ETMEM. Ayrıca hakkımda herhangi bir şikayetten vazgeçme vaki olursa, bunu da kabul ETMEM" şeklinde savunma yapmıştır. Ayrıca sanık 22/01/2015 tarihli celsede; "Etik Kurul kararları kesindir, Serdar özgüldür hakkında kitabımda bulunan iki iddia vardır, biri Etik Kurulunun kararı ile ispatlanmıştır, ikincisi olan Ömer Anayurt hakkında olan iddiam ise dinlenen dört tanığın ifadesi ile ispatlanmıştır, dolayısıyla benim Serdar Özgüldür'e ilişkin tüm iddialarım ispatlanmıştır, beraatımı talep ederim" şekilde savunmada bulunmuştur.

TANIK ZAFER DEMİR talimatla alınan yeminli anlatımında; "Ben ne sanığı ne de müştekiyi tanırım, sanığın Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğretim görevlisi olduğu için gıyabında tanırım, mahkemenizden tebligat geldikten sonra ben "neden beni davet ediyorsunuz" diye tahminde bulunmak istedim ve bu amaçla internette dolaşırken sanığın "intihal" konusuyla alakalı bir kitap yazmış olduğunu ve bu kitabın yayınlanmış olduğunu ve bu kitabın içeriğinde Anayasa Mahkemesi Başkanı olan Haşim KILIÇ ile ilgili bir anlatımın olduğunu öğrendim, yine internet sitelerinden Haşim

KILIÇ isimli kişinin de sanığa hakaret davası açtığını öğrendim, ayrıca internet üzerinde sanığın Bursa'daki mahkemeye sunduğu yazılı beyanlarının da bir suretini gördüm, bu yazuların içerisindeki birkaç sayfada benim de adım geçiyordu, böylece ilgimi çekti, böylece davanın konusu hakkında kendi yaptığım bu çalışmayla bilgi sahibi olabildim, benim gördüklerim ve bildiklerim bundan ibarettir, Tam olarak tarihini hatırlamıyorum ama 2013 yılında olabilir, TV izler iken yukarıda bahsettiğim Haşim KILIÇ isimli kişi ile ilgili olayları izlemiş olduğumu anımsadım, ama ben müşteri Serdar ile ilgili olarak bir bilgi sahibi değilim, şu ana kadar onunla ilgili bir haber okuduğumu veya izlediğimi anımsamıyorum" şekilde beyanda bulunduğu, ayrıca sanık müdafinin talebi üzerine yeniden sorulduğunda "Ben Ömer ANAYURT isimli kişiyi tanırım, bu kişi Sakarya Üniversitesinde Hukuk Fakültesinde öğretim üyesidir, ben de 1994-2010 yılları arasında aynı üniversitede görevliydim, zannediyorum 9-10 yıl önceydi, ben o an için üniversite genel sekreterliği görevini yapıyordum, Haşim KILIÇ ziyaretçi olarak üniversite rektörlüğüne geldi, kapıda karşıladık, öğlen saatleriydi, yemeğe gittik, döndükten sonra rektörün odasında sohbet ettik, Haşim KILIÇ bu sırada Ömer ANAYURT ile konuşmak istediğini söyledi, bu istek üzerine ben hareketlendim ve telefonla Ömer'i çağırdım, Ömer kısa bir süre sonra geldi, birlikte rektörün odasına girdik, rektörümüz nezaket göstererek Haşim KILIÇ ile Ömer yalnız konuşsunlar diye bizim dışarı çıkmamızı teklif etti ve rektörle ben oda dışına çıktık, 20 dakika kadar sonra Haşim KILIÇ ve Ömer odadan dışarı çıktılar, Haşim KILIÇ gitmek istediğini bildirdi; biz de onu uğurladık, bilahare Ömer'e ne konuştuklarını sordum fakat ne konuştuklarını bize anlatmadı, sadece bir anlaşmazlık konusunu konuştuklarını söyledi, hatırladığım kadarıyla Haşim KILIÇ ve Ömer odadan çıktıklarında gayet neşeli ve gülmeyen yüzlerle haldelerdi, Haşim KILIÇ'ın önceden bir randevu alıp mı geldiğini veya Anayasa Mahkemesi resmi aracıyla mı geldiğini hatırlamıyorum" şeklinde beyanda bulunduğu anlaşıldı.

TANIK MEHMET DURMAN talimatla alınan yeminli anlatımında; *"Ben Müşteki Serdar Özgüldür'ü tanımıyorum. Kendisinin ismini sanık Kemal Gözler'in göndermiş olduğu kitapta okudum. Bugünden yaklaşık 2,5 - 3 ay önce sanık Kemal Gözler'den bir e-posta aldım. Hatta herhalde telefonla aradı, telefonda Kemal Bey bana bir kitap gönderdiğini ancak kitabın geri iade edildiğini söyledi. Konuşmamız sırasında gönderiye yanlış adres yazılmış olduğunu tespit ettik. Doğru adresi kendisine bildirdim. Bir süre sonra posta yoluyla kitap geldi. Bu kitap, iddianamede belirtilen kitaptır. Benim olay hakkında bilgim sadece bundan ibarettir "* şeklinde beyanda bulunduğu, ayrıca sanık müdafinin talebi üzerine yeniden sorulduğunda, *" ben 2002 yılı ile 2010 yılları arasında Sakarya Üniversitesi'nde Rektör olarak görev yaptım. Müşteki Haşim Kılıç Bey'in ilimizi bir ziyareti esnasında, tahminimce 2006-2007 yıllarında, üniversiteyi de ziyaret etmek isteyince kendini misafir*

ettik. Makam odamda da görüştüük. Ancak konuşmalarımız esnasında Ömer Anayurt'tan bahsetmedik. Haşim Bey ile bu konuda kişisel olarak bir görüşme yapmadım ancak kendisi bana Ömer Anayurt ile görüşmek istediğini söyleyince ben ikisinin görüşmesinde aracı oldum. Ömer Anayurt'u makamıma davet ettim, kendisi geldiğinde Haşim Bey ile yalnız başlarına, benim bulunmadığım bir ortamda, benim makamımda bir süre görüştüler. Görüşme içeriğini bilemiyorum. Haşim Bey'in üniversiteye resmi bir sıfatla mı yoksa nezaket ziyareti için mi geldiğini hatırlamıyorum. Genelde bu sıfattaki ilimizi ziyaret eden kişiler, üniversiteyi de ziyaret ederler ve ben bu ziyaretleri nezaket ziyareti olarak algıladım. Haşim Bey'in beni ziyareti esnasında iddianamedeki olayla ilgili hiç bir şey konuşulmadı. Herhangi bir davadan vazgeçilmesi konusunda Haşim Bey benden ricacı olmadı. Haşim Bey ile Ömer Bey, yalnız başlarına kısa bir görüşme yaptılar. Görüşme sonunda psikolojik durumları neydi bilemem. Olağan üstü bir durum hissetmedim " şeklinde beyanda bulunduğu, katılan vekilinin talebi üzerine tanıktan sorulduğunda, " Haşim Bey ile konuşmalarımız arasında Ömer Anayurt ile ilgili herhangi bir konuşmamız olmadı" şeklinde beyanda bulunduğu anlaşıldı.

TANIK ÖMER ANAYURT talimatla alınan yeminli anlatımında; "Kemal Gözler'in kitabından haberim oldu, kitap konusunda bilgi sahibiyim" şeklinde beyanda bulunduğu, sanık müdafinin talebi üzerine sorulduğunda; " ben Serdar Özgüldür 'e tazminat davası açmıştım, dava sürecinde olumlu olumsuz tepkiler aldım, Sakarya Üniversitesi Rektörü aracılığı ile o zamanın başkan vekili sayın Haşim Kılıç'ın talebi bana iletildi, kendisi ile bir gün ayarlandı, o tarihte ben Sakarya Üniversitesi'nde doçent olarak çalışmaktaydım, rektör beyin odasında görüştük, rektör bey de odadaydı, daha sonra bizi yalnız bıraktı, yaklaşık bir saat kadar makam odasında görüştük, aradan 7 yıl geçmiştir, konuşma içeriğini tam olarak hatırlamamakla birlikte Serdar Bey hakkında açılan davadan konuştuk, Serdar Bey hakkında açtığım davayı geri çekme konusunda kendisi ricacı oldu, Haşim Bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum, görüşmenin içeriği de kendi aramızda özel konuşmalardır, ikna olduktan sonra da avukatıma talimat verdim, davamdan vazgeçtim, Haşim Bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim, bu bir tehdit değil veya herhangi bir baskı değil, sadece ikna olmam neticesinde davadan vazgeçtim, yaptığım masrafların avukat aracılığı ile bir ödeme yapıldı" şeklinde beyanda bulunduğu anlaşıldı.

TANIK ENGİN YILDIRIM talimatla alınan yeminli anlatımında; "Kitap hakkında malumatım bulunmaktadır, 8-9 kişi hakkında intihal iddialarını içeren kitapta argümanlar bulunmaktadır, bu şahıslardan bir tanesi mahkememiz üyesi, diğer baş raporör olarak görev yapan arkadaşımızdır " şeklinde beyanda bulunduğu, sanık müdafinin talebi üzerine tanıktan sorulduğunda, "Ben 2007-2008 yıllarında Sakarya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde dekanım, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın

Ömer Anayurt hoca ile görüşmesine ben katılmadım, konu hakkında da bilgi sahibi değilim" şeklinde beyanda bulunmuştur.

Yapılan yargılama, toplanan deliller, taraf beyanları, tanık anlatımları, taraf vekillerinin beyanları, taraf vekillerinin dosyada mevcut yazılı beyanları ve delilleri ve tüm dosya kapsamından; sanık Kemal Gözler hakkında, "Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabında, müşteki Serdar Özgüldür'ün 1994 yılında yapmış olduğu doktora tezinde "intihal" yaptığının, kitabın 448. Sayfasında yer alan "Ömer Anayurt'un ...Davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır, benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama birtakım tahminlerim var" ve "acaba Ömer Anayurt'un davasını geri alması için kimler ikna etti" şeklinde ifadelerin yer alması ve bu ifadelerin Aydınlik Gazetesinde yer alan kısımlarını kitabına kopyalayıp yapıştırarak desteklemeye çalışmasının ve yine sanığa ait aynı kitapta "intihal davası, Serdar Özgüldür'ün üzerinde şantaj olarak kullanıldı mı", "Ankara'da Hukuk ve Adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet doluşmuştur" şeklindeki ifadelerin basın yoluyla hakaret suçunu oluşturduğu iddiasıyla sanık hakkında mahkememize kamu davası açılmış ise de; sanığa isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı, şöyle ki sanığın kitabında bahsettiği hususların talimatla alınan tanık anlatımlarıyla kısmen doğrulandığı, ancak olayın sonucuna ilişkin bir kesinlik arz etmediği, sanığın kitabında yer alan hususların bir olaydan ibaret olduğu, müştekinin şahsına yönelik olmadığı, zaten müşteki ile ilgili olarak İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunca intihal yaptığına ilişkin karar verildiği, sanığın alıntı yaptığı gazete kısmının ise yazmış olduğu kitaptaki iddialarını destekler mahiyetteki halen ilgili gazetenin internet sitesinde yayında olan haber olduğu, sanığın kendi fikri olmadığını belirtecek şekilde kitabında yayınladığı, kişileri tahkir amacıyla hareket etmediği, sanık kendi fikri olmadığını, Aydınlik Gazetesinin haberinin kendisince de usul itibariyle doğru bulmadığını belirterek mahkemedeki savunmasında yine de eğer bu nedenle yargılanacaksa gazetede anlatılan görüşmenin yapıldığını ve kitabın da kullandığı haberin doğru olduğunu ispat etmek amacıyla tanık dinletmiş ve dinlenen tanıklardan özellikle Ömer Anayurt'un müştekiyle Serdar Özgüldür hakkında açtığı intihal davasını geri alması konusunda görüşüklerini ve müştekinin kendisinden davasını geri almasını istediğini, kendisinin de görüşme neticesinde ikna olarak davasını geri aldığı, eğer böyle bir görüşme olmasaydı davaya devam edeceğini açıkça belirtmiş olup, sanık da zaten böyle bir olayın olmasını eleştirmiş, bu da tahkir kastıyla yapılmamış olup, gazete haberinin bundan sonraki kısmı ile ilgili sanığın bir iddiası da olmadığına göre sanık Kemal Gözler'in unsurları oluşmayan basın yoluyla hakaret suçundan beraatına karar verilmesi uygun görülmüş, hakkında aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM; Yukarıda yazılı nedenlerle;

Sanık hakkında “Basın Yoluyla Hakaret” suçunu işlediğinden bahisle cezalandırılması için kamu davası açılmışsa da; sanığın eyleminin "Örnekle-riyle Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabında Anayasa Mahkemesi üyesi olan Serdar Özgüldür'ün 1994 tarihli doktora tezinde başka bir yüksek lisans te-zinden bilimsel aşırma yaptığı iddiası ve bu iddiayı desteklemek amacıyla Aydınlık Gazetesine ait haber ve fotoğrafları kitabında yayınlaması şeklinde olduğu, burada sanığın yazmış olduğu kitaptaki iddialarını destekler mahi-yetteki halen ilgili gazetenin internet sitesinde yayında olan haberi kendi fik-ri olmadığını belirtecek şekilde yayınladığı, kişileri tahkir amacıyla hareket etmediği, bu hali ile atılı suçun yasal unsurlarının oluşmadığı ve sanığın mevcut eyleminin kanunda suç olarak tanımlanmadığı tüm dosya kapsamın-dan anlaşıldığından, CMK-223/2-a maddesi uyarınca sanığın atılı suçtan BERAATINA,

Sanık hakkında beraat kararı verildiğinden, sanık kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden dolayı karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT'ye göre hesap edilen 1.500,00 TL vekalet ücretinin hazineden alınarak sanığa veril-mesine,

Yargılama giderlerinin CMK-327 maddesi gereğince devlet hazinesi üzerinde bırakılmasına,

Dair, sanık, sanık müdafii ve katılan vekilinin yüzüne karşı, katılanın yokluğunda, aşağıda belirtildiği şekilde yasa yoluna başvurulmadığı takdirde kararların kesinleşeceği ihtarıyla, yüzüne karşı okunan ilgililer için okunma-yı izleyen günden, yokluğunda okunan ilgililer için ise kararın ilgilinin adre-sine tebliğini izleyen günden itibaren 7 gün içerisinde, Mahkememize verile-cek veya bulunulan yer Asliye Ceza Mahkemesi aracılığıyla Mahkememize gönderilecek bir Dilekçe ya da Mahkememiz Zabıt Katibine tutanağa bağ-lanmak şartıyla bulunulacak Beyan ile, tutukluluk veya hükümlülük halinin olması durumunda ise ayrıca bulunulan Ceza İnfaz Kurumu Müdürüne tuta-nağa bağlanmak şartıyla bulunulabilecek Beyan ile, 5320 S.Y.nın 8/1 mad-desi göstermesiyle, 1412 S.Y.nın 310. maddesi gereğince, YARGITAY NEZDİNDE TEMYİZ YOLU AÇIK OLMAK ÜZERE, verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 22/01/2015

Katip
e-imzalıdır

Hakim
e-imzalıdır

Bölüm 3
TEMYİZ SAFHASI
(Yargıtay 18. Ceza Dairesinin
E.2018/3039 Sayılı Dosyası)

**31. TEMYİZ DİLEKÇESİNE 11 MART 2015 TARİHLİ CEVAP
DİLEKÇEM**

YARGITAY () CEZA DAİRESİ BAŞKANLIĞINA
Sunulmak Üzere
BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE

DOSYA NO: 2014/384 E.

TEMYİZ DİLEKÇESİNE CEVAP VEREN (Samık): Kemal GÖZLER, TC ...,
..., Nilüfer - BURSA.

TEMYİZ EDEN (Katılan): Serdar ÖZGÜLDÜR

VEKİLİ : Av. Oğuz Büyüktanır

KONU: Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 22.1.2015 tarih ve E.2014/384,
K.2015/30 sayılı kararına ilişkin verilmiş **Gerekçeli Temyiz Dilekçesine**
Karşı Cevaplarımız

TEMYİZ DİLEKÇESİNİN TEBLİĞ TARİHİ: 6.3.2015

CEVAPLARIMIZ

Katılan vekilinin verdiği gerekçeli temyiz dilekçesinde belirtilen sebeplere tek tek cevap vermeden önce olayların bir özetini yapmakta yarar görüyoruz:

OLAYLAR

1. 2013 yılının Kasım ayında *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli bir kitap yayınladım. Bu kitabın 441 ilâ 552'nci sayfaları arasında yer alan 9'uncu bölümünde Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür'ün aynı zamanda doktora tezi olan *Tam Yargı Davaları* isimli kitabında Ömer Anayurt'un *Türk Hukukunda İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu* isimli yüksek lisans tezinden kaynağı gösterilmeksizin yapılmış alıntılar olduğunu yazdım ve bu alıntılara 74 adet örnek verdim. Yine aynı bölümde, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı 2006 yılında

Ankara Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası ve Ömer Anayurt'un bu davadan 2007 yılının başlarında feragat etmesi konusunda bilgi verdim. Ömer Anayurt'un bu davadan kendi isteğiyle feragat etmiş olamayacağı, Ömer Anayurt'un bu davadan feragat etmeye Ankara'dan birileri tarafından ikna edilmiş olabileceğini yazdım. Keza kitabımda bu davayla ve davadan feragatin sonuçlarıyla ilgili gazetelerde çıkmış çeşitli haberleri, kendimden bir şey katmaksızın olduğu gibi aktardım.

2. Bunun üzerine Serdar Özgüldür, 23 Aralık 2013 tarihinde, vekili aracılığıyla Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına, hakkımda hakaret suçundan kamu davası açılması istemiyle şikayette bulunmuştur.

3. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı da 22 Mayıs 2014 tarih ve 2014/4693 sayılı iddianamesiyle Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde, hakkımda, Türk Ceza Kanununun 125/1, 125/3.a, 4, 53/1 maddeleri uyarınca cezalandırılmam istemiyle kamu davası açmıştır.

4. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi huzurunda 14 Ekim 2014 tarihinde yapılan ilk duruşmada, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından hangi koşullarda feragat ettiğinin araştırılması için tanık dinlenilmesi talebinde bulundum. Bunun üzerine Mahkeme, başta Ömer Anayurt olmak üzere, Anayasa Mahkemesinin o zamanki başkanvekili olan Haşim Kılıç'ın, Sakarya Üniversitesinin o zamanki Rektörü Mehmet Durman'ın, adı geçen Üniversitenin o zamanki Genel Sekreteri Zafer Demir'in ve adı geçen Üniversitenin İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesine karar vermiştir. Haşim Kılıç hariç diğer tanıklar dinlenmiştir.

5. Dinlenen tanıklardan Ömer Anayurt, Haşim Kılıç ile Sakarya Üniversitesi Rektörünün makam odasında görüşüğünü, Haşim Kılıç'ın Serdar Özgüldür'e karşı açtığı davadan feragat etmesi konusunda ricacı olduğunu, bu görüşme sonucunda ikna olup davasını geri çektiğini beyan etmiştir. Diğer tanıklar da görüşmeyi doğrulamıştır.

6. Diğer yandan benim şikayetimin sonucunda İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulu oybirliğiyle 24 Eylül 2014 tarihinde Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde "*intihal yoluyla etik ihlalde bulunduğu*" karar vermiş ve adı geçen Üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu da oybirliğiyle aldığı 7 Ocak 2015 tarihli kararıyla Serdar Özgüldür'ün doktora diplomasını *iptal* etmiştir.

7. Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi, 22 Ocak 2015 tarihinde yaptığı ikinci duruşmasında, gerekçesinde tanık ifadelerine ve keza İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun kararına göndermede bulunarak hakkımda 22 Ocak 2015 tarih ve E.2014/384, K.2015/30 sayılı kararıyla beraat kararı vermiştir.

8. Katılan vekili, 26 Ocak 2015 tarihli dilekçesiyle söz konusu karar hakkında hükmün bozulması isteğiyle temyiz talebinde bulunmuştur. Daha sonra katılan vekili, Ankara 35. Asliye Ceza Mahkemesi aracılığıyla gönderdiği ve vekilime 5 Mart 2015 günü tebliğ edilen 24 Şubat 2014 havale tarihli gerekçeli temyiz dilekçesiyle temyiz sebeplerini açıklamıştır.

Katılan vekilinin gerekçeli temyiz dilekçesinde ileri sürdüğü sebeplere karşı cevaplarımızı ve diğer gözlemlerimizi sunmak isteriz.

I. TEMYİZ DİLEKÇESİNDE BELİRTİLEN HUSUSLARA CEVAPLARIMIZ

Katılan vekili, sunduğu temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerini üç başlık altında toplamıştır. Biz de bu başlıklara paralel bir şekilde cevap vermek isteriz:

1. Birleştirme Talebinin Reddi Hukuka Uygunudur

Katılan vekili, birleştirme taleplerinin Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından reddedilmesinin hukuka aykırı olduğunu iddia etmektedir. Mahkeme 22 Ocak 2015 tarihli duruşmada verdiği ara kararla katılan vekilinin birleştirme talebini şu gerekçeyle reddetmiştir:

“Mahkememizin 2014/372 esas sayılı dosyasının dava konusunun aynı olduğu, sanığın aynı olduğu, fakat katılanın aynı olmadığı, olay aynı olsa bile tarafların ayrı ayrı dava açabileceği, şikayete bağlı suçlardan olması nedeniyle tarafların birlikte açabilecekken tarafların ayrı ayrı dava açmış olması nedeniyle, usûl ekonomisi açısından bir fayda sağlanamayacağı anlaşıldığından birleştirme talebinin reddine karar verildi”

Gerçekten de müştekiler Serdar Özgüldür ve Haşim Kılıç birlikte şikayet edebileceklerken ayrı ayrı şikayet etmişler; Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı da birleştirerek dava açabileceği yerde ayrı ayrı dava açmıştır. Kaldı ki, birleştirme talebinin yapıldığı ikinci duruşmaya kadar, taraflar delillerini sunmuş, dört tanık üç ayrı mahkeme huzurunda dinlenmiş, dava derhal beraat kararı verilebilecek aşamaya gelmiştir. İkinci duruşma aşamasında usûl ekonomisi bakımından birleştirmenin sağlayacağı bir yarar da yoktur. Bu arada altını çizerek belirtmek isteriz ki, katılan vekili ilk duruşmada birleştirme talebinde bulunmamıştır. Katılan vekili, Mahkeme, Serdar Özgüldür’ün şikayeti sonucunda açılan davada Haşim Kılıç’ın; Haşim Kılıç’ın şikayeti sonucunda açılan davada Serdar Özgüldür’ün tanık olarak dinlenmesine karar verdikten ve adı geçenler tanık dinleme duruşmasına gelmedikten sonra, davaların birleştirilmesi talebinde bulunmuştur. Birleştirme talebinde bulunulmasının gerçek sebebi, adı geçenleri tanıklık yapmaktan kurtarmaktır.

2. Tanık Dinlenmesine İlişkin Sebebe Cevabımız

Katılan vekili, gerekçeli temyiz dilekçesinin ikinci başlığında “açıkça onayımız olmadığını belirtmemize rağmen ispat hakkı çerçevesinde tanık dinlenmesi bozmayı gerektirir” denmektedir. Mahkemenin ara kararlarında veya gerekçeli kararında ispat hakkına ilişkin olarak yapılmış bir değerlendirme yoktur. Mahkemeden tanık dinlenilmesi talep edilmiş, Mahkeme de bu talebi kabul etmiştir.

Bir ceza mahkemesi, maddî hakikate ulaşmak, suçun kanunî unsurlarının oluşup oluşmadığını anlamak için, yasak olmayan, tanık dâhil bütün delillere başvurabilir. Aşağıda açıklanacağı üzere hakaret suçunun kanunî unsurunun oluşabilmesi için “davranışın kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleştirilmesi” gerekir. Fiilin neye matuf olarak gerçekleştirildiğinin anlaşılabilmesi için tanık dâhil bütün delillere başvurulabilir. Ben kitabımda aktardığım bir olayın (Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davasından feragat ettirilmesi olayının) hangi şartlarda gerçekleştiğinin anlaşılabilmesi için tanık gösterdim, mahkeme de gösterdiğim tanıkların dinlenmesine karar vermiştir. Tanıkların ifadeleriyle de kitabımda yer alan Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı intihal davasından kendi isteğiyle vazgeçmediği yolundaki düşüncemin uydurma bir düşünce olmadığı, gerçek olduğu ortaya çıkmış ve böylece Mahkeme, benim Serdar Özgüldür’ü küçük düşürmeye matuf olarak değil, bir olaya, üstelik gerçek olduğu ispatlanmış bir olaya yönelik olarak eleştiriler dile getirdiğimi tespit etmiştir.

Katılan vekili, temyiz dilekçesinin aynı başlığının ikinci paragrafında “*kabul anlamına gelmemek üzere, esasen, dinlenen tanıklar müvekkilim ile ilgili beyanda bulunmamışlardır*” demektedir. Tanıkların ifadesiyle, Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davadan Haşim Kılıç’ın çabası sonucu feragat ettiği ortaya çıkmıştır. Haliyle Serdar Özgüldür’e karşı açılmış intihal davasının feragat yoluyla sonuçlandırılması, Serdar Özgüldür ile ilgilidir. Keza tanık Ömer Anayurt, yeminli ifadesinde, davadan feragat etmesi sürecinde kendisine bir miktar ödendiğini beyan etmiştir. Bu ödenen parayı da haliyle Serdar Özgüldür ödemiştir. Görüldüğü gibi, katılan vekilinin temyiz dilekçesinde “hiçbir tanığın müvekkili ile ilgili beyanda bulunmadığı” yolundaki beyanı gerçeği yansıtmaktan uzaktır.

Katılan vekilinin temyiz dilekçesinin aynı başlığının ikinci paragrafında “gerek asıl mahkemesinde yapılan duruşmada, gerek tanık dinlemeleri sırasında; mahkeme salonuna onlarca kişinin katılması sağlanarak tanıklara baskı yapılmaya çalışılması... düşündürücüdür” denmektedir. Öncelikle belirtelim ki, duruşmanın idaresi ve inzibati duruşma hakimine aittir. Bilindiği gibi duruşmanın seyrine ilişkin hususlar, ancak duruşma tutanağıyla ispat olunur. Duruşma tutanaklarında bu iddiayı destekleyecek bir ifade yoktur. Diğer yandan belirtelim ki, bu iddialar içerik olarak da doğru değildir. Bir kere

“asıl mahkemesinde yapılan duruşmalarda”, yani Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi huzurunda yapılan duruşmalarda zaten tanık dinlenmemiştir. Tanıkların talimat yoluyla dinlendiği üç ayrı mahkemedeki duruşmalardan ikisinde (Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesinde ve Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesinde) ise duruşmaya tek bir dinleyici dahi katılmamıştır.

3. “Sanığın Açık İkrarı Varken Beraat Kararı Verilmesi Usûl ve Yasaya Aykırıdır” Sebebine Cevabımız

Katılan vekilinin temyiz dilekçesinin üçüncü başlığında “sanığın açık ikrarı varken, beraat kararı verilmesi usûl ve yasaya aykırıdır” denmekte ve bundan sonraki paragraflarda birbiriyle alakasız çeşitli temyiz sebepleri ileri sürülmektedir. Bunlara kısaca cevap vermek isterim:

a) Serdar Özgüldür’ü 27 Aralık 2013 tarihli dilekçeyle İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne şikayet ettim. Serdar Özgüldür’ün hakkımda Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği 23 Aralık 2013 tarihli şikayet dilekçesinden ben, 21 Ocak 2014 günü ifadeye çağrılmam üzerine haberdar oldum. Dolayısıyla benim, bana karşı şikayet yapıldıktan sonra Serdar Özgüldür’ü YÖK’e ve İstanbul Üniversitesi Rektörlüğüne şikayet ettiğim iddiası doğru değildir. Ben hakkımda savcılığa şikayette bulunulduğunu kendi şikayet dilekçelerimi vermemden 25 gün sonra öğrendim.

b) Katılan vekilinin temyiz dilekçesinin üç nolu başlığı altında (sayfa 3, paragraf 5-7) “*hiçbir şekilde intihal iddiasını kabul etmedik... İntihal iddiası doğru değildir. İlk şikayetimizden itibaren sanığın doğru olmayan tespitlere, afaki senaryolar ekleyerek müvekkilin onur ve saygınlığını rencide eden yayın yaptığını beyan ettik*” denmektedir.

Cevabım: Katılan vekili, “*intihal iddiası doğru değildir*” demektedir; ancak Serdar Özgüldür’ün doktora tezinin intihal ürünü olduğuna adı geçenin doktora yaptığı üniversite olan İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulu oybirliğiyle karar vermiştir. İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunun 24 Eylül 2014 tarihli kararının sonuç bölümünde aynen

“Yapılan inceleme ve değerlendirme sonucunda Serdar Özgüldür’ün “Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları” başlıklı doktora tezinde Ömer Anayurt’un “Türk Hukukunda İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu” başlıklı yüksek lisans tezinden yapılan alıntılarının önemli bir kısmında **intihal yoluyla etik ihlalde bulunduğuyla oybirliğiyle karar verilmiştir**”.

denmektedir. İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunun bu kararı, 22 Ocak 2015 tarihli duruşma öncesi dosyaya delil olarak sunulmuştur. Katılan vekili, 22 Ocak 2015 tarihli duruşmada “*Etik Kurulun kararı henüz kesinleşmemiştir. Süreç tamamlanmamıştır, bu da intihal olduğunu ortaya koymaz*” şek-

linde beyanda bulunmuştur (Bkz.: 22.1.2014 tarihli tutanak, sayfa 2, paragraf 2). Yine katılan vekili, gerekçeli temyiz dilekçesinde “*etik kurulu kararları mütalaa niteliğindedir. Bir konuda intihal yapıldığının etik kurulca karara bağlanması mümkün değildir*” demektedir (Sayfa 4, paragraf 3).

Belirtelim ki 22 Ocak 2015 tarihli karar duruşmasından üç hafta kadar sonra, 13 Şubat 2014 tarihinde, bana İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü tarafından Serdar Özgüldür’ün doktora tezi hakkında **İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun 7.1.2015 tarih ve 01 sayılı toplantısında aldığı nihaî karar tebliğ edilmiştir.** Bu kararla **Serdar Özgüldür’ün doktor unvanının GERİ ALINMASINA, doktora tezinin ve diplomasının İPTALİNE ve doktora diplomasının iade edilmesinin istenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.** Kararda aynen şöyle denmektedir:

“Yapılan görüşmeler sonunda, rapordaki değerlendirmeler dikkate alınarak, Serdar ÖZGÜLDÜR’ün doktor ünvanının geri alınmasına, tezinin ve diplomasının iptaline, doktora diplomasının iade edilmesinin istenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir”

Bu karar İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun kararını teyit eden ve onu müeyyidelendiren ve dolayısıyla katılan vekilinin “*etik kurulu kararları mütalaa niteliğindedir. Bir konuda intihal yapıldığının etik kurulca karara bağlanması mümkün değildir*” şeklindeki temyiz sebebinin çürüten bir delil olarak **EK**’te sunuyorum.

Özetle benim Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal bulunduğu yolundaki eleştirilerimin, durup dururken adı geçeni rencide etmek için ileri sürülmüş eleştiriler olmadığı, tamamıyla hakikati yansıtan eleştiriler olduğu İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun kararı ve bu kararı müeyyidelendiren İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun kararıyla ispatlanmış bulunmaktadır. Söz konusu kararlar benim şikayetim sonucunda alınmış kararlardır. Ben kitabımda Serdar Özgüldür’ün doktora tezindeki intihalleri göstererek ve yaptığım şikayetle yıllardır haksız yere doktor unvanını kullanan bir yüksek hakimin bu unvanının iptal ettirilmesine sebep olarak memleketime hizmet ettiğimi düşünüyorum.

c) Katılan vekilinin temyiz dilekçesinin üç nolu başlığı altında (sayfa 3, paragraf 11-12) “*Müvekkilime karşı ilgisi tarafından yıllarca önce açılmış olan davada, gerekli savunmalarımız ve ayrıntılı açıklamalarımız belgeleriyile birlikte ortaya konmuştur. İlgisi bu davadan bütün sonuçlarıyla birlikte feragat etmiş ve davası bu nedenle reddedilmiştir. Karar da kesinleşmiştir. Olayın tarafı olmayan sanığın bunca yıl sonra kendisi ile hiçbir ilgisi olmayan bir konuyu, çeşitli vehimleri de katarak, bir kitap hâlinde sunması hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemez*” denmektedir.

Cevabım: *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda (s.450-452) Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından durup dururken kendi isteğiyle vazgeçmiş olamayacağını, kendisinin pek muhtemelen Ankara'dan birileri tarafından ikna edilmiş olduğunu yazdım. Katılan vekiline göre benim yazdıklarım birer “*vehim*”dir. Ancak dinlenen tanıkların verdikleri yeminli ifadeler sonucunda benim yazdıklarımın birer “*vehim*” olmadığı ortaya çıkmıştır. Vakıa şudur ki, Ömer Anayurt, Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından kendi isteğiyle feragat etmemiş, o zaman Anayasa Mahkemesi Başkanvekili olan Haşim Kılıç'ın ricasıyla davasından feragat etmiştir. Dinlenen bütün tanıklar Haşim Kılıç'ın Ankara'dan Sakarya Üniversitesine gittiğini ve Rektörün makamında Ömer Anayurt ile görüşüğünü doğrulamıştır. Ömer Anayurt yeminli ifadesinde Haşim Kılıç, “*Serdar Bey hakkında açtığım davayı geri çekme konusunda kendisi ricacı oldu*” demektedir ve şöyle devam etmektedir: “*Haşim bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum*” “*Haşim bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim*” (Bkz. Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 5 Aralık 2014 tarihli Talimat Duruşma Tutanağı).

Görüldüğü gibi benim Serdar Özgüldür hakkında yazdıklarım, katılan vekilinin gerekçeli temyiz dilekçesinde iddia ettiği gibi “*afaki senaryolar*” ve “*vehimler*” değil, “hakikat”tir. Ortada “afaki bir senaryo”nun olmadığı İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun oybirliğiyle aldığı 24.9.2014 sayılı intihal kararıyla ve bu kararı müeyyidelendiren adı geçen Üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun oy birliğiyle aldığı Serdar Özgüldür'ün doktora unvanını iptal eden 7.1.2015 tarihli kararıyla ispatlanmıştır. Artık Serdar Özgüldür'ün “hukuk doktoru” olmadığı hususu, bir “afaki senaryo” değil, “hakikat”tir. Bu hakikat, benim yazdığım kitap ve İstanbul Üniversitesinin Etik Kurulunun ve Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun oybirliğiyle aldığı yukarıdaki kararlar ile ortaya çıkmıştır. Söz konusu kararlar benim şikayetimi sonucunda alınmış kararlardır.

Yine Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından kendi isteğiyle vazgeçmediği düşüncesi, benim uydurduğum bir “*vehim*” değil, dört tanığın yeminli ifadesiyle ispatlanmış bir “*hakikat*”tir. Bu tanıklar da Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucu bana karşı açılan ceza davası sayesinde dinlenebilmiştir. Belirtmek isterim ki, Serdar Özgüldür de bu şikayeti yaparak ve söz konusu kamu davasının açılmasına sebep olarak hakikatin ortaya çıkmasına hizmette bulunmuştur.

d) Katılan vekilinin temyiz dilekçesinin 4'ncü sayfasında dile getirdiği iddialara cevap olarak şunları söylemek isterim: Kitabımda yazdıklarımı desteklemek için, Aydınlik gazetesinden söz konusu haberleri kendimden bir şey katmayarak olduğu gibi aktardım. Aydınlik gazetesinin söz konusu haberleri, adı geçen gazetenin internet sitesinde kitabımın yayımlandığı tarihte

(Kasım 2013) ve dava devam ederken –gerekçeli mahkeme kararında belirtildiği gibi– yayındaydı. Bu haberler bu dilekçenin kaleme alındığı 8 Mart 2015 tarihi itibarıyla da Aydınlik gazetesinin internet sitesinde halen yayındadır (<http://www.aydinlikgazete.com/m/?id=5751>; <http://www.aydinlikgazete.com/m/?id=5816>). Bu haberler hakkında bir ceza mahkemesi tarafından verilmiş bir mahkumiyet kararı yoktur. Kaldı ki benim kitabımı yazdığım tarihte böyle bir karar olsaydı, benim böyle bir karardan haberdar olmam da mümkün değildi. Görünen odur ki, söz konusu haberler hukuka uygundur ve basın hürriyeti çerçevesinde yayındadır. Kendisi suç olmayan ve hâlâ yayında olan bir gazete haberinin aynen aktarılması da suç olmaz.

e) Katılan vekili, temyiz dilekçesinin 4’üncü sayfasının sonunda temyiz sebebi olarak, Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesinin 2014/32 D.İş sayılı erişimin engellenmesi kararına dayanmaya çalışmaktadır. Söz konusu karar, adı geçen mahkeme tarafından *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabının internet versiyonu hakkında 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9’uncu maddesi uyarınca alınmış tedbir niteliğinde bir karardır; bu davada bir delil olamaz.

Gerekçeli temyiz dilekçesinde belirtilen somut hususlara ilişkin tek tek cevaplarımdan sonra, temyiz başvurusunun geneli hakkında şu cevapları vermek ve şu genel değerlendirmelerde bulunmak isterim:

II. SUÇUN KANUNİ UNSURLARI OLUŞMAMIŞTIR

Benim suçlandığım TCK’nın 125. maddesinde şöyle denmektedir: “Bir kimseye *onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden (...)* veya *sövmek suretiyle* bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldıran kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır”.

Buna göre suçun kanunî unsurunu oluşturan fiil, ya “*sövmek*” şeklinde ya da “*onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat*” etmek şeklinde ortaya çıkar. Kitabımda Serdar Özgüldür’e yönelik “*sövme*” niteliğinde bir fiil yoktur. Şikayet dilekçesinde veya iddia-namede bu yönde bir iddia da bulunmamaktadır. O hâlde hakaret suçunun yasal unsurunun oluşabilmesi için benim Serdar Özgüldür’e “*onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat*” etmem gerekir. Gerçekten de TCK’nun 125’inci maddesinin gerekçesinde dendiği üzere “*dikkat edilmelidir ki; davranışın kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleştirilmesi gerekir*”. Yani kişiyi küçük düşürmeye yönelik olarak değil, başka bir şeye matuf olarak yapılan isnat hakaret suçunu oluşturmaz.

Yargıtay içtihatları da bu yöndedir. Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 14 Ekim 2008 tarih ve E.2008/170, K.2008/220 sayılı kararında şöyle denmiştir:

“Hakaret fiillerinin cezalandırılmasıyla korunan hukuki değer, kişilerin şeref, haysiyet ve namusu, toplum içindeki itibarı, diğer fertler nezdindeki saygınlığıdır. Bu suçun oluşabilmesi için, *davranışın kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleştirilmesi gerekir*”.

Yargıtay 4. Ceza Dairesinin yerleşik içtihatları da bu yöndedir. Yargıtay 4. Ceza Dairesi hakaret ile ilgili kararlarında¹ neredeyse standart olarak şöyle demektedir:

“Hakaret fiillerinin cezalandırılmasıyla korunan hukuki değer, kişilerin şeref, haysiyet ve namusu, toplum içindeki itibarı, diğer fertler nezdindeki saygınlığıdır. Bu suçun oluşabilmesi için, *davranışın kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleşmesi gerekmektedir...* Kamu görevlileri veya sivil vatandaşlara yönelik *her türlü ağır eleştiri veya rahatsız edici sözlerin hakaret suçu bağlamında değerlendirilememesi*, sözlerin açıkça, onur, şeref ve saygınlığı rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnadını veya sövmek fiilini oluşturması *gerektirmektedir*”.

Yargıtay 4. Ceza Dairesi, yukarıdaki değerlendirmeden sonra dava konusu olaylarda hakaret suçundan dolayı dava konusu edilmiş sözler hakkında bunların “rencide edici boyutta olmayıp; ağır eleştiri niteliğinde olduğu ve hakaret suçunun unsurlarının oluşmadığı” sonucuna ulaşmakta ve şöyle demektedir:

“... şeklindeki sözlerin mahkeme heyetinin onur, şeref ve saygınlığını *rencide edici boyutta olmayıp; ağır eleştiri niteliğinde olduğu* ve hakaret suçunun unsurlarının oluşmadığı...”

Bu yönde kararların en yeni örnekleri olarak Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 29 Nisan 2014 tarih ve E.2014/16690, K.2014/14210 sayılı, 6 Mayıs 2014 tarih ve E.2013/1490, K.2014/15256 sayılı ve 7 Mayıs 2014 tarih ve E.2013/101, K.2014/15368 sayılı kararlarına bakılabilir.

Özetle Yargıtay 4. Ceza Dairesine göre, hakaret oluşturduğu iddia olunan sözlerin bir başka amaçla değil, sırf “*kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleştirilmesi*” gerekir. “*Her türlü ağır eleştiri veya rahatsız edici sözler hakaret suçu bağlamında değerlendirilemez*”. Kişinin “*şeref ve saygınlığını rencide edici boyutta olmayıp, ağır eleştiri niteliğinde*” olan sözler hakaret suçunu oluşturmaz.

Yargıtayın bu içtihadını göz önünde bulundurarak benim dava konusu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda yazdıklarına bakılırsa

1. Örneğin Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 29.4.2014 tarih ve E.2014/16690, K.2014/14210 sayılı, 6.5.2014 tarih ve E.2013/1490, K.2014/15256 sayılı; 7.5.2014 tarih ve E.2013/101, K.2014/15368 sayılı kararlar.

şunlar gözlemlenebilir: Bu kitapta, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde Ömer Anayurt'un yüksek lisans tezinden yapılmış usûlsüz alıntılar bulunduğu yazılmakta ve bu usûlsüz alıntılara örnekler verilmektedir. Yine kitapta, intihal mahsulü bir doktora teziyle doktor unvanını elde eden Serdar Özgüldür'ün önce Askerî Yüksek İdare Mahkemesine, sonra Anayasa Mahkemesine üye olduğu, daha sonra da Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına seçildiği gözlemlenmektedir. Yine Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'tan yaptığı intihallerin 2006 yılında gün yüzüne çıktığı ve Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı intihal davası açtığı, ama Anayurt'un bu davasından 2007 yılının başında sessiz sedasız bir şekilde feragat ettiği gözlemlenmekte ve bu yöndeki gazete haberleri aktarılmaktadır. Bunlar, Serdar Özgüldür'ü "küçük düşürmeye matuf ifadeler" değil, bir olayı açıklayan ve eleştiren anlatımlardır.

Nitekim ilk derece mahkemesinin temyiz edilen gerekçeli kararında "*sanığa isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı*" tespit edilmiş ve şöyle denmiştir:

"Sanığın kitabında bahsettiği hususların talimatla alınan tanık anlatımlarıyla kısmen doğrulandığı, ancak olayın sonucuna ilişkin bir kesinlik arzetmediği, sanığın kitabında yer alan hususların bir olaydan ibaret olduğu, müştekinin şahsına yönelik olmadığı, zaten müşteki ile ilgili olarak İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunca intihal yaptığına ilişkin karar verildiği, sanığın alıntı yaptığı gazete kısmının ise yazmış olduğu kitaptaki iddialarını destekler mahiyetteki halen ilgili gazetenin internet sitesinde yayında olan haber olduğu, sanığın kendi fikri olmadığını belirtecek şekilde kitabında yayınladığı, kişileri tahkir amacıyla hareket etmediği, sanık kendi fikri olmadığını, Aydınlik Gazetesinin haberinin kendisince de usül itibarıyla doğru bulmadığını belirterek mahkemedeki savunmasında yine de eğer bu nedenle yargılanacaksa gazetede ki anlatılan görüşmenin yapıldığını ve kitabın da kullandığı haberin doğru olduğunu ispat etmek amacıyla tanık dinletmiş ve dinlenen tanıklardan özellikle Ömer Anayurt'un müştekiyle Serdar Özgüldür hakkında açtığı intihal davasını geri alması konusunda görüşüklerini ve müştekinin kendisinden davasını geri almasını istediğini, kendisinin de görüşme neticesinde ikna olarak davasını geri aldığı, eğer böyle bir görüşme olmasaydı davaya devam edeceğini açıkça belirtmiş olup, sanık da zaten böyle bir olayın olmasını eleştirmiş, bu da tahkir kastıyla yapılmamış olup, gazete haberinin bundan sonraki kısmı ile ilgili sanığın bir iddiası da olmadığına göre sanık Kemal Gözler'in unsurları oluşmayan basın yoluyla hakaret suçundan beraatına karar verilmesi uygun görülmüş, hakkında aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur".

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin bu gerekçesi yukarıda özetlenen Yargıtay içtihatlarıyla tamamen uyum içindedir. Gerekçeli kararda da gösterildiği gibi "*sanığın kitabında yer alan hususların bir olaydan ibaret olduğu, müştekinin şahsına yönelik olmadığı*" tespit edilmiş, "*sanığa isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı*" hüküm altına alınmıştır.

Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyeliği, Anayasa Mahkemesi üyeliği ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığı yapan bir yüksek hâkimin doktora tezinin intihal ürünü olup olmadığını bilmeye her Türk vatandaşının hakkı vardır. Anayasa hukuku profesörü olarak benim de Anayasa Mahkemesinin bir üyesinin doktora tezinin intihal ürünü olup olmadığını tartışmaya hakkım vardır. Yine benim bir Anayasa Mahkemesi üyesine karşı açılan intihal davasının hangi koşullarda geri çekildiğini bilmeye ve bunu araştırmaya ve keza ulaştığım sonuçları kamuoyuyla paylaşmaya şüphesiz ki hakkım vardır. Beni bunları yapmaya iten şey, Serdar Özgüldür'ün “*onur, şeref ve saygınlığını rencide*” etme güdüsü değil, tersine Türk hukuk biliminin “*onur, şeref ve saygınlığını*” koruma güdüsüdür. Ben, Serdar Özgüldür'ü tanımam, kendisiyle hayatında karşılaşmadım, şimdiye kadar kendisiyle en ufak bir sorunun olmamıştır.

Tüm bu hususlar göstermektedir ki, benim suçlandığım fiil, Serdar Özgüldür'ü “*küçük düşürmeye matuf bir fiil*” değildir; bu nedenle de suçlandığım fiil, hakaret suçunun kanunî unsurunu oluşturmaktan uzaktır.

III. OLAYDA HUKUKA UYGUNLUK NEDENLERİ VARDIR

Bana isnat edilen suçun kanunî unsurları oluşmadığı gibi, olayda aşağıda açıklanan “hukuka uygunluk nedenleri” de vardır:

A. DAVA KONUSU KİTAP “HABER VERME HAKKI” KAPSAMINDADIR

Anayasamızın 28'inci maddesinin ikinci fıkrasında “*haber alma hürriyeti*” tanınmıştır. Bu hürriyetin karşısında da “haber verme hakkı” bulunur. Dolayısıyla “haber verme hakkı” kapsamında yapılan bir yayın, Anayasamızın güvencesi altına aldığı bir hakkın kullanımı niteliğinde olduğu için suç oluşturmaz. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Türk Yargıtayı içtihatları da bu yöndedir. Benim, Serdar Özgüldür'ün gerek doktora tezi hakkında, gerekse Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı davanın hangi koşullarda geri alındığı konusunda yazdıklarım ve Aydınlik gazetesinden aktardığım haberler, haber verme hakkı kapsamında bulunur. Benim bu konuda yazdıklarım ve aktardığım haberler, haber verme hakkının korumasından yararlanmak için Yargıtayın aradığı kriterleri de yerine getirmektedir. Şöyle:

1. Olayda haber niteliğinde bir yayın vardır. Haber, bir olay hakkında edinilen bilginin başkalarına da aktarılması demektir. Dava konusu kitapta, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal mahsulü olduğu, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı intihal davası açtığı ve daha sonra Ömer Anayurt'un bu davadan feragat ettiği bilgileri okuyucuyla paylaşılmaktadır. Bu bilgilere ilave olarak, söz konusu davadan feragat süreciyle ilgili olarak

Aydınlık gazetesinde yayınlanmış iki adet haber, aynen aktarılmak suretiyle okuyucuyla paylaşılmaktadır.

2. Verilen haber gerçektir. *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda verilen bilgiler doğrudur. Zaten kitabın kendisinde, Serdar Özgüldür'ün intihal mahsulü olan paragrafları tek tek gösterilmektedir. Nitekim dava sürecinde aşağıda belirtileceği gibi Serdar Özgüldür'ün *doktora tezinde intihal bulunduğu İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun 24.09.2014 tarihli kararıyla oy birliğiyle tespit edilmiş* ve *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun oybirliğiyle aldığı 7.1.2015 tarihli kararıyla Serdar Özgüldür'ün doktora diploması iptal edilmiştir*. Yine Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasının hangi şartlarda geri alındığına ilişkin yargılama sürecinde tanıklar dinlenmiş ve aşağıda belirtileceği üzere tanık beyanlarıyla Anayasa Mahkemesi Başkanvekili *Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine gittiği ve Rektörün makamında Ömer Anayurt ile görüşerek Ömer Anayurt'u Serdar Özgüldür'e karşı açtığı davadan feragat etmeye ikna ettiği ispatlanmıştır*.

3. Haber günceldir. *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda verilen haberler günceldir. YÖK Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinin “Zamanaşımı” başlıklı 14'üncü maddesine göre “*intihal ve sahtecilik şeklindeki etik ihlallerinde inceleme başlatılması herhangi bir süre sınırlamasına tabi değildir*” (http://www.yok.gov.tr/web/guest/icerik/-/journal_content/56_INSTANCE_rEHF8BIsfYRx/10279/18187). Dolayısıyla intihal haberi daima güncel kalan bir haberdir. Ayrıca belirtelim ki intihal sorunu Türk akademisinin en güncel sorunlarından birisidir. İntihal ile görüldüğü yerde ve görüldüğü zaman mücadele edilmelidir. Serdar Özgüldür'ün yaptığı intihal de günceldir. Serdar Özgüldür, bugün Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanıdır. Türk halkının, ülkesinin en yüksek mahkemesinde üye olan bir hâkimin doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığını bilmek konusunda güncel ve zamanaşımına uğramaz bir hakkı vardır. Kaldı ki Serdar Özgüldür de, “doktor” unvanını, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun 7 Ocak 2015 tarihli kararıyla iptal edilinceye kadar kullanmıştır.

4. Bu haberin yayınında kamu yararı vardır. Ayrıca belirtmeye gerek yok ki, bir Anayasa Mahkemesi üyesinin ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanının doktora tezinin intihal mahsulü olup olmadığını, keza Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından neden ve nasıl feragat ettiğinin ve Ömer Anayurt'un feragate kimin tarafından ikna edildiğinin bilinmesinde ve bunun tartışılmasında şüphesiz ki kamu yararı vardır.

5. Nihayet belirtelim ki, kitabımda, haberin veriliş şekliyle habere konu olan olay arasında düşünsel bir bağ da bulunmaktadır. Kitabımda Serdar Özgüldür hakkında aşağılayıcı bir dil kullanılmamış, olay ve olgular

tasvir edilmiş, akademik bir tarzda eleştiriler dile getirilmiştir. Kitapta yazılan bütün cümleler, kitabın ana konusu olan intihal olgusundan kopuk cümleler değildir. Kitapta ya birebir intihal oluşturan paragraflar verilmekte, yani intihal olgusu tasvir edilmekte, ya da intihal olgusunun nedenleri ve sonuçları konusunda bilgi verilmektedir. Bu açıdan kitapta Serdar Özgüldür'e karşı açılan intihal davasının geri çekirilişine ilişkin verilen bilgiler de kitabın ana konusuyla birebir ilgili bilgilerdir.

B. DAVA KONUSU KİTAP ELEŞTİRİ HAKKI KAPSAMINDADIR

Bilindiği gibi eleştiri hakkı çerçevesinde yazılmış ifadeler, ilgili kişileri rahatsız etseler ve toplumu şoke etseler bile hakaret suçuna vücut vermezler. Gerek Yargıtayın, gerekse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin içtihatları bu yöndedir.

Benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım tam bir eleştiri kitabıdır. Zaten kitabın alt başlığı da şudur: “*Adnan Küçük, Ahmet Nohutçu, Bilal Canatan, Nevzat Sönmez, Ali Rıza Çoban, Serdar Özgüldür, Fatih Dikici ve Diğerlerinin Kitapları Hakkında Eleştiriler*”. Başlıkta da belirtildiği gibi kitap bir eleştiri kitabıdır. İlave edelim ki, muhtemelen bu kitabım Türk hukuk literatüründe şimdiye kadar intihal konusunda yazılmış en kapsayıcı eleştiri kitabıdır. Kitapta bilim camiasındaki intihal vakalarını somut örnekleri ve belgeleri ile açıkça ortaya koymakta ve intihal olgusu hakkında eleştiriler dile getirilmektedir.

Dava konusu olan kitapta sadece çeşitli yazarların yaptığı intihalleri ortaya konulmakla yetinilmemekte, bu yazarların nasıl olup da mesleklerinde kalabildikleri, dahası mesleklerinde en yüksek seviyeye kadar yükselebildikleri sorunu tartışılmakta ve sadece bu yazarlar değil, onları koruyan kişiler ve dahası kişilerden de öte intihalcileri içinde tutan ve yükselten sistem de eleştirilmektedir.

Kitapta dile getirdiğim eleştiriler konusunda aksini düşünenler var ise, bu kitaba karşı bir eleştiri kitabı yazabilirler. Fikirler çarpışır ve hakikat ortaya çıkar. Kitabım, kitapta ismi geçen belirli kişilere hakaret etmek amacıyla değil, Türk bilim aleminin dikkatini intihal sorununa çekmek amacıyla yazılmıştır. Benim kitabım kronikleşen bir hastalığın ortadan kalkması için tamamen iyi niyetli ve kamu yararına yönelik fedakarca bir çabadan ibarettir.

Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu isimli kitabımda kullanılan ifadelerin hepsi, bazı kişileri rahatsız eden ifadeler olsa da, kitabın ana konusuyla ilgili ve akademik dil ve üslup içinde kalan, ölçülü ifadelerdir. Kitabımda dile getirilen eleştiriler de içerik olarak kitabın tartışma konusuyla birebir ilgili eleştirilerdir.

C. DAVA KONUSU KİTAP İFADE HÜRRIYETİNİN KORUMASI ALTINDADIR

Davaya konu olan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda dile getirilen düşünceler ifade hürriyeti kapsamındadır. Bilindiği gibi Anayasamızın 26'ncı maddesi düşüncüyü açıklama ve yayma hürriyetini güvence altına almaktadır. Aynı şekilde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10'ncü maddesi de ifade hürriyetini koruma altına almaktadır. İfade hürriyeti bir yandan Yargıtayın, diğer yandan da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin içtihatlarıyla somutlaşmaktadır.

1. Yargıtayın İfade Hürriyeti Bağlamında Hakaret Suçuna İlişkin İçtihadı

Yargıtay 4. Ceza Dairesinin yerleşik içtihatlarında ifade hürriyeti bağlamında hakaret suçuna ilişkin olarak şöyle denmektedir:

“Hakaret suçu, Anayasanın 24 ilâ 30'uncu maddeleri ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9 ve 10'uncü maddelerinde düzenlenen ifade hürriyetinin sınırlarını oluşturmaktadır. Suçu oluşturan eylem bakımından failin ifade hürriyeti, mağdur yönünden ise onur, şeref ve saygınlığı ile din ve kanaat hürriyetine ilişkin temel hakları çatışmaktadır. Uyuşmazlığın çözümü, sözü edilen karşılıklı hakların dengelenmesini gerektirmektedir. Ancak ileri sürülen bir düşünceyle bağlantısı bulunmayan, esasında düşünce açıklaması vasfında da görülemeyen sövme niteliğindeki fiillerin ifade özgürlüğünden yararlanamayacağı açıktır”².

Bu değerlendirmeden sonra Yargıtay 4. Ceza Dairesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin pek çok kararına da atıf yaparak ifade hürriyeti ve eleştiri hakkı kapsamında olan sözlerin hakaret suçunu oluşturmayacağına karar vermektedir. Örnek olarak Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 14 Ocak 2014 tarih ve E.2014/15966, K.2014/378 sayılı ve 15 Nisan 2014 tarih ve E.2013/933, K.29014/12015 sayılı kararlarına bakılabilir. Örneğin bu kararların ilkinde, Yargıtay 4. Ceza Dairesi, ağır ceza mahkemesi heyetine “acemi” denmesinin “*aşağılamaya yönelik değil, eleştirel nitelik taşıması nedeniyle atılı suç öğelerini oluşturmadığına*” karar vermiş; ikincisinde ise İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi Heyetine söylenen ağır sözlerin “*heyetin onur, şeref ve saygınlığının rencide etme maksadıyla söylenmeyip, sanığın uğradığını düşündüğü haksızlık ile mahkemenin tarafsızlığına duyduğu şüpheyi dile getirme ve eleştiri niteliğinde olduğu... hakaret suçunun unsurları oluşturmadığı*”na karar vermiştir.

Benim kitabımda Serdar Özgüldür hakkında yazılanlar, Serdar Özgüldür'ün onurunu rencide etmek amacıyla yazılmamıştır; ben, Serdar Özgül-

². Örneğin: Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 14.1.2014 tarih ve E.2014/15966, K.2014/378 sayılı ve 15.4.2014 tarih ve E.2013/933, K.29014/12015 Sayılı Kararları.

dür'ün intihal ürünü olduğunu düşündüğüm teziyle ilgili gözlem ve eleştirilerimi aktardım ve keza kendi eleştirilerimi destekler mahiyette gördüğüm gazete haberlerini, konuyla ilgili oldukları için ve bunların içeriğini de onaylamaksızın veya içeriğini onayladığım anlamına gelebilecek bir yorum da yapmadan aktardım. Böyle bir fiilin Yargıtay 4. Ceza Dairesinin yukarıdaki içtihatları dikkate alındığında, ifade hürriyeti ve eleştiri hakkı kapsamında kaldığı ve bu nedenle de hakaret suçunu oluşturmayacağı açıktır. Temyiz edilen Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin kararı da bu açıdan tam anlamıyla Yargıtay 4. Ceza Dairesinin yukarıdaki içtihatlarıyla uyum içindedir. Kararın gerekçe kısmında bana isnat edilen fiilin değerlendirilmesi yapıldıktan sonra “*sanık da zaten böyle bir olayın olmasını eleştirmiş, bu da tahkir kastıyla yapılmamış olup*” denmiş ve benim “*unsurları oluşmayan basın yoluyla hakaret suçundan beraati*” ma karar verilmiştir.

2. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin İfade Hürriyeti Konusunda İctihadı

Bilindiği gibi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin ifade hürriyetinin korunması konusunda oldukça geniş ve istikrar kazanmış bir içtihadı vardır. Şüphesiz bu zengin içtihat, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin pek çok meşhur kararı örnek alınarak açıklanabilir. Ancak biz bu içtihadı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 2014 yılında verdiği iki yeni kararı temel alarak açıklamak istiyoruz. Bu iki kararı seçmemizin nedeni, bu iki kararın da Türkiye'ye ilişkin olması ve her ikisinin de doğrudan doğruya bizim davamızda emsal teşkil edecek nitelikte olmasıdır. Bu kararlardan birincisi, 15 Nisan 2014 tarihli *Hasan Yazıcı-Türkiye kararı*, ikincisi ise 27 Mayıs 2014 tarihli *Mustafa Erdoğan-Türkiye kararı*dir. Birinci karar intihal iddiaları, ikinci karar ise Türk Anayasa Mahkemesi üyelerine hakaret ile ilgilidir.

a) AİHM'nin *Hasan Yazıcı-Türkiye Kararı*³

İfade hürriyetinin sınırlanmasıyla ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin içtihatlarında getirdiği kriterleri, 15 Nisan 2014 tarihli *Hasan Yazıcı-Türkiye* kararını izleyerek yapmamızın iki sebebi var: Bir kere bu karar bu konudaki en son kararlardan biridir. İkinci olarak bu karardaki “ifade hürriyeti”, herhangi bir konudaki ifade hürriyeti değil, bir akademisyenin, diğer bir akademisyenin kitabında intihal olduğu iddiasıyla ilgili ifade hürriyetidir:

3. 15 Nisan 2014 tarihli *Hasan Yazıcı-Türkiye* kararının (Başvuru No: 40877/07) İngilizce metnine <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-142637> den ulaşılabilir. Görebildiğimiz kadarıyla kararın Adalet Bakanlığı internet sitesinde yayınlanmış bir Türkçe çevirisi yoktur. Biz aşağıda alıntılarımızı adı geçen kararın Yahya Berkol Gülgeç tarafından yapılmış Türkçe çevirisinden yapıyoruz. Bkz.: Yahya Berkol Gülgeç (Çev.), “Hasan Yazıcı v. Türkiye Kararı”, *Legal Hukuk Dergisi (Rona Aybay'a Armağan)*, Aralık 2014 (Özel Sayı), c.II, s.2637-2663.

Dolayısıyla bu karardaki olay, bizim davamızdaki olaya benzerdir. Bu dava-ya konu teşkil eden olayda bir tıp profesörü olan Hasan Yazıcı, YÖK eski Başkanı İhsan Doğramacı'nın bir kitabında intihal olduğunu iddia etmiştir. Bunun üzerine İhsan Doğramacı, kendisine hakaret ettiği gerekçesiyle Hasan Yazıcı'ya karşı tazminat davası açmıştır. Önümüzdeki olayda ise bir hukuk profesörü olan benim, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı olan Serdar Özgüldür'ün bir kitabında intihal olduğunu yazmam üzerine, Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucu, bana karşı hakaret suçundan dolayı ceza davası açılmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, *Hasan Yazıcı-Türkiye* davasında ifade hürriyetinin sınırlanabilmesi için getirdiği kriterler şunlardır:

aa) Olgulara İlişkin İddialar ile Değer Yargıları Arasında Ayrım Yapılmalı ve Olgulara İlişkin İddialar Konusunda İspat Hakkı Tanınmalıdır

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, *Hasan Yazıcı-Türkiye* kararında, hakaret olduğu iddia edilen “ifadenin haklılığını değerlendirmek için *olgulara ilişkin ifadeler* ile *değer yargıları* arasında bir ayrıma gidilmesi gerektiğini” belirtmiştir Mahkemeye göre “olgulara ilişkin ifadelerin doğruluğu gösterilebilirken, değer yargılarının gerçekliği ispatlanamaz. Bir değer yargısının gerçekliğinin ispatlanması mümkün değildir”. “Bir ifade değer yargısı niteliği taşıdığı anda bile bu ifadeyi destekleyen yeterli olgusal temel bulunmalıdır, aksi takdirde ifade aşırı ifade olacaktır” (*Hasan Yazıcı - Türkiye Kararı*, paragraf 51).

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, İhsan Doğramacı'nın *Annenin Kitabı* isimli kitabında Benjamin Spock'un *Baby and Childcare* isimli kitabından intihal yaptığı yolundaki iddiamın “açıkça *olgulara ilişkin iddia olup değer yargıları olmadığını ve bu nedenle de ispatlanabilir olduğunu*” belirtmiş ve Hasan Yazıcı'ya bu iddiasını ispat hakkı tanınması gereğinin üzerinde durmuştur (paragraf 61).

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin adı geçen kararındaki içtihadı ışığında, dava konusu olaya bakılırsa şunlar söylenebilir: *Örnekleriyle Usulsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda Serdar Özgüldür'e ilişkin kaleme aldığım ifadeler, “değer yargısı niteliğinde” ifadeler değil, “*olgulara ilişkin gerçekliği gösterilebilen ifadeler*”dir. Kitabımda Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu olgusunu göstermek için 90 sayfa boyunca 74 adet somut örnek verilmiştir. Yine kitabımda Serdar Özgüldür'e karşı intihal davası açıldığı, bu davanın beklenmeyen bir şekilde geri çektiği yolunda her biri ispatlanabilen olgular aktarılmıştır. Bunlar, birer değer yargısı değil, doğruluğu veya yanlışlığı ispatlanabilen olgulardır. Dolayısıyla kitabımda Serdar Özgüldür hakkında kaleme alınan ifadeler, Avrupa İnsan Hakları Mah-

kemesi içtihatlarına göre Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10'uncu maddesinin koruması altındadır.

Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi huzurunda görülen davanın 14 Ekim 2014 tarihli duruşmasında, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından hangi koşullar altında feragat ettiği hususunun araştırılmasını talep ettim ve bu konuda olay hakkında bilgisi olan, birinci olarak Haşim Kılıç'ın, ikinci olarak Prof. Dr. Ömer Anayurt'un, üçüncü olarak Sakarya Üniversitesinin o zamanki Rektörü Prof. Dr. Mehmet Durman'ın, dördüncü olarak aynı Üniversitenin o zamanki Genel Sekreteri olan Prof. Dr. Zafer Demir'in, beşinci olarak Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinin o zamanki Dekanı olan Prof. Dr. Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesini talep ettim ve Mahkeme de adı geçenlerin tanık olarak dinlenmesine karar verdi. *Mahkemenin benim tanık dinlenmesi talebimi kabul edip, adı geçen tanıkların dinlenmesine karar vermesi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yukarıdaki içtihatlarıyla uyum içindedir.*

Ayrıca belirtmek gerekir ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, *Hasan Yazıcı - Türkiye* kararının izleyen paragrafında “*genel menfaate yönelik bir konu ile ilgili yaptıkları yorumlar nedeniyle dava edilen insanların iyi niyetli hareket ettiklerini göstererek ve olgulara ilişkin iddialar durumunda doğruluklarını ispatlayarak sorumluluktan kurtulma fırsatları olması gerektiğine*” hükmetmiştir (paragraf 62). Kitabımda da “genel menfaate yönelik bir konu” olan intihal sorunuyla ilgili tamamıyla iyi niyetli yorumlar yapılmıştır. Kamu yararı düşüncesiyle hareket eden bir yazara, iyi niyetle dile getirdiği iddiaların doğrulunu ispatlama imkânı verilmesi yine bu nedenle doğrudur.

Belirtelim ki mahkemenin dinlenmesine karar verdiği tanıklardan biri tanıklık yapmaya gelmemiş, diğer dördü ise aynı yönde tanıklık yapmışlardır. Dinlenen dört tanığın dördü de Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine giderek Rektörün makamında Ömer Anayurt ile görüştüğü vakiasını doğrulamıştır. Özellikle Ömer Anayurt ifadesinde aynen şöyle demiştir:

“Sakarya Üniversitesi Rektörü aracılığı ile o zamanın başkan vekili Haşim Kılıç'ın talebi bana iletildi, kendisi ile bir gün ayarlandı, o tarihte, ben Sakarya Üniversitesi'nde doçent olarak çalışmaktaydım, rektör beyin odasında görüştük. Rektör bey de ordaydı, daha sonra bizi yalnız bıraktı, yaklaşık bir saat kadar odasında görüştük,... Serdar Bey hakkında açtığım davayı geri çekme konusunda kendisi ricacı oldu. Haşim bey ile görüşmem neticesinde ikna oldum, görüşmenin içeriği de aramızda özel konuşmalardır, ikna olduktan sonra avukatıma talimat verdim, davamdan vazgeçtim, Haşim bey ile görüşmemiş olsaydık davayı devam ettirecektim, bu bir tehdit değil veya herhangi bir baskı değil, sadece ikna olmam neticesinde davadan vazgeçtim, yaptığım masrafların avukat aracılığıyla bir ödeme yapıldı, bu görüşme sırasında İktisadi ve İdarî Bilimler Fakültesi Dekanı Engin Yıldırım yanımızda değildi.

Engin Yıldırım ile daha önceden benim hakkımda bir ön görüşme yapıp benim hakkımda bilgi almış, ancak toplantıda Engin Yıldırım yoktu”.

Görüldüğü üzere Ömer Anayurt, ifadesinde açıkça Haşim Kılıç’ın Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davayı geri çekme konusunda ricacı olduğunu, Haşim bey ile görüşmesi neticesinde ikna olduğunu, Haşim bey ile görüşmemiş olsaydı davayı devam ettireceğini ve kendisine bir miktar para ödediğini beyan etmektedir. Diğer tanık beyanları da Haşim Kılıç’ın Ömer Anayurt ile Rektörün makam odasında görüşme yaptığını doğrulamaktadır.

Böylece benim Ömer Anayurt’un Serdar Özgüldür’e karşı açtığı davadan kendisinin durup dururken vazgeçmediği, kendisinin bu konuda ikna edildiği yolunda kitabımda yazdıklarımın doğruluğu ispatlanmıştır.

Diğer yandan ayrıca belirtmek isterim ki, benim Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal olduğu yolunda yazdıklarımın doğruluğu, şikayetim sonucunda, bizzat söz konusu doktora tezinin kabul edildiği ve Serdar Özgüldür’e doktor unvanının verildiği üniversite olan İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun oybirliğiyle aldığı 24 Eylül 2014 tarihli kararıyla tespit edilmiştir. Etik Kurulun bu kararı dosyada bulunmaktadır. Etik Kurulun bu kararından sonra İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu 7 Ocak 2015 tarihli kararıyla Serdar Özgüldür’ün doktor unvanının GERİ ALINMASINA, tezinin ve diplomasının İPTALİNE ve doktora diplomasının iade edilmesinin istenmesine oybirliğiyle karar vermiştir. Karar EK’te sunulmaktadır.

Özetle benim Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal bulunduğu yolundaki eleştirilerimin, durup dururken adı geçeni rencide etmek için ileri sürülmüş eleştiriler olmadığı, tamamıyla hakikati yansıtan eleştiriler olduğu, İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulunun kararı ve bu kararı müeyyidelendiren İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun kararıyla ispatlanmıştır.

bb) İfade Hürriyeti ile Başkalarının Ününün Korunması Arasında Adil Bir Denge Kurulmalıdır

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, “başkalarının ünü veya haklarını korumak” maksadıyla demokratik bir toplumda ifade hürriyetinin gereklilik durumunda sınırlanabileceğini kabul etmekle birlikte “birbiriyle çatışabilen iki değeri korurken, yani, bir tarafta 10. madde tarafından korunan ifade özgürlüğü ile diğer yandan 8. maddede öngörülen özel hayata saygı hakkı” birbiriyle çatıştığında “*bunlar arasında adil bir denge*” gözetilmesi gerektiğine hükmetmiştir (Yazıcı-Türkiye kararı, paragraf 52). Yine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine göre, ifade hürriyeti ile kişinin onuruna saygı hakkı arasında gözetilmesi gereken bu “denge” değerlendirilirken söz konusu ifadelerin içinde yer aldığı kitap veya “*makalenin genel menfaati ilgilendiren bir tar-*

tışmaya katkısı, kişinin ne kadar tanınmış olduğu, yayının konusu, ilgili şahsın önceki davranışları, yayının içeriği, şekli ve sonuçları” gibi çeşitli etkenler dikkate alınmalıdır (Hasan Yazıcı Türkiye-Kararı, paragraf 53).

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Hasan Yazıcı davasında “Yargıtay Genel Kurulunun ifade özgürlüğü hakkı ile başkalarının ün ve haklarının korunması arasındaki bir çatışmada dengeleme uygulaması sırasında dikkate alması gereken unsurları göz ardı ettiğine” ve Hasan Yazıcı’nın “ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin başkalarının ün ve haklarının korunması için demokratik bir toplumda gerekli olduğunu gösteren yeterli sebeplere dayanmadığına” karar vermiş ve Türkiye’yi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10. maddesini ihlal ettiği gerekçesiyle tazminat ödemeye mahkûm etmiştir (Hasan Yazıcı - Türkiye Kararı, paragraf 69).

cc) Akademisyenlerin İçinde Çalıştıkları Sistem Hakkında Hiçbir Sınırlama Olmaksızın Bilgi ve Gerçeği Yayma Özgürlüğü Vardır

Yine *Hasan Yazıcı-Türkiye* kararında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi şöyle demektedir: “Başvurucunun aynı zamanda Türkiye Bilimler Akademisinin etik kurulunun başında bulunan bir akademisyen olduğunu belirtir. Bu nedenle, intihal hususu onun için özel bir öneme sahiptir ve Türkiye Bilimler Akademisi önündeki önceki teşebbüslerinin gösterdiği gibi Başvurucu Davacının *Annenin Kitabı* isimli eserinde intihal yaptığına kesinlikle inanmaktadır”. Bu bağlamda, Mahkeme, “akademisyenlerin içinde çalıştıkları kurum veya sistem hakkındaki görüşlerini özgürce ifade etmesini sağlayan akademik özgürlüğün ve hiçbir sınırlama olmaksızın bilgi ve gerçeği yayma özgürlüğünün öneminin” altını çizmiştir (*Hasan Yazıcı Kararı*, paragraf 55).

Yukarıdaki paragrafla benzerlik kurmak amacıyla belirtmek isterim ki, ben de anayasa ve idare hukuku alanında pek çok kitabı olan bir hukuk profesörüyüm. Keza *Anayasa Hukukunun Metodolojisi* isimli bir kitabın yazarıyım. Diğer yandan son iki yıldır intihal sorununa karşı büyük bir mücadele içine girdim. Bu amaçla birincisi 184, ikincisi 710 ve üçüncüsü 680 sayfa uzunluğunda üç ayrı kitap yayınladım. Yine benden usûlsüz alıntı yapan yazarlara karşı toplam 8 hukuk davası açtım; bir o kadar da ceza davası açılması için savcılıklara şikayette bulundum (Bunların bilgileri mahkemeye sunduğum 14 Ekim 2014 tarihli savunma dilekçemde vardır). Yine intihalci yazarların cezalandırılmaları için gerek YÖK Etik Kuruluna, gerekse ilgililerin kendi üniversitelerine 10 ayrı şikayette bulundum. Bu şikayetlerden birisi de Serdar Özgüldür hakkında yaptığım şikayettir ve yukarıda açıklandığı gibi bu şikayet Serdar Özgüldür’ün doktora diplomasının iptaliyle sonuçlanmıştır.

Ben, İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunun Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde intihal bulunduğunu tespit eden yukarıda bahsettiğim karardan ön-

ce de Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğuna kesinlikle inanıyordum. *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda bu inancımı örnekleriyle birlikte akademik kamuoyuyla paylaştım. Bu kitapta sadece somut intihal örnekleri vermekle kalmadım, intihalcilerin gerek üniversitelerde, gerekse yargıda nasıl en yüksek makamlara kadar çıktıklarını gözlemledim ve intihalcilerin sistem tarafından nasıl korunduklarını da tartıştım. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Hasan Yazıcı kararının 55'inci paragrafında belirtildiği gibi “*akademisyenlerin –ve bu arada benim–, içinde çalıştıkları kurum veya sistem hakkındaki görüşlerini özgürce ifade etmesini sağlayan akademik özgürlüğün ve hiçbir sınırlama olmaksızın bilgi ve gerçeği yayma özgürlüğü*” vardır.

dd) Kamuya Mal Olmuş Kişilerin Kamu Denetimini Herhangi Bir Özel Kişiden Daha İyi Tolere Etmeleri Gerekir

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, *Hasan Yazıcı-Türkiye* kararında, kendisine hakaret edildiği iddia olunan kişinin “1981 ilâ 1992 yılları arasında Yükseköğretim Kurumu'nun başında bulunarak önemli bir kamu görevi üstlenmiş olan ve Türkiye'de iki önemli üniversiteyi kuran, tanınmış bir akademisyen olduğunu” ve “bu nedenle, makalenin yayınlandığı tarihte kamuya mal olmuş bir figür durumunda” olduğunu ve “bu sebeple de onuru ve ününü olumsuz etkileyebilecek kamu denetimini, özellikle de sorun oluşturan konu kapsamında, herhangi bir özel kişiden daha iyi tolere etmesinin” beklendiği vurgulamaktadır (*Hasan Yazıcı-Türkiye* Kararı, paragraf 56).

Ben de benzer şekilde vurgulamak isterim ki, müşteki Serdar Özgüldür, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı olan kamuya mal olmuş bir figürdür. “Bu sebeple de onuru ve ününü olumsuz etkileyebilecek kamu denetimini, özellikle de sorun oluşturan konu kapsamında, herhangi bir özel kişiden daha iyi tolere etmesi” gerekir.

ee) Bir Yazarın İntihal Yaptığı Yolundaki Görüşün Bilinmesinde Kamu Yararı Vardır ve Kamu Yararının Olduğu Bir Durumda İfade Hürriyeti Ancak Çok İstisnai Durumlarda Sınırlanabilir

Hasan Yazıcı-Türkiye kararında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, kamunun Hasan Yazıcı'nın İhsan Doğramacı'nın “intihal yaptığı yolundaki görüşünün bilmek konusunda meşru bir menfaatinin bulunduğu” ve İhsan Doğramacı'nın intihal yaptığı yolundaki iddiaların “kamu yararı içerdiğine” hükmetmiş ve “Sözleşmenin 10/2 maddesinde kamu yararı içeren tartışmalara sınırlama getirilmesi için çok sınırlı bir alan bulunduğu” yolundaki yerleşik içtihadını tekrarlamıştır (*Hasan Yazıcı - Türkiye* Kararı, paragraf 57).

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Hasan Yazıcı-Türkiye kararından yola çıkarak, kamunun benim Serdar Özgüldür'ün intihal yaptığı yolunda

yazdıklarımı bilmeye hakkı olduğu, benim Serdar Özgüldür hakkında dile getirdiğim eleştirilerin “kamu yararı içerdiği” ve bu nedenle de sınırlanamayacağı söylenebilir.

b) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Hâkimlerin Eleştirilmesi Hakkında İçtihadı

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, yukarıda açıkladığımız gibi bir yazarın intihal yaptığı iddiasının dile getirilmesini ifade hürriyeti kapsamında bir fiil olarak görmektedir. İlave edelim ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi hakimlerin eleştirilmesini, hâkimler hakkında bir takım ağır sözlerin söylenmesini de ifade hürriyeti kapsamında görmektedir.

aa) Barfod-Danimarka Kararı

Burada öncelikle belirtelim ki, iddianamede kendisine göndermede bulunan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 22 Şubat 1989 tarih ve 11508/85 sayılı *Barfod-Danimarka* kararı, şu an Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin hâkimlerin eleştirilmesi konusundaki geçerli içtihadını yansıtan bir karar değildir. 1989 tarihli bu karar Avrupa insan hakları hukuku bakımından **eskimiş** bir karardır. 22 Şubat 1989 tarih ve 11508/85 sayılı *Barfod-Danimarka* kararı, bizzat Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yeni tarihli kararlarında artık terk edilmiş bir karar olarak zikredilmektedir. Örneğin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin hâkimlerin eleştirilmesi konusunda 27 Mayıs 2014 tarihli *Mustafa Erdoğan - Türkiye* kararının 44 nolu paragrafında *Barfod-Danimarka* kararı mahkemenin yerleşik içtihadı bakımından artık “aksi yönde” bir karar olarak nitelendirilmiştir (<http://www.inhak.adalet.gov.tr/ara/karar/mustafaerdogan.pdf>). Aşağıda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bu konudaki son içtihadı olan *Mustafa Erdoğan-Türkiye* kararını açıklayacağım. Ama ondan önce Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin *Barfod-Danimarka* kararındaki içtihadını 24 Şubat 1997 tarih ve *De Haaes ve Gijssels - Belçika* kararıyla terk ettiğinin altını çizmem gerekir.

bb) De Haaes ve Gijssels-Belçika Kararı

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 24 Şubat 1997 tarih ve *De Haaes ve Gijssels-Belçika* kararına konu teşkil eden olayda, bir velayet davasında istinaf mahkemesi baba lehine karar vermiş ve çocuğu babaya bırakmıştır. Bunun üzerine bir gazeteci, çocuğun velayetini babaya bırakan hâkimler hakkında gazetede bir yazı yayınlarak ağır ithamlarda bulunmuş, bu hakimlerin çocuğun babası gibi aşırı sağcı olduğunu yazmış ve bu kararı veren hâkimleri "korkak" olarak nitelendirmiştir. Bunun üzerine söz konusu gazeteci, hâkimlere hakaret ettiği gerekçesiyle para cezasına çarptırılmıştır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, bu davada, gazetecinin hâkimler hakkın-

da yazdığı ifadelerin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10'uncu maddesinin koruması altında kaldığına ve yazıyı yazan gazeteciye para cezası verilmesinin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini ihlâl ettiğine karar vermiştir (<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-62574>).

cc) Mustafa Erdoğan-Türkiye Kararı

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin hâkimlere hakaret konusunda verdiği en yeni karar 27 Mayıs 2014 tarihli *Mustafa Erdoğan - Türkiye kararı*⁴.

Mustafa Erdoğan-Türkiye davasına konu teşkil eden olayda anayasa hukuku profesörü Mustafa Erdoğan 2001 yılında yayınlanan “Fazilet Partisi’nin Kapatılması Kararı Işığında Türkiye’nin Anayasa Mahkemesi Sorunu” başlıklı bir makalesinde şunları yazmıştır:

“Bu kararın Anayasa Mahkemesi’nin bağımsız iradesinin ürünü olduğu ve özellikle askeri çevrelerin telkin ve baskıları sonucunda ortaya çıktığı da genel kanaat halindedir”

“Yani, ilk planda muaheze edilmesi ve sorumlu tutulması gereken, şüphesiz hepsi de ‘reşit’ ve ‘mümeyyiz’ olan sekiz yüksek yargıcın kendisidir. Asıl mesele, bu zevatın mesleki donanımlarının ve entelektüel kapasitelerinin böyle bir görev için ne ölçüde yeterli olduğunun ve önyargıları ile hareket etmeye hakları bulunup bulunmadığının sorgulanmasıdır”.

“Anayasa Mahkemesi’nin bu son kararı bir şeyi daha göstermiştir. Mahkeme üyelerinin çoğunun formasyonları yaptıkları iş için yeterli olmadığı gibi, bu eksikliklerini telafi etmeye istekli de görünmüyorlar. Bilgiye kapalılar, mesleki tecrübeleri bile yok ve geniş görüşlülük hasletine sahip değiller. Kendilerine emanet edilmiş olan hayati görevi el yordamıyla yerine getirmeye çalışıyorlar ve bundan hiç de rahatsızlık duymuyorlar. Bunun içindir ki, Türkiye’de özgürlüklerin önündeki engel ‘Anayasayı değiştirmeyen, gerekli yasaları çıkarmayan’ parlamento değildir; asıl engel özgürlüklerin sistematik kısıcısı olmaktan rahatsızlık duymayan Anayasa Mahkemesi’nin ta kendisidir”.

Bunun üzerine Anayasa Mahkemesinin bazı üyeleri, kendilerine hakaret edildiğinden bahisle Mustafa Erdoğan hakkında tazminat davası açmışlar ve neticede Mustafa Erdoğan tazminat ödemeye mahkûm edilmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bu mahkûmiyet kararını Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10'uncu maddesine aykırı bulmuş ve Türkiye’yi Mustafa Erdoğan’a tazminat ödemeye mahkûm etmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bu önemli kararında hâkimlerin de şiddetli bir şekilde eleştirilebileceğine karar vermiş ve şu değerlendirmelerde bulunmuştur:

⁴. Kararın Türkçe çevirisine Adalet Bakanlığının sitesinden ulaşılabilmektedir (<http://www.inhak.adalet.gov.tr/ara/karar/mustafaerdogan.pdf>). Aşağıdaki alıntılar çeviriden yapılmıştır.

Mahkeme, ifade hürriyeti konusunda yukarıda özetlemeye çalıştığımız yerleşik içtihadını hatırlatmış ve bu içtihadta geliştirdiği kriterlerin Mustafa Erdoğan olayında gerçekleşmediğine hükmetmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine göre Mustafa Erdoğan'ın Anayasa Mahkemesi üyelerinin “mesleki yetersizlik” içinde bulunmalarının ve keza tarafsız olmadıklarının söylemesini ifade hürriyeti çerçevesinde görmüştür (paragraf 39). Yine mahkeme bilimsel araştırma ve yayın özgürlüğünü oldukça geniş bir şekilde yorumlayarak şöyle demiştir: “*Akademisyenlerin araştırma yapma ve bulgularını yayımlama özgürlüğüne getirilen kısıtlamaların dikkatli bir incelemeye tâbi tutulması Mahkemenin içtihadıyla tutarlıdır. Ancak bu özgürlük, akademik veya bilimsel araştırmayla sınırlı olmayıp, aynı zamanda akademisyenlerin araştırma, mesleki uzmanlık ve yeterlilik alanlarındaki görüş ve fikirlerini, söz konusu görüş ve fikirler tartışmalı olsa veya rağbet görmese dahi, ifade etme özgürlüğünü de kapsamaktadır. Söz konusu özgürlük, belirli bir siyasi sistem içerisindeki kamu kuruluşlarının incelenmesini ve eleştirilmesini kapsayabilmektedir*” (Erdoğan-Türkiye Kararı, paragraf 40).

Yine mahkeme, “bahsi geçen makalenin konusunun, demokratik bir toplumda önemli ve güncel bir meseleye ilişkin olduğuna, toplumun bu hususta bilgilendirilme konusunda meşru menfaati olduğuna ve dolayısıyla söz konusu makalenin genel menfaate ilişkin bir tartışmaya katkıda bulunduğu karar vermiştir” (Mustafa Erdoğan-Türkiye Kararı, paragraf 41).

Mustafa Erdoğan'ın makalesi için söylenen bu hususlar, evleviyetle ve fazlasıyla benim dava konusu olan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım için de söylenebilir. Yukarıda çeşitli defalar açıkladığı üzere benim kitabımda dile getirilen hususların bilinmesinde kamu yararı vardır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi yine Mustafa Erdoğan kararında “bu bağlamda, diğer tüm kamu kurumlarında olduğu üzere mahkemelerin eleştiri ve incelemeden bağımsız olmadığına tekrar teyit etmektedir. Özellikle, eleştiri ve hakaret arasında açık bir ayrım yapılmalıdır. Herhangi bir ifade tarzının tek amacının bir mahkemeye veya üyelerine hakaret etmek olması halinde, uygun bir yaptırım uygulamak ilke olarak Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlâlini teşkil etmeyecektir. Mahkeme, söz konusu makalede kullanılan dilin ve ifadelerin bir kısmının... sert olduğunu ve saldırgan olarak algılanabileceğini değerlendirmektedir. Her ne kadar çoğunlukla değer yargıları olsa da söz konusu dil ve ifadeler, yazarın kendi siyasi ve hukuki görüşleri ile algılarından meydana gelmiştir. Mahkeme bu bağlamda ayrıca söz konusu ifadelerin, Anayasa Mahkemesi'nin belirli konularda karar veriş biçimine dayalı olduğunu ve başvuranın yerel yargılamalarda ortaya koymak istediği üzere Fazilet Partisi'nin kapatılması kararı da dahil olmak üzere söz konusu kararların halihazırda büyük bir toplum tartışmasına konu olduğunu gözlemlemektedir. Dolayısıyla söz konusu dil ve ifadelerin yeterli olgusal temele da-

yandığının değerlendirilmesi mümkün olmuştur” (*Erdoğan-Türkiye Kararı*, paragraf 44).

Yukarıdaki karar ışığında benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabıma bakılırsa, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür’ün eleştiriden muaf olamayacağı söylenebilir. Yine benim Serdar Özgüldür hakkındaki eleştirilerimin hakaret amacına yönelik değer yargıları değil, olgusal temele dayalı eleştiriler olduğu açıktır.

Nihayet belirtelim ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine göre dava konusu ifadelerin kendi “bağlamları içerisinde ele alınması” gerekir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, “bu bağlamda, üslubun, tıpkı ifade biçimi gibi iletişimin bir parçasını oluşturduğunu ve ifade içeriğiyle birlikte korunduğunu” vurgulamaktadır. Dolayısıyla Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, “makalenin içeriği bir bütün olarak ve ifade edildiği bağlam içerisinde dikkate alındığında, söz konusu makalede Anayasa Mahkemesi yargıçlarına ilişkin olarak genel anlamda ileri sürülen aleyhte, güçlü ve sert görüşlerin davacılara karşı haksız bir kişisel saldırı olarak yorumlanamayacağı kanaatindedir” (*Mustafa Erdoğan-Türkiye Kararı*, paragraf 45).

Özetle, benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda yazdıklarım hakaret suçunun kanunî unsurunu oluşturmadıkları gibi, adı geçen kitabım bilimsel bir eleştiri kitabı olup, içindeki ifadeler eleştiri ve düşüncüyü açıklama hürriyeti kapsamındadır. Bu nedenle bana isnat edilen fiilde, haber verme hakkı, eleştiri hakkı ve ifade hürriyetinin kullanımı gibi hukuka uygunluk nedenleri de bulunmaktadır.

SONUÇ ve İSTEK

Yukarıda açıklanan sebeplerle Anayasaya, kanunlara, Yargıtay içtihatlarına, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarına uygun olan Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 22 Ocak 2015 tarih ve E.2014/384, K.2015/30 sayılı beraat kararının ONANMASINA karar verilmesini saygıyla arz ve talep ederim.

11 Mart 2015

Sanık Kemal GÖZLER

EKİ: Serdar Özgüldür’ün doktor unvanının geri alınması ve doktora diplomasının iptaline ilişkin İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun 7 Ocak 2015 tarihli kararı (İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğünün 14/01/2015 tarih ve 722 sayılı Yazısı) (Dilekçenin aslında bulunan bu ek bu kitaba alınmamıştır).

**32. YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞININ 15 MART
2018 TARİHLİ TEBLİĞNAMESİ**

T.C.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı**Bölüm : 18. Bölüm****Tebliğname No : 2015/116132****Yargıtay 18. Ceza Dairesi
Yüksek Başkanlığına**

Mahkemesi : Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi
Karar Tarihi ve No : 22/01/2015 gün ve 2014/384 E. 2015/30 K.
Samk : Kemal Gözler
Katılan : Serdar Özgüldür
Suç : Hakaret
Suç Tarihi : 2013 yılı
Uygulama : Beraat
Tebliğ Tarihi : 22/01/2015
Temyiz Eden ve Tarihi: Katılan Serdar Özgüldür vekili 26/01/2015

Yukarıda özet bilgileri yazılı dosya incelendi.

Sanığın kullandığı ifadeler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, kendi fikri olmadığını belirterek kitabında alıntılar yapması şeklinde kabul edilen eyleminin, kişinin onur, şeref ve saygınlığını rencide edici boyutta olmayıp, rahatsız edici, kaba ve nezaket dışı sözler niteliğinde olduğu ve hakaret suçunun unsurları oluşmadığının anlaşılması karşısında;

Yapılan yargılamaya, mahkemenin soruşturma sonunda oluşan inanç ve takdirine, hükmün gerekçesine göre, katılan vekilinin, hakaret içeren yayın yapıldığına, sanığın cezalandırılması gerektiğine ilişkin ve yerinde görülme-yen sair temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun olan hükmün ONANMASI,

Talep ve dosya tebliğ olunur. 15/03/2018

Yusuf DEMİREL
Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Y.
Yargıtay Cumhuriyet Savcısı

**33. YARGITAY 18. CEZA DAİRESİNE ANAYASA
MAHKEMESİNİN 14 NİSAN 2018 TARİH VE 2014/5232
NOLU BİREYSEL BAŞVURU KARARININ SUNULMASI**

**YARGITAY 18.CD BAŞKANLIĞINA
Gönderilmek üzere
BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ YARGIÇLIĞINA**

YARGITAY DOSYA NO : 2018-3039 (18.CD)
DOSYA NO : 2014-384 E.
SANIK : Kemal GÖZLER ...
Müdafii : Av.Ş.Cankat TAŞKIN
KONU : Dava konusu yayın hakkında müvekkil lehine
verilen AYM-BB kararının sunulmasıdır.

B E Y A N I M I Z

Dava konusu olan kitabın internet versiyonunun yayından kaldırılması için müşteki Serdar Özgüldür'ün başvurusu sonucu Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesi 16.1.2014 tarih ve 2014/32 D. iş sayılı kararıyla erişimin engellenmesi kararı vermişti. Bu kararın kesinleşmesinden sonra müvekkil ifade hürriyeti, bilim ve sanat hürriyetinin ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine 10/4/2014 tarihinde bireysel başvuru yapmıştır.

Müvekkilin bireysel başvurusu Anayasa Mahkemesi'nin 14/4/2018 tarih ve 2014/5232 başvuru nolu kararıyla lehine sonuçlanmıştır. Karar metni ekte sunulmaktadır.

Anayasa Mahkemesi dava konusu olan "Usulsüz Alıntı Sorunu" isimli kitabın Serdar Özgüldür hakkındaki bölümünün ifade hürriyeti, bilim ve sanat hürriyeti kapsamında yer aldığına hükmetmiştir. Anayasa Mahkemesi kararıyla, ifade, bilim ve sanat hürriyeti kapsamında olduğuna karar verilen bu kitaptaki ifadelerin hakaret suçuna vücut veremeyeceği böylece bir kez daha ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Bu nedenle de müvekkil hakkında verilen beraat kararının ONANMASINA karar verilmesini saygıyla talep ederim. 04.07.2018

Sank Kemal GÖZLER
Müdafii
Av.Şaban Cankat TAŞKIN

EKİ : Anayasa Mahkemesi'nin 14/4/2018 tarih ve 2014/5232 başvuru nolu kararı
(22 sayfa ek)

**34. YARGITAY 18. CEZA DAİRESİNİN 4 KASIM 2019 TARİH
VE E.2018/3039, K.2019/15394 SAYILI KARARI**

T.C.
YARGITAY
18. Ceza Dairesi

**TÜRK MİLLETİ ADINA
Y A R G I T A Y İ L A M I**

Esas No : 2018/3039
Karar No : 2019/15394
Tebliğname No : 18 - 2015/116132

İNCELENEN KARARIN;

MAHKEMESİ : Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesi
TARİHİ : 22/01/2015
NUMARASI : 2014/384 (E) ve 2015/30 (K)
SANIK : Kemal GÖZLER
KATILAN : Serdar ÖZGÜLDÜR
SUÇ : Hakaret
SUÇ TARİHİ : 2013
HÜKÜM : Beraat
TEMYİZ EDEN : Katılan vekili
TEBLİĞNAMEDEKİ DÜŞÜNCE: Onama

KARAR

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre dosya görüşüldü:

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede:

Eyleme ve yükletilen suçla yönelik, katılan Serdar Özgüldür vekilinin temyiz iddiaları yerinde görülmediğinden, tebliğnameye uygun olarak, TEMYİZ DAVASININ ESASTAN REDDİYLE HÜKMÜN ONANMASI-NA, 04/11/2019 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Z. DİNLER	C. KÖKSAL	R. AKBAL	H. S. ÖZBEN	N. TOPUZ

Okundu: Y.K.

**35. BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN 10 ARALIK 2019
TARİHLİ KESİNLEŞME ŞERHİ**

**T.C.
BURSA
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ**

10/12/2019

Dosya No : 2014/384 Esas

Karar No : 2015/30

KESİNLEŞME ŞERHİ

Kesinleşme Tarihi : 04/11/2019
Gerekçeli Karar Tarihi : 22/01/2015
Suç Tarihi : 2013
İlgili Yargıtay Dairesi : 18. Ceza Dairesi
Yargıtay İlam Tarihi : 04/11/2019
Yargıtay Esas No : 2018/3039
Yargıtay Karar No : 2019/15394

Ad Soyad	Karar Türü	Suç Türü	Kesinleşme Türü	Ceza Miktarı	Tecilli
KEMAL GÖZLER	Beraat	Hakaret	Temyizde Onama		

**Yazı İşleri Müdürü
e-imza ile imzalandı.**

**Hakim
e-imza ile imzalandı.**

BİBLİYOGRAFYA

- ANAYURT (Ömer), *İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu*, Yüksek Lisans Tezi Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1989, s.57 (YÖK Tez Merkezi: Tez no: 8733; https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/TezGoster?key=1pwTzRXnomYf6jwqVORfUdFUKZBQLgXBxnDbt_5PwGf2RcvDtvC6wv24jh1iB0QQ).
- GÖZLER (Kemal) ve Gürsel Kaplan, *İdare Hukuku Dersleri*, Bursa, Ekin, 22. Baskı, 2020.
- GÖZLER (Kemal), *Gözler v. Çağlayan Davası: Gözlemler ve Eleştiriler*, (Bursa, Yazarın Kendi Yayını, 2020 (<https://www.idare.gen.tr/gozler-caglayan-davasi.htm>)).
- GÖZLER (Kemal), *Hukuka Giriş*, Bursa, Ekin, 18. Baskı, 2020.
- GÖZLER (Kemal), *İdare Hukuku*, Bursa, Ekin, 3. Baskı, 2019.
- GÖZLER (Kemal), *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu: Adnan Küçük, Ahmet Nohutçu, Bilal Canatan, Nevzat Sönmez, Ali Rıza Çoban, Serdar Özgüldür, Fatih Dikici ve Diğerlerinin Kitapları Hakkında Eleştiriler* (Bursa, Yazarın Kendi Yayını, 2013) (<https://www.anayasa.gen.tr/usulsuz-alinti-sorunu.htm> veya <https://books.google.com.tr/books?id=K2hJAqAAQBAJ&>).
- KUNTER (Nurullah), *Muhakeme Hukuku Dalı Olarak Ceza Muhakemesi Hukuku*, İstanbul, Kazancı, 8. Baskı, 1986.
- ÖZGÜLDÜR (Serdar), *Tam Yargı Davaları*, Ankara, Yetkin, 1996.
- ZOLA (Émile), “*J'accuse: Lettre au Président de la République*”, *L'Aurore*, 22 Aralık 1900, <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k702527v/f1.texte.langFR>).■

DİZİN

- Adil Yargılanma Hakkı, 13
Afaki Senaryo Değil, Hakikat, 127
AKP'nin Kapatılması Davası, 70
Ali Rıza Çoban, 19
Anayasa Mahkemesi Başkanı Sıfatıyla İmza, 21
Anayasa Mahkemesi Başkanlık Seçimleri, 38
Anayasa Mahkemesini Yıpratma ve İtibarsızlaştırma Çabası İddiası, 30
Anayasa Mahkemesi'nin 14/4/2018 Tarih ve 2014/5232 Bireysel Başvuru Kararı, 146
Anayasa, Madde 141, 6, 9, 10, 13; Madde 26, 13; Madde 36, 13
Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi 30 Haziran 2014 Tarihli Talimat Duruşması, 56
Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi 5 Aralık 2014 Tarihli Talimat Duruşması, 86-90
Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesi 16.1.2014 Tarih ve 2014/32 D. İş Sayılı Kararı, 146
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları, 11
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin İfade Hürriyeti Konusunda İçtihadı, 135
Aydınlık Gazetesi Haberleri, 37, 70
Barfod-Danimarka Kararı, 141
Benim İddiam, 71
Bilim Hürriyeti, 13
Birinci Duruşma Tutanağı, 57
Blanco, 9
Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin
- 28 Mayıs 2014 Tarihli Tensip Zaptı, 53
- 14 Ekim 2014 Tarihli Duruşma Tutanağı, 57
- 22 Ocak 2015 Tarihli Duruşma Tutanağı, 107
- 22 Ocak 2015 Tarih ve E.2014/384, K.2015/30 Sayılı Gereçeli Kararı, 111
Celal Erkut, 31
Ceza Muhakemesi Kanunu, Madde, 10; Madde 201, 79; Madde 223/7, 80
Cumhuriyet Savcısı Evrim Uzunsoy, 17
Çağlayan Davası, 5
Dava Geri Çekildi Kılıç Başkan Oldu Haberi, 38, 69
Davacısı Kadı Olanın..., 3
Davaların Birleştirilmesi Talebi, 20
Davanın Özeti, 17
De Haaes ve Gijssels -Belçika, 141
Dreyfus, 2
Duruşmada Sunduğum Yazılı Savunmam, 61
Duruşmaların Açıklığı, 12
Ekrem Demiröz, 3
Eleştiri Hakkı, 133
Emile Zola, 1, 2, 74
Engin Yıldırım, 18, 19, 72; Tanık İfadesi, 87
Esas Dışı Bir İddia, 30
Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesi, 94-96
Evrim Uzunsoy (C. Savcısı), 17, 45, 47
Fazıl Sağlam, 3
Fehmi Kuru, 38, 39, 40, 42, 68, 70
Feutry, 10
Genel Ahlâk, 6, 9
Gerçeklerin Günişliğine Çıkmak Gibi Bir Huyu, 1
Gereçeli Karar, 111
Gözler v. Çağlayan Davası, 5
Haber Verme Hakkı, 77, 131
Haberin Yayınında Kamu Yararı Vardır, 132
Hak Arama Hürriyeti, 13
Hâkim İsimlerinin Yayınlanması, 7
Haklar Çatışması, 13
Halit Tunç (C. Savcısı), 20
Hasan Yazıcı-Türkiye Kararı, 135-136
Haşim Kılıç - Serdar Özgüldür Ayrı Ayrı Şikâyet, 20
Haşim Kılıç - Ömer Anayurt Görüşmesi, 86
Haşim Kılıç'ı Tanık Olarak Göstermem, 20
Haşim Kılıç'ın 27 Kasım 2014 Tarihli Dilekçesi, 14, 20, 89-92
Haşim Kılıç'ın Beni YÖK'e Şikâyet Etmesi, 21
Haşim Kılıç'ın Sakarya Üniversitesine Gitmesi, 18, 86
Haşim Kılıç'ın Savcılığa Şikâyeti, 19
Haşim Kılıç'ın Tanıklıktan Çekilme Dilekçesi, 20 20, 89-92
Haşim Kılıç'ın YÖK'e Şikâyeti, 21
Hazırlık Soruşturması Belgeleri, 25-52
Hoffman Mahkemesi (Hoffman *Court*), 7
Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılmasını Talep Etmemem, 18, 59
İdarî Soruşturmalar, 11
İdarî Soruşturmalara İlişkin Bilgiler Yayınlanması, 11
İddianame, 47
İfade Hürriyeti, 13
İfadem (Savcılık), 45
İfadem-Savcılık İfadem, 45
İki Ayrı Ceza Davası Açılması, 20
İki Ayrı Şikâyet ve Bunun Sonucu, 20
İkinci Duruşma Öncesi 12 Ocak 2015 Tarihli Beyanımız, 101
İkinci Duruşma Öncesi 20 Ocak 2015 Tarihli Beyanımız, 104
İl Han Özey, 31
İl Han Özey'in AYİM Başkanına Mektup Yazması, 33
İlk Derece Safhası, 53-120
İntihal Açığı, 69
İntihal Davası Serdar Özgüldür'ün Üzerinde Şantaj Olarak Kullanıldı mı Haberi, 37, 38
İntihal İddiam Hakkında Serdar Özgüldür'ün ve Savcılığın Suskunluğu, 64
İntihalcilerle Mücadelem, 63
İstanbul Üniversitesi Etik Kurulunun Serdar Özgüldür'ün Doktora Tezi Hakkında Kararı, 11, 102

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Yönetim Kurulunun Serdar Özgüldür'ün Doktora
Diploması Hakkında Kararı, 132

Kamu Güvenliği, 6

Kamuoyu Denetimi, 10

Kaşif Kozinoğlu, 40, 42, 68

Kâtipler, 8

Kılıç v. Gözler Davası, 19

Kılıç'ın Sakarya'ya Gitmesi, 72

Kişinin Sosyal ve Mali Durumunun Araştırılması, 54

Kişisel Veri Niteliğinde Bilgileri, 9

Kitabı İstedğim Kişilere Ücretsiz Göndermem, 29

Kitabın Toplatılması Talebi, 43

Konusuyla Doğrudan İlgisi Bulunmadığı İddia, 76

Küçüklerin Korunması, 6

Mahkeme Kararları - Fikrî Eserdir, 7

Mahkeme Kararlarının Yayınlanması, 5

Mahkemeye Sunduğum Yazılı Savunmam, 61

Mehmet Durman, 18, 72, 99

Metin Kayaçağlayan, 2

Muammer Ketizmen, 2

Mustafa Erdoğan-Türkiye Kararı, 135, 142

Müştekinin Esas Dışı İddialarına Cevaplar, 29

Nurullah Kunter, 13

Nüfus Kaydı, 9

Oğuz Büyüktanır, 17, 20

Ömer Anayurt - Tanık İfadesi, 86-87

Ömer Anayurt Nasıl İkna Edilmiş Olabilir, 35

Ömer Anayurt, 33

Ömer Anayurt, Haşim Kılıç Tarafından İkna
Edilmiştir, 72

Ömer Anayurt'un Davadan Feragati, 34

Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e Karşı Açtığı
Dava, 17

Ömer Anayurt'un "İdarenin Kusura Dayalı
Sorumluluğu" Başlıklı Yüksek Lisans Tezi, 17, 31

Ömer Anayurt-Haşim Kılıç Görüşmesi, 86

Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu (Kitap), 17

Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu Başlıklı Kitabımın
Toplatılmasını Talebi, 19

Özgüldür'ün "Tam Yargı Davaları" İsimli Kitabı, 31

Özgüldür'ün Kitabındaki Usûlsüz Alıntılar, 28, 31

Pekiye Derecede ve Övgüye Değer, 31, 32

Refik Gür, 8

Rivayet-Hakikat, 105

Rona Aybay, 3

Sait Güran, 31

Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 19 Aralık
2014 Tarihli Talimat Duruşma Tutanağı, 99

Savcılık İfadem, 45

Savcılığa Sunduğum Yazılı Savunmam, 26

Savcılığın Uludağ Üniversitesi Rektörlüğüne Yazdığı
Yazı, 52

Savunmam (Yazılı) (Mahkemeye), 61-78

Savunmam (Yazılı) (Savcılığa), 26-44

Serdar Özgüldür'ü Tanık Olarak Göstermem, 20

Serdar Özgüldür'ün Doktor Unvanının Geri Alınması,

Tezinin ve Diplomasının İptali, 138

Serdar Özgüldür'ün İfadesinin Alınmaması, 82

Sorgulama Tutanağı, 45

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü, 63

Strateji Tersine Döner, 21

Şaban Cankat Taşkın, 2

Şantaj İddiası, 37, 38, 39, 70

Şikayetten Vazgeçmeyi Kabul Etmemem, 18

Talimat Müzekkeresi, 84

Talimat Safhası, 84-100

- Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi Önündeki
Safha, 84-93

- Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesi Önündeki
Safha, 94-97

- Sakarya 2. Asliye Ceza Mahkemesi Önündeki
Safha, 98-100

Tanık İfadeleri

- Engin Yıldırım, 87

- Mehmet Durman, 99

- Ömer Anayurt, 86-87

- Zafer Demir, 96-97

Tanık İsimleri Yayınlanabilir mi, 10

Tanık Listesi Sunma Beyanı, 83

Tanık Olarak Dinlenmesi Talebi, 72

Taraf İsimleri Yayınlanabilir mi, 8

Taraf Vekillerinin İsimleri Yayınlanabilir mi, 10

TCK'nın 125. Maddesi, 128

Tebliğname (Yargıtay CBS), 145

Temyiz Safhası, 121-148

Temyiz Dilekçesine 11 Mart 2015 Tarihli **Cevap**

Dilekçem, 121-144

Terrier, 10

Tevil Yoluyla İkrar, 92

Thérond, 10

Toplatılması Talebi, 43

Türk Anayasa Mahkemesinin Verdiği Bireysel
Başvuru Kararları, 11

Ülkü Azrak, 31

Verilen Haber Gerçektir, 132

Warren Mahkemesi (Warren Court), 7

Yargılamanın Aleniliği Prensibi, 9, 12

Yargıtay İlamı, 147

Yargıtay 18. Ceza Dairesinin 4 Kasım 2019 Tarih ve
E.2018/3039, K.2019/15394 Sayılı Kararı, 147

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 15 Mart 2018
Tarihli Tebliğnamesi, 145

Yazıcı-Türkiye Kararı, 135

Yazılı Savunmam (Mahkemeye), 61-78

Yazılı Savunmam (Savcılığa), 26-44

Yıldızhan Yayla, 31

YÖK Başkanlığı, 21

YÖK Denetleme Kurulu, 21, 26

Zafer Demir, 72, 73, Tanık İfadesi, 96-97

Zeynel Kangal, 3 ■

KEMAL GÖZLER'İN ÖZGEÇMİŞİ VE YAYIN LİSTESİ

E-mail: kgozler@hotmail.com

Web: www.anayasa.gen.tr/gozler.htm

I. ÖZGEÇMİŞ**1. Öğrenim**

- 1983-1987 *Lisans*: Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi
 1988-1990 *Yüksek Lisans* (Kamu Hukuku): Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
 1990-1992 *DEA* (Kamu Hukuku): Bordeaux Üniversitesi Hukuk Fakültesi (Fransa)
 1992-1995 *Doktora* (Kamu Hukuku): Bordeaux Üniversitesi Hukuk Fakültesi (Fransa)

2. Meslekî Çalışma

- 1988-1997 *Araştırma Görevlisi*: Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku ABD
 1997-2000 *Yardımcı Doçent*: Uludağ Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü Hukuk Bilimleri
 2000-2004 *Doçent*: Uludağ Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü Hukuk Bilimleri ABD.
 2004-2007 *Doçent*: Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesi.
 2007-2016 *Profesör*: Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi.
 2016- *Emekli*

3. Ödüller

1. 1999 yılı Türk Sosyal Bilimler Derneği Genç Sosyal Bilimciler Birincilik Ödülü.
 2. 2001 Yılı ODTÜ Mustafa N. Parlar Araştırma Teşvik Ödülü.
 3. 2009 ve 2011 Yılı TÜBA Üniversite Ders Kitapları Telif Eser Ödülü.

II. YAYINLAR**A. KİTAPLARDAN SEÇKİ** (Tam kitap listesine ve kitapların tanıtım sayfalarına www.anayasa.gen.tr/gozler.htm adresinden ulaşılabilir).

1. *Kurucu İktidar*, Bursa, Ekin, 2. Baskı, 2016, XVI+191 s.
 2. *Anayasa Hukukunun Metodolojisi*, Bursa, Ekin, 2. Baskı, 1999, XVI+320 s.
 3. *Devlet Başkanları*, Bursa, Ekin, 2. Baskı, 2016, XVI+320 s.
 4. *Türk Anayasa Hukuku*, Bursa, Ekin, 3. Baskı, 2019, XXXVIII+1360 s.
 5. *Türk Anayasa Hukuku Dersleri*, Ekin, 25. Baskı, 2020, XVI+512 s.
 6. *Türk Anayasa Hukukuna Giriş*, Ekin, 15. Baskı, 2020, XXXII+368 s.
 7. *Anayasa Hukukuna Giriş*, Bursa, Ekin, 29. Baskı, 2020, XVI+392 s.
 8. *Anayasa Hukukunun Genel Teorisi*, Bursa, Ekin, 2. Baskı, 2020, 2 Cilt, 2176 s.
 9. *Anayasa Hukukunun Genel Esasları: Ders Kitabı* Bursa, Ekin, 12. Baskı, 2020, XVI+512 s.
 10. *Anayasa Hukukunun Genel Esaslarına Giriş*, Bursa, Ekin, 13. Baskı, 2020, XVI+368 s.
 11. *İdare Hukuku*, Bursa, Ekin, 3. Baskı, 2019, 2 Cilt (3268 sayfa)
 12. *İdare Hukuku Dersleri*, Bursa, Ekin, 22. Baskı, 2020, XVI+800 s.
 13. *İdare Hukukuna Giriş*, Bursa, Ekin, 26. Baskı, 2020, XVI+444 s.
 14. *Hukuka Giriş*, Bursa, Ekin, 16. Baskı, 2020, XVI+512 s.
 15. *Hukukun Temel Kavramları*, Bursa, Ekin, 18. Baskı, 2020, XVI+352 s.
 16. *Devletin Genel Teorisi*, Bursa, Ekin, 9. Baskı, 2019, XVI+384 s.
 17. *Türk Anayasa Hukuku Pratik Çalışmaları*, Bursa, Ekin, 11. Baskı, 2020, XVI+484 s.
 18. *İnsan Hakları Hukuku*, Bursa, Ekin, 3. Baskı, 2020, XXIV+568 s.
 19. *İnsan Hakları Hukukuna Giriş*, Bursa, Ekin, 2. Baskı, 2020, XVI+368 s.
 20. *Mahallî İdareler Hukuku*, Bursa, Ekin, 2018, XVI+520 s.
 21. *Mahallî İdareler Hukukuna Giriş*, Bursa, Ekin, 2018, XVI+352 s.
 22. *Türkiye Nereye Gidiyor?* Bursa, Ekin, 2020, XVI+656 s.
 23. *Gözler v. Çağlayan Davası*, Bursa, 2020, XVI+570 s.

B. MAKALELER80'den Fazla Makale (Tam metinlerine www.anayasa.gen.tr/gozler.htm adresinden ulaşılabilir).**III. ATIF İNDEKSİ** (Listeye www.anayasa.gen.tr/atiflar.htm'den ulaşılabilir).**Web of Science.-** Citing Articles: 218; Sum of the Times Cited: 259; h-index: 8 (3.6.2020 İtibarıyla).**Google Scholar.-** Citations: 3351; h-index: 26; i10-index: 54 (3.6.2020 İtibarıyla).

[Arka kapağın i yüzüdür. Bilerek boş bırakılmıştır.]

Bu kitap, “Özgüldür v. Gözler davası” olarak isimlendirdiğim, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür’ün şikâyeti sonucunda hakkımda Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinde açılmış olan ceza davasına ilişkindir.

Bu kitapta söz konusu dava dosyasında bulunan belgelerin önemli bir kısmı yayınlanmaktadır.

Neden sanık olarak yargılandığım bu davanın belgelerini yayınlıyorum?

Her sanık için, yargılandığı dava haliyle önemli bir davadır. Yargılanan ve beraat eden her sanık, alınımın aklıyla beraat etmiş ise, davasının herkesçe bilinmesini ister. Çünkü bu, onun için bir manevî tatmin aracıdır.

İnanın bana, bir kişinin şüpheli sıfatıyla savcılığa çağırılması ve savcılıkta ifade vermesi hiç hoş değil. Bu benim başıma yazdığım kitaplar ve makaleler nedeniyle dört defa geldi. Yine inanın bana, bir kişinin sanık olarak ceza mahkemesi huzuruna çıkması hepten hoş değil. Bu benim başıma yazdığım bir kitap nedeniyle iki ayrı davada geldi.

Yargılanan ve beraat eden her sanık, beraat kararını duyurmak ister. Her beraat kararı, mahiyeti gereği sanığın uğradığı zararı azaltan bir karardır. Her beraat kararı, sanığın haklı, müştekinin ve davayı açan Cumhuriyet savcısının ise haksız olduğunu ilân eder.

* * *

Bir ceza davasında şikâyetçiler ne kadar güçlü olursa olsun, sanık masum ise beraat eder. Zira bir dava, sadece şikâyetçilerin ve savcının iddiasıyla değil, çelişme usûlüyle görülür ve sanığa da söz hakkı tanınır ve sanığın iddiaları da araştırılır, sanığın delil sunmasına izin verilir ve dahası bunlar alenî bir duruşmada, yani herkesin gözü önünde yapılır. Gerçekler ömrü billah toprağın altına gömülemez. Çok söylendiği gibi, gerçeklerin günışığına çıkmak gibi bir huy vardır. Gerçeklerin en kolay gün ışığına çıktığı yerler duruşma salonlarıdır. Yeter ki yargılama alenî olsun, çelişme ilkesine uyulsun ve duruşmayı yöneten hâkim bağımsız ve tarafsız olsun.

* * *

Malum “davacıyı kadı olanın yardımcısı Allah olsun” diye bir atasözümüz var. Allah’a şükür, ben bu davada bu yardımı çokça gördüm. K.G.

“Açıklık, isteyenin görmesi ve duyması kadar, gördüklerini, duyduklarını başkalarına yayabilmesini de gerektirir. Açık duruşmada olan bitenin neşri, bu itibarla serbest olmalıdır”. Nurullah Kunter.

Yazarın Kendi Yayınıdır.

Kemal Gözler

E-Posta: kgozler@hotmail.com

Web: www.anayasa.gen.tr/gozler.htm

Açık Erişim:

www.anayasa.gen.tr/ogd.htm

PARAYLA SATILAMAZ.

ISBN: 978-605-63826-4-2

9 786056 382642